

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONEΣ

ΑΡ. 445 | ΜΑΙΟΥ 1964 ΔΡ. 5

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Τό Πάσχα τώρα και πάντοτε

ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Τό παιδικό Δεσκόμα της Άννα - Μαρίας

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ

A pack of Paddac cigarettes. The pack is white with a gold star above the brand name 'Paddac' in a large, stylized font. Below the brand name, it says 'FILTRO' and 'Antitarnie' in a script font. At the bottom, it indicates 'KING SIZE' and 'TREDOTTANTINE'. The pack is shown with several cigarettes protruding from the top.

LEONIK

αὐτόματος ἀπόψυξις ★
ἀδόρυβος λειτουργία ★
πόρτα μαχνητική ★
5ΕΤΗΣ ΕΓΓΥΗΣΙΣ ★

PRESTCOLD

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 16 - ΤΗΛ. 616.209
ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ-ΣΠΟΡ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΒΟΛΟΣ - ΠΑΤΡΑΣ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΧΙΟΣ

Το πρόσωπό που θα βρεις
ήλεκτρική

ήνση στο ντύσιμό σας

- **Κομψότης :** 'Η νέα μονοκόμματος κάσα χαρίζει εις τὸ SEASTAR SEVEN λεπτή γραμμή.
- **Στεγανότης :** Μὲ τὴν μονοκόμματον κάσα καταργοῦνται τὰ εὐπαθῆ σημεῖα συνδέσεως καὶ ἐπιτυγχάνεται μεγαλύτερα στεγανότης καὶ ἀνθεκτικότης.
- **Ἀποφυγὴ διαβρώσεως :** Χάρις εἰς τὴν μονοκόμματος κάσαν ἀποφεύγεται ὁ κίνδυνος διαβρώσεως.
- **Πρωτοτυπία :** Νέα ὑπερπολυτελὲς πλάκα καὶ δεῖκται FLORIDE (ἀποκλειστικότης TISSOT).
- **Νέα συσκευασία :** Τὸ SEASTAR SEVEN παραδίδεται ἐντὸς νέας ὑπερπολυτελοῦς θήκης - Ἀποκλειστικότης TISSOT.
- **Ἀσυναγώνιστοι τιμαί :** Τὸ SEASTAR SEVEN ὥρολόγιον μεγάλης ἀκριβείας - πολυτελοῦς ἐμφανίσεως - προσφέρεται εἰς τιμὰς προσιτὰς εἰς ὅλους.
- **Παγκόσμιος ἔξυπνότησις :** Ὅπως ὅλα τὰ ὥρολόγια TISSOT καὶ τὸ SEASTAR SEVEN ἀπολαμβάνει τοῦ δικτύου παγκοσμίου ἔξυπνότησεως καὶ συντηρήσεως τῆς TISSOT.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

...Δὲν ἀναφέρουμε ἐδῶ τίς πάμπολλες

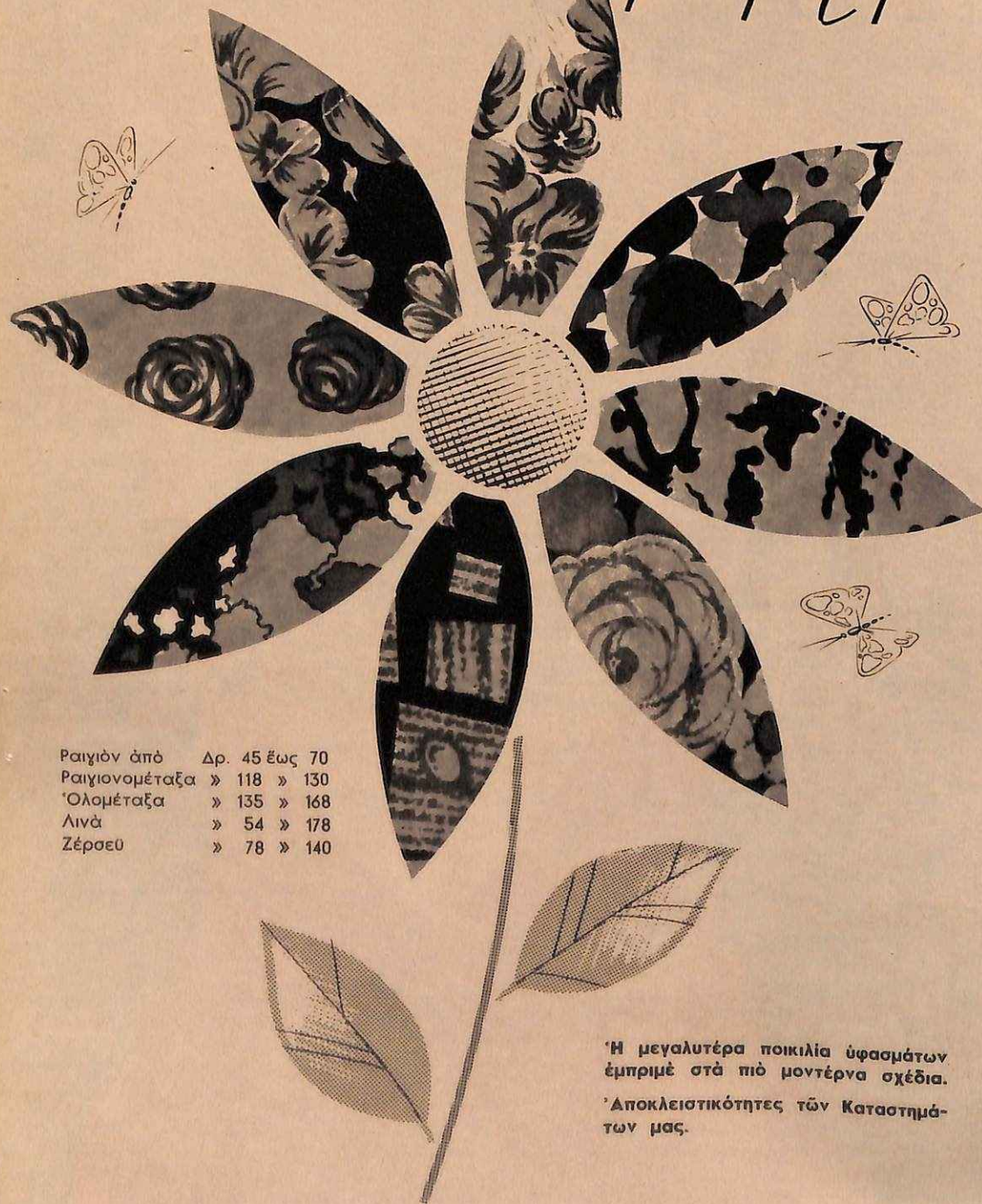
ΣΑΣ ΒΟΗΘΟΥΝ ΝΑ ΧΑΡΗΤΕ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΩΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ

ΑΝΟΙΞΕΙΣ

μέ εμπριμέ

γκρέκα

Ραιγιόν από	Δρ. 45 έως 70
Ραιγιονομέταξα	» 118 » 130
Όλομέταξα	» 135 » 168
Λινά	» 54 » 178
Ζέρεα	» 78 » 140

Η μεγαλύτερη ποικιλία ύφασμάτων εμπριμέ στα πιο μοντέρνα σχέδια.

Αποκλειστικότητα των Καταστημάτων μας.

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

περιπτώσεις, περιορίζομαστε μόνο στις δυο τών τελευταίων ημερών, που αποτρεφούν πλήγματα έναντι του τουρισμού μας και που πρέπει να επισύρουν την προσοχή των αρμοδίων για την σωστή κατεύθυνση της δραστηριότητας της αστυνομίας. Ασφαλώς, οι ανταγωνιστικές χώρες δεν θα αμελήσουν να δράσουν την ευκαιρία για την δυσφήμιση της χώρας μας και του τουρισμού της. Η πρώτη περίπτωση αφορά την άτυχη Σουηδέζα, που ήλθε άσθενής στην Ελλάδα για να αναπαυθεί και να θεραπευθεί, αλλά έχασε την ζωή της από τα δάναυσα γρονθοκοπήματα επί της κεφαλής της από τον φίλον της, γνωστόν εις την αστυνομίαν τοξικομανή. Η παθούσα, κατά την ειδοσεογραφίαν του τύπου, πολλάκις είχε καταφύγει στην αστυνομία λόγω της κακομεταχειρίσεώς της από τον τοξικομανή, και κατέπινε τούτου τίθεται το ερώτημα: Διαιτί η αστυνομία, η οποία υποτίθεται ότι μεριμνά δια την ζωήν και την υπέληψιν των πολιτών, εφ' εσον εγνώριζεν ότι η νεαρά ξένη έπεσε έυμα τοξικομανούς και αλκοολικού, δεν προσπάθησε να την σώσει, ειδοποιώντας τους γονείς της ή, τουλάχιστον, την σουηδική πρεσβεία δια να φροντίσουν δια τα περαιτέρω;

Όσον αφορά την δευτέραν περίπτωση, του διασμού των Αμερικανίδων εις Μύκονον, υπό τύπων γνωστών εις την αστυνομίαν δια παραπλησίας αποπειρας κλπ., ερωτάται κ' εδώ: Τί περίμενε η αστυνομία και δεν παρεκλούθει δια την προστασίαν των ξένων και του γοήτρου της Ελλάδος—τους επικινδύνους και σεσημασμένους αυτούς κακοποιούς, ειδοποιούσα την αστυνομίαν Μυκόνου, ώστε αυτή να λάβη τα ένδεικνύμενα μέτρα;

Ελπίζομε ότι αυτές οι δύο έγκληματικές παραλείψεις—όπως προκύπτει από την σαφή ειδοσεογραφία των έφημερίδων της 17ης και 18-4-64—, που δεν πρέπει να μείνουν χωρίς κυρώσεις, θα γίνουν άφορμή να ληφθούν στο εξής τέτοια μέτρα, ώστε μία επανάληψις των περιπτώσεων να καταστή αδύνατος. Αν θέλωμε να μη νοσηγήση η προσπάθεια ανάπτυξεως του τουρισμού και να μη καταστούν μάταιες οι τεράστιες επενδύσεις που έγιναν για την προσέλκυσι περιηγητών.

Συγκοινωνιακά

Το θέμα των συγκοινωνιών είναι τεράστιο και κάθε καλός συζητητής αναγνωρίζει ότι υπάρχουν παλιά προβλήματα, που απασχολούν τους αρμοδίους.

Σε όλα αυτά, πάντως, θα έχω να προσθέσω και μία δική μου παρατήρηση.

Συμβαίνει πολλάκις, λόγω αύξησεως των κατοίκων μίας περιοχής, να μεταφέρεται αναλόγως και το τέρμα μίας γραμμής λεωφορείων. Αυτό σημαίνει ότι η γραμμή θα εξυπηρετή περισσότερο κόσμο και, όπωςδήποτε, αυξάνεται σημαντικά η κίνηση. Σαν φυσικό επακόλουθο, θα ανέμενε κανείς την αύξησιν και των δρομολογίων ή των εμπλουτισμό της γραμμής με νέα όχηματα. Δυστυχώς, όμως, δεν συμβαίνει κάτι παρόμοιο. Η απόσταση της γραμμής αυξάνεται, αλλά τα δρομολόγια και τα όχηματα μένουν στα ίδια επίπεδα.

Και τότε συμβαίνει το εξής περίεργο: Οι κάτοικοι του τέρματος, που ταξιδεύουν, δεδομένου ότι το λεωφορείο φθάνει σχεδόν πλήρες από το νέο τέρμα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η γραμμή του Λόφου Σκουζέ, όπου είναι εύκολο να διαπιστώση κανείς τα άνωτέρω.

Αθήναι

Β. Κ.

Αντιορήσεις

Στο υπ' αριθμόν 441 τεύχος, συνεργάτις σας θριαμβολογεί και πλέκει σωστό διθύραμβο υπέρ της Λίζ Τάιηλορ για το ότι κατάφερε να πάρη για πέμπτο σύζυγο τον Μπάρτον. Είναι, γράφει, η νίκη της μεγάλης, είναι ώρα νί-
→

AIR FRANCE

ΠΑΡΙΣΙ

καθημερινώς

άνευ

σταθμού

ΠΑΡΙΣΙ, με τα άπειρα και μοναδικά στον κόσμο θέλγητρά του. Την εμπορική και βιομηχανική του δραστηριότητα. Τις Boutiques του. Τις φωταψίες του. Την νυκτερινή του ζωή. Την πνευματική και καλλιτεχνική του κίνησι.

Όπου και αν πηγαίνετε, το ΠΑΡΙΣΙ, καρδιά της Ευρώπης, σας προσφέρει τους καλύτερους συνδυασμούς προς όλες τας κατευθύνσεις...

... και αν δεν διαθέτετε παρά λίγη μόνον ώρα, θα βρήτε εις το υπερσύγχρονο αεροδρόμιο του ΟΡΛΥ, πλουσιωτάτην ποικιλίαν ειδών ατελώς.

ΑΘΗΝΑΙ - ΠΑΡΙΣΙ - ΑΘΗΝΑΙ: Δρχ. 6.317
(έκδρομικόν εισιτήριο-δέσεις τουριστική)

AIR FRANCE

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΑΚΗΣ ΚΟΠΙΔΗΣ

πρωτότυπα
δώρα

νέα
γραμμή
σε
κοσμήματα

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 10 — ΤΗΛ. 612.172

GALERIE

«ΞΦΗ»

γάμος
σημαίνει
μπομπονιέρα...
...και μπομπονιέρα σημαίνει
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ 49

Αποκτήστε και εσείς τέλειω αώμα
κέ τλ θαυμάσια

ΚΟΡΣΕ - ΣΟΝΤΙΕΝ
REAL

- Τελεία εφαρμογή
- Άψογη εργασία
- Ευρωπαϊκά υλικά

ΚΑΤ/ΜΑ **ΚΟΥΡΤΕΛΗ** ΕΡΜΟΥ 31 - 102 ΟΡΟΦΟΣ

Δ.Ε.Σ. ΔΗΛΟΣ

Εκδόσεων Δευτέρα και Πέμπτη
ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ - ΜΥΚΟΝΟΝ - ΡΟΔΟΝ - ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ - ΣΑΝΤΟΡΙΝΗΝ

Μ/Ν ΜΙΑΟΥΛΗΣ - Μ/Ν ΚΑΝΑΡΗΣ - Μ/Ν ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΓΡΑΜΜΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Κουρτίνες
BAMBAKΕΡΕΣ
TERYLENE
TERGAL ΚΑΤ
ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΧΡΩΜΑΤΩΝ & ΣΧΕΔΙΩΝ
ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ

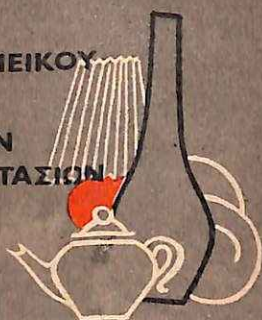
ΗΛ. ΝΑΧΜΑΝ

ΤΗΛ. ΚΑΤΗΝΗΓΕΡΕΑΣ 3
102 ΟΡΟΦΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 229.730

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΔΩΡΑ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ
&
ΞΕΝΩΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

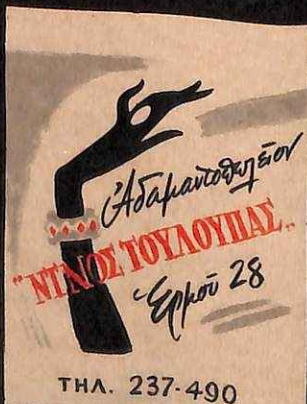

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

ΒΟΥΛΗΣ 26 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΡΜΟΥ
48

ΤΗΛ. 237-490

ΣΤΟΙΣΤΕ
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ
ΜΕ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
ΤΕΡΓΑΛ

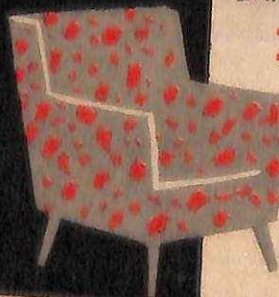
Διαμαντί

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 7
ΤΗΛ. 233.036 - 229.549

Καλύμματα
«Επιπλάν»

■ ΜΟΝΤΕΡΝΑ
■ ΕΛΚΥΣΤΙΚΑ

— ΣΤΕΡΕΑ - ΧΡΩΜΑΤΑ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ
— ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

**ηφοί
Διαμαντί**

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 1
ΤΗΛ. 233.036 - 229.549

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

και όχι γελοία ως ίσως πιστεύουν
οι καθημερινοί άνθρωποι!! Και δικαιο-
λογεί γράφοντας ότι η Λίζ ανήκει στην
σπάνια ράτσα γυναικών που έχει ανάγ-
κη να αγαπά, να πεθαίνει από έρωτα.
Είναι βασίλισσα στο είδος της, γρά-
φει. Θα ήθελα να μου απαντούσατε έ-
σείς στα έξι ερωτήματα: Είναι πρά-
γματι τόσο δύσκολο και άραιο σε μία
γυναίκα να διαλύει σπιτικά; Και τι
είδους βασίλισσα είναι η Λίζ; Μήπως
στο να χωρίζει και να παίρνει ως συζύ-
γους τους άνδρες από τις φίλες της;

Παλλήνη - 'Αττική:
Γ. ΜΠΟΤΖΩΡΗΣ

● 'Η συνεργάτις των «ΕΙ Κ Ο-
Ν Ω Ν» κ. Ροζίτα Σώκου άπαν-
τά στον άναγνώστη μας:

1. Τα σπιτικά που δέθεν διέλυ-
σε η Λίζ ήταν ήδη διαλυμένα.

2. «Βασίλισσα» στον κινημα-
τογράφο είναι άσφαλώς για έναν
άπλουτο λόγο: Είναι η μόνη
στάρ στην κόσμο που εξασφαλίζει
την έμπορικη επιτυχία μιας ται-
νίας με τό δνομά της και μόνον.
Οι τράπεζες, όταν ακούσουν ότι
πρόκειται να παίξει αυτή, δίνουν
όλες τις πιστώσεις άσυζητή, η ί-
δια δέ πληρώνεται όσο απαιτήση.
'Επί πλέον ζή όπως χαμιά άλ-
θινή βασίλισσα δέν έχει τά μέσα
να ζήσει, αλλά όπως οι βασίλισ-
σες του παραμυθιού κυκλοφορεί με
αυλή όλόκληρη, κάνει τό κάθε
της ξέφι, ξεξέζει όσο κομμάτι!

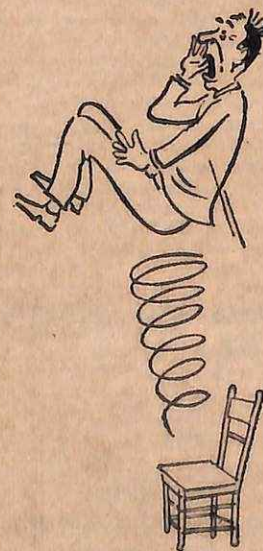
3. Δέν πήρε τον άνδρα φίλης
της. Με την Ντέμπί Ρένονλντς δέν
είχε ποτέ σχέσεις και την Σόμπιλ
Μπάρτον δέν την είχε δει ποτέ
στην ζωή της. 'Αλλωστε, όπως εί-
παμε και παραπάνω, και τά δύο
αυτά τά δέθεν «σπιτικά» κρατού-
→

ΜΑΙΡΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΠΑΠΠΑ

Ίατρως

Δερματολόγος - Αισθητικός

Ειδικώς εκπαιδευθείσα εις Παρίσιους.
'Επιστημονικάι θεωρείαι:
'Αποτρίχως, 'Ακμή - Τριχόπτωσης -
Εύρυαγγείας κλπ. Αισθητική περιποίη-
σις του προσώπου έν συνδυασμώ με τάς
νεωτέρας έπιτεύξεις της Ιατρικής.
Δέχεται: 9 - 12, 5 - 7.
'Αριστοτέλους 180, τηλ. 870.478.

Γιατί να πονάτε άφού υπάρ-
χει τό...

τό δραστικόν

ALCOS - ANAL

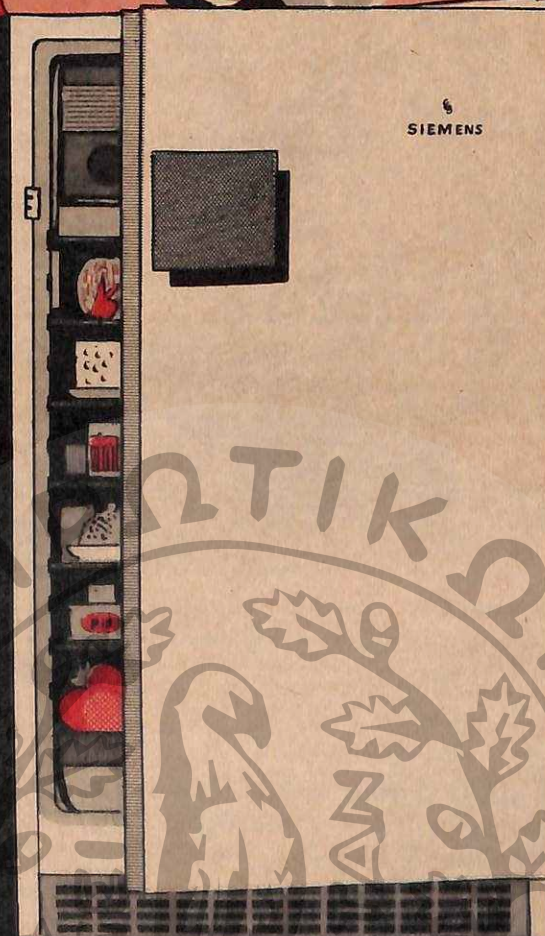
Γιά τίς αιμορροΐδες

Περιέχει Naftium - Morrhua και
είναι προϊόν του Γερμανικού Οίκου
CHEMISCHE FABRIK VON HEYDEN AG. MONACHEN

SIEMENS
ΨΥΓΕΙΑ

μεγαλύτερη
προστασία
της
υγείας!

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΑΠΟΨΥΞΗ
ΜΑΓΝΗΤΙΚΗ ΠΟΡΤΑ

ΑΡΙΣΤΗ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΧΩΡΟΥ
ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Η ΤΕΧΝΙΚΗ SIEMENS ΕΓΓΥΑΤΑΙ

μάτια όμορφα
χωρίς ρυτίδες

Δέν άρκεϊ μόνο τó μακιγιάζ, γιά νά κάνη τά μάτια σας ώραϊα. Χρειάζονται και μιá ιδιαιτερή φροντίδα.

SUPER EYE CREAM Μία κρέμα λεπτής ύφης, HYDRATANTE και NOURISANTE. Δυναμώνει τούς εύαισθητους ιστούς γύρω από τά μάτια και τά προστατεύει από τίς ρυτίδες. Χρησιμοποιείται και ως βάσις, γιά ένα ιδεώδες μακιγιάζ ματιών.

LOTION IRIS Ξεκουράζει και ανακουφίζει τά κουρασμένα μάτια και τίς έρεδισμένες βλεφαρίδες.

Συμβουλευθήτε τίς ειδικευμένες DEMONSTRATRICES μας σέ όλα τά καλά καταστήματα.

Germaine Monteil

77, Rue du Faubourg Saint-Honoré, PARIS

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

σαν άπλώς τά προσήματα. Οι σύζυγοι από καιρό έκαναν ό καθένας τήν ζωή του.

Ένας μακρινός φίλος

Θέλω νά έγγραφώ συνδρομητής διά τó έβδομαδιαϊόν σας περιοδικόν «ΕΙ-Κ Ο Ν Ε Σ» και σας στέλλω μίαν ταχυδρομικήν έπιταγήν έπτά δολλαρίων διά έν εξάμηνον. Σας παρακαλώ νά τά στείλετε εις τήν κάτω διεύθυνσιν.

Είμαι 'Ιάπων θεολόγος και διέμεινα επί όκτώ μήνας εις τās ώραϊας 'Αθήνας, σπουδάζων εις τήν θεολογικήν σχολήν του Πανεπιστημίου 'Αθηνών, ως άκρατής, και παρακολουθών τά νεοελληνικά μαθήματα εις τήν Πανεπιστημιακήν Λέσχην.

Μού έκαμε μίαν μεγάλην έντύπωσιν ή ώραϊα σας χώρα και ή ελληνική φιλοξενία και πάντοτε έχω πλουσιωτάτας άναμνήσεις από τήν 'Ελλάδα. Δι' αυτό θά χαρώ πολύ νά διαβάσω τó ελληνικόν περιοδικόν, νοσταλγούντας εις τήν χώραν, εις τήν όποιαν διέτριψα, με τήν βοήθεια του Θεού, τās εύχαρίστους ήμέρας.

Όζάκα 'Ιαπωνίας ΑΚΙΡΑ ΟΝΤΑ

Περί λιμένος

Έλπίζω ότι, μέχρις ότου δημοσιευθί ή παρούσα έπιστολή μου στίς στήλες του περιοδικού σας, θά έχη σταματήσει και κάθε σχετική κίνηση γιά τήν λιμενοποίηση του Φαλήρου. Όραϊα είναι καμμιá φορά τά σχέδια μερικών ειδικών, αλλά, όπωςδήποτε, δέν είναι εύκολο νά άγνοήται ό πιό βασικός παράγων: 'Ο άνθρωπος. Καί, πράγματι, πολλοί θά είναι εκείνοι που θά καταστραφούν κυριολεκτικά από μιá παρόμοια ένέργεια.

Πειραιεύς Ι. Ν.

ΔΙΑΤΙ ΕΞΑΣΘΕΝΟΥΝ ΚΑΙ ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

(Σημασία του «PH» εις τήν διατήρησιν του τριχωτού της κεφαλής)

Κατόπιν πολυχρονίων μελετών, τά τορίσματα όλων σχεδόν τών δερματολόγων του κόσμου τείνουν νά παρεχέθουν ότι τήν μεγαλύτεραν σημασίαν διά τήν υγείαν τών μαλλιών έχει ή σωστός καθαρισμός των.

Τίς περισσότερες φορές ή τριχόπτωσης, ό κνησμός, ή πιτυρίασις, ό φειλονται είτε εις πλημμελή καθαρισμόν (σπάνιο λούσιμο), είτε σέ λούσιμο με άκατάλληλα προϊόντα.

Προϊόντα άλκαλικά, όπως είναι τά περισσότερα σαπούνια, όχι μόνον δέν ώφελούν στήν υγεία τών μαλλιών, αλλά αντίθετως έρεθίζουν τó δέρμα της κεφαλής, με τά γνωστά έπακόλουθα.

Τά διάφορα σαμπουάν διά νά ώφελήσουν τά μαλλιά πρέπει άπαραίτητως νά έχουν PH μικρότερον του 7. Ένα σαμπουάν με PH 6,3 έκυκλοφόρησε τελευταίως και εις τήν Ελλάδα.

Είναι τó νέον

έπιστημονικόν Σαμπουάν

«TAMO»

Τό Σαμπουάν «TAMO», όχι μόνο δέν βλάπτει τά μαλλιά, αλλά με τά πολύτιμα συστατικά του εισχωρεί στόν θύλακα τών τριχών και δυναμώνει αναζωογονώντας τó τριχωτό της κεφαλής. Πωλείται σέ προσιτή τιμή σέ όλα τά Φαρμακεία και Μυρωπιλεία.

ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ dralon®

ΦΙΝΑ.....ΕΛΑΦΡΑ.....ΑΠΛΑ
ΣΕ ΠΟΛΛΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΣΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΧΕΔΙΑ
DRALON ΠΛΕΚΤΑ
ΔΕΝ ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΧΝΟΥΔΙ
ΔΕΝ ΞΕΧΕΙΛΩΝΟΥΝ
ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ
ΣΤΕΓΝΩΝΟΥΝ ΓΡΗΓΟΡΑ
ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΣΙΔΕΡΩΜΑ

ΠΛΕΚΤΑ ΚΟΜΨΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Στά καλύτερα καταστήματα 'Αθηνών - Θεσσαλονίκης - Πατρών

© ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Νήματα DRALON εξαιρετικής ποιότητας κατασκευάζει ή ΕΡΙΟΜΑΡ Α.Ε., Ντέκα 5, 'Αθήναι

Η έτικέτα αύτη σας έγγυθαί δτι αγοράζετε γνήσιο πλεκτό DRALON.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

ή ΠΕΙΡΑΙΚΗ-ΠΑΤΡΑΙΚΗ
για το φετεινό καλοκαίρι
προσφέρει στις γυναίκες
καινούργιες έκπληξεις!...

Ποπλίνες μονόφαρδες και διπλόφαρδες
INFROISSABLES και καμπαρντίνες

Δέν μπαίνουν στο πλύσιμο (Σανφοράιζντ)
Με ζωντανά κι άνεξιτήλα χρώματα
Για φορέματα, φούστες, μπλουζες,
παντελόνια γυναικεία και σόρτς

΄Απαιτήστε να σας δείξουν στην ούγια το όνομα

ΠΕΙΡΑΙΚΗ-ΠΑΤΡΑΙΚΗ
ντύνει, στολίζει, νοιουουρεύει!

Μόνον αυτό σας έγγυαται άνωτάτη ποιότητα.

↑ "Ανοιξη

Με ίππεις, σάλπιγγες και καύση ένός όμοιώμα-
τος γεμάτου πυροτεχνήματα γιορτάζουν κάθε
χρόνο, στις 20 'Απριλίου, οι κάτοικοι της Ζυρί-
χης την έλευση της άνοιξης. ΄Η γιορτή αρχίζει
τό άπόγευμα, όταν τα ρολόγια χτυπούν έξη.

ΣΤΗΝ ΝΕΑΠΟΛΗ άποβιβάζεται, συνοδεία άστυνομικών, ή Γαβριέλλα
Μπεμπάου, άφου, έπειτα από πολύμηνη διαδικασία, ή έλληνική δικαιοσύ-
νη άπεφάσισε την έκδοση αυτής και του συζύγου της Γιουσούφ. Οι δύο
κατηγορούμενοι θα δικάσθουν τώρα στην ΄Ιταλία για φόνο έκ προμελέτης.

ΦΕΤΟΣ ΘΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ ΤΑ ΛΙΝΑ

Και δέν υπάρχει λινό που νά
μη θγάξη ό ΓΑΒΡΙΗΛ.
Λινομέταξα, brodés έμπριμέ,
μονόχρωμα,
όλα infroissables.

- Άνεξιτήλα συναρπα-
στικά χρώματα.
- Άμέτρητα μο-
ντέρνα σχέδια.

Λινά ΓΑΒΡΙΗΛ για
κάθε ώρα και παντού.

Ο ΓΑΒΡΙΗΛ συνεργάζε-
ται με τα μεγάλα γερ-
μανικά έργοστάσια
MOMM και τα Ιταλικά
MRTN και POZZI, γι'
αυτό και τα ύφάσματά
του είναι ή τελευταία
λέξι της εύρωπαϊκής μόδας.

Άναζητήστε στην ούγια
τό όνομα ΓΑΒΡΙΗΛ

ΓΑΒΡΙΗΛ

ΤΕΛΕΙΟ ΥΦΑΣΜΑ
ΓΙΑ ΤΕΛΕΙΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

ΝΕΑ ΦΙΛΙΠΣ PHILISHAVE

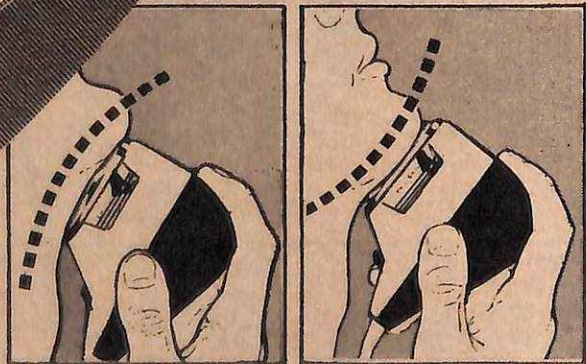

ΚΙΝΗΤΕΣ ΚΕΦΑΛΕΣ*

μέ τις

ΔΡΧ. 800

* Οί κινητές κεφαλές ακολουθούν αυτόματως τό σχήμα του προσώπου σας και προσαρμόζονται τελείως στην επιδερμίδα σας ανάλογα με την πίεση του χεριού σας.

- Νέο ισχυρότατο αδόρυβο μοτέρ
- Νέο σχήμα και σύστημα καθαρισμού
- Μεγαλύτερη επιφάνεια των ξυριστικών κεφαλών

ΞΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΦΙΛΙΠΣ PHILISHAVE :
οās ξυρίζουν απαλότερα, γρηγορότερα, τελειότερα από κάθε άλλη!

'Αντί Εικόνων

ΕΝΑ ΔΩΡΟ... ΑΔΩΡΟ

Η ΗΘΙΚΗ ΣΑΝ «ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟ ΑΓΑΘΟ!..»

ΟΙ ΣΤΟΕΣ στις νέες οικοδομές έχουν σκοπό να δημιουργήσουν κάποτε την ευχέρεια της δι-
απλάτυνσης των στενών αθηναϊκών δρόμων. Το
μέτρο αυτό είχε προταθεί και προπολεμικά σαν
μία λύση του κυκλοφοριακού προβλήματος της
πρωτεύουσας, που και τότε έθεωρείτο οξύτατο!
(Πώς θα μπορούσε, άραγε, να χαρακτηριστεί ση-
μερα;). Οι στοές εφημερίσθησαν, αλλά, δυστυ-
χώς, είναι ζήτημα εάν θα εξυπηρετήσουν ποτέ
τον σκοπό αυτόν. Το μέτρο άρχισε να εφαρμόζε-
ται άργα και με συνεχείς αλλαγές όταν πιά ει-
χαν ανεγερθεί πολλές νέες οικοδομές και μάλι-
στα στο κέντρο της πόλεως.

Τό αποτέλεσμα είναι ότι υπάρχουν σήμερα
συνεχόμενες οικοδομές της αυτής ηλικίας, άλ-
λες με στοές και άλλες χωρίς. Έτσι, το δώρο
γίνεται αδωρό. Για να πραγματοποιηθεί ή δια-
πλάτυνση πρέπει να περάσουν πολλά χρόνια,
να παλιώσουν και να κατεδαφισθούν οι χωρίς
στοές οικοδομές και να χτισθούν νέες. 'Αλλά
πότε θα συμβεί αυτό; Φυσικά ύστερα από εκατό
χρόνια, αφού όλες αυτές χτισθούν πριν από λί-
γα χρόνια, όσο περίπου και οι διπλάνες τους
που έχουν στοές.

Έν τούτοις, θα ήταν δυνατόν από τώρα να
διευκολυνθεί κάπως ή κυκλοφορία εάν εκόπτοντο
τά έξω των στοών πεζοδρόμια, σε όλα σημεία έ-
χουν αρκετό μήκος. Σε πολλούς στενούς δρό-
μους μεγάλης κυκλοφορίας, (Σόλωνος, Έρμου,
Κολοκοτρώνη, Βουλής κλπ.), υπάρχουν στοές
με μήκος περισσότερο από 25 μέτρα, και άλλοι,
ολόκληρη ή πλευρά ενός οικοδομικού τετραγώ-
νου έχει αποκτήσει τις στοές της, ώστε περι-
τείνουν έντελώς τα πεζοδρόμια. Στους δρόμους
αυτούς, τό παραμικρό εμπόδιο, (π.χ., ένα φορ-
τηγό που ξεφορτώνει), σταματά άμέσως την κυ-
κλοφορία και δημιουργεί συμφόρηση. Τό κόψι-
μο των πεζοδρομίων σε αρκετό μήκος θα σκη-
μάτιζε καταφύγια, όπου θα μπορούσαν να στα-
θμεύουν μόνιμα και άνετα τα αυτοκίνητα, και
θα διευκόλυνε γενικά την κυκλοφορία. 'Ός πα-
ράδειγμα μπορεί να αναφερθεί τό επί της οδού
Καραγεώργη της Σερβίας τμήμα του πεζοδρο-
μίου, απέναντι από τό ταχυδρομείο, όπου υπάρ-
χει τόση άνεση σταθμεύσεως και κυκλοφορίας
των οχημάτων, αλλά και των πεζών.

ΜΠΑΙΝΟΜΕ πιά όριστικά στο πνεύμα της εποχής, της αγοράς και των... public relations! Οι τρεις πε-
ριπτώσεις διασμού τουριστών, που απέκαλύφθησαν τελευταία, δεν αντιμετώπιζονταν από τον τύπο
με τό «σκουριασμένα» επίχειρήματα της ηθικής, των άγνων ελληνικών ηθών και του... Ξενίου Διός
(ό τελευταίος αυτός, θα ήταν αληθινά πολύ άμφιβολής αξίας επίχειρημα, αφού, όπως είναι... ιστορι-
κώς δεδωμένο, ό πατήρ των θεών ήταν ό «πρώτος διδάσκαλος» αυτού του είδους της... φιλοξενίας).

Οι διασμοί αυτοί των ξένων κοριτσών εκρίθησαν και εσθλητεύθησαν από την άοψη της βλάβης
που μπορούν να προκαλέσουν όχι στην ηθική υπόσταση της χώρας, αλλά στον τουρισμό της —όπως
άκριβώς συμβαίνει και στην 'Ιταλία, όπου κινείται αυτές τις ημέρες ολόκληρη κυβερνητική έκστρα-
τεία έναντι των αναλόγων εκδηλώσεων «φιλοξενίας», στις οποίες διαπρέπουν οι γείτονες 'Ιταλοί.

Πρέπει να ηθικοποιηθούμε για να μπορέσουμε να δουλέψουμε! 'Η συζήτηση έχει έτοι τεθλή σε
σύγχρονη, ρεαλιστική βάση. Οι χρησιμομάθειες δεν έχουν πλέον πέραση. 'Εφ' όσον ή ανηθικότης
μπορεί να θάλαψη τον τουρισμό και ή βλάβη του τουρισμού μπορεί να θάλαψη την εθνική οικονομία, ή
ηθική επιβάλλεται άπαραιτήτως, χάριν του... ίσοζυγίου εξωτερικών πληρωμών!

'Η ηθική σαν εμπόρευμα και σαν «καταναλωτικό αγαθό», όπως λένε οι οικονομολόγοι, δεν είναι
θέαμα καινούργια επινόηση. Είναι ένα από τα βασικά δόγματα των 'Αγγλων που κάτι ξέρουν από
εμπόριο:

«Honesty is the best policy». ('Η έντιμότης είναι ή καλύτερη πολιτική — μέθοδος ή τακτική).

Τό δόγμα αυτό, που ήταν ένα από τα βασικά στήριγματα της περιδοπτης δικτατορίας ηθικής, έ-
χει, θέαμα, κάποιον κυνισμό. Έν τούτοις, ή σύμπτωση ηθικής και ύλικου συμφέροντος, είναι από
τά ισχυρότερα θάνα της ηθικής.

Τί θα γίνει όμως μ' εκείνους που υποστηρίζουν ότι ή έρωτική δραστηριότης των 'Ελλήνων είναι έ-
νας από τους σπουδαιότερους κλάστες του τουρισμού μας και συνεπώς εθνικό κεφάλαιο, που συμ-
βάλλει στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας;

ΜΕΓΑΛΗ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ - ΜΙΚΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΕΝΤΕΛΩΣ αδόρυβα, χωρίς καμμία ιδιαίτερη ύ-
πόμνηση, αν εξαιρέση κανείς μερικές σκόρπιες
ατομικές πρωτοβουλίες, πέρασε μία επέτειος,
που θα έπρεπε να είχε συγκλονίσει τό πανελ-
λίνιο δόλοκληρο: 'Η επέτειος των 350 χρόνων
από τον θάνατο του μεγάλου 'Ελληνος ζωγρά-
φου Δομνίκου Θεοτοκόπουλου. Ένα γεγονός
που δίκαια γεννά την άπορία: Δεν είναι κρίμα,
αλλά και έντροπή να εορτάζουμε πανηγυρικά
επετείους ξένων ανδρών, και να άγνοούμε τους
δικούς μας; Φυσικά, και ό Μιχαήλ 'Αγγελος και

ό Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, οι επέτειοι των οποίων συμ-
πίπτει να εορτάζονται διεθνώς εφέτος, ξεφεύ-
γουν από τό στενά γεωγραφικά όρια της ιδιαι-
τερης πατρίδας τους, για να γίνουν εύρύτερες
συμβολικές μορφές του ευρωπαϊκού πνεύματος
και πολιτισμού. 'Αλλά μήπως και ό «δικός μας»
θεοτοκόπουλος δεν ξεπέρασε την εθνική μας
υπερηφάνεια, για να γίνει διεθνώς ό 'Ελ Γκρέ-
κο; Ένας Γκρέκο που όχι μόνο διέσωσε την δυ-
ζαντινή παράδοση μέσα από την αναγεννώμενη
επιστοικά Εύρώπη, αλλά έθεσε και τις βάσεις
της νεώτερης τέχνης.

ΔΕΙΓΜΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΤΟ ΠΙΘΑΝΟ και μελλοντικό κέντρο της πόλεως έχει γίνει τελευταία ένας φούρνος του Χότζα,
που περιφέρεται θεωρητικώς από συνοικία σε συνοικία. 'Ο ένας λέει ότι πρέπει να πάει στο Γουδί, ο
άλλος κρίνει καταλληλότερη την περιοχή της Σχολής των Εϋελεπίδων, τρίτος έχει προτείνει τον ά-
χωνα του Κηφισού, ενώ καλύτερα είχαν δρεθεί ως λύσεις ή μεταφορά του κέντρου προς την Καλλι-
θέα - Μοσχάτο και στο Τατόι. Έτσι ή περιφερειακή μετακίνηση μιάς μελλοντικής νέας πόλεως στον
χάρτη προκαλεί δεδωώς ενδιαφέρον, αλλά παραμένει σαν ένας πρόσθετος λόγος αναταραχής και
δεικνεί πόσο νοσεί ή πρωτεύουσα. Όλα τελούν υπό αναβολή, όλα μελετώνται και καταστρώνονται
είναι άπλως «ιδέες» και όχι συμπεράσματα έρευνας, ή πάλη πάσχει από άδυναμία οργανική και ό-
τι ή μεγαλειόβουλη και ανεφάρμοστη φαντασία ή τό δρακονόπρεμο «δόλεμα» είναι ό σύνηθης
καρπός της σύγχρονης νεοελληνικής περιουσιούδατης προχειρολογίας. 'Η αλήθεια είναι ότι ή 'Αθήνα
έχασε, ίσως ανεπανόρθωτα, την δυνατότητα να γίνει μία σωστή και συγχρονισμένη πολιτεία, και δυσ-
τυχώς, πολλοί θεωρητικοί, «πρακτικοί» ή κομπογιαννίτες προσπαθούν να βρουν λύσεις που έχουν ως
κοινό χαρακτηριστικό την μικρή διαφορά αποστάσεως από την πραγματικότητα, από τό αντικειμενικά
δεδομένα ενός προβλήματος, που με τον καιρό καταδρόχθηκε την λύση του. Τί θα γίνει λοιπόν; Πρέ-
πει άραγε να εγκαταλειφθεί κάθε προσπάθεια, να εγκαταλειφθεί στην τύχη της μία πόλη 1,8 εκατ.
κατοίκων και να περιμένουμε να προκύψουν τερατώδεις λύσεις από την άδυνατη των άναγκών. Κάτι
πρέπει να γίνει και αυτό μπορεί να προκύψει από μία συστηματική επιστημονική και ρεαλιστική μελέτη
του συνθετικού πολεοδομικού, οικονομικού και κοινωνικού προβλήματος, που συνθέτει ή λειτουργία
μιάς πρωτεύουσας και των κατοίκων της.

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΥ ΑΙΣΘΑΝΕΤΑΙ... ΜΙΚΡΟΣ!

Ο ΤΣΑΡΛΥ ΤΣΑΠΛΙΝ, μιλώντας, πρό ήμερών,
με 'Ιταλούς δημοσιογράφους στο Μιλάνο, μετά
από μία παράσταση των «Μποέμ», στην Σκάλα
(άκριβώς την ημέρα που συμπλήρωνε τα 75
χρόνια του), είπε για την νέα ταινία που θα
γυρίσει στην 'Αγγλία:

«'Ο γίός μου Σίντνεϋ θα είναι ό πρωταγωνι-
στής. Έγώ θα είμαι ό σκηνοθέτης, ό σεναριο-
γράφος και θα γράψω και την μουσική. 'Αλλά,
τώρα, που άκουσα την μουσική του Πουτσίνι, αι-
σθάνομαι κιόλας να με θαράινει ένα σύμπλεγμα
κατωτερότητας...».

Όταν κανείς είναι μεγάλος, δεν διατάζει
(δεν φοβάται) να όμολογήσει τις στιγμές που
αισθάνεται μικρός. 'Η άγωνία και τό βασανιστικό
παιχνίδι της σιγουριάς με την άβεβαιότητα, συ-

νοδεύουν τις ημέρες κάθε έμπνευσμένου δημι-
ουργού. 'Ο Τσάρλυ Τσάπλιν, πρωτοπόρος και πο-
λυσύνθετος δημιουργός (πρωταγωνιστής, σκη-
νοθέτης, σεναριογράφος, μουσικοσυνθέτης) και
ανεπανάληπτο φαινόμενο στην ιστορία της 7ης
τέχνης, δεν έδωσας, στα 75 χρόνια του, ύστε-
ρα από μισόν αιώνα καλλιτεχνικών θριάμβων, να
όμολογήσει, να εξομολογηθεί στους δημοσιογρά-
φους, ένα συναισθημα άβεβαιότητος που τον κα-
τέλαβε τις παραμονές μιάς νέας δημιουργίας
του, ένα «βαρύ σύμπλεγμα κατωτερότητας», ό-
πως ό ίδιος τό χαρακτήρισε.

Σε πόσο μακρινά πλάνα κινούνται οι περισ-
σότερες από τις φήμες της 7ης (ή και όποιας
άλλης, χωρίς αύξοντα αριθμό) τέχνης, είναι
περιττό να τό αναφέρουμε.

ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΟΚΝΗΡΙΑ

ΟΤΑΝ και εάν γραφθεί κάποτε μία ολοκληρω-
μένη ιστορία για τον νεώτερο 'Ελληνισμό, ά-
σφαλώς ένα από τα σημαντικά της κεφάλαια θα
πρέπει να είναι αφιερωμένο στους παράλογους
μύθους που έχουν διαστρεβλώσει, ένιστε κατά
τον παιδρότερο τρόπο, την πραγματικότητα στην
συνείδηση του περιεργού αυτού λαού. 'Ο μύθος
του «κουτόφραγκου», είναι, λόγω χάρη, ένας
από τους θαυτάτα ριζωμένους στο έθνικό ύπο-
συνείδητο, και ή δύναμη της επιδωσέως του εί-
ναι πραγματικά αξιοπρόσεκτη. Γιατί, θέαμα, ό-
ταν επλάσθη από τους πολιτισμένους Βυζαντι-
νούς, που συνέκριναν τον εαυτό τους με τις ά-
ξεστες φυλές της Άσίας, ήταν δικαιολογημένος
απόλυτα. 'Αλλά έκτοτε;... 'Εθελούφλουμε, λοι-
πόν, με συχνά τραγικά αποτελέσματα.

'Αληθινά, με εθνική σωτηρία θα ίσοδυναμού-
σε αν κατορθώναμε να απαλλαγούμε από ώρι-
σμένα συμπλέγματα υπεροχής' αν ίσως τό αν-
τικαθιστούσαν ώρισμένα συμπλέγματα κατωτε-
ρότητας. Γιατί, τότε, οι πραγματικώτατες και όχι
ευκαταφρόντες ψυχικές και πνευματικές δυνά-
μεις που κρύβει μέσα του ό βασανισμένος αυτός
λαός, θα έμπαιναν σε κίνηση ούσιαστική, με
συνέπειες που και ή πιο αϊσιόδοξη φαντασία ά-
δυνατεί να συλλάβει. 'Υπό τό πρίσμα αυτό πρέπει
να θεωρηθούν ευπρόσδεκτες οι πρόσφατες δη-
λώσεις του ύπουργού Βιομηχανίας σε σεμινάριο
που ώργάνωσε τό ΕΛ. ΚΕ. ΠΑ.: «'Η διανοητική
όκνηρία του έθνους μας, αποτελεί την αίτιαν
της οικονομικής μας καθυστέρησεως...». Είμεθα
διανοητικώς όκνηροι. Άς τό παραδεχθούμε.

COIFFURE ALEXANDRE

Πρόσωπο γοητευτικό με τους βελούδινους τόνους της υγρής πούδρας

LIQUID POWDER

Η Liquid Powder είναι μία πρωτότυπη δημιουργία της Harriet Hubbard Ayer. Μία καταπληκτική υγρή πούδρα. Η πρώτη! Στη συνήθη κρέμα-βάσι πούδρας απλώστε με τις άκρες των δακτύλων σας Liquid Powder και τότε θα δείτε να παίρνει το πρόσωπό σας τον πιο ματ τόνο, τον πιο βελούδινο, που έχετε ποτέ όνειρευτη. Είναι ο πιο φυσικός και κρατάει όλη την ημέρα το ίδιο βελούδινο... Κάτω από τον πιο δυνατό ήλιο του μεσημεριού ως τους πιο θαμπούς βραδινούς φωτισμούς ο τόνος Harriet Hubbard Ayer σε πέντε υπέροχα χρώματα της μόδας. Διαλέξτε το δικό σας. Θα σας γοητεύσει και θα γοητεύετε.

Harriet Hubbard Ayer
GEN. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ: GIMET, Ε.Π.Ε. - ΧΑΡΗΤΟΣ Ι. ΛΟΥΝΓΗΣ

ΟΣΟΝ ΠΛΗΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΤΟΣΟΝ ΕΡΗΜΩΝΕΤΑΙ Η ΓΗ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Η φρίκη τής έρημίας

ΤΟΥ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Όσον πληθαίνουν οι άνθρωποι, τόσο ερημώνεται η Γη από ανθρώπους. Όπως αποδεικνύει το συγκλονιστικό συμβάν, που θα μάς απασχολήσει.

Είναι τρείς και είκοσι το πρωί, της 14ης Μαρτίου, εις το Κιού Γκάρντενς, χώρον σταθμεύσεως αυτοκινήτων του Κουήνς, μίς από τας πέντε μεγάλας περιοχάς τής πόλεως Νέας Υόρκης. Ένα αυτοκίνητον σταματά και σβήνει τα φώτα. Κατόπιν κατεβαίνει από αυτό μία νεαρά γυναίκα, κλείνει τις πόρτες και προχωρεί προς το σπίτι της. Αίφνης, αντίλαμβάνεται ότι κάποιος, ο οποίος είχε παρκάρει, επίσης, το αυτοκίνητόν του, τρέχει προς το μέρος της με ύπόπτους διαθέσεις. Έπιταχύνει το δῆμα της, διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ ἕνα δημοσίας χρήσεως τηλέφωνον, συνδεδεμένον ἀπ' εὐθείας με τὸ πλησιέστερον ἀστυνομικὸν τμήμα. Ἀλλὰ δὲν προλαμβάνει. Ὁ ἄγνωστος, με ἕνα πῆδημα, τὴν φθάνει καὶ τὴν μαχαιρώνει εἰς τὴν πλάτην...

Εἰς τὴν γαλήνην τῆς νυκτὸς ἀκούεται ἡ σπορακτικὴ κραυγὴ τῆς: «Βοήθεια! Μὲ σκοτώνει!». Ὁ δολοφόνος σταματᾷ πρὸς στιγμὴν. Εἰς τὰ γύρω σπίτια ἀνάβουν φῶτα καὶ κινεῖται σκυὰ πίσω ἀπὸ τὰ παράθυρα. Ἀκούεται καὶ κάποια ἀνδρική φωνή: «Ἄσε τὴ γυναῖκα!». Πράγματι, ὁ ἄγνωστος τὴν ἀφήνει καὶ τρέχει πρὸς τὸ αὐτεκίνητόν του, ὅπου κρύβεται. Δὲν φεύγει ὁμως.

Εντὸς ὀλίγου ὁρίουν τὰ φῶτα τῶν παραδύρων καὶ ὁ δολοφόνος ἐπανερχεται. Εὐρίσκει τὴν ἀτυχὴ νέαν νὰ καθίζη τρικλίζουσαν πρὸς τὸ σπίτι τῆς καὶ τὴν μαχαιρώνει πάλιν. Νέαι σπορακτικαὶ κραυγαί, νέα ἀπεγνωσμένη ἐκκλήσις βοήθειας, νέον ἀνάμμα φῶτων εἰς τὰ γύρω διαμερίσματα. Οὐδεμία, ὁμως, θετικὴ συμπαράστασις ἀπὸ κανένα. Ὁ δολοφόνος φοβεῖται καὶ ἀπομακρύνεται διὰ δευτέραν φοράν. Κατέχεται ὁμως ἀπὸ δίψαν αἵματος, διότι ἔχει δοκιμάσει ἤδη τὴν ἰδιότυπον ἐκείνην ἡδονήν, πού προκαλεῖ εἰς τοὺς φονεῖς τὸ θυθιζόμενον εἰς ἀνθρώπινον σάρκα χειρὶδίων. Διὰ τοῦτο παραμονεύει ἐξ ἀποστάσεως, ἐνῶ τὸ τραγικὸν θῦμα του σύρεται πλέον καὶ δογγὰ καὶ ἔχει πλημμυρίσει τὸ πεζοδρόμιον με αἵματα...

Ὅταν ἀποκατεστάθῃ πάλιν ἡ ἡσυχία, ὁ δολοφόνος ἐπιστρέφει ἐκ νέου με πολλὰς προφυλάξεις. Τὸ θῦμα ἔχει κατορθώσει νὰ στρέψῃ τὴν γωνίαν καί, με ὑπερτάτην προσπάθειαν, ἀνορθώνεται καὶ κτυπᾷ τὸ κουδούνι μίᾳς πόρτας, διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν. Ἐκεῖ τὸ προφθάνει ὁ μαρινικός τοῦ αἵματος, ὁ ὁποῖος καὶ τοῦ καταφέρει νέα ἀλλεπάλληλα κτυπήματα—τὰ τελευταῖα—εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος. Ἦτο πλέον ἡ ὥρα 3 καὶ 55' πρωῒνῃ, ὅταν ἔπαυσε κάθε δογγήτων τῆς τραγικῆς γυναικός. Καὶ τότε κάποιος πολίτης τῆς περιοχῆς αὐτῆς τῆς Νέας Υόρκης ἐσκέφθη νὰ τηλεφωνήσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Τὸ νοσσοκομειῶν, ὁμως, αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον κατέφθασε μετὰ δύο λεπτά, παρέλαβεν ἕνα πτώμα...

Ἐπὶ 35 λεπτά τῆς ὥρας διεπράττετο ὁ φοβερός αὐτὸς φόνος. Εἰς τρείς δὲ δόσεις. Ἀπὸ τὰς ἀνακρίσεις, τὰς ὁποίας διενήργησε κατόπιν ἡ ἀστυνομία, ἐξηκριβώθη, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, 38 Ἀμερικανοὶ πολῖται—διαμένοντες περὶ τὸν χώρον τῆς αἱματηρᾶς τραγωδίας—ἀντελήφθησαν, ὅτι κατὰ τὸ ἀνάμνησιν καὶ παρανόμον συνέβαινε κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά των, τὰ ὁποῖα ὁμως ἦναι μόνον ἀφου τὸ νοσσοκομειῶν αὐτοκίνητον παρέλαβε τὴν νεκράν, αἰμόφυρτον. Καὶ ἦσαν οἱ 38 αὗτοί πολῖται (ἄνδρες καὶ γυναῖκες) κατοικοὶ μίᾳς ἀξιοπρεποῦς καὶ φιλονέμου περιοχῆς, τῆς μεγαλύτερας πόλεως τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ κόσμου. Ὁ δολοφόνος—ἕνας νέγρος, ἡλικίας 29 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος συνελήφθη μετὰ ἐξ ἡμέρας, ἐδήλωσεν ἀπολογούμενος ὅτι εἶχε καταληφθῇ αἰφνιδίως ἀπὸ μεγάλῃν ἐπιθυμίαν νὰ φονεύσῃ. Καὶ ἴσως εἶπεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Διότι δὲν ἐννοεῖ τὸ θῦμα, δὲν τὸ ἐλήστευσε καὶ αὐτὸ ἐπεχείρησε νὰ τὸ διάσῃ. Ὁ ἴδιος ἀμολόγησεν ὅτι εἶχε φονεύσει καὶ δύο ἄλλας γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι εὐρέθηνσαν νεκραὶ ὑπὸ ἀναλόγους συνθήκας.

Οὐτε ἕνας ἀπὸ τοὺς 38 αὐτοὺς πολῖτας ἐδείχθη πρόθυμος νὰ προσφέρει ὁ ἴδιος ἄμεσον καὶ προσωπικὴν βοήθειαν εἰς μίαν ἀτυχὴ γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐσφάετο καὶ ἐξελιπόρει προστασίαν με σπορακτικὰς κραυγὰς. Τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν ὑπῆρχε μεταξύ αὐτῶν οὔτε ἕνας γενναῖος καὶ ἀλτρουιστής. Ἡ διαπίστωσις ὁμως αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπογοητευτικὴ. Ἀνέκαθεν ἐστάναι οἱ ἀνθρώπινοι αὗτοί τύποι καὶ με τὴν πάρεδον τοῦ χρόνου γίνονται συνεχῶς ὀλιγώτεροι. Ἐκεῖνον πού προκαλεῖ βαθύτατην ἀπογοήτευσιν καὶ ἀνησυχίαν εἶναι ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν 38 πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι παρέστησαν διαδοχικῶς μάρτυρες τῆς ἀπαισίας σφαγῆς, ἡσθάνθη τὴν ὑποχρέωσιν—ἀπὸ ἀκίνδυνον ἀνθρώπινον ἀλληλεγγύην—νὰ κάμῃ ἕνα τηλεφώνημα εἰς τὸ

πλησιέστερον ἀστυνομικὸν τμήμα καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι κατὰ σοβαρὴν συνέβαινε κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρά του. Ἄν τὸ τηλεφώνημα ἐγίνετο κατὰ τὴν πρώτην ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἀκόμη φάσιν τῆς τραγωδίας, θὰ ἐσώζετο πιθανώτατα ἡ ζωὴ τῆς ἀτυχούς νέας.

Ἀσχολούμενοι με τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, οἱ «Ταῖμς τῆς Νέας Υόρκης», εἰς τὸ φύλλον των τῆς 30ῆς Μαρτίου, ἔγραψαν τὰ ἑξῆς, με τὸν τίτλον: «Τί εἶδους ἄνθρωποι εἴμεθα;»: «Σπανίως ἢ ἑφημερὶς αὐτὴ ἔχει δημοσιεύσει περισσότερον φρικιαστικὴν εἰδήσιν ἀπὸ τὴν περιγραφὴν τοῦ πῶς 38 ἀξιοαῖθαστοι, νομιμόφρονες καὶ μεσοαστοὶ πολῖται τοῦ Κουήνς παρηκολούθησαν ἕνα δολοφόνον νὰ μαχαιρῶν τὸ θῦμα του—μίαν νεαρὰν γυναῖκα—εἰς ἕνα χώρον σταθμεύσεως αὐτοκινήτων τοῦ Κιού Γκάρντενς, ἐπὶ διάστημα πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας, χωρὶς οὔτε ἕνας ἐξ αὐτῶν νὰ κάμῃ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα ἕν τηλεφώνημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἔμπορεύσε νὰ ἔχει σώσει τὴν ζωὴν τῆς. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐκδέσουν τὸν ἑαυτὸν των εἰς κανένα κίνδυνον ἐν ἀπλοῦν τηλεφώνημα, ἀπὸ τὸ ἡσφαλισμένον σπίτι των, ἦτο τὸ μόνον πού ἐχρειάζετο. Εἶναι ἀπίστευτον τὸ ὅτι δικαιολογίαι, ὅπως: "Δὲν ἤθελα νὰ ἔχω μπλεξίματα", τοὺς συνεκράτησαν ἀπὸ τοῦ νὰ προβοῦν εἰς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν στοιχειώδους ἀνθρωπιάς. Ἡ διαμονή, ἄραγε, εἰς μίαν μεγάλῃν πόλιν καταλύει κάθε αἴσθημα προσωπικῆς εὐθύνης ἐκάστου διὰ τοὺς γείτονάς του; Ποῖος ἔμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὴν τὴν συγκλονιστικὴν ἀδιαφορίαν ἐκ μέρους ἐνὸς χαρακτηριστικοῦ τμήματος συμπολιτῶν μας; Λυπούμεθα, ἀλλ' εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀδυνατοῦμεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτά».

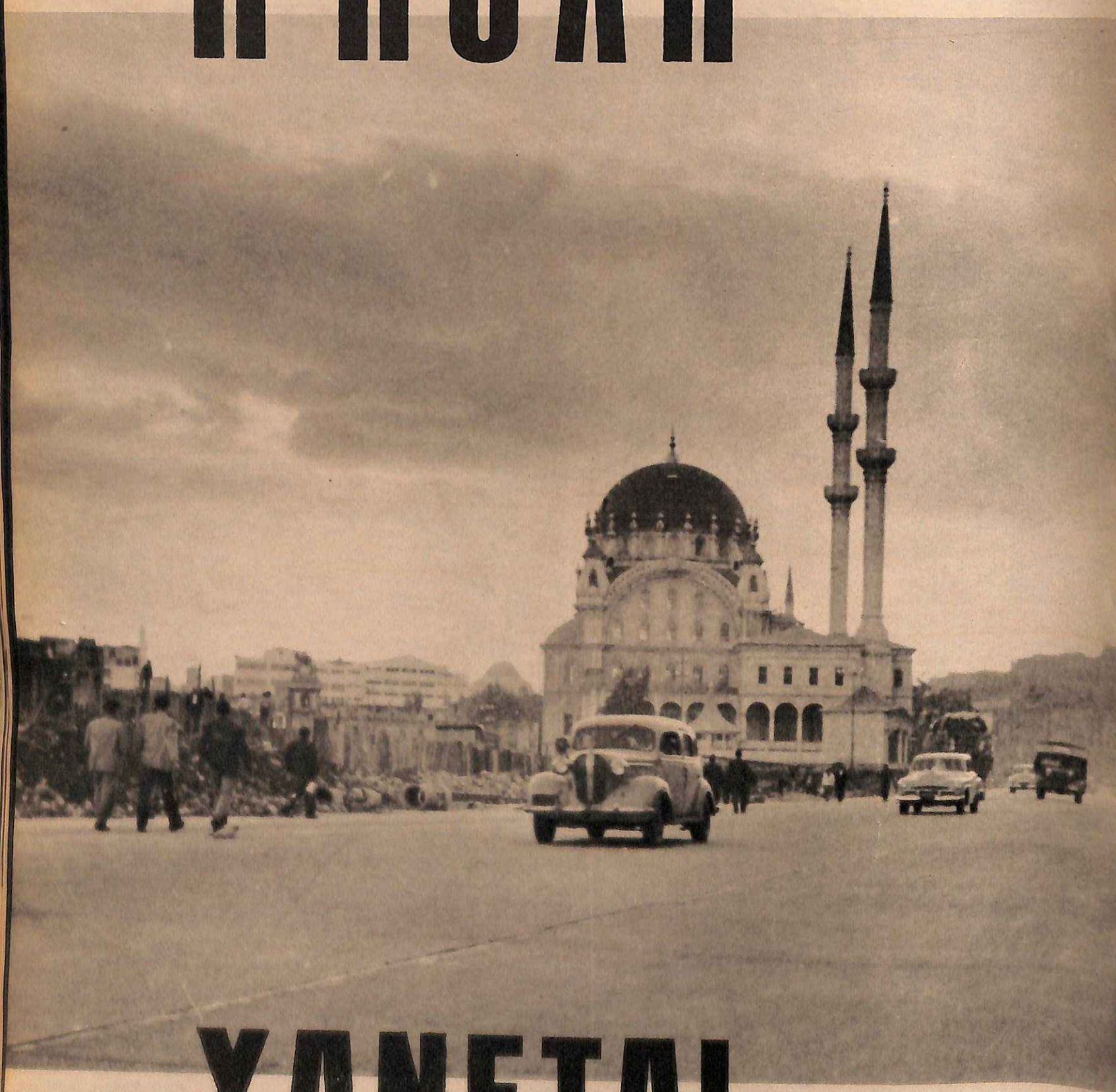
Ἀνακρινόμενοι, οἱ 38 Ἀμερικανοὶ πολῖται, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὸ ἐγκλημα χωρὶς νὰ ἐπέμβουν, προέβδαν διαφόρους δικαιολογίας. Μερικοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἐξέλεβαν τὸ «ἐπεισώδιον» ὡς «συνήθη καυγὰν μεταξύ ἐρωτευμένων». Ἄλλοι—οἱ πλέον ἡλικιωμένοι—εἶπαν ὅτι ἐφοβήθησαν νὰ κάμουν ὅ,τιδήποτε. Καὶ οἱ περισσότεροι ἐδήλωσαν φυσικώτατα ὅτι «δὲν ἤθελαν νὰ εὐρεθῶν μπλεγμένοι καὶ νὰ ἔχουν τραδήγματα με τὰ δικαστήρια».

Αὐτὸς δὲ εἶναι, καθὼς φαίνεται, ὁ βαθύτερος λόγος τῆς ἀπανθρώπου ἀνανδρίας, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν οἱ 38 εὐνόητοι—κατὰ τὰ ἄλλα—πολίται τῆς σοβαρᾶς συνοικίας τῆς Νέας Υόρκης. Ὁ τρόπος με τὸν ὁποῖον ἀπάνευσται ἡ δικαιοσύνη εἰς τὰς συγχρόνους κοινωνίας εἶναι τὸσον περίπλοκος καὶ τὸσον καταπονητικός διὰ τοὺς «παράγοντας» τῆς δίκης, τοὺς ἔχοντας διαφωτιστικὴν μόνον ἀποστέλνῃ, ὥστε κάθε ὑπόνοια περὶ κινδύνου ἐμπλοκῆς εἰς ἀνακρίσεις, παραστάσεις, καταθέσεις, ἀναβολὰς κλπ. νὰ παραλύῃ καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ στοιχειώδεστερα αἰσθήματα ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης, συμπαθείας πρὸς κινδυνεύοντας καὶ καθήκοντος τοῦ πολίτου ὅπως προστατεύῃ τὴν ἑννομὴν τάξιν καὶ συντρέχῃ τὰς ἀρχάς.

Ἡ ἀθλία συμπεριφορὰ τῶν 38 εἰς τὴν ἐξηγησὴν τῆς, ἀλλ' ἡ ἐξηγησις δὲν εἶναι συγγνώμη. Ἀλίμονον ἂν καταστῇ γενικός κανὼν αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία διὰ τὴν τύχην τοῦ πλησίου. Ἡ ζωὴ σημερον παρέχει περισσότερας εὐχαριστήσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸσο φερίεται, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ εἰς τὸ ὅτι εἶναι τὰς εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν διησφαλισμένη. Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ὁμοίους μας—ὅταν, μάλιστα, ἡμῶν νὰ εἶναι οὐσιαστικῶς ἀκίνδυνον—ἐκ μόνον δὲν μειώνει τὰς εὐχαριστήσεις, ἀλλὰ προσθέτει καὶ νέας.

Υ.Γ.—Εἰς τὸ ἄρθρον μου τὸ δημοσιεύειν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 443 τεύχος (17ης Ἀπριλίου) τῶν «Εἰκόνων», ἕνα πῆδημα τοῦ ματιοῦ τοῦ λινοτύπου ἀπεδείχθη ὑπερβολικὰ ἀπαρθρωπὸν, διότι ἀφῆρετο πολλὰ ἐπὶ ἐλείπιδας ζωῆς ἀπὸ τοὺς ὑπερβάλλοντες ὀρισμένῃ ἡλικίαν. Τὸ σχετικὸν κείμενον τῆς προτελευταίας παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ὡς ἀκολούθως: «Διὰ τοὺς πεντηκονταετῆς ἡ πιθανότης ἐπιδιώσεως εἶναι ἀντιστοίχως 21,9 καὶ 26,3 ἐπὶ διὰ τοὺς ἑξηκονταετῆς 14,5 καὶ 19 τοὺς ἐβδομηκονταετῆς 8,5 καὶ 11,1 τοὺς ὀγδοηκονταετῆς 4,5 καὶ 6,4 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Τὸ με ἄραϊα στοιχεῖον κείμενον εἶναι τὸ παραλειφθέν».

Η ΠΟΛΗ

ΧΑΝΕΤΑΙ

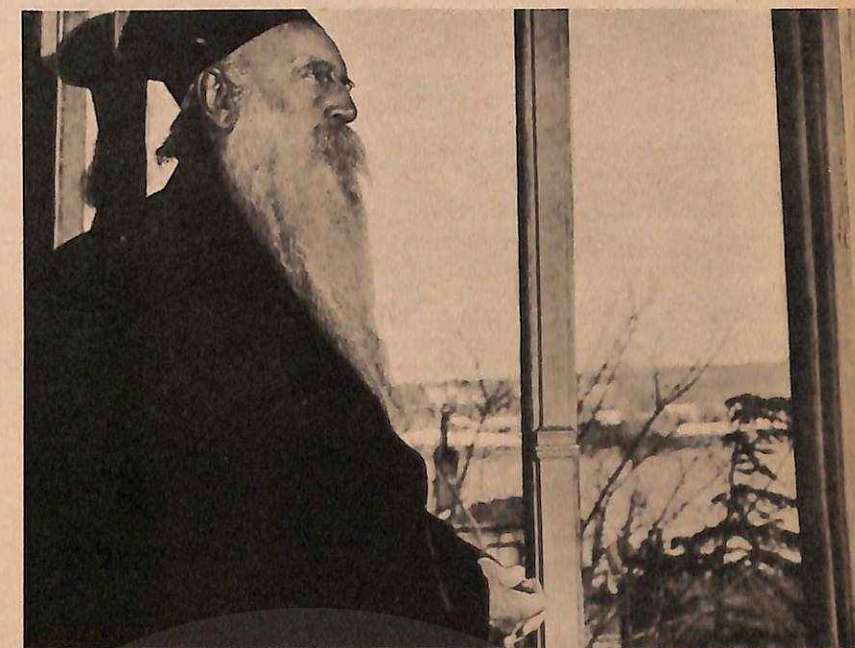
↑ Η ΠΟΛΗ, ή πιο φημισμένη πολιτεία της οίκουμένης, ο περίλαμπρος στυλοβάτης του μεσαιωνικού Έλληνισμού και το μακραίωνα χαμένο δειρο του νεώτερου, συγκεντρώνει πάλι το διεθνές ενδιαφέρον, έπειτα από τις τελευταίες δραματικές έξε-

λίξεις, που δεν είναι παρά μια επανάληψη της παλαιάς Ιστορίας - ο βαθμιαίος ξεριζωμός των χριστιανών κατοίκων της από το κέντρο που θεμελίωσε ο πρώτος χριστιανός αυτοκράτωρ και που υπήρξε ο πυρσός ολόκληρης της χριστιανοσύνης.

Σήμερα η Πόλη έχει πάνω από ένα εκατομμύριο κατοίκους και αρκετές μοντέρνες κατασκευές. Η λεωφόρος Τοπχανέ (φωτογραφία) εκτείνεται στην άριστερη όχθη του Βοσπόρου. Στο βάθος το τζαμί Ντολμαμπαχού.

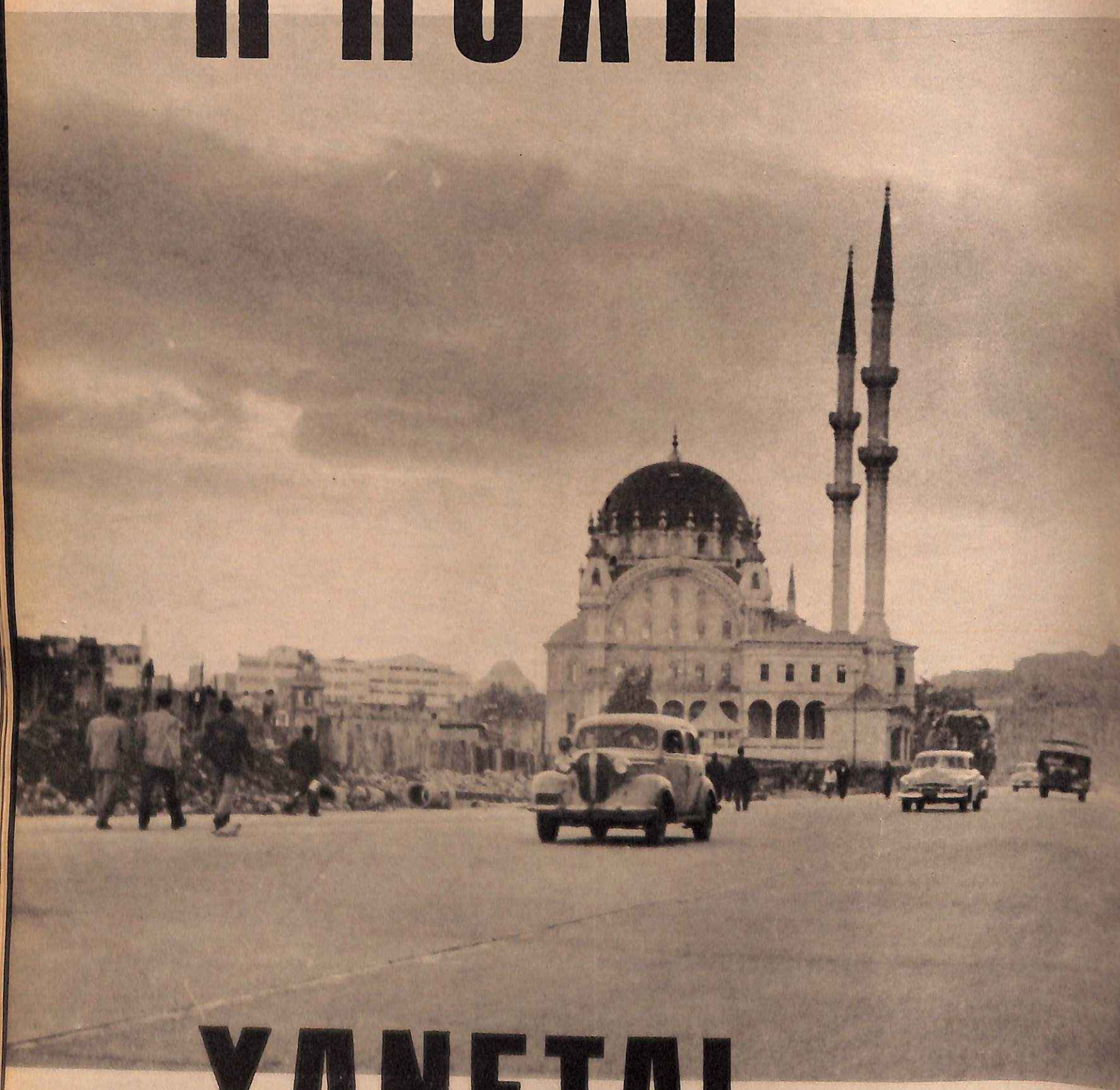
Η Πόλη κινδυνεύει να χαθή. Όχι μόνο για τους Έλληνες που διώκονται, αλλά και για τους Τούρκους. Γιατί, αν η Κωνσταντινούπολη χάσει το ελληνικό στοιχείο της, που το αντιπροσωπεύουν το Πατριαρχείο και η παροικία των όμογενών μας, θα εί-

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ Ο ΚΕΡΑΤΙΟΣ

ναι σαν να πέφτη για δεύτερη φορά. Έχουν περάσει πέντε ολόκληροι αιώνες από την νύχτα του Μαΐου που ο Πορθητής πάτησε την Βασίλισσα, αλλά η Πόλη δεν εξισλαμίσθηκε ποτέ, δεν έγινε μια γνήσια τουρκική πολιτεία. Ο θρόνος της αυτοκρατορίας, η παρουσία του Οικουμενικού Θρόνου, η ακτινοβολία του Φαναριού και μια ακμάζουσα ελληνική μειονότης, με οικονομική και πνευματική δραστηριότητα, διατήρησαν απρόσβλητη την αϊγλή της Πόλης. Δεν «τούρκεψε», παρ' όλον ότι το τουρκικό πλήθος ήταν πολυαριθμότερο και συντριπτικά ισχυρότερο, γιατί παρέμεναν πάντοτε οι «κατακτηταί» που την κούρσεψαν και εγκαταστάθηκαν εκεί επί αιώνες. Οι τωρινοί διωγμοί, συνέχεια των θαναλισμών του Σεπτεμβρίου του 1955 κι άλλων προγενεστέρων, αποτελούν στοιχεία ενός καλά μελετημένου εξοντωτικού σχεδίου των Ελλήνων. Αλλά και πάλι «κρατάει η Βασιλεύουσα», όπως βεβαιώνει ο θρύλος...

Η ΠΟΛΗ

ΧΑΝΕΤΑΙ

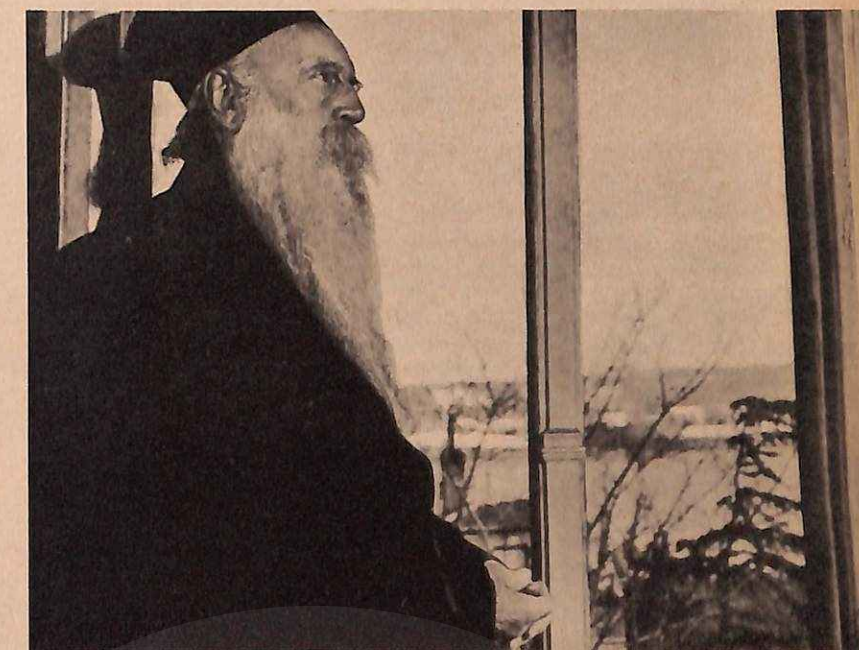
↑ Η ΠΟΛΗ, ή πιο φημισμένη πολιτεία της οίκουμένης, ο περίοικος σιιλοβάτης του μεσαιωνικού Έλληνισμού και το μακραίωνα χαμένο δειρο του νεώτερου, συγκεντρώνει πάλι το διεθνές ενδιαφέρον, έπειτα από τις τελευταίες δραματικές έξε-

λίξεις, που δεν είναι παρά μία έπανάληψη της παλαιάς Ιστορίας - ο βαθμιαίος ξεριζωμός των χριστιανών κατοίκων της από το κέντρο που θεμελίωσε ο πρώτος χριστιανός αυτοκράτωρ και που υπήρξε ο πυρσός ολόκληρης της χριστιανοσύνης.

Σήμερα η Πόλη έχει πάνω από ένα εκατομμύριο κατοίκους και αρκετές μοντέρνες κατασκευές. 'Η λεωφόρος Τοπχανέ (φωτογραφία) εκτείνεται στην άριστερή όχθη του Βασπόρου. Στο βάθος το τζαμί Ντολμαμπαχού.

‘Η Πόλη κινδυνεύει νά χαθή. ‘Οχι μόνο για τους Έλληνες που διώκονται, αλλά και για τους Τούρκους. Γιατί, αν η Κωνσταντινούπολη χάσει το ελληνικό στοιχείο της, που το αντιπροσωπεύουν το Πατριαρχείο και η παροικία των όμογενών μας, θα εί-

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΣΤΟ ΦΑΝΑΡΙ. ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ Ο ΚΕΡΑΤΙΟΣ

ναι σαν νά πέφτη για δεύτερη φορά. Έχουν περάσει πέντε ολόκληροι αιώνες από την νύχτα του Μαΐου που ο Πορθητής πάτησε την Βασιλεύουσσα, αλλά η Πόλη δεν έξιςλαμίσθηκε ποτέ, δεν έγινε μιά γνήσια τουρκική πολιτεία. ‘Ο θρύλος, ή Ιστορία, ή παρουσία του Οικουμενικού Θρόνου, ή ακτινοβολία του Φαναριού και μιά άκμάζουσα ελληνική μειονότητας, με οικονομική και πνευματική δραστηριότητα, διατήρησαν απρόσβλητη την αίγλη της Πόλης. Δεν «τούρκεψε», παρ’ όλον ότι το τουρκικό πλήθος ήταν πολυαριθμότερο και συντριπτικά ισχυρότερο, γιατί παρέμειναν πάντοτε οι «κατακτηταί» που την κούρσεψαν και έγκαταστάθηκαν εκεί επί αιώνες. Οι τωρινοί διωγμοί, συνέχεια των θαναλισμών του Σεπτεμβρίου του 1955 κι άλλων προγενεστέρων, αποτελούν στοιχεία ενός καλά μελετημένου έξοντωτικού σχεδίου των Έλλήνων. Αλλά και πάλι «κρατάει η Βασιλεύουσσα», όπως θεοβιώνει ο θρύλος...

Στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, ἡ Κωνσταντινούπολη στάδηνε τὸ ἱερὸ σύμβολο τοῦ Ἑλληνισμοῦ

↑ ΓΕΝΙΚΗ ἄποψη τοῦ Κερατίου κόλπου, ἀπὸ τὸν μυχὸ τοῦ. Ὁ περίφημος κόλπος ἀπλώνεται σὲ μῆκος τριῶν μιλίων, ἐνῶ τὸ πλάτος του, στὸ μεγαλύτερο σημεῖο, φθάνει τὰ ἑπτὰ δέκατα τοῦ μιλίου καὶ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους φυσικοὺς λιμένες τοῦ κόσμου. Ἡ ναυτιλιακὴ κίνηση, ὡστόσο, εἶναι περιορισμένη καί, πάντως, πολὺ κατώτερη ἀπὸ τὴν δυνατοτήτά του, καὶ τοῦτο ἐξ αἰτίας τῆς γενικώτερης κρίσεως ποὺ ἐνδημεῖ στὴν Τουρκία

Φῶτα καὶ μάτια, ὅλα σβηστά,,
χύθηκε ἡ νύχτα. Ἀφορεσμένη.
Πλάκωσε ἡ Τουρκία.

Κ. Παλαμάς

Κρύφτηκε τὸ φεγγάρι, μαῦρα τὰ σύννεφα ἔξωσαν τὴν Βασιλεύουσα —βαρυθυμιά πλάκωσε τίς ψυχές τῶν κατοίκων της. Πολιὰ ἦταν ἡ προφητεία κ' ἔλεγε: «Ἡ Πόλη δὲν θὰ πέση ἂν δὲν σκεπαστῇ τὸ φεγγάρι».

Καὶ τὸ φεγγάρι σκεπάστηκε. Χτύπησαν ἀλαφιοσιμένα οἱ καμπάνες. Καλοῦσαν τοὺς γέροντες στὴν λειτουργία, στὰ τεῖχη τοὺς πολεμιστές. Ζώστηκε κι ὁ αὐτοκράτορας τὸ σπαθὶ τοῦ κ' ἔτρεξε. Εἶχαν λυγίσει στὴν πύλη τοῦ Ρωμανοῦ.

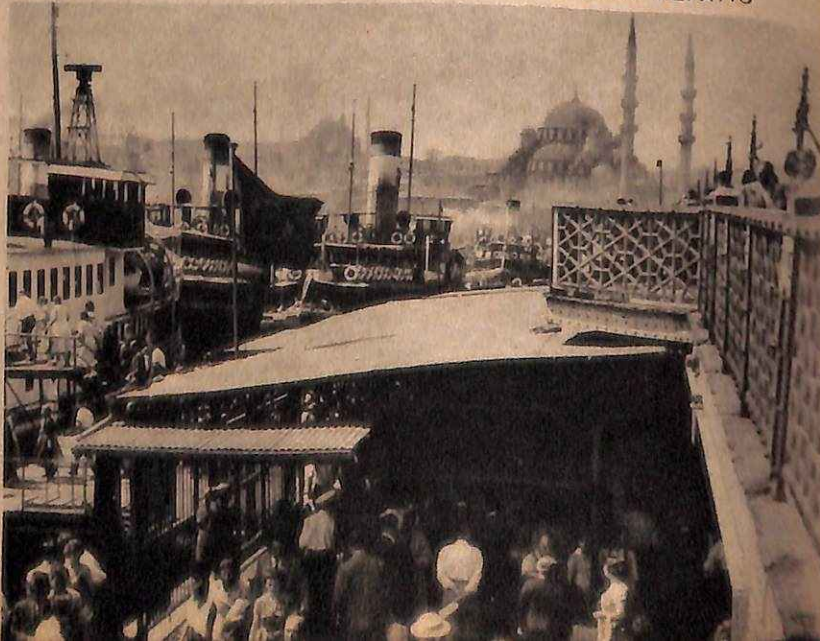
Φῶτα καὶ μάτια, ὅλα σβηστά. Πνίγηκαν κ' οἱ λυγμοί. Καὶ μόνο τὰ καρφοπέταλα τῶν ἀλέγων ἀντηχοῦν στὸ καλιντερίμι. Ἀχνιστό, κατακόκκινο, ἀφίνει τὸ σημάδι τοῦ ματωθωμένου χεριοῦ τοῦ ὁ Περβητῆς στὴν μορφοκεκλῶνα τῆς Ἀγιά - Σοφίας —εἶναι τὸ σημάδι τῆς νίκης, τὸ σημάδι τῆς συμφορᾶς.

Ἡ Πόλη ἔπεσε, μὰ δὲ χάθηκε. Ἐκλείσει μέσα της τὸ πιὸ γλυκὺ ὄνειρο —τὸ ὄραμα μιᾶς μεγάλης Ἑλλάδας. Πέντε ὁλόκληρους αἰῶνες βέβαια τὴν ψυχὴ μιᾶς σκλαδωμένης φυλῆς, ποὺ ἀρνήθηκε νὰ γίνῃ φιλὴ σκλάβων. Καὶ κάποτε, ἕνα πρωῒνὸ τοῦ φθινοπώρου, ξη-

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΑΡΚΑΡΗΔΕΣ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

ΜΙΚΡΑ «ΒΑΠΟΡΑΚΙΑ» ΕΚΤΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΤΟΝ ΚΕΡΑΤΙΟ

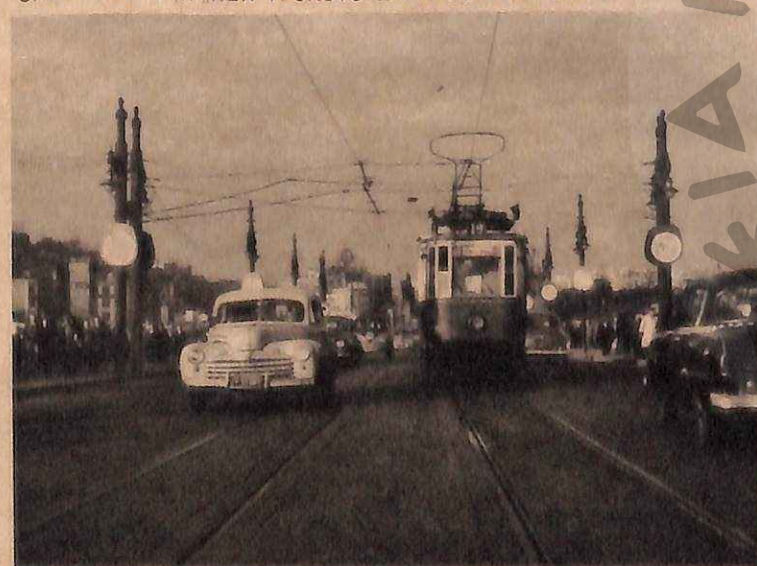

μέρωσε —σκόρπισαν καὶ τὰ μαῦρα σύννεφα. Χαρούμενη, παιχνιδιόρα ἡ αὐρα ἔφερε τ' ἄρώματα τῆς Ἀνατολῆς στὴν γιορτοντυμένη πολιτεία. Ἡ γαλανόλευκη κυμάτιζε στὴν Πόλη. Τί κι ἂν δίπλα της κυμάτιζαν κι ἄλλες σημαίες; Κανεὶς δὲν τὴν πρόσεχε —ποιὸς ὁμιφέβαλλε τότε πὼς εἶχε ῥεθῇ ἡ μέρα πού... πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροὺς πάλι δικὰ μας θάταν... Ἀλίμονο! Τί τραγωδία! Τ' ὄνειρο ἦταν ἀπατηλό! Κράτησε τόσο λίγο! Κ' ἦταν τὸ τίμημα θαρὺ —αἷμα καὶ πόνος: Ἐσβησε τὸ λυχνέρι τῆς ἐλπίδας. Ἐπεσε ἡ Βασιλεύουσα, πέθανε κι ὁ μορφορωμένος θασιλιάς —χάθηκε καὶ πάλι ἡ Πόλη.

Ἦταν Σεπτέμβρης τοῦ 1922.

Ἀδίκαια θὰ ψάξῃ κανεὶς στὰ σκονισμένα βιβλία, σὲς κιτριμμένες περγαμινές —ἀδικα θὰ ραιθίσῃ τοὺς τάφους τῶν νεκρῶν, θὰ ἀνοισκαλέψῃ στοὺς θρύλους καὶ σὲς παραδόσεις τῶν λαῶν: Στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων, σύμβολο σὰν τὴν Κωνσταντινούπολη δὲν στάθηκε ἄλλο. Εἶναι ἀλήθεια πὼς δὲν ἔχει νὰ δείξῃ καταστροφή τόσο τραγικὴ, σὰν ἐκείνη τῆς Σμύρνης. Μὰ ὅλη της ἡ ἱστορία εἶναι μιὰ ἀτέλειωτη τραγωδία —μιὰ ἀδιάκοπη προσπάθεια τῶν κατακτητῶν νὰ τὴν κάμουν δική τους, ἕνας ἀτέλειωτος ἀγῶνας τῶν κατοίκων της νὰ τὴν κρατήσουν ἑλληνική. Κ' ἦταν πολλοὶ οἱ κατακτητές της: Φράγκοι, Ἑνετοί, Γενοβέζοι, καὶ τρομερώτεροι ἀπ' ὅλους οἱ Τοῦρκοι —οἱ πρῶτοι ποὺ θάλθηκαν συστηματικὰ ν' ἀλλάξουν τὸν χαρακτῆρα της, νὰ τὴν τουρκέψουν. Ἦταν μιὰ προσπάθεια ποὺ ἄρχισε μόλις ἔσπασαν οἱ ὑπερασπιστοὶ της, στὴν Κερκόπορτα.

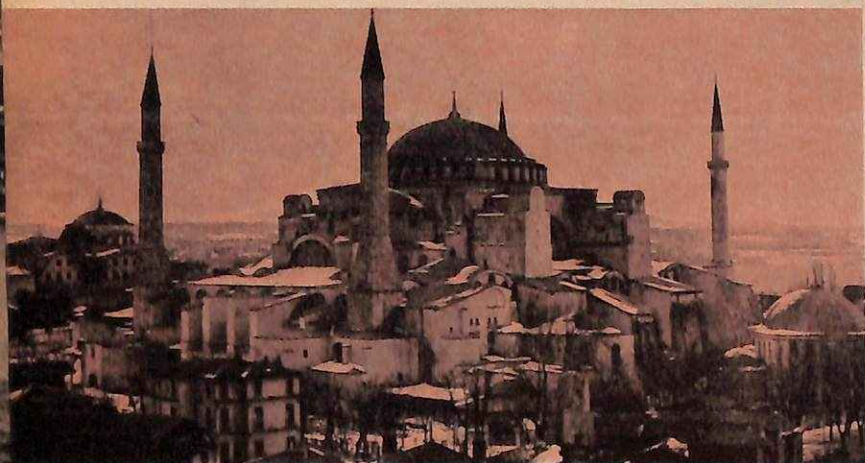
ΟΧΙ ΠΥΚΝΗ Ἡ ΚΙΝΗΣΗ ΤΡΟΧΟΦΟΡῶΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ

ΟΙ ΑΙΩΝΕΣ ΔΕΝ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΟ ΘΕΑΜΑ ΤΩΝ ΜΟΧΘΟΥΝΤΩΝ ΧΑΜΑΛΛΗΔΩΝ

ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ. "Επειτα από αιώνες δεδηλώσεως, ο περίλοιπος ναός, που ανήγειρε ο αυτοκράτωρ 'Ιουστινιανός, είναι τώρα μουσείο. Διεθνούς κύρους βυζαντινολόγοι ασχολούνται επί δεκαετίες με την αποκατάστασή της, όσο το δυνατόν, στην αρχική της μορφή και την αποκάλυψη των θαυμάτων ψηφιδωτών της, που ξμειναν βομμένα, επί τόσα και τόσα χρόνια, κάτω από τὰ επιχρίσματα του μίσους και της βαρβαρότητας...

Η ΠΟΛΗ ΧΑΝΕΤΑΙ

Τὸ Πατριαρχεῖο υρατοῦσε τὴν θρησκευτικὴν καὶ διοικητικὴν ἐξουσία τοῦ δουλωμένου ἔθνους

Εσφαξε χιλιάδες ὁ Πορθητὴς — νέους, γέροντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Κι ἀκόμη περισσότερους ἔσυρε στὰ σκλαβοπάζαρα τῆς αὐτοκρατορίας του — μέχρι τὴν Μέκκα ἐφθασαν παρθένες κι ἀμούστακα παλληκάρια ἀπὸ τὴν Βασιλεύουσα. Λίγες χιλιάδες ἀπόμειναν· μὰ κι αὐτοὶ διώχτηκαν· στὴν Καλλίπολη, τὴν 'Αδριανούπολη, τὰ Πριγκιπωνήσια καὶ τὴν Τραπεζοῦντα. "Ἦθελε νὰ τὴν κάνει τούρκικη πόλη· καὶ μὴ πού δὲν εἶχε τόσον πολὺ κόσμον γιὰ νὰ τὴν ἐποικίσει, ἔφερε κ' 'Εβραίους ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, 'Αρμενίους ἀπὸ τὴν Σεβάστεια, Κούρδους ἀπὸ τὰ βάθη τῆς 'Ανατολῆς, 'Αρβανίτες, ἀκόμη καὶ 'Ελληνες, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο —δὲν ἤθελε νὰ μείνῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς παλιούς κατοίκους τῆς.

*Ἦταν τότε μὴ μὴ μικρὴ πόλη 40.000 κατοίκων, ὅτι ἀπώμεινε ἀπὸ τὴν Βασιλεύουσα — ἔσθλησαν τὰ μεγάλα ὀνόματα, ἔχασε τὴν λάμψη του ὁ πλοῦτος. Μὰ δὲν εἶχε στερέψει ἡ μανία τοῦ Τούρκου. Εἶχε καὶ διαδόχους ὁ Πορθητὴς.

Καινούργια φυσιογνωμία

Πενήντα χρόνια μετὰ τὴν "Αλωση, ὁ Σελὴμ ὁ Α', ἐπιστρέφοντας νικητὴς ἀπὸ τὴν Περσία, ἔφερε μαζί του χιλιάδες αἰχμαλώτους γιὰ νὰ τοὺς ἐγκαταστήσῃ στὴν πρωτεύουσά του. Διόλεξε, ἀκόμη, τοὺς καλύτερους "Αραβες ἀρχιτέκτονες καὶ καλλιτέχνες μ' ἓνα μόνο σκοπὸ — νὰ δώσῃ καινούργια φυσιογνωμία στὴν Κωνσταντινούπολη, πού τώρα λέγεται Στάμπουλ. Κι ὅταν οἱ Μαυριτανεὶ φεύγουν κυνηγημένοι ἀπὸ τὴν 'Ισπανία, ὁ διάδοχός του σπεύδει νὰ τοὺς προσφέρει πρόθυμη φιλοξενία στὴν Πόλη. Λίγα χρόνια ἀργότερα ὁ Βαγιαζήτ δὲ φέρῃ τοὺς Βλάχους, τοὺς Σέρβους ὁ Σουλταῖμ.

Δὲν ἦταν πιά μὴ μὴ μικρὴ καὶ πόλη στὴς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰῶνα ἡ Κωνσταντινούπολη. Εἶχε 800.000 ψυχές —καὶ πλοῦτο, γλὺθ ἀνατολίτικη, κινήσιον σπάνια γιὰ τὴν ἐποχὴ τῆς. Οἱ "Ελληνες μόλις φθάνουν τὶς 300.000 —διπλάσιοι οἱ Τούρκοι. Κι ὅμως ἡ Πόλη εἶναι ἑλληνική.

Εἶναι ἀρκετὴ καὶ ἡ σύντηξη αὐτῆς ἀνδρομῆ γιὰ νὰ δείξῃ πῶς, κι ὅταν δίπλα ἴστων τροῦλλο τῆς 'Αγίας-Σοφίας ὑψώθηκε ὁ μινάρ, κι ὅταν τὰ αὐτοκρατορικὰ παλάτια ἔγιναν κιγκλιδόφορα καὶ σσαόγια, ἡ Κωνσταντινούπολη, καὶ σὰν 'Ισταμπούλ, κράτησε τὸ μεγάλο προτέρημα τῆς φυλῆς: Τὴν δύναμη νὰ ἐπιβάλλεται μὲ τὸ πνεῦμα στὴν ὕλη.

ΕΠΙ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ καὶ πλέον χρόνια στεγάζεται στὸ Φανάρι τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Τώρα, μὲ τὸ πρόσχημα τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου, τὸ μίσος προσπαθεῖ νὰ κατεδαφίσῃ τὸ σεβάσμιο πνευματικὸ κέντρο ὅλης τῆς 'Ανατολικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας. Στὸ βάθος διακρίνεται ἡ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολή. Κι αὐτὴ, μὲ τὰ νέα εκπαιδευτικὰ μέτρα τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, θὰ πᾶσῃ νὰ ὑφίσταται, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα ἑλληνικὰ σχολεῖα. "Ἦδη, τὰ ἀνθελληνικὰ μέτρα πῆσαν πρὸ συγκεκριμένη μορφή στὰ δυὸ καποτε ἀμιγῶς ἑλληνικὰ νησιά "Ιμβρο καὶ Τένεδο, ὅπου, παράλληλα μὲ τὴν ἀπαγόρευση τῆς γλώσσας γίνεται προσπάθεια δημογραφικῆς μεταβολῆς.

Πρωτεύουσα τοῦ 'Ελληνισμοῦ

Σταυροδρόμι στὸ πέρασμα γιὰ τὴν Κίνα καὶ τὴν 'Ασία, ἡ Κωνσταντινούπολη ἔμεινε ἐπὶ 300 χρόνια τὸ σπουδαιότερο ἐμπορικὸ κέντρο τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου. Κι ὅταν ἀκόμη οἱ θαλασσοπόροι ἀνοίγουν καινούργιους δρόμους, τὸ λιμάνι τῆς εἶναι ἐκεῖνο πού ἐφοδιάζει τὴν 'Ανατολή, τὶς χώρες τοῦ Δούναβη καὶ τὴν Ρωσία.

Μὰ περισσότερο ἀπ' ὅλα στάθηκε πρωτεύουσα τοῦ 'Ελληνισμοῦ, μὲ ἔδρα τὸ Φανάρι. 'Ο Πατριάρχης ἦταν ἐκεῖνος πού κρατοῦσε στὰ χεῖρά του ὅλη τὴν θρησκευτικὴ καὶ διοικητικὴ ἐξουσία τοῦ δουλωμένου ἔθνους. "Εσκυβε συχνὰ τὸ κεφάλι στὸν Σουλτάνο· μὰ μόνον ὅσο χρειαζόταν γιὰ νὰ τὸ κρατήσῃ στοὺς ὤμους του καὶ νὰ συνεχίσῃ τὴν μαρτυρικὴ ἀποστολὴ του. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ —στὴν κεφαλὴ τῆς 'Ορθοδοξίας ξεσπούσαν οἱ θυμοὶ του. Τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη κανεὶς δὲν ζήλευε τὸν ἱεράρχη πού ἀνέβαινε στὸν πατριαρχικὸ θρόνο. Κι ὅμως, κανεὶς δὲν πρόδωσε τὴν ἀποστολὴ του, ἀκόμη κι αὐτοὶ πού πέρασαν στὴν ἱστορία σὰν προσκυνημένοι. *Ἦταν κι ὁ Γρηγόριος ἓνας ἀπὸ αὐτούς —σὰν ἔσπασε ἡ ἐπανάσταση ἀφώρισε τοὺς ἐπαναστάτες. Μὰ δὲν κατάρωσε νὰ γεγελάσῃ τὸν Σουλτάνο.

'Ἡ ἐπανάσταση τοῦ 21 βοήκε τὴν Κωνσταντινούπολη ἓνα μεγάλο κέντρο τοῦ 'Ελληνισμοῦ. Καὶ ἐναντίον τῆς ἔσπασε ἡ ὁγὴ τοῦ Σουλτάνου. Οἱ μεγάλοι τιτλοῦχοι παραδόθηκαν στὸν δῆμο —στὸν δῆλο ὁ Πατριάρχης. Μὴ ἀλόκληρη τὰξὴ ἔσθλησε, ἔξαφανίστηκε.

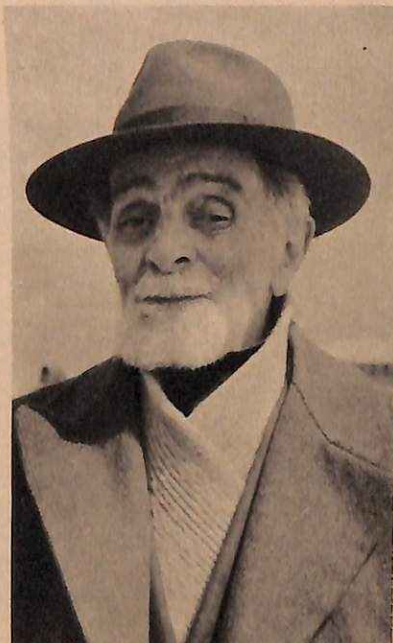
*Ἦταν κρίσιμα τὰ χρόνια ἐκεῖνα. Μὲ μίαν δρέθηκε χωρὶς ἡγεσίαν ὁ 'Ελληνισμός. 'Ἡ μικρὴ ἀνεξάρτητῃ 'Ελλάδα, παλεύοντας νὰ σταθῇ στὰ πόδια τῆς, δὲν ἦταν δυνατόν νὰ κοιτάξῃ τὸ γένος πού, στὴν μεγάλη πλειοψηφία του, ἔμεινε σκλαβωμένο. Καὶ τότε τὸ θαῦμα ἔγινε γιὰ μὴ ἀκόμη φορὰ — ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους οἱ λογάδες.

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ Πατριάρχης 'Αθηναγόρας στὸν κῆπο τοῦ Φαναρίου. Εἶναι ὁ 256ος διάδοχος τοῦ 'Αποστόλου 'Ανδρέα, ὁ ὁποῖος ἱδρυσε τὴν χριστιανικὴ 'Εκκλησία στὸ τότε Βυζάντιο, τὴν Μεγαρίτικη ἀπαικία, πού ἐπρόκειτο ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς αἰῶνες νὰ λάμψῃ στὴν οἰκουμένη ὡς Κωνσταντινούπολη. 'Ἡ ἐκδίωξη τοῦ Πατριαρχείου, ὅμως, ἀπὸ τοὺς προμάχους τοῦ «ἐλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ» —ἔτσι ὑποτίθεται ὅτι εἶναι οἱ Τούρκοι, ἐφ' ὅσον εἶναι στὸ ΝΑΤΟ— δὲν εἶναι ἓνα ζήτημα πού ἀφορᾷ μόνο τὴν 'Ελλάδα, ἀλλὰ ἀλόκληρο τὸν πολιτισμένο κόσμο. Γι' αὐτὰ καὶ οἱ ἀντιδράσεις ἀναμένονται σφοδρὲς ἀπὸ διάφορες πλευρὲς.

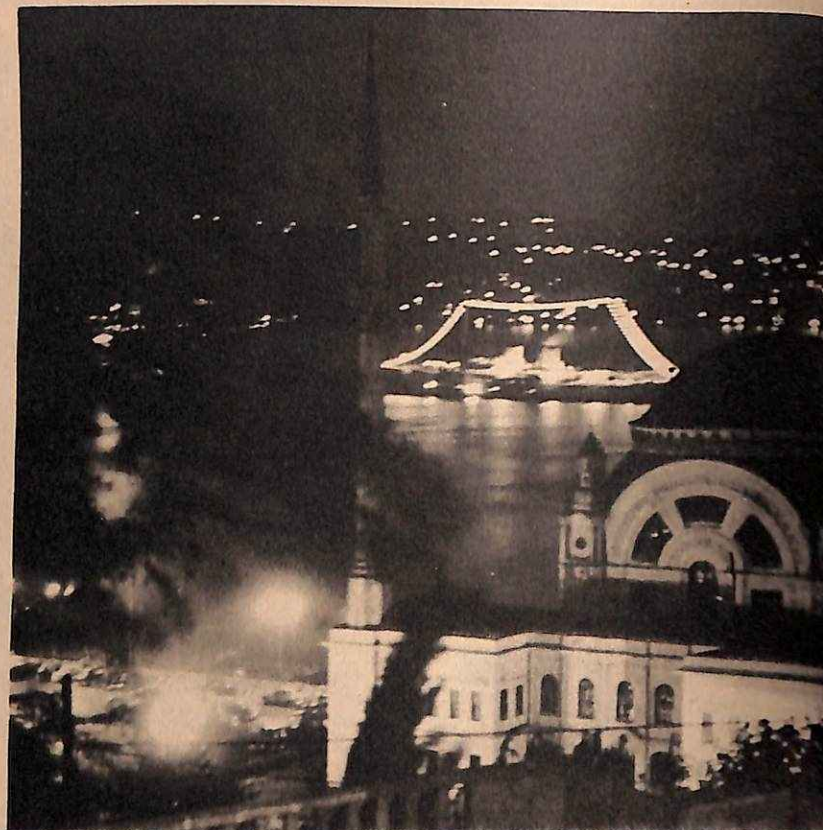

ΣΤΟΧΟΣ, ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

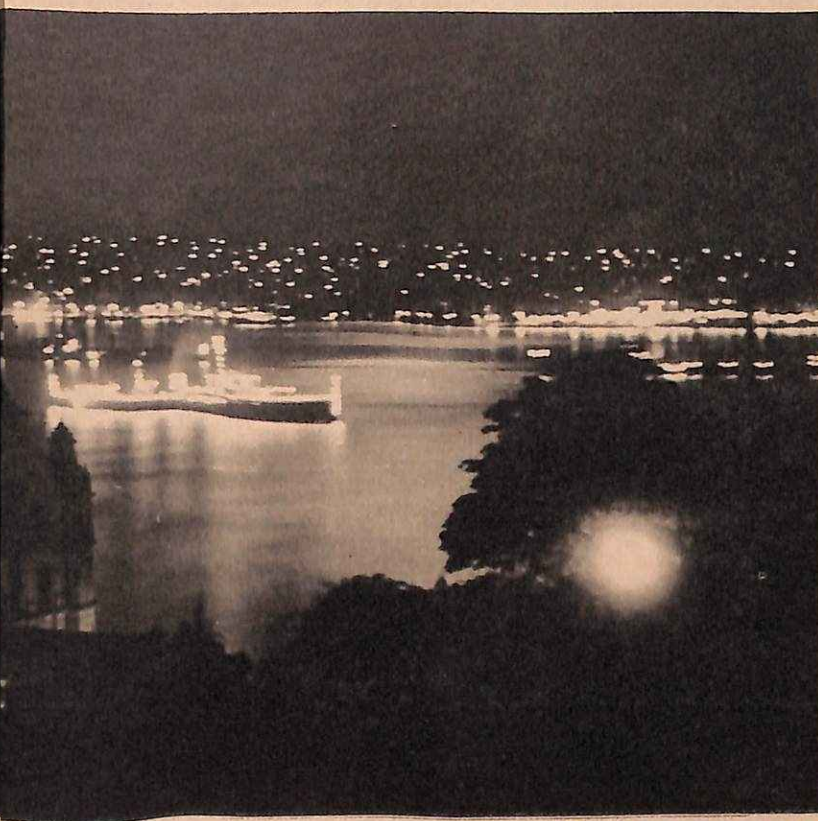
«Οὐδέποτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 16 αἰώνων ἀφ' ὅτου ἰδρῦθῃ ἀντιμετώπισε τόσον μεγάλον κίνδυνον τὸ Πατριαρχεῖον», ἀπεκάλυψαν στὸ Παρίσι οἱ ἀπελαθέντες ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν διὐ συνοδικοὶ ἱεράρχες, ὁ Σελευκείας Αἰμιλιανὸς καὶ ὁ Φιλαδελφείας Ἰάκωβος. Στόχος τῶν Τούρκων εἶναι τὸ Πατριαρχεῖο ὡς θεσμὸς καὶ ὁλόκληρο τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο τῆς Πόλης καὶ γενικὰ τῆς Τουρκίας. Θέλουν νὰ ξεριζώσουν κάθε τί πού θυμίζει Βυζάντιο καὶ Ἑλλάδα. Τοὺς καταδιώκει ὡς φάσμα ἡ ἱστορία πού ἀκτινοβολεῖται ἀπὸ τὴν Βασιλίδαν καὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ὀφείλουν τὴν φήμην τους μόνον ὡς πορθηταὶ καὶ καταλυταί, χωρὶς νὰ προσδίδουν οὔτε μιὰ ὑπόψιν αὐτοῦ νάμου πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἐκδηλώσεως. Καὶ χτυπώντας τὸ Πατριαρχεῖο γνωρίζουν ὅτι ἔτσι πλήττουν τὴν καρδίαν τῆς παραδόσεως καὶ τὴν ζωτανὴν παρουσίαν μιᾶς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς κιβωτοῦ μὲ ἀληθινὰ παγκόσμια ἀκτινοβολία.

ΕΠΙ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ πέντε χρόνια ἱεουργοῦσε στὰ Πατριαρχεῖα ὁ ἱερεὺς Κωνσταντίνος Καλλίμαχος, ὁ ὁποῖος ἀπελάθη

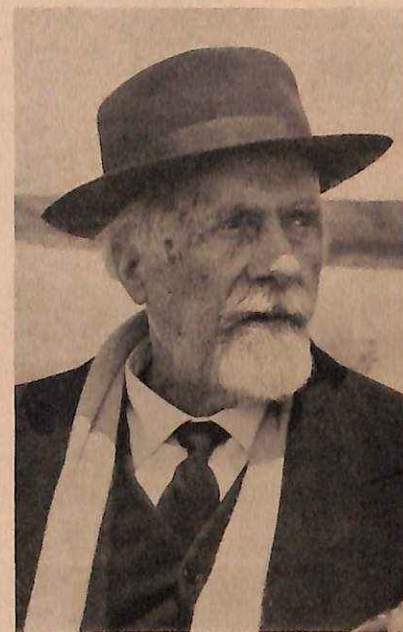

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΣΤΟ ΒΟΣΠΟΡΟ, ΜΕ ΦΩΤΑΓΩΓΗΜΕΝΑ ΣΚΑΦΗ

ΕΙΝΑΙ ΝΑΥΛΟΧΟΥΝΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΗΣ «ΑΘΕΑΤΗΣ» ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΑΡΜΑΔΑΣ

ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

ΚΑΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ Παναγιώτης Κρεμμύδας διώχθηκε. Καὶ αὐτὸς ἱεουργοῦσε στὰ Πατριαρχεῖα ἐπὶ ἑβδόμηντα χρόνια.

Τὰ δικαιώματα διαμονῆς, ἐπαγγέλματος καὶ περιουσίας τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὅλης τῆς Τουρκίας ἔχουν κατοχυρωθῇ, μὲ μεγάλες θυσίες, ἔσασιν, μὲ θεμελιώδεις διεθνεῖς συμβάσεις συλλογικοῦ χαρακτήρος. Ἡ ἀξία ὅμως καὶ τὸ κύρος τους κατακουρελιάζεται στὴν σημερινὴ Τουρκία, πού αἰσθάνεται βαρύντατο πλέγμα κατωτερότητος ἀπέναντι στοὺς ὁμογενεῖς. Ἡ οἰκονομικὴ ἀνθρακὴ τῆς ἑλληνικῆς παροικίας, ἡ πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ τῆς συγκρότηση, μπορεῖ νὰ προκαλοῦν τὸν ἀνταγωνιστικὸ φθόνο τῶν Τούρκων, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τοὺς δίνει κανένα νομικὸ ἢ ἠθικὸ δικαίωμα γιὰ νὰ ἐξαπολύουν πογκρόμ ἐναντίον τῆς ἢ νὰ καίνε τίς περιουσίες τῆς. Τὸ ἀνθελληνικὸ πάθος καλλιεργεῖται στὴν σημερινὴ Τουρκία καὶ εἶναι ἀσχετο τῆς τροπῆς τοῦ Κυπριακοῦ. Χρησιμοποιεῖται ὡς ἀπλὸ πρόσχημα. Σκοπὸς τοὺς: Τὸ ξεριζώμα κάθε στοιχείου πού θυμίζει Ἑλλάδα.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπιδιώκουν τώρα νὰ ξεριζώσουν καὶ τὸ πού τοὺς θυμίζει Βυζάντιο καὶ Ἑλλάδα

Ἡ ἐξέδίκησιν τοῦ Σουλτάνου κατὰ τῶν Φαναριωτῶν ἐπιτάχυνε μιὰν ἐξέλιξιν, πού σ' ἄλλες κοινωνίες χρειάστηκε γρόνια πολλὰ καὶ ἐπαναστάσεις πολλές φορές —τὴν διαδοχὴ τῆς αἰστοκρατικῆς τάξεως στὴν ἐξουσία ἀπὸ τὴν καὶνοῦσιν τάξιν τῶν ἐμπόρων, τῶν ἀσπῶν. Δὲν ἀνῆκαν στὰ μεγάλα τζάκια τῆς Πόλης οἱ λογάδες, δὲν ἦσαν ἑσκαυστὰ τὰ ὀνόματά τους. Κι ἔως δεισδύσαν βαθύτερα κι ἀπὸ τοὺς Φαναριώτες στὴν διοικητικὴ μηχανὴ τῆς γερασμένης αὐτοκρατορίας. Στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας, ὑπουργοὶ τοῦ Σουλτάνου, ποσειθευταί, ταπικοί διοικηταί, γαιοτοί, ἀρχιλογοί, ἦσαν Ἕλληνες. Τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο τῆς Πόλης ἐγγύωζε καὶνοῦσιν ἀνδρῶν, σὰν ἐξέσπασε ἡ μεγάλη σφαγὴ τοῦ 1914. Παύσατο ἀκμὴν ἡ οἱ ἐξουσιαστικὲς ἡττες τῶν Βαλκανικῶν πολέμων —δὲν τίς εἶχαν λησμενήσει οἱ Τούρκοι. Καρδοκοῦσαν. Καὶ μόλις ἐξέσπασε ὁ Παγκόσμιος πόλεμος, ὅταν οἱ μεγάλες χριστιανικὲς δυνάμεις δὲν εἶχαν τὸν καιρὸ ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τοὺς «γκισυρῆδες», ἀσχίσε ἡ μεγάλη σφαγὴ. Ἦταν κατὰ τὸν τροικτικὸ. Ἐκίνησε ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς ἡ θεομηνία κ' ἐφθασε μένει τὰ εἰρηνικὰ ἀκρογιάλα τῆς Ἰωνίας. Ποσειθευταί, μεθοδικοί, οἱ Τζέτες ἐκκλήριζαν τὸ ἕνα χωριὸ μετὰ τὸ ἄλλο. Κι ὅταν κουράζονταν νὰ σφάζουν, ἀφῆσαν τοὺς «εὐγενοῦς» νὰ φύγουν. Δὲν ἦταν ὁ ὅρκος, μὰ ὁ ὑπολογισμός. Κατὰβωσαν νὰ δημιουργήσουν ἕνα κύμα φυγῆς, πού λίγο ἔλειπε νὰ σαρῶσιν καὶ τὸ τελευταῖο ἑλληνικὸ χωριὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, 200.000 Μικρασιάτες κατέφυγαν τότε στὰ νησιά καὶ τὴν ἡπειρωτικὴ Ἑλλάδα, δειπλάσιοι ἔβασαν μὲ τὸ αἷμα τους τὴν αἰολικὴ γῆ.

Ἀπέραντη συμφορὰ...

Ὁ Γάλλος Ἀλγῶ, στὴν «Κατὰπτωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ», γράφει: «Οἱ Ἑλληνίδες, ὅσες ἦσαν νέες κι ὠραίες, πούληθηκαν στὰ σκλαβοπάζαρα τοῦ Ἰκονίου καὶ τοῦ Μπαλαῦς Ἑσέο... Κ' ἐκεῖνες πού γλύτωσαν, κλείδωκαν στὰ χερματεῖα, ὅπου οἱ ἀσπασίτες τοῦ Σουλτάνου γλεντοῦσαν τὰ κάλλη τους».

Κι ὁ Ἀνὺ Μπαρμπὺς ποθεῖτε στὴν «Ζουρνά»: «Σ' ὅλες τίς πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἰδρῦθηκαν ἀπέραντα σκλαβοπάζαρα. Παντομέρες γυναῖκες, νεὰ κορίτσια μὲ τὴν συστολὴ τῆς παρθενικότητάς τους καὶ μικρὰ παιδιὰ ἀκμῆ, περιέμεναν καρτερικὰ τίς ὁρδὲς τῶν Κούρδων...».

Ὅλοι ἔφευγαν — ἦταν ἀπέραντη ἡ συμφορὰ. Κινδύνει, πραγματικά, ὁ

Ἑλληνισμός. Μοναδικὴ ἐλπίδα ἦταν ἡ Πόλη, τὸ Φανάρι. Καί, πράγματι, στὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια, ἡ Κωνσταντινούπολη στάθηκε πραγματικὴ πρωτεύουσα. Οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς ἔσπευσαν πρόθυμα νὰ δώσουν τὴν βοήθειάν τους. Ποσειθευσαν τὰ πλοῦτά τους στὸν πατριόρχη καὶ, ἀψηφώντας τὸν κίνδυνο, ὠργάνωσαν μιὰν ἐκπληκτικὴν ὑπηρεσίαν βοήθειας. Φάρμακα, ρουχισμοὺς, χρήματα καὶ σκληρὴ φορτῶσαν σὲ ναυλωμένα καράδια γιὰ τίς χιλιάδες τῶν προσφύγων.

Ἡ βοήθεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦταν ἀποφασιστικὴ — ἀνεχαίτισε τὸ ρεῦμα τῆς φυγῆς καὶ κράτησε τὸν Ἑλληνισμὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας στὴν γῆ τῶν προγόνων του. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ Πόλη ἀνεπτέρωσε τὸ φρόνημά της. Μὲ ἐπικεφαλὴ τὸν πατριόρχη Μελέτιο, ξεσηκώθηκε καὶ διεμαρτυρήθη ἐναντίον τῆς σφαγῆς — κατάρρωσε νὰ συγκινήσῃ καὶ τίς μεγάλες Δυνάμεις, στὸ δραματικώτερο, ἴσως, στάδιο τοῦ μεγάλου πολέμου.

Ἦταν, πράγματι, μιὰ ἔντονα ἑλληνικὴ πόλη, στὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου πολέμου, ἡ Κωνσταντινούπολη. Στὴν ἀριστοκρατικώτερη συνοικίαν της καὶ στὰ Πριγκιπωνήσια ἐγκατεστημένοι, οἱ Ἕλληνες ἔβλεπαν μὲ περιφρόνησιν τὸν συρφετὸ τῶν ξένων φυλῶν. Καὶ στὰ καφενεῖα τους εἶχαν τίς εἰκόνας τοῦ Βενιζέλου καὶ τοῦ Βασιλιά, τῶν «ἐθνητῶν» τοῦ στόλου μας καὶ τοῦ «Ἀ-θέρωφ». Ἡ ἐπορση τῆς ἑλληνικῆς σημαίας στὴν ἔδρα τῆς διασυμμαχικῆς ἐπιτροπῆς, σὰν τὸ τέμα ἐνὸς ἀγῶνος αἰῶνα, γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν της

Ἡ Πόλη ἔπεσε...

Εἰς παλιὸ δημοτικὸ τραγοῦδι τῆς Ἀνατολῆς λέγει πὼς ἡ Παναγία, σὰν χύθηκε στοὺς δρόμους νὰ μάθῃ γιὰ τὴν τύχην τῶν παιδιῶν της, εἶδε:

«Τὸν οὐρανὸ θολὸ καὶ τ' ἄστρα βουρκαωμένα
καὶ τὸ φεγγάρι τὸ λαμπρὸ στὸ αἷμα βουτηγμένο...».

Τὸ θράδυ τῆς 22ας Μαΐου τοῦ 1453, τὸ φεγγάρι σκεπάστηκε καὶ ἡ Πόλη ἔπεσε. Τὴν νύκτα τῆς 21ης Σεπτεμβρίου τοῦ 22 ξεπρόβαλε κατακόκκινο, λὲς κ' ἦταν βουτηγμένο στὸ αἷμα — ἦταν φανερὸ ἡ κακοσημαδιὴ τῆς ἐπομένη διπλώθηκε ἡ γαλανὴ σημαία.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ που ο ραδιοφωνικός σταθμός 'Αθηνών ανακοίνωσε την άκριτή ήμερομηνία των βασιλικών γάμων, ελόκληρη ή 'Αθήνα, ή άκρη ακόμη υπό το πρόσφατο πένθος, μπήκε στο στάδιο των ευχαρίστων προετοιμασιών και των ελκασιών που πάντα, στην φαντασία του κόσμου, ντύνονται με την άχλυ του παραμυθιού. «Πού θά πάη το βασιλικό ζεύγος για τον μήνα του μέλιτος; Πού θά ράψη ή "Αννα - Μαρία το ιυφικό της;». 'Η λεπτοκοιμωμένη, άλλωστε, κοπέλλα, με τὰ μακριά, καστανόχρυσα μαλλιά, και τὰ δολοκάθαρα μάτια, προσφέρεται όσο καιμιά για τον πρώτο ρόλο. "Όχι τον κοινωνικό ρόλο της «πρώτης κυρίας», αλλά τον άλλον, τον κοντινό στην καρδιά του λαού, τον ρόλο της παραμυθένιας βασιλοπούλας.

ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Το παιδικό Λεύκωμα της "Αννα - Μαρίας

Το νεανικό ρομάντσο, που σε λίγόν καιρό φθάνει στην ολοκληρωτική ευτυχία, πέρασε τις δοκιμασίες του. Γιατί, παρ' όλο που στον τύπο εμφανίζονταν μόνο τα «ειδυλικά» φωτογραφικά στιγμιότυπα — ενσχυμένα, άλλωστε, από την εμφάνιση του ζευγαριού —, ο μακροχρόνιος χωρισμός, η μικρή ηλικία της πριγκίπισσας, οι έθιμοτυπικές λεπτομέρειες και, τέλος, ο θάνατος του Βασιλέως Παύλου και οι θαρρείες ευθύνες του νέου Βασιλιά υπήρξαν σκληρές εναντιώσεις στο κοινό όνειρο των έρωτευμένων — την απομόνωση από όλον τον κόσμο. Στο διάστημα των δυο τελευταίων χρόνων, η Άννα - Μαρία, πολλές φορές έντελως σιωπηλά, έδωσε δείγματα θαρρείας και ώριμης αγάπης...

«Χόρεψε και με κανένα άλλο κορίτσι!», είχε πει η Βασίλισσα Φρειδερίκη — απλώς και μόνον για να τηρηθούν τα προσχήματα — στον ένθουσιασμένο γιό της.

«Κι αν κάποιος άλλος χορέψι μαζί της και την θάλι στο μυαλό του, μητέρα;»

Ο μικρός, χαρακτηριστικός διάλογος γίνεται την εποχή των γάμων της πριγκίπισσας Σοφίας και Αφροά, φυσικά, το «φλέρτ» του Κωνσταντίνου και της Άννας - Μαρίας. Λίγοι ήξεραν εκείνη την εποχή ποιά ήταν έκκρισως η Άννα - Μαρία. Στις εφημερίδες, ανάμεσα στις φωτογραφίες των άλλων προσκεκλημένων, οι τρεις όμορφες πριγκίπισσες της Δανίας ήταν απλώς ένα λουλουδάκι μπουκέτο. Τα νιάτα, άλλωστε, είχαν εκείνη την εποχή το χαρούμενο προβάδισμα στις γιορτές και στις δεξιώσεις του πριγκιπικού γάμου.

Ο λαός γνώρισε την Άννα - Μαρία αργότερα, τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου, όταν, ταξιδεύοντας για πρώτη φορά χωρίς τους γονείς της, ήλθε να περάσει λίγες ημέρες διακοπών στην Αθήνα. Οι φωτογραφίες της ένθουσιασαν πολύ. Θα μπορούσε να παραβληθώ με την λεπτεπίλεπτη βασιλοπούλα του συμπατριώτη της Άντερσεν, που την ένωχλυνε ένα ρεβιθάκι κάτω από δέκα πουπουλένια στρώματα... Άλλο για τα δεκάετη της χρόνια ήταν αρκετά θαρραλέα. Την εποχή που τα σχολεία του Βορρά δίνουν στους μαθητές μερικές ημέρες άδεια, με την ονομασία «διακοπές της πατάτας» — στην ύπαιθρο εκείνη την εποχή γίνεται η συγκομιδή της —, η τριτότοκη κόρη των Βασιλέων της Δανίας έρχεται να συναντήσει τον Κωνσταντίνο, και έχει ήδη μάθει τις πρώτες ελληνικές φράσεις της.

«Καλοπέρα σας. Τι κάνετε;» λέει στην συνοδό έδαφους, μόλις αποβιβάζεται από το αεροπλάνο.

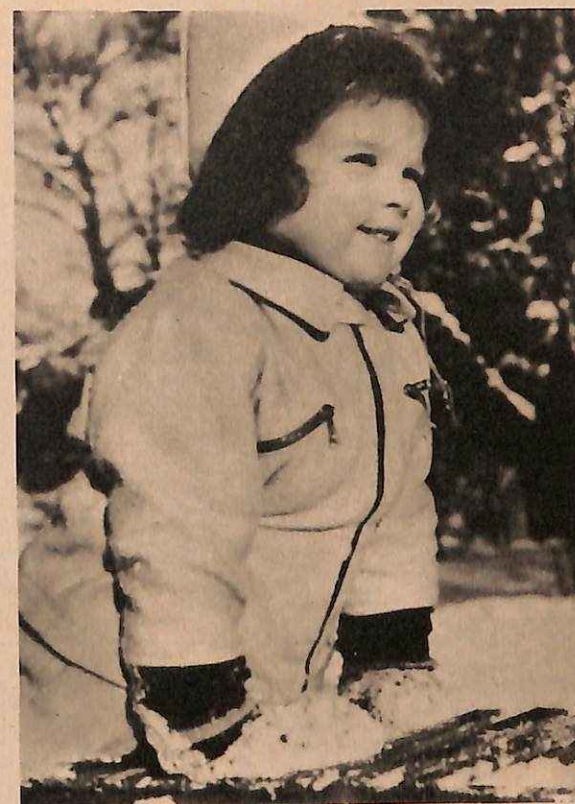
Λίγο αργότερα, οι Ύψηλοι γονείς («το αποφασίζουν»). Το θαυμάσιο δακτυλίδι με το σμαράγδι, που φορούσε χρόνια η Βασίλισσα Φρειδερίκη, παίρνει τώρα στο χέρι της Άννας - Μαρίας την θέση του αρραβώνος.

Το σχολείο, όμως, συνεχίζεται. Στην Δανία πρώτα και στην Έλβετία αργότερα συμπληρώνει υπομονητικά τις σπουδές της δυο ολόκληρους χιονισμένους χειμόνες, με μικρά, φωτεινά διαλείμματα ελληνικού ήλιου και αγάπης.

→ Η πριγκίπισσα Άννα - Μαρία με τον παππού της, τον βασιλέα της Σουηδίας Γουσταύο - Αδόλφο, κόρη του οποίου είναι η μητέρα της πριγκίπισσας, η Βασίλισσα Ίνγκριντ της Δανίας.

1951. Μια γλυκειά, χαριτωμένη κοπελίτσα, πέντε έτών, κάνει την πρώτη, από κοντά, γνωριμία της με τα χιόνια. Είναι ακόμη πολύ μικρή για να δοκιμάσει το εθνικό σπορ της χώρας της, το σκί. Κ' έτσι, καλά προφυλαγμένη, μέσα στην ζεστή μάλλινη φόρμα, περιορίζεται να παίξει με δ,τι βρίσκειται έμπρός της. Στα ρούχα της άφθονα τα ίχνη του χιονιού, που μαρτυρούν ότι τα πηδήματα και οί τουμπες που έκανε ήταν ανάλογες της περιστάσεως.

(Φωτ. Camera Press)

← 1952. Ο Βασιλέας Φρειδερίκος της Δανίας επιστρέφει στην Κοπεγχάγη από ένα ταξίδι στην Γροιλανδία. Μαζί με τον λαό του, κατέδηκαν να τον προυπαντήσουν η Βασίλισσα και οι τρεις θυγατέρες τους. Η απλότητα και η θερμότητα είναι πια μακριά παράδοση της βασιλικής οικογενείας της Δανίας. Γι' αυτό και το χαμόγελο της Άννας - Μαρίας είναι πάντα τόσο έγκάρδιο, τόσο φιλικό, τόσο οικείο

ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Κάθε φορά που εμφανίζεται, όλοι παραδέχονται: Είναι πιο όμορφη!

1953. Η Βασίλισσα Ίνγκριντ φεύγει ταξίδι με τον σιδηρόδρομο - ένα φιλί στις κόρες της.

1954. Οι αδελφές μεγαλώνουν γρήγορα. Η πριγκίπισσα Άννα - Μαρία είναι κιόλας οκτώ ετών

1955. Η βασιλική οικογένεια της Δανίας επιστρέφει από επίσημη επίσκεψη στην Νορβηγία.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΦΟΡΑΕΙ ΜΙΑ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Κάθε φορά που φθάνει στο αεροδρόμιο του Έλληνικού είναι και πιο όμορφη. «Δεν είναι μόνο πολύ όμορφη, αλλά και πολύ έξυπνη», συμπληρώνει η Βασίλισσα Όρειδερίκη. Η παιδική, φρέσκια φυσιογνωμία παίρνει από μύνα σε μύνα όλη και περισσότερη έκφραση. Την έκφραση που δίνουν μόνον οι ψυχικές κατεργασίες.

Πολύ σύντομα αποδεικνύει πως, για τον άνθρωπο που αγαπάει, δεν είναι μόνον η κεφαλή συνεπιθάσις του σκάφους τύπου «Ντράγκον» και η τρυφερή συντροφιά των περιπάτων της εξοχής, αλλά η σιωπηλή, αφωσιωμένη, διακριτική παρουσία, που εμπνέει στις δύσκολες ώρες. Η Άννα - Μαρία δεν προσβλήθη ούτε στιγμή στις δύσκολες ημέρες της αρρώστιας του Βασιλέως Παύλου και στις ημέρες του πένθους. Κανείς δεν κατάλαβε πως συνώδευε, χωμένη στο ατμόκινητο του Δόν Χουάν, τον αρραβωνιαστικό της, όταν άργα την νύκτα κατέθηκε να παραλάβει από τον Πειραιά το εικονισμα της Παναγίας της Τήνου. Κανείς δεν πληροφορήθηκε την επιμονή της να μείνει στην Ελλάδα, παρακολουθώντας όλη την δραματική εξέλιξη της ξαφνικής αρρώστιας. Αθέατη, σε μία διπλανή αίθουσα των ανακτόρων, περίμενε για να συγκαρφή τον αρραβωνιαστικό της, ύστερα από την ορκωμοσία... Κι όσοι την είδαν στις σκάλες της Μητροπόλεως, ο' ένα από τα πολλά τριάντα η την ημέρα της κηδείας, να υποκλίνεται κατά την εκκίνηση του αυτοκινήτου του οποίου επέβαιναν ο Βασιλεύς με την Βασίλισσα - Μητέρα, δεν μπορεί παρά να διέγνωναν το θαύ θάνατο λατρείας που συνώδευε την έθιμοτυπική πράξη...

Στο τέλος του καλοκαιριού - την πιο όμορφη εποχή της Αθήνας -, η αγάπη του Κωνσταντίνου και της Άννας - Μαρίας θα πάρη την επίσημη εύλογια ενώπιον Θεού και ανθρώπων. Δεκαπέντε ημέρες μετά από την 18η επέτειο των γενεθλίων της, η Άννα - Μαρία θα γίνει Βασίλισσα ενός οπτικού κ' ενός έθνους, που ακόμη διατηρεί στην καρδιά του την λύπη για τον θάνατο του Καλού Βασιλιά. Είναι κι αυτό μία προσφορά της στο καθήκον και στην αγάπη. Το θάνατο που καλεί σε αυτοσυγκέντρωση και υπαγορεύει την ανάγκη της θαλπωρής, θα δροή το νέο ζευγάρι εγκατεστημένο στην νέα κατοικία του, στο ανακαινισμένο ανάκτορο των Αθηνών, ένα οπτικό που ατέγγασε πάντα πολυτεκνες βασιλικές οικογένειες. Και οι Έλληνες, «όλοι οι Έλληνες» που αγαπούν την ομορφιά και τα νιάτα, άρχισαν στο πρόσωπο των δυο νέων να ελπίζουν έναν συμβολισμό ευτυχίας και ανανέωσης, που αντανάκλα και στην χώρα.

1954. Η πριγκίπισσα Άννα - Μαρία δεν παίζει το αεροπλάνο. Για πρώτη φορά οι γονείς της την πήραν στην Νορβηγία, όπου η βασιλική οικογένεια της Δανίας περνά τις χειμερινές διακοπές της. Καί η περιβολή της μικρής πριγκίπισσας είναι η έδωδευμένη για να αντιμετώπιση τα χιόνια και την έκτοφλωτική λιακάδα, στο παραμυθένιο χειμερινό τοπίο του βορρά.

61 **Orlon***

Είναι ζεστό... αν και
το νιώθει κανείς ελαφρό κι απαλό στην
αφή. Πλένεται εύκολα... στεγνώνει
γρήγορα... δεν τσαλακώνει. Έχει
ξεχωριστή ομορφιά... αν και δεν χρειάζεται
ιδιαίτερη περιποίηση. Δεν επηρεάζεται
ποτέ από το πλύσιμο, τον ήλιο,
την σκόνη, τον ιδρώτα και διατηρεί πάντα
τον χρωματισμό του. Είναι άνετο...
δεν προκαλεί αλλεργία...
δεν το τρώει ο σκώρος. Μιά προσταγή
της έφτεται γαλλικής και ιταλικής μό-
δας που παρουσιάζει το πλεκτό ORLON
σ' ένα υπέροχο μπουκέτο αποχρώσεων
και σχεδίων. Θα δήτε τι διαφορά
που θα φέρη στην ζωή σας.
Θα σας χαρίση άνεση... ζεστασιά...
ελεγκάνττικη φινέτσα.

* ORLON είναι το σήμα της DU PONT για την ακρυλική υφάνομη ύλη της.
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ «Κ. Γ. ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ» Α. Ε. Creation Μελεμενή

χρυσόλευκο

Αποκλειστικότητα νηματοποιήσεως για την Ελλάδα.

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ

... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

DU PONT

STUDIO 5000 S.A.

Qdihh

ΤΟ ΠΛΕΚΤΟ

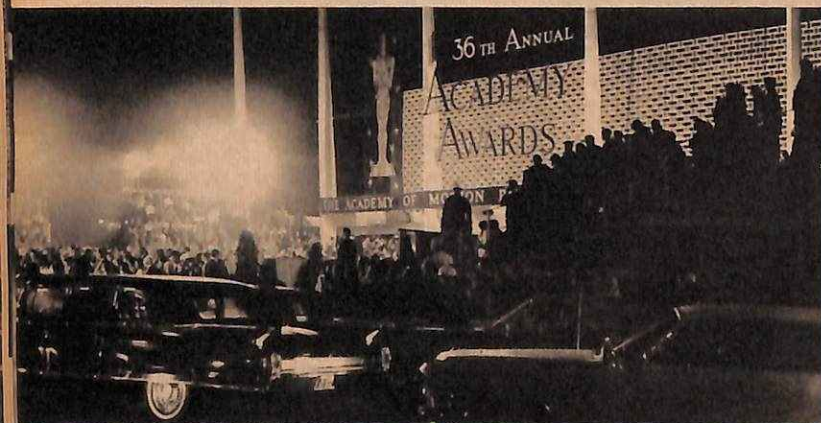
ΠΟΥ ΘΑ

ΟΜΟΡΦΗΝΗ

ΤΗΝ ΖΩΗ

ΣΑΣ!!

Για πρώτη φορά ένας νέγρος παίρνει το πρώτο
βραβείο για έναν πρώτο ρόλο -ό Σίντνεϋ Πουατιέ

← ΠΛΗΘΗ ΚΟΣΜΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ ΑΠ' ΕΞΩ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε-
ΤΗΣΙΑ ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΟΣΚΑΡ. ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ, Ο ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΗΣ ΤΗΣ ΒΡΑ-
ΔΥΑΣ ΣΙΝΤΝΕΥ ΠΟΥΑΤΙΕ, ΜΕ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΑ ΧΕ-
ΡΙΑ. ΤΟ ΟΣΚΑΡ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΑΠΕΝΕ-
ΜΗΘΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ ΝΗΛ, Η ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟ-
ΡΕΣΕ ΝΑ ΠΑΡΑΣΤΗ. ΤΟ ΑΓΑΛΜΑΤΑΚΙ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ
ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ ΤΗΣ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΗ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΜΑΣ ΓΝΩΡΙΜΗ, ΤΗΝ ΑΝΝΑΜΠΕΛ-
ΛΑ. Η ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΔΙ' ΑΝΤΙΠΡΟΣΩ-
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΠΕΒΛΗΘΗ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ
ΣΤΑ ΟΣΚΑΡ, ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΥΚΟΛΟ
ΤΟ ΥΠΕΡΑΤΛΑΝΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΩΝ ΕΥΤΥΧΩΝ ΕΚΛΕ-
ΚΤΩΝ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ, ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ.
→

ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ

ΕΞΕΔΡΕΣ ΕΙΧΑΝ ΣΤΗΘΗ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΟΥΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ.

Τα βραβεία Όσκαρ, της Αμερικανικής Ακαδημίας Κινηματογραφικών Τεχνών και Επιστημών, δια-
τηρούν ακόμα κάτι από την παλιά τους αίγλη. Κόσμος πολὺς έξω από το θέατρο της Σάντα Μόνικας, όπου
έγινε έφέτος η άπονομή, και άρκετοί γνωστοί ήθοποιοί μέσα στο θέατρο, άρχίζοντας από τόν Φόκ Χάν-
τσον, ο όποιος ύποδεχόταν στην είσοδο. Οι μόνοι άπάντες ήσαν οι νικηταί. Με την εξαίρεση τοῦ Σίντνεϋ
Πουατιέ, ο όποιος είναι ο πρώτος νέγρος που βραβεύεται για την έρμηνεία πρώτου ρόλου, οι άλλοι έλοιμ-
ψαν διά της άπουσίας των και τά θρυλικά άγαλματάκια παρελήφθησαν από συμπατριώτες ή συναδέλφους.
Είναι αυτό δείγμα καταπτώσεως τών Όσκαρ; Ασφαλώς. Τά παιδιά όμως που πέρασαν ώρες ολόκληρες
έξω στο δρόμο, περιμένοντας, δέν ξέρουν τέτοιες λεπτομέρειες για τό χρηματιστήριο τών βραβείων. Έ-
τσι ξεφάνισαν και χειροκρότησαν, πραγματικά με την καρδιά τους, τούς άστέρες που βραβεύθηκαν...

Στην αίθουσα, γεμάτη έλπίδες,
βρισκόταν η Νάταλι Γούντ, με ένα
θαυμάσιο φόρεμα. Ήταν από τις έ-
πικρατέστερες ύποψήφιες για τόν
ρόλο της στο «Άγάπησα έναν ξέ-
νο», αλλά, την τελευταία στιγμή, τό
Όσκαρ δόθηκε στην Πατρίτσια Νήλ,
για τό «Χάντ». Η Πατρίτσια δέν
μόρεσε να παροιάδη ή ίδια τό βρα-
βείο της (πού δόθηκε στην αντίπρό-
σωπό της, παλαιά ήθοποιό Άννα-
μπέλλα), γιατί περιμένει μωρό και
είχε μείνει στο Μπόκινγκχαμσάιρ της
Άγγλίας, με τόν άντρα της, τόν
συγγραφέα Ρόαλντ Ντάλ.

Ποίν από πολλά χρόνια, ή ψηλή,
άγαλματώδης Πατρίτσια είχε γνωρί-
σει έπιτυχίες στον «Άνθρωπο με τό

Ο ΦΕΛΛΙΝΙ ΕΝΩ ΒΡΑΒΕΥΕΤΑΙ.

χονιά χέρι», στο «Σκαρμούς», στο
«Φάουντενχεντ». Ο έρωτάς της για
τόν Γάκσο Κούπερ και ή ιδέα τών
παράγωγων ότι δέν ήταν «σέξυ» την
είχαν άποστρατεύσει πρόωρα. Τώ-
ρα, με την έπιτυχία της στο «Χάντ»,
πρόβλεπει μια καινούργια καριέρα.

Όλοι σχεδόν οι νικηταί ήταν πα-
λιά, άγαπητά όνεματα. Για τό Ό-
σκαρ δευτέρου άνδρικού ρόλου, οι
κριταί παρομοίσαν τόν σκηνοθέτη-
ήθοποιό Τζών Χιούστον και τόν Χιού

«Το "Όσκαρ θεωρείται ακόμη εξαιρετός ανός», έδήλωσε χαρούμενος -και με σημασία- ο σκηνοθέτης Φρεντερίκο Φελλίνι

Γκρίφιθ (νικήτρια του "Όσκαρ στο «Μπέν - Χούρ») και βράδευσε τον Μέλβιν Ντάγκλας, τον παλιό συμπρωταγωνιστή της Γκάρμπο, ο οποίος είναι σήμερα 63 ετών. Το δικό του "Όσκαρ το παρέλαβε ο νεαρότατος συμπρωταγωνιστής του στο «Χάντ», Μπράντον ντε Ουάιλντ.

Η Μάργκκαρετ Ράδερφορντ, η δημοφιλέστατη έρμηνεύτρια της Μίς Μέιμπλ, της γεροντοκόρης - ντέτεκτιβ που έχει δημιουργήσει η Άγκάθα Κρίστι, πήρε το "Όσκαρ δεύτερου γυναικείου ρόλου. "Ως την τελευταία στιγμή, η Μίς Ράδερφορντ, που είχε σίγουρη την νίκη, ήλπιζε ότι ο "Άγγλος παραγωγός της θα της έδινε τριών ημερών άδεια για να παραλάβει ή ίδια το αγαλματάκι της. "Αδικο όμως.

Προσπάθεια κατανομής

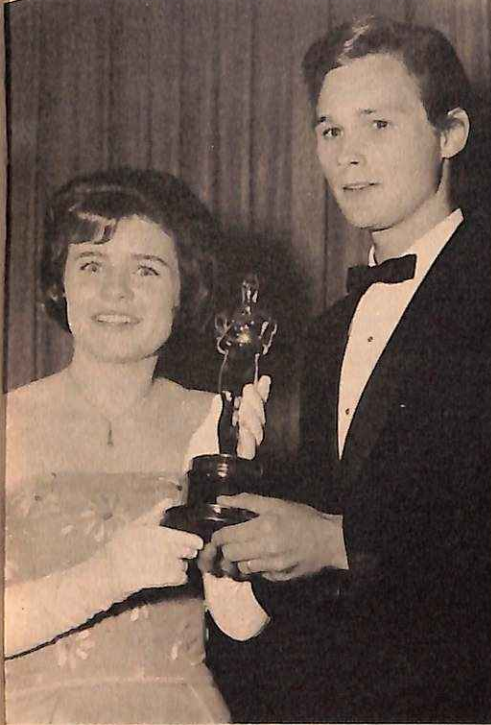
Το βραβείο της καλύτερης ταινίας γενικά, της καλύτερης σκηνοθεσίας, του καλύτερου σενάριου (διασκευή από μυθιστόρημα) άπενεμήθησαν στο «Τόμ Τζόουνς». Πολλοί προέβλεπαν ότι η αγγλική αυτή δημιουργία θα μάζευε όλα τα "Όσκαρ, όπως άλλοτε το «Μπέν - Χούρ», αλλά έφτασε παρατηρήθηκε μια προσπάθεια κατανομής των βραβείων, για να υπάρχουν πολλοί ικανοποιημένοι. Παράλληλα, η «Κλεοπάτρα» πήρε τέσ

Η ΓΗΡΑΙΑ Άγγλιδα ηθοποιός Ντένις Χέιθ "Έβανς («Τόμ Τζόουνς») δέχεται το βραβείο σκηνοθεσίας του Τόνι Ρίτσαρσον από τα χέρια της Ρίτας Χάιγουορθ.

Ο ΕΝΤ ΜΠΕΡΓΚΛΕΥ προσφέρει το "Όσκαρ της Μάργκκαρετ Ράδερφορντ στον Πίτερ Ουστίνωφ, άφου ή δημοφιλέστατη ηθοποιός δεν μπόρεσε να παρευρεθώ.

Η ΠΑΤΤΥ Ντιούκ παραδίδει στον Μπράντον ντε Ουάιλντ το "Όσκαρ δεύτερου ρόλου, που άπενεμήθη στον Μέλβιν Ντάγκλας

Ο ΦΡΑΝΚ ΣΙΝΑΤΡΑ, την στιγμή που δίνει το χρυσό αγαλματάκι του καλύτερου φίλμ («Τόμ Τζόουνς») στον εκπρόσωπο της παραγωγού εταιρίας Δ. Πίκερ.

ΟΤΖΑΚ ΛΕΜΟΝ παρουσίασε όλο το πρόγραμμα της επίσημης βραδιάς, με το συνηθισμένο άφθαστο μπρίο του. Στην φωτογραφία, με τον Πίκερ.

Η ΝΑΤΑΛΙ ΓΟΥΝΤ ήταν μια από τις περισσότερο πιθανολογούμενες υποψήφιες για την έρμηνεία της στην ταινία «Αγάπησα έναν ξένο».

σερα βραβεία: Για τα καλύτερα έγχρωμα καστούμια, καλλιτεχνική διευθύνη, κινηματογραφία και ειδικά «έφρες».

Για το "Όσκαρ της καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας, μεταξύ των πέντε υποψηφίων, ήταν και η ελληνική παραγωγή «Τα κόκκινα φανάρια», που συναγωνίστηκε το «Οκτώμιση» του Φελλίνι και άλλες καλές ταινίες. Ο Φελλίνι παρέλαβε με χαρά το βραβείο του και έδήλωσε, πολύ ρεαλιστικά, ότι το "Όσκαρ θεωρείται ακόμη εξαιρετός ανός στην Ιταλία. Δεν είπε τί θεωρείται στην Αμερική, γιατί πιθανόν θυμόταν πόσοι σκώτες χάθηκαν εφονικά από το στίρεωμα μέλις κέρδισαν το τόσο επιθυμητό βραβείο.

Το «Οκτώμιση» βραβεύθηκε επίσης για το καλύτερα μουσικά καστούμια, του Ιταλού ενδυματολόγου Πιέτρο Γκεράντι.

Μιά αδικία

Απορίες γεννήθηκαν σχετικά με το ζήτημα του Φελλίνι. Γιατί η ταινία «Οκτώμιση», μία από τις πιο ενδιαφέρουσες του πρωτοπόρου σκηνοθέτη με το άπεκαλυπτικό δράμα ενός άσυγκράτητου έσωτερικού κόσμου, δεν διαγωνίστηκε για το μεγάλο "Όσκαρ, της καλύτερης ταινίας γενικά που πήρε το «Τόμ Τζόουνς». Έβδ, στην κατάφαση αυτή αδικία, μεσολάβησε ζήτημα κανονισμών και όχι ξένης γλώσσας, όπως πολλοί νόμισαν. Για το μεγάλο "Όσκαρ μπορούν να διαγωνισθούν ται-

νίες είτε με άγγλικό κατ' ευθείαν διάλογο είτε με άγγλικούς υποτίτλους που παίχθηκαν σε κανονικούς κινηματογράφους επί έπτά τουλάχιστον μέρες στην ζώνη του Λος Άντζελες. Και το «Οκτώμιση» δεν είχε προλάβει να παίχθ.

Η ελληνική ταινία

Αυτή η διευκρίτιση μπορεί να είναι πολύτιμη για τους Έλληνες παραγωγούς. Στο μέλλον, αρκεί το έργο τους να κυκλοφορήσει έμπορικά στους κινηματογράφους του Λος Άντζελες και θα μπορούν να έλπιουν ότι μόνο στο δευτερόνιο "Όσκαρ της ξενόγλωσσας ταινίας, όπως έφέτος, αλλά στο μεγάλο.

Και έτσι όμως, η ελληνική ταινία του Βασίλη Γεωργιάδη, «Τα κόκκινα φανάρια», λόγω αμερικανικής έπιλογής, κέρδιζε το δικαίωμα συμμετοχής στις Κάιες.

Βραβείο καλύτερης ταινίας, όπως είπαμε, πήρε το «Τόμ Τζόουνς» και σκηνοθεσίας ο Τόνι Ρίτσαρσον. Για λογαριασμό του άπόντος Τόνι, το αγαλματάκι παρέλήφθη από την μεγάλη Άγγλιδα ηθοποιό Ντένις Χέιθ "Έβανς, εκ των πρωταγωνιστριών της ταινίας. Σχετικά με το ένομα του νικήτη, η Ρίτα Χάιγουορθ, ή οποία ντυμένη στα μαύρα και χωρίς κανένα κόσμημα, αλλά πάντα γελαστή, παρέδωσε το "Όσκαρ, έκανε και ένα λάθος. Είπε Ρίτσαρντ αντί Ρίτσαρσον και δεν σκέφθηκε καν να το διορθώσει.

Ο Σίντνεϋ Πουατιέ ήταν ιδιαίτερα συγκινημένος για την νίκη του. Το μεγάλο του ταλέντο, ή άναμφισβήτητη σωματική του όμορφιά και ή μόρφωση, ή έξυπνάδα που τον διακρίνουν, θα έφθαναν άραγε για να τον βοηθήσουν να σπάσει το φράγμα των ρατσιστικών προλήψεων; Αμφίβολο, γιατί και άλλη φορά ήταν υποψήφιος -και μάλιστα πολλοί ύπεστηρίζουν πιά δίκαια από αυτήν- και δεν κατάρρωσε να έπιβληθ.

Ο Σίντνεϋ είναι σήμερα 37 ετών και έχει γνωρίσει την ζωή από την χειρότερη πλευρά της. Ούτε χρήματα για το σχολείο είχε ούτε μέσα για να άναδειχθ.

Το πείσμα, ή έβλησή του, ή προσωπικότητά του τον έσωσαν. Σήμερα είναι κορυφή στη δουλειά του, έχει μία συμπέστατη οικογένεια και θεωρείται από τους πιά έντονους μαχητές για τα προβλήματα των Νέγων στην Αμερική. Η νίκη του έχει πλατείει σημασία.

Μέχρι τελευταίας στιγμής επικρατέστερος έβλεφτο ο Άλμπερ Φίνεϋ για το «Τόμ Τζόουνς», αλλά κάτι φαίνεται μαθεύτηκε και ο Φίνεϋ δεν παρευρέθηκε ούτε αυτός στην τελετή.

Το «Αμερική»

Σε ένα άλλο κεφάλαιο ή ελληνική πλευρά είχε υποψηφιότητες. Το «Αμερική - Αμερική» του Ήλια Καζάν ήταν από τα έπικρατέστερα για το βραβείο καλύτερης ταινίας και για πολλά άλλα. Τελικά πήρε

το "Όσκαρ της καλύτερης καλλιτεχνικής διευθύνσεως.

Τα άλλα βραβεία

Μια σχετική άνωμαλία δημιουργήθηκε σχετικά με το βραβείο τραγουδιού. Όλα τα ύποψηια, με μοναδική εξαίρεση το «Ανεύθυνος», που τελικά ένίκησε, δεν τα άκουγε κανείς έλλοκληρα στις ταινίες. Ήταν μόνον ή μουσική συνοδεία των έργων. Έπομένως, περίπτωση μεγάλου συναγωνισμού δεν γεννήθηκε, οσο και αν το «Μόρ», από το «Σκυλήσια ζωή», άρσεε πολύ περισσότερα.

Μοιράσθηκαν και πολλά άλλα βραβεία. Καλύτερο πρωτότυπο σενάριο βεωρήθηκε το σενάριο του Σινεράμα «Κατάκτηση της Δύσεως», καλύτερο ντοκυμανταίρ το «Σαγκάλ», και το βραβείο του καλύτερου παραγωγού, βραβείο που δεν αναφέρεται στα αγαλματάκια "Όσκαρ, αλλά άπονέμεται προς τιμήν του άποθανόντος παραγωγού Ίρβινγκ Θάλμπεργκ, δόθηκε έφέτος στον Σάμ Σπίγκελ, για την ύψηλή ποιότητα των ταινιών του, γενικά. Ο Σπίγκελ ύπήρξε στο παρελθόν παραγωγός της μεγάλης ταινίας του Καζάν «Αιμάτι της άγωνίας» και, τελευταία, του «Λώρενς της Άραβίας».

Το βραβείο παραγωγού είναι κάτι που θα έπρεπε να δόλη σε σέψεις τους διοργανωτές του δικού μας Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης. Στην Ελλάδα, άπου οι παραγωγοί είναι

κατά κανόνα πρόσωπα άσχετα με ό,τιδήποτε το καλλιτεχνικό, άποιος διακινδυνεύει χρήματα για καλή ταινία θα πρέπει άσφαλώς να άνταμείβεται.

Ο μεγάλος φόβος

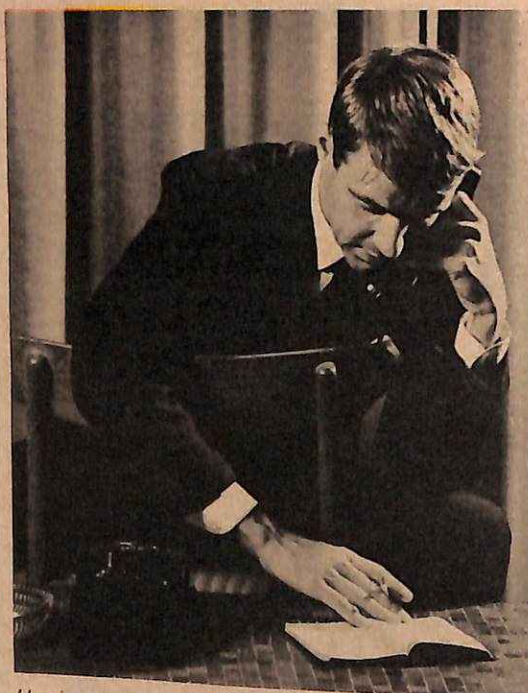
Εκτός αν, και στην περίπτωση του δικού μας βραβείου παραγωγής, παρατηρηθώ το ίδιο φαινόμενο κακοτυχίας, που έχει σημειωθεί άπειρες φορές στα παρελθόντα "Όσκαρ. Με άλλα λόγια, δεν άποκλείεται ο Έλληνα παραγωγός, ό άποιος άπεφάσισε να δάλη χρήματα σε μία ταινία ύψηλών άπαιτήσεων, με την έλπίδα να σπάσει το φράγμα της άδιαφορίας του κοινού και των ξένων φεστιβάλ, να παραλάβει το βραβείο του. Κατόπιν, πανευτυχής, να παρουσιάσει την άρραία δημιουργία της τέλμης του στους άθηνάικους κινηματογράφους, να άποτύχη έμπορικά και να μην ξανακάνη έργο.

Στα "Όσκαρ είδαμε την περίπτωση της Λουίζ Ράινερ που δεν ξανάπαίξε, του Ρόναντ Κόλμαν που χαντακώθηκε, της Λορέττα Γιάνγκ που άσπαστρατεύθηκε. Αυτά τα κακά έπακόλουθα, όπως, θα μπορούσαν να θεωρηθούν άπλετες συμπτώσεις. Ένδ στην περίπτωση του Έλληνα παραγωγού ύπάρχει ό μεγάλος φόβος, το κακό έπακόλουθο, δηλαδή ή άδυναμία του να γυρίσει δεύτερη ταινία, να είναι άναπόφευκτη συνέπεια της τόληψ του, άπαράδεκτης διά τα καθ' ήμάς.

ΡΟΖΙΤΑ ΣΙΚΟΥ

Η ΝΤΕΜΠΙ ΡΕΪΝΟΛΝΤΣ, κάποι σύζυγος του Έντν Φίσερ και άτυχη αντίληλος της Λίζ Τάιλορ, δεν προκαλεί πιά τον οίκτο κανενός.

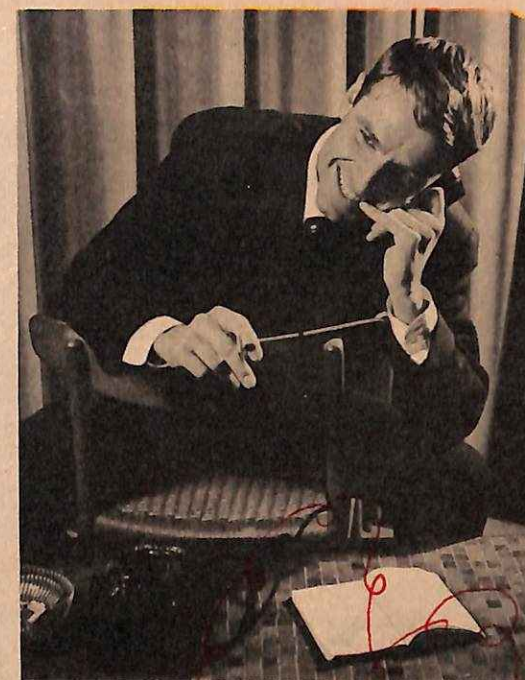
Ποιος είναι ο αριθμός της;

Ελπίζω γά την βρω.

Έλα, λοιπόν! Γιατί άργείς;

Γεια σου, αγάπη μου!

“ΚΑΛΕΣΑΤΕ... ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ.”

Μια ιστορία χωρίς κείμενο

Θά μου τηλεφωνήση, άραγε;

→
“Αν προσευχηθώ, θά μου τηλεφωνήση;

“Όχι, δέν θά τηλεφωνήση.

Θαύμα! Χιντάει τό τηλέφωνο!

→
Σίγουρα είναι αυτός!

Γεια σου, αγάπη μου!

ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΑ - ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ

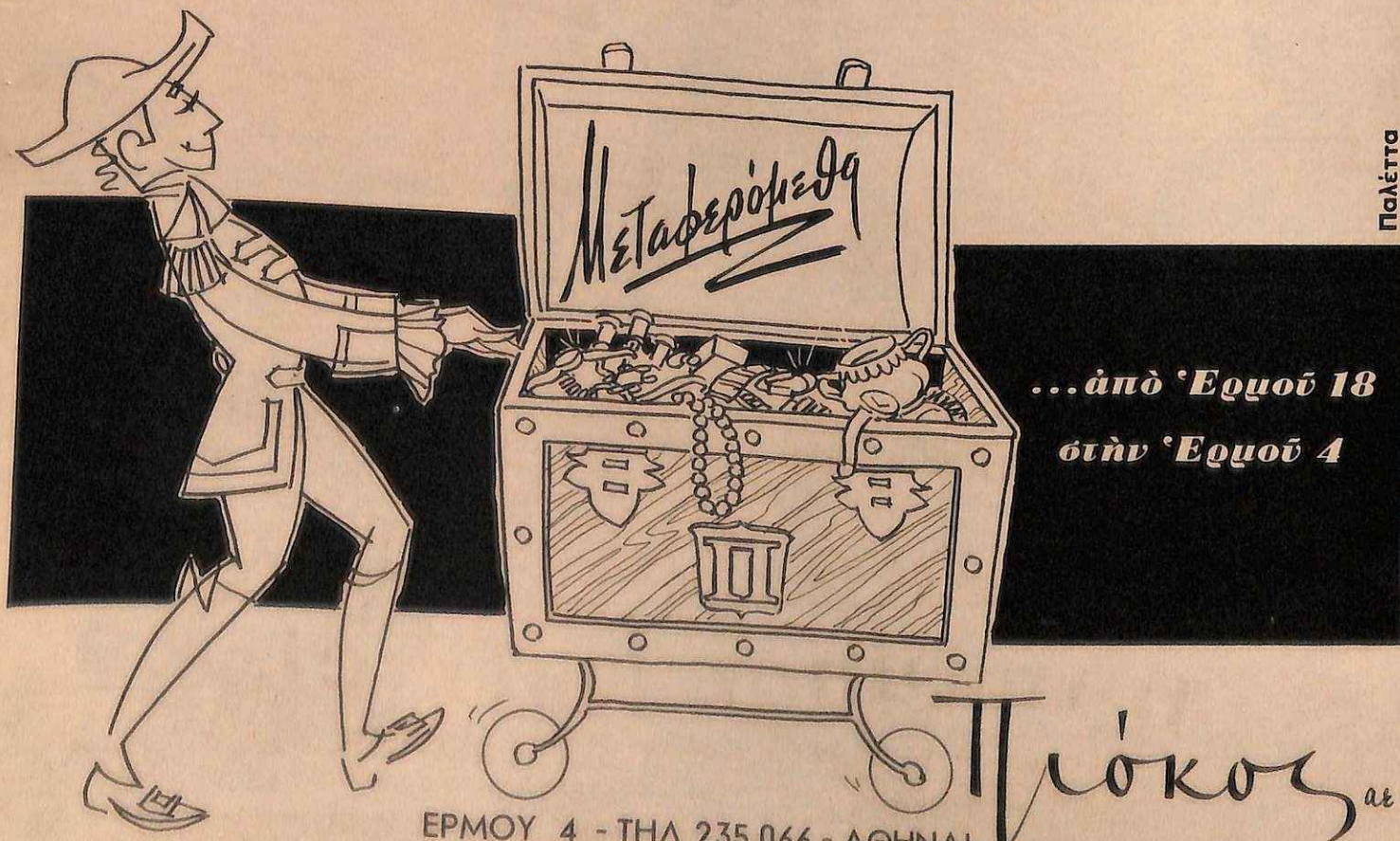
2/206

για μια
πιστή έγγραφη
για μια
άριστη απόδοσι.

Σας τὰ ἐγγυᾶται
ή μεγαλύτερη
έλληνική
βιομηχανία
ήλεκτρικῶν συσκευῶν.

ΤΑ ΠΙΟ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΑ

Παλέττα

...ἀπὸ Ἑρμοῦ 18
στὴν Ἑρμοῦ 4

ΕΡΜΟΥ 4 - ΤΗΛ 235.066 - ΑΘΗΝΑΙ
* Κοσμήματα * Ὁρολόγια * Ἀργυρὰ Ἀντικείμενα

high

WELLA Φροντίζει τὴν ὀμορφιά σας

ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ
ΟΜΟΡΦΙΑ
ΜΕ

wellaton 1+1

ΤΟ ΧΡΩΜΟΣΑΜΠΟΥΑΝ

ΙΣΧΥΡΑΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ

Δὲν ὑπάρχουν πιά λευκὲς τρίχες. Μὲ τὸ καταπληκτικὸ καινούργιο χρωμοσαμπουάν σὲ κρέμα WELLATON 1+1 ἐξαλείφονται ὀλοκληρωτικά. Στὸ ἀγγιγμὰ του τὸ μαλλὶ πέρνει μιὰ φυσικὴ ἀπόχρωσι, μιὰ ὑπέροχη ἀπαλότητα, μιὰ νεανικὴ λάμψι υγείας. WELLATON 1+1. Εὐκολο στὴ χρῆσι, γρήγορο, ἐκπληκτικὰ ἀποτελεσματικὸ. Εἶναι μιὰ ὀλοκληρωμένη μορφή χρωμοσαμπουάν, ποὺ καλύπτει ὅλες τὶς λευκὲς τρίχες τῶν μαλλιῶν. WELLATON 1+1. Μιὰ νέα κατὰ-κτησι τῆς γερμανικῆς ἐπιστήμης. Ζητεῖστε το μὲ τὴν ὀνομασία «Βελλατόν ἓνα σὺν ἓνα»

ΜΗΝΥΤΩΡ

creme Nutricia bambinon Nutricia

- Παρασκευάζονται στή στιγμή
- Διαλύονται σὲ νερό ἢ σὲ χυμούς φρούτων
- Δὲν χρειάζονται θρᾶσιμο
- Οἱ πὶὸ θρεπτικὲς οἱ πὶὸ εὐπεπτες

Nutricia σημαίνει τροφός

Στην ανήσυχη εποχή μας, οι Άμερικανοί αναζητούν με λαχτάρα ένα ήσυχο, τραχύ, απόμερο μέρος, στην ακτή της Καλιφορνίας, που ονομάζεται Μπίγκ Σούρ και έχει γίνει κιάλας θρύλος. Λένε ότι στο Μπίγκ Σούρ οι άνθρωποι ζουν ήσυχα μέσα στις όμορφιές της φύσεως, γεμάτοι ψυχική γαλήνη. Δεν υπάρχουν εκεί άμετρες φιλοδοξίες, άγριος ανταγωνισμός και μικροζήλεις. Ο νευριασμένος και κατακουρασμένος Άμερικανός του 20ού αιώνα περνά μία ήσυχη ζωή καθώς αναμιγνύεται με καλλιτέχνες, συγγραφείς και άλλα δημιουργικά πνεύματα που ζουν εκεί. Ο θρύλος λέει ότι οι άνθρωποι ζουν στο Μπίγκ Σούρ μέσα σε ένα ήσυχο περιβάλλον, θαυμάζοντας τους θαλάσσιους λέοντες, που ζεσταίνονται στις ακτές του.

ΣΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ο Χένρι Μίλλερ, αν και αντιπαθεί την Αμερική (που την έχει ονομάσει «εφιάλτη με σιρ-κοντίσιονινγκ»), είχε γοητευθεί από το Μπίγκ Σούρ, όπου έζησε επί 19 χρόνια. Κάποτε το όνομάσε τόπο όπου αισθάνεται κανείς τον χώρο, το μεγαλείο της φύσεως και την εύλογη σιωπή.

Δυστυχώς, ο θρύλος δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Ασφαλώς υπάρχει πολλή ομορφιά στο Μπίγκ Σούρ, αλλά υπάρχουν επίσης φιλοδοξίες, σκληρότητες και μικροζήλεις. Ανάμεσα στους 600 Άμερικανούς που μένουν εκεί υπάρχουν πάρα πολλοί «αδελφί» του σέξ» και επιδειξίαι, αλκοολικοί, τοξικομανείς και εκκεντρικοί κάθε είδους. «Νομίζω ότι έχωμε εδώ τύπους που χωρούν σε οποιοδήποτε βρώμικο μυθιστόρημα», λέει με μεγάλη αβία ένας από τους ντόπιους κατοίκους του Μπίγκ Σούρ.

Τώρα οι κάτοικοι του Μπίγκ Σούρ καυαδίζουν συνεχώς μεταξύ τους με κάθε είδους αφορμές. Στους ατέλειωτους αυτούς καυγάδες αλληλοαποκαλούνται «ψευτές», «άπατεάνες» και «φασίσται», δηλαδή αλληλοπεριγράφονται με χαρακτηρισμούς που δεν περιμένει να ακούσει κανείς σε έναν παράδεισο. Την περασμένη άνοιξη, ο αγώνας για ήρεμία και γαλήνη έφθασε στο κατακόρυφο στο Μπίγκ Σούρ, όταν ένας κάτοικος έμαχαίρωσε κάποιον άλλο.

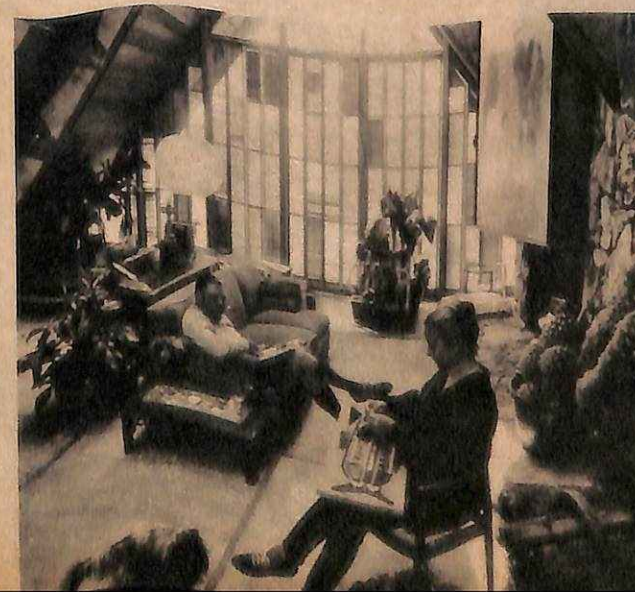
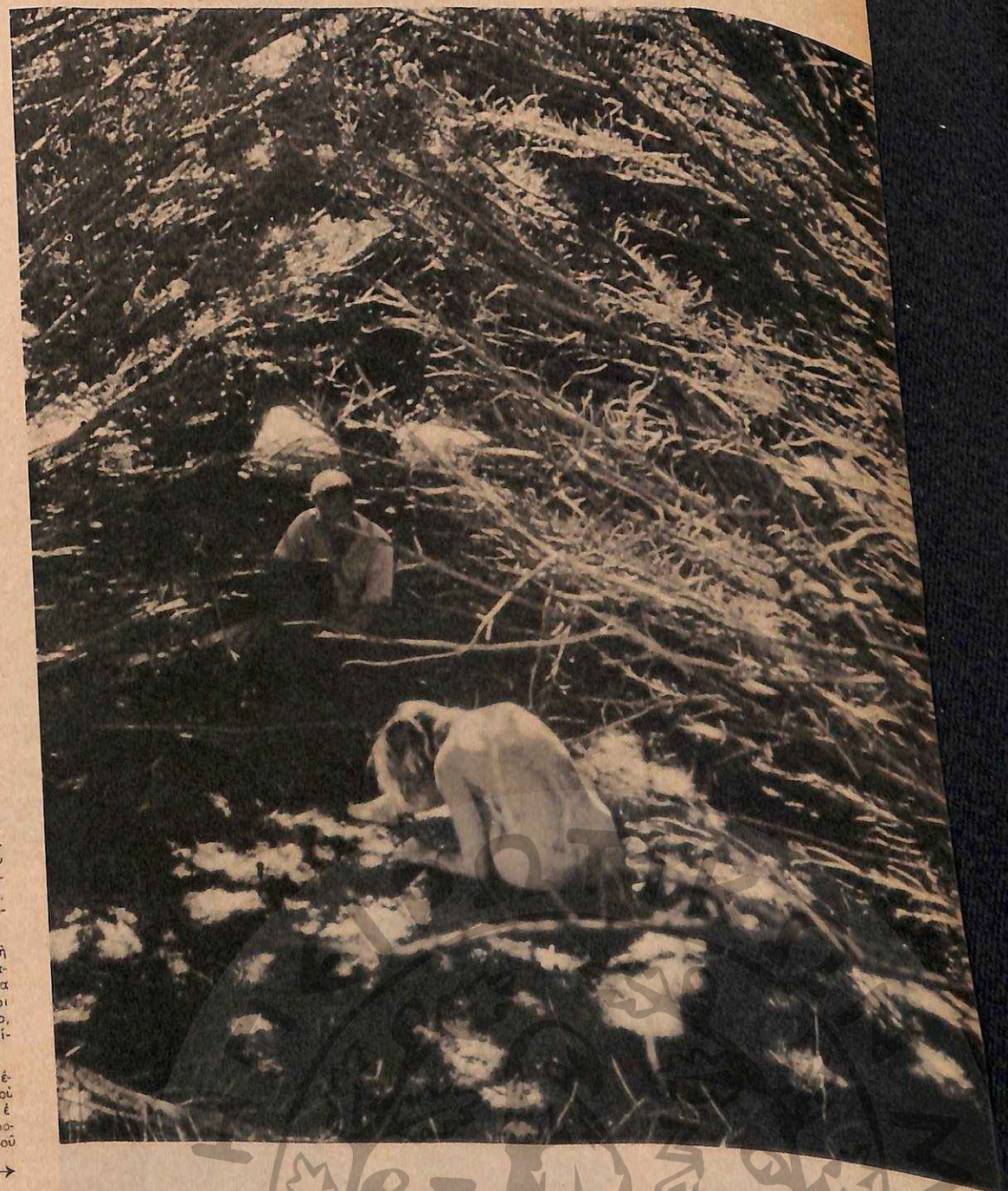
Άλυτα προβλήματα

Ανεξάρτητα όμως από το τι κάνουν, οι κάτοικοι δεν μπορούν να καταστρέψουν την ομορφιά του Μπίγκ Σούρ. Σε μία απόσταση 50 μιλίων, 25 μίλια προς νότον του Μοντερέυ και 150 μίλια νοτίως του Άγιου Φραγκίσκου, τα βρη Σάντα Λουσία εκτείνονται κατ' ευθείαν προς την θάλασσα. Σε ώρισμένες μεριές υπάρχουν άπαλοι πράσινοι λόφοι, που φαίνονται το καλοκαίρι χρυσοί. Σε άλλα σημεία, απότομοι βράχοι εισχωρούν κάδεται στον ωκεανό. Φοβερές καταγίγδες δέρνουν την ακτή τον χειμώνα, ενώ το καλοκαίρι η περιοχή καλύπτεται συχνά από ομίχλη. Όταν όμως σταματήσει η βροχή και διαλυθεί η ομίχλη, μπορεί κανείς να αντικρύσει ολόκληρη την ομορφιά του Μπίγκ Σούρ — βουνά, βράχους, χαράδρες, δάση από σκάνιες, μικρά ποτάμια και τον επιβλητικό Ειρηνικό —, ένα πλήθος από φυσικές ομορφιές, που ίσως να μη μπορεί κανείς να βρή πουθενά άλλο στις Ήνωμένες Πολιτείες.

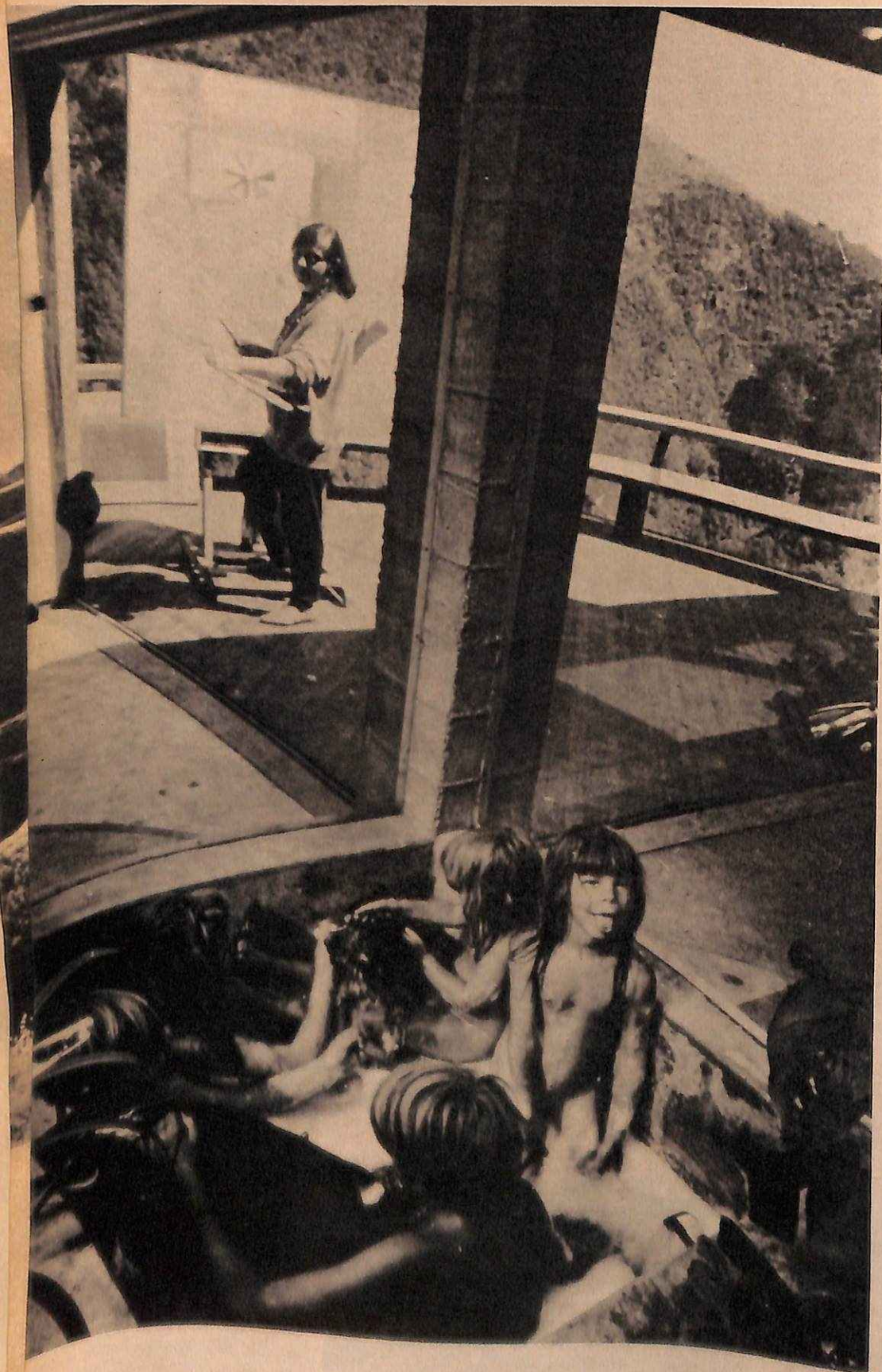
Το Μπίγκ Σούρ άνηκε αρχικά στην μικρή ινδιάνικη φυλή Έσσελεν. Κατά τα τέλη του 17ου αιώνα έφθασαν εκεί Ισπανοί Ιεραπόστολοι, με την πρόθεση να εκχριστιανίσουν τους Ινδιάνους. Άλλά, επειδή δεν κατάφεραν πολλά πράγματα, έφυγαν, αφού όμως την έδωσαν στον «Ελ Σούρ Γκράντε», Μεγάλο Νότο, Μπίγκ Σούρ.

Κατά το 1870, η κακή συγκομιδή στην γειτονική κοιλάδα Σαλινάς ανάγκασε μερικές οικογένειες αγροτών να περάσουν την άροσειρά Σάντα Λουσία και να φθάσουν στο Μπίγκ Σούρ. Μερικοί απόγονοι των αγροτών αυτών ζουν ακόμη στο Μπίγκ Σούρ, αλλά σπάνια ανακατεύονται στους καυγάδες που γίνονται τώρα εκεί.

Στους καυγάδες αυτούς ανακατεύονται καλλιτέχνες πραγματικοί, ψευτοκαλλιτέχνες και άλλοι, που ίσως να γίνονται καλλιτέχνες στο μέλλον, — και εκείνοι που, αποφεύγοντας πανικόδελτοι την σύγχρονη ζωή, αναζητούν την ήσυχία στους λόφους του

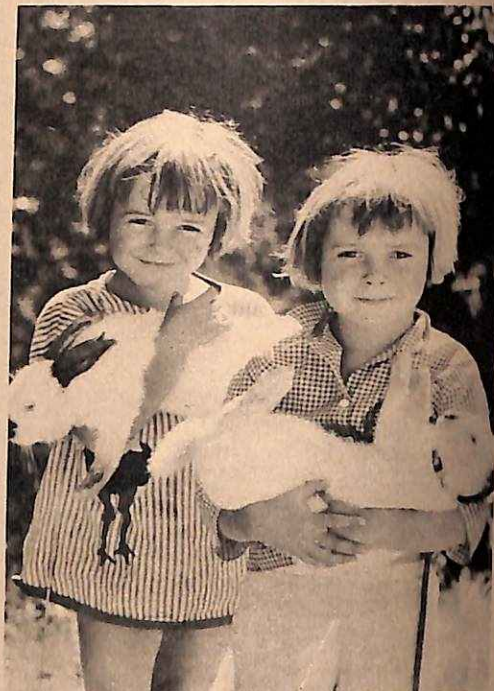

ΣΤΗΝ δαθεία σκιά των κυπαρισσιών του Μπίγκ Σούρ, ένας καλλιτέχνης (άνω) εργάζεται ανεμόχλητος με το γυμνό μοντέλο του. Οι Νάι και Μάργκαρετ Όουιγκες ζουν «ασκητικώτατα» στο αξίως 250.000 δολларίων σπίτι τους (άκρο, δεξιά). Το εμπόριο έχει περίεργες όψεις στον επίγειο παράδεισο. Η Κάρολ Χιλ (αριστερά) κάνει εμπόριο δερμάτων αγρίων ζώων.

**Οι κάτοικοι της περιοχής
ἀγωνίζονται νὰ ματαιώσουν
τὴν οἰκοπεδοποίηση
τοῦ «Παραδείσου» τους**

ΣΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, τὸ Μπίγκ Σούρ — ὅπως, ἄλλωστε, καὶ κάθε ἄλλο μέρος τῆς Γῆς — εἶναι πάντοτε ἕνας παράδεισος. Δυὸ μικρὲς δίδυμες, ἡ Σάρρα καὶ ἡ Σούζαν Χήλυ, ἔχουν ἰδιαίτερη ἀγάπη στὰ κουνελάκια τους, πού μόνες τους τὰ περιποιούνται — τὰ ταΐζουν, τὰ χενίζουν, τὰ στολίζουν, τὰ χαϊδεύουν, τὰ νανουρίζουν, σὰν καλὲς μαμάδες.

← **ΑΝΑΜΕΣΑ** στοὺς καλλιτέχνες πού ἐπιζητοῦν ἐδῶ τὴν ἐμπνευση καὶ τὴν ἡρεμία, εἶναι καὶ ἡ Ντόροθυ Μπράντφορντ (ἀριστερά). Ἐνῶ ἀσχολεῖται μὲ τὸν τελευταῖο τῆς πίνακα, τὰ τέσσερα παιδιὰ τῆς τσαλαβουτοῦν, μαζὶ μὲ τὸ σκυλί τους, στὴν μπανιέρα. Τὸ Μπίγκ Σούρ φημίζεται γιὰ τοὺς θαλάσσιους λέοντές του (κάτω). Στὶς ἡσυχες ἀκρογιαλιές, τὰ κήτη δρῖσκουν καταφύγιο μακριὰ ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ ἀνθρώπου.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΝΙΚΟΛΑΙ ΡΟΥΖΒΕΛΤ ΑΝΑΠΑΥΕΤΑΙ ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΟ

Ο ΕΝΤΜΟΝ ΚΑΡΑΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΕΙ ΤΩΡΑ ΕΝΑΝ ΜΥΘΙΚΟ ΦΟΙΝΙΚΑ

Μπίγκ Σούρ καὶ ἐδελπαν τώρα μὲ τρόπο οἱ ἡσυχία ἦταν τὸ ἀντικείμενο συνεχούς διωγμοῦ.

Ἐπὶ μερικὰ χρόνια, καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς ὁμάδες ἔδελπαν μὲ φρίκη ὅτι στὸν μεγάλο δρόμο, πού διέσχισε τὴν περιοχή, πλῆθαιναν συνεχῶς οἱ τουρίστες καὶ ἔτσι ξεφύτρωναν συνεχῶς μοτέλ, ἐστιατόρια καὶ ἄλλα φοδερὰ υποπροϊόντα τοῦ τουρισμοῦ. Οἱ κάτοικοι τοῦ Μπίγκ Σούρ γκρίνιαζαν καὶ ἔτριζαν τὰ δόντια τους, ἀλλὰ δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν τίποτε, γιατί δὲν εἶχαν ἡγεσία.

Ἐκστρατεία προστασίας

Τότε ἐμφανίσθηκε ἕνας Ναπολέων, στὸ πρόσωπο τοῦ Νάθανιελ Ὁουίγκς, ἐνὸς πωλητοῦ καὶ συνιδρυτοῦ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐπιχειρήσεως Ὁουίγκς καὶ Μέρριλ, πού ἡχολεῖτο μὲ τὴν μαζικὴ παραγωγή σπιτιῶν. Ὁ Ὁουίγκς εἶχε ἐξοδεῖ 250.000 δολάρια γιὰ νὰ κτίσῃ σὲ ἕνα ὕψωμα ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὠκεανὸ ἕνα «καταφύγιο», πού τὸ εἶχε ὀνομάσει «Ἀγριοπούλι» καὶ δὲν εἶχε καθόλου σκοπὸ νὰ τοῦ τὸ καταστρέψουν οἱ περιέργοι ἐκεῖνοι τύποι πού ἤθελαν νὰ κάνουν οἰκόπεδα ἐλκλῆρο τὸ Μπίγκ Σούρ.

Ἡ Μάργκαρετ, ἡ γυναίκα τοῦ Ὁουίγκς, εἶχε ἤδη ἀποκτήσει μεγάλη φήμη, χάρις στὴν ἐκστρατεία πού εἶχε κάνει γιὰ τὴν προστασία τῶν θαλάσσιων λέοντων. Κατέπιν ἐνδιαφέρθηκε καὶ γιὰ τὴν προστασία τῶν λιονταριῶν πού ζοῦσαν ἐπάνω στὰ βουνὰ τοῦ Μπίγκ Σούρ. «Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι, ἀν ὑπῆρχαν ἐδῶ καὶ λιοντάρια τῆς Ἀφρικής, θὰ ἤθελε νὰ τὰ προστατεύσῃ καὶ αὐτὰ, εἶπε κάποιος γείτονάς της, πού δὲν τὴν ἐχώνευε. Τώρα, ἡ Μάργκαρετ καὶ ὁ Νάτ Ὁουίγκς θέλουν νὰ σώσουν ὁλόκληρο τὸ Μπίγκ Σούρ — καὶ φυσικὰ καὶ τὸ «Ἀγριοπούλι».

Ὁ Ὁουίγκς ἐπέισε τὸ Συμβούλιο τῆς περιοχῆς νὰ προσλάβῃ τὴν ἐπιχειρήσή του ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ συμβούλου. Οἱ ἐιδικοί τῆς ἐπιχειρήσεως Ὁουίγκς καὶ Μέρριλ κατέστρωσαν ἕνα βασικὸ σχέδιο γιὰ τὴν προστασία τοῦ Μπίγκ Σούρ ἀπὸ τίς φρικαλεότητες τοῦ πολιτισμοῦ καὶ γιὰ νὰ καθορισθῇ πόσα καὶ τί εἶδους σπιτία θὰ ἦταν δυνατόν νὰ κτισθoύν.

Ὅταν ἄρχισε νὰ συζητῆται τὸ σχέδιο αὐτὸ ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους, ὁ Ὁουίγκς ἦταν βέβαιος ὅτι θὰ ἐγκριθῇ. Οἱ ἐλπίδες του ὅμως διαλύθηκαν γρήγορα, καθὼς πολλοὶ καὶ διάφοροι διαμαρτυρήθηκαν γιὰ ὠρισμένες πλευρὲς τοῦ σχεδίου.

Ὁ γνωστός γλύπτης Ἐμίλ Νόρμαν εἶπε κάποτε ὅτι ἦταν ἀντίθετος στὸ σχέδιο, γιατί μετέτρεπε τὴν βίλλα του, πού ἦταν στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ, σὲ πάρκο, χωρὶς τὴν συγκατάθεσή του. «Σκοπεῖ νὰ δώσῃ τὸ κτήμα μου γιὰ πάρκο, ὅταν γίνω ἡ πεθερά, εἶπε ὁ Νόρμαν, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ πλημμυρίξῃ τὸ κτήμα μου ἀπὸ ἐκδρομείς, ἔσο θὰ ἐγὼ ἐδῶ».

Ὁ ἡλικίας 70 χρόνων Τζόρτζ Χάρλαν, ἡ οἰκογένεια τοῦ ὁποῖου ζῇ στὸ Μπίγκ Σούρ ἐπὶ τρεῖς γενεές, εἶπε ὅτι ἦταν ἀντίθετος πρὸς τὸ σχέδιο, γιατί ἔμοιαζε μὲ «δικτατορικό νόμο». «Μὲ αὐτοὺς τοὺς δρους, εἶπε, θὰ χρειάζεται ἄδεια γιὰ ὅ,τιδήποτε θέλει νὰ κάνει κανεὶς».

Ὁ Κόρτλαντ Χιλ, γαιοκτήμων καὶ ἄγγυλος τοῦ Τζέιμς Χιλ, ἱδρυτοῦ τῆς Ἑταιρείας τῶν Βορείων Σιδηροδρόμων, ἦταν καὶ αὐτὸς ἀντίθετος στὸ σχέδιο, γιατί ἀπλούστατα στὸ Μπίγκ Σούρ, πού ἔχει ἔκταση 24.000 περίπου στρεμμάτων, καὶ δὲν θέλει νὰ τοῦ ἐπιβάλλουν περιορισμοὺς στὴν μελλοντικὴ του δράση.

Ὁ Ὁουίγκς δὲν μπόρεσε νὰ ἀντεπεξέλθῃ σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς ἀντιδράσεις καὶ δέχθηκε τροποποιήσεις τοῦ σχεδίου του, πού τελικὰ ἐγκρίθηκε ἀπὸ τὸ Συμβούλιο. Ὁ Ὁουίγκς ἐξεδῆλξε δημῶς τὴν χαρὰ του γιὰ τὴν ἐγκρίση τοῦ σχεδίου, πού τὴν ἐγκαρτήρισε σὰν ἐμεγάλον ἥρωα πρὸς τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῶν υποθέσεων τῆς περιοχῆς. Ἰδιαίτερως, ὅμως, ἐξέφρασε τὴν ἀγοχήτσή του γιὰ τοὺς συνιδασκρούς πού ἔγιναν, καὶ τὴν ἐκπλήξή του γιὰ τὴν ἀντίδραση πού εἶχε ἐκδηλωθῇ ἐναντίον τοῦ σχεδίου του. Γενικά, ὅμως, οἱ κάτοικοι τοῦ Μπίγκ Σούρ σπάνια συμφωνοῦσαν σὲ ὅ,τιδήποτε, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι δὲν συμφωνοῦσαν ἀκόμη οὔτε στὶς προσπάθειες πού γίνονταν γιὰ τὴν προφύλαξη τῆς πολυτιμῆς γαλήνης τοῦ τόπου τους.

Εἰκννοὶ πού πραγματικὰ θέλουν τὴν ἡσυχία τους στὸ Μπίγκ Σούρ δὲν ἔχουν τηλέφωνο. Στὸν τηλεφω-

νικὸ κατάλογο δὲν ὑπάρχουν περισσότερα ἀπὸ 115 ὀνόματα. Ἐστὶς ἡ τηλεφωνικὴ ὑπηρεσία εἶναι τρομερὴ. «Ἐχουμε ἕνα τηλεφωνικὸ κέντρο πού σὲ κάνει νευρικό, εἶπε ὁ γλύπτης Χάρρυ Ντίκ Ρός, ἀλλὰ νομίζω ὅτι κανεὶς δὲν ἐξελίξεται ἀλλοιῶς». Ὁ Ἐμίλ Νόρμαν ἀρκεῖτο νὰ πρὸ πέντε περίπου χρόνων ὅτι δὲν ἐβάλε ποτὲ τηλέφωνο. Τὸν περασμένο χρόνο ἔβαλε. «Ἀλλὰ δὲν ἀπαντᾷ», λέει γιὰ νὰ δικαιολογήθῃ.

Φυσικὲς ὁμορφιές

Πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἦταν εὐφάνερο ὅτι χρειάζονταν κάποιοι χώροι γιὰ τὴν ἀπόρριψη τῶν σκουπιδιῶν, ἀλλὰ ἐπὶ πολὺν καιρὸ δὲν εἶχε γίνεῖ τίποτε. «Ὅλοι ἔλεγαν ὅτι ἦταν πολὺ φραγία ἰδέα, λέει ὁ Χάρρυ Ντίκ Ρός, ἀλλὰ ὅλοι ἔλεγαν ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ στὸ κτήμα κάποιοι ἄλλοι». Τὸ πρόβλημα, ἐν τούτοις, λύθηκε πολὺ καλά, ὅταν ἕνας ροῦνὸς λεωφορείου ἀπὸ τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, ὁ Χάουαρντ Οὐέλς, ἀποφάσισε νὰ πᾶι στὸ Μπίγκ Σούρ.

Ὁ Οὐέλς ἔφθασε στὸ Μπίγκ Σούρ ζητώντας δουλειά, ὅταν ὁ καυγάς γιὰ τὸν σκουπιδότοπο ὁρισκόταν στὸ κατεῖομο. Ἐκείνος διάφορες προτάσεις καὶ πῆρε πρωτοβουλίες πού τακτοποιῶσαν προσωρινὰ τὸ ζήτημα καὶ διώδεσαν κάπως τὰ πράγματα. Εἶναι ἐπίσης συγγραφεὺς. Σήμερα γράφει ἕνα μυθιστόρημα, πού τὸν ἔχει δώσει τὸν τίτλο «τὰ σκουπίδια», ὅπου λέει ὅτι δίνει τὰ πράγματα στὴν θέση τους. Καὶ φαίνεται ὅτι δίνει τὴν σωστὴ λύση.

Τὰ προβλήματα, ἐν τούτοις, τῆς περιοχῆς ποτὲ δὲν λυγναι τόσο καλά. Πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, οἱ ἰδιοκτήτες τῶν λίγων μοτέλ καὶ ἐστιατορίων τοῦ Μπίγκ Σούρ ἤθελαν νὰ δώσουν ἐπιγραφές, οἱ ὁποῖες νὰ δείχνουν στοὺς ταξιδιώτες πού θὰ μπορούσαν νὰ φάνε καὶ νὰ κοιμηθoύν. Οἱ κάτοικοι ἐμφανίσθηκαν. Ἀρκεῖτε κανεὶς νὰ καυγάς, πού τέλειωσε μὲ ἕναν θορυβητικὸν συζητήσιον γιὰ τὸν 200 αἰῶνα. Ἐγράψαν μὲ τὸ ἀρχαῖο, σὲ κεκκινόβελο, μὴ μικρὴ ἐπιγραφή: «ΓΚΛΕΝ ΟΑΚ ΜΟΤΕΛ 7 χιλιόμετρα». Ἡ ἐπιγραφή ὅμως ταιριάζει τόσο καλά μὲ τὸ περιβάλλον, ὥστε χάνεται μέσα σ' αὐτό, καὶ ἔτσι οἱ περιβάλλοντες

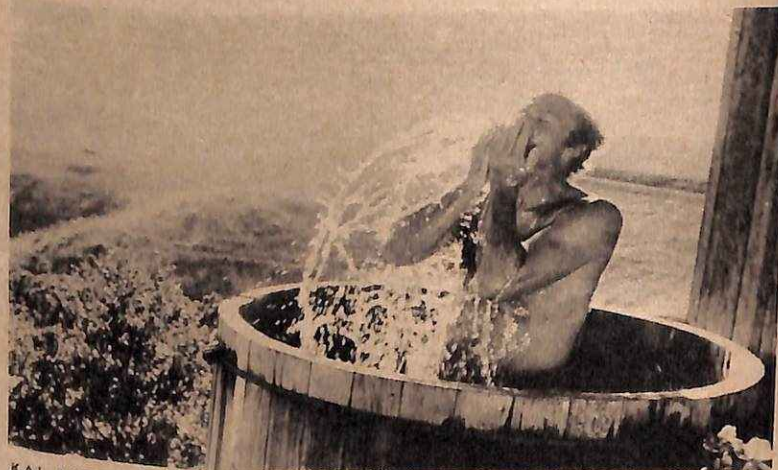
Ο ΤΖΩΝ ΠΟΣΤ ΕΠΙΘΕΡΕΙ ΤΟ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑ ΤΟΥ. Ο ΗΛΙΟΣ ΠΕΦΤΕΙ. ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ ΕΧΕΙ ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΜΑΖΕΥΕΤΑΙ Η ΒΡΑΔΙΝΗ ΟΜΙΧΛΗ

ΣΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ροι τουρίσται δεν την βλέπουν και εκείνοι που την βλέπουν δεν μπορούν να την διαβάσουν. Το αποτέλεσμα είναι ότι ένα σωρό ταλαιπωρημένοι, πεινασμένοι τουρίσται χτυπούν κάθε έρβου το καλοκαίρι τις πόρτες των κατοίκων, για να τους ρωτήσουν πού θα μπορούσαν να φάνε και να κοιμηθούν.

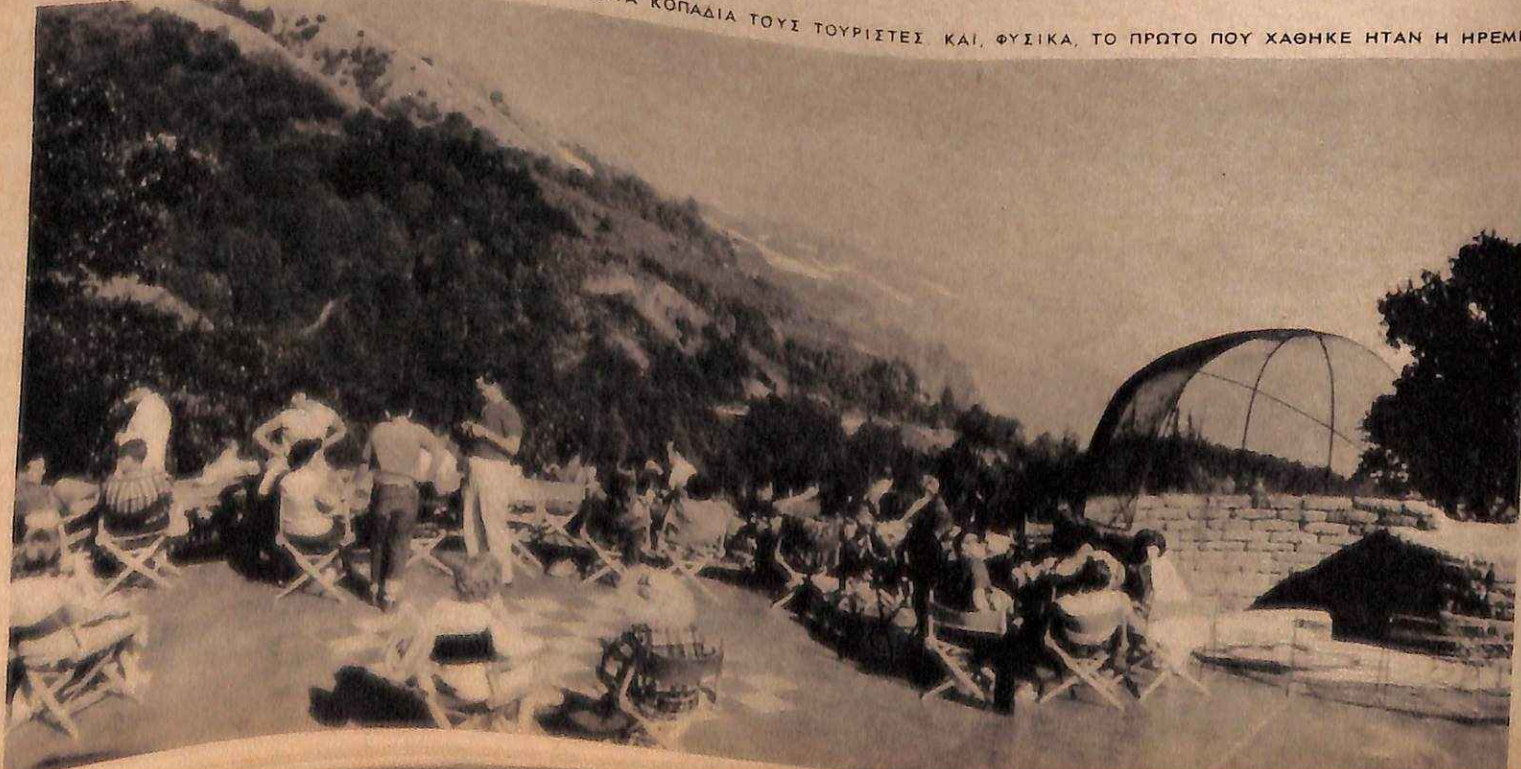
Γενικά, ο άγανας έναντιον της νέας εποχής δεν πάει καλά στο Μπίγκ Σούρ, και έτσι ο χαρακτήρας της περιοχής αλλάζει συνεχώς. Οι πραγματικοί καλλιτέχνες είναι τώρα πολύ λιγότεροι από όλους εκείνους που κάνουν τον καλλιτέχνη. Γίνεται παντού πολυλογία λόγος περί τέχνης, αλλά η καλλιτεχνική παραγωγή είναι σχετικά μικρή.

Το «Νέπενθι», ένα εστιατόριο χωμένο στην πλαγιά ενός λόφου με επιβλητική θέα, ήταν άλλοτε καταφύγιο πραγματικών καλλιτεχνών. «Κατεβαίναμε εδώ ένα Σάββατοκύριακο κατά το καλοκαίρι, λέει ένας ζωγράφος από τον Άγιο Φραγκίσκο. Δεν δίχαμε πολλά χρήματα τότε, αλλά καθόμασσε και κουβεντιάσαμε, πίνοντας μπύρα και κοιτάζοντας την θάλασσα ολοκληρωτό απόγευμα».

ΚΑΙ ΑΝΕΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΕΝΟΝΤΩΝ. ΜΠΑΝΙΟ ΣΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΞΥΛΙΝΟ ΚΑΔΟ

Η ΦΗΜΗ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΗΡΕΜΙΑΣ ΤΡΑΒΗΣΕ, ΤΕΛΟΣ, ΚΑΤΑ ΚΟΠΑΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ. ΚΑΙ, ΦΥΣΙΚΑ, ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ ΗΤΑΝ Η ΗΡΕΜΙΑ

Τώρα το «Νέπενθι» —ο κατάλογός του γράφει ότι το ένομά του προέρχεται από την ελληνική λέξη «νηπενθές»— είναι το αγαπημένο κέντρο των κατοίκων του Άγιου Φραγκίσκου, που περνούν τα Σάββατοκύριακά τους στην κομψή Πέμπλ Μπής, κοντά στο Μοντερνέ: «Ο ιδιοκτήτης του Μπίλ Φάσσετ διαμαρτύρεται: «Θα ήθελα να έρχονται εδώ μόνο ζωγράφοι και συγγραφείς — γενειοφόροι, αν θέλετε». Στην πραγματικότητα, όμως, τους έδιωξε όλους αυτούς, γιατί εγκατέστησε θυρωρό και εισπράττει τριάντισι δολάρια για ένα πολύ απλό φαγητό, που είναι γνωστό σαν σάντουιτς με τυρί.

Το «Νέπενθι» θ' αποκτήση φέτος το καλοκαίρι ακόμη μεγαλύτερη φήμη, με ένα εξωτικό καφενείο και ένα κατάστημα δώρων. Το κατάστημα αυτό θα είναι αληθινά εξωτικό, γιατί θα το διευθύνει η μίς Κάρυλ Χιλ, μία γοητευτική ξανθή με μακριά πόδια, που διευθύνει τώρα το «Νέπενθι» και είναι επιπλέον πρόεδρος της 'Ανανγκράγκα Τραϊντιγκ Κόμπανυ. «Το όνομα προέρχεται από τους 'Ινδούς Βέντας, έξηγεί η μίς Χιλ. Αυτοί έχουν ένα διελίο, το "Καμασούτρα", που έξηγεί τους 64 τρόπους του έρωτος, και ένα άλλο, το "Ανανγκράγκα", που έξητάζει τον φυσικό έρωτα με πλατύτερη έννοια».

Τώρα το «Νέπενθι» έχει θυρωρό (και έξη τζιλέφωνα) και δεν υπάρχει πιά στο Μπίγκ Σούρ μέρος για να συγκεντρώνονται οι αληθινοί καλλιτέχνες. 'Αλλά υπάρχουν πάρα πολλοί ψευδοκαλλιτέχνες και πολλά παράσιτα, που μαζεύονται στο Χότ Σπρίγκς Λόντζ, δέκα μίλια περίπου προς νότον του «Νέπενθι»: Το Χότ Σπρίγκς έχει γραφική ιστορία. Όπως λένε οι σημερινοί διευθυνταί του, το Χότ Σπρίγκς ήταν στην αρχή καταφύγιο για τους μπήνικς, που τους κυνήγησε η αστυνομία του Άγιου Φραγκίσκου ή έρχονταν με λεωφορεία. 'Ο Έρικ Νόρντ είχε κατηγορηθή ότι είχε φέρι στο Χότ Σπρίγκς κατά το 1958 ένα κορίτσι 14 χρόνων.

Ύστερα από την σύλληψη του Νόρντ — προηγουμένως ήταν υπό αστυνομική επίτηρηση — το Χότ Σπρίγκς άρχισε να προσελκύει διαφορετικό κόσμο. Διευθυντής εκεί ήταν επί ένα διάστημα ο Ντέννις Μάρφου, που έχει γράψει το μυθιστόρημα «Δή Σέρτζαν», που είχε κάνει πολύ καλή εντύπωση. Τώρα διευθύνεται από τον νεώτερο αδελφό του τον Μίκαελ, που ασχολείται με τα φάρμακα που προκαλούν παραισθήσεις.

Η μεταμόρφωση αυτή έγινε κατά τον πιο απλό τρόπο στο Χότ Σπρίγκς, κατά την 1η 'Απριλίου του περασμένου χρόνου. Ένας νεαρός, ο Τζαίβ Κίπ, που είχε τει υπό αστυνομική παρακολούθηση και συνελήφθη γιατί καλλιέργουσε μαριχουάνα έξω από τον μικρό κήπο του, μαχαίρωσε έξη φορές τον Ντέννις Μάρφου με ένα έχειριδίο. Στη δίκη του, ο Κίπ έηπε ότι αναγκάστηκε να έπιτεθή έναντιον του Μάρφου αμυνόμενος, και άδωώθηκε. 'Ο Μάρφου, όταν βγήκε από το νοσοκομείο, δήλωσε ότι «βαρέθηκε το Μπίγκ Σούρ και τους καλλιτέχνες του» και πήγε να ζήσει στο Σαλιμάς.

Ο Κόρτλαντ Χιλ δείχνει ακριβώς την εξέλιξη του Μπίγκ Σούρ. Σοβαροί καλλιτέχνες, όπως ο Έμιλ Νόρμαν και ο ποιητής Έρικ Μπάκκερ, έξακολουθούν να ζούν εκεί, όπως και ο παλαιός εκδότης του «Κόλλιερς» Ουίλλιαμ Σέινερ και ο πρώην εισαγγελέας Ουίλλιαμ Κόλμπυ. Και φυσικά και οι παλαιοί κάτοικοι του Μπίγκ Σούρ. 'Αλλά η ζωή εκεί είναι ολοένα και περισσότερο επικίνδυνη.

«'Ο τόπος έχει αλλάξει κάπως, λέει ο Ουίλλιαμ Σέινερ, και φοβούμαι ότι όχι προς το καλύτερο». 'Ο ποιητής Έρικ Μπάκκερ λέει μελαγχολικά: «Δεν είναι πιά τόσο όμορφο όσο ήταν άλλοτε. 'Αλλά δεν έρω ακριβώς για ποιά λόγους». 'Ο Έμιλ Νόρμαν νομίζει πως έφέρει την αιτία: «Δεν έρω πόσον καιρό θα μείνω άεμος εδώ. Το Μπίγκ Σούρ ήταν θαυμάσιος τόπος όταν πρωτοήλθα εδώ, πριν από έδεκα χρόνια. 'Από πολλές άπαισεις είναι ακόμη πολύ όμορφο. 'Αλλά όσοι μένουν εδώ κάνουν ότι μπορούν για να το χαλάσουν».

William Trombley

..και στην **ΦΛΟΓΑ**

ΒΕΒΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΦΛΟΓΑ ΣΚΕΥΗ PYREX!

από δρχ. 60	...Και μάλιστα μ' απόλυτη σιγουριά, διότι τα PYREX είναι ειδικώς κατασκευασμένα για κάθε φωτιά, φλόγα υγραερίου, γκαζιού ή πετρελαίου, όπως και για τις ηλεκτρικές εστίες.	από δρχ. 80
από δρχ. 35		από δρχ. 85

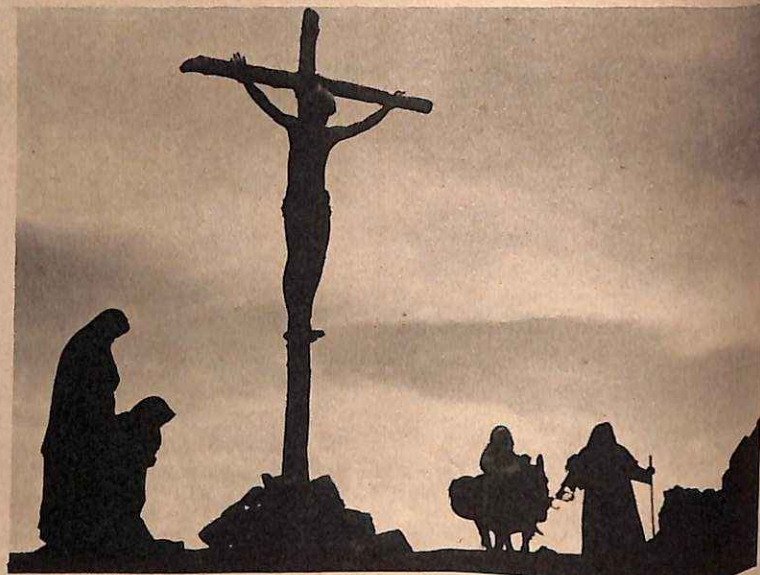
ΤΑ PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΟΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ! Όραία εμφάνισι, κομψή φόρμα, πεντακάθαρα, αμετάβλητα, βγάξουν άσπροπρόσωπη σε κάθε περίστασι τη Νοικοκυρά. Τα PYREX πλένονται εύκολα, δεν ραγίζουν, δεν ξεφλουδίζουν, παραμένουν πάντα ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ.

ΚΑΙ ΤΙ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΤΑ PYREX! Μεγειρεύετε σε PYREX πολύ γρηγορότερα από κάθε άλλο σκεύος, σερβίρετε με το ίδιο PYREX και διατηρείτε το φαγητό στο ίδιο PYREX. Τα PYREX Γαλλίας έξ' άλλου είναι φθηνά, δεν παθαίνουν ποτέ τίποτα - είναι έγγυημένα - και σεις δεν παθαίνετε τίποτα όταν διατηρήτε το φαγητό σε PYREX.

75 διάφορα σκεύη PYREX, καθαρόβλες, ταμιά, σαγανάκια, τηγάνια, μπώλ, τσιγέρες, καφετιέρες, μία δόκληρη σειρά PYREX Γαλλίας για το νοικοκυριό σας.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Χ. ΜΠΕΝΠΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ, ΕΡΜΟΥ 74, ΤΗΛ. 225.116

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΔΡΑΜΑ

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ - ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΕΝΑΣ ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ

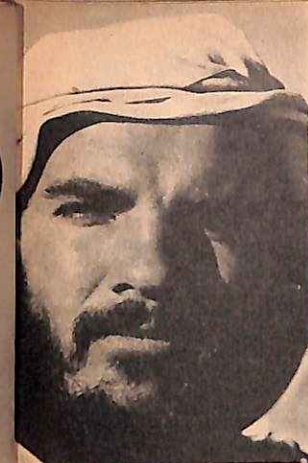
ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ της 'Αναλήψεως ή της μοναξιάς του 'Ιησού στον κόσμο (άριστερά). "Ένα μυστικό πορτοκαλί φως περιβάλλει τον Μάξ φον Σιντάρφ, χάρις στην αντανάκλαση του ήλιου πάνω στην άμμο της έρήμου. 'Η είσοδος στην 'Ιερουσαλήμ (δεξιά) θα γίνει λευκή, σε αντίθεση με την μεγαλοπρεπή είσοδο του 'Ηρώδη, που θα υποβάλει την αίματοχυσία."

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ Ο ΗΛΙΟΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΤΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ

ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ

Ανοιξη - 'Ανάσταση: Δυο θιώματα καθολικά, ταυτόσημα, που οι πρώτες ρίζες τους θυμίζουν τους στο έλπιδοφόρο μήνυμα του 'Ιησού. Καρμώσινο Πάσχα, τώρα και πάντοτε. 'Η ανθρωπότητα περιπατάει της στυγνής εποχής μας, νοιώθει το ζωηφόρο σκίρτημα στα κατάβαστα της καρδιάς. Και τιμά την έορτή των έορτών και την πανηγύριν των πανηγύρεων με την εύφροσύνη.

Ο ΓΚΑΡΥ ΡΑ Υ ΜΟΝΤ
στον ρόλο του Πέτρου

Ο ΝΤΕΒΙΝΤ ΜΑΚ ΚΑΛΛΟΥΜ
παίζει τον 'Ιούδα τον 'Ισκαριώτη

Η ΤΖΟΑΝΑ ΝΤΑΝΧΑΜ ζωντανεύει την Μαρία την Μαγδαληνή.

Η ΝΤΟΡΟΘΥ ΜΑΚ ΓΚΛΙΑΡ
παίζει την μητέρα του Χριστού

Ο ΤΖΩΝ Κονσιντάν έμφανίζεται ως 'Ιωάννης.

'Η πιό ακριβή και φιλόδοξη ταινία - στις 'Ην. Πολιτείες

Κυλούν οι αιώνες, αλλά το ένδοξο δεν ξεστράτίζει δόξα από το στέρεο κέντρο. Μόνο που η κάθε εποχή αναζητεί τον δικό της τρόπο για να το εκδηλώσει. Στις ημέρες μας ένας τρόπος είναι ασφαλώς και η όθνη. Γι' αυτό και η μια ταινία διαδέχεται την άλλη πάνω στο ίδιο θέμα. Τώρα έφθασε και η ώρα των μεγάλων άριστων, του όγκου, της ιλιγγιώδους επι-στρατεύσεως τεχνικών μέσων, για να ξαναεπωθεί η ιστορία του Ναζωραίου. 'Η μεγαλύτερη ιστορία που ειπώθηκε ποτέ, όπως θα είναι ο τίτλος της - τί άλλο; - αμερικανικής υπερπαραγωγής, που γυρίζεται ήδη στην έρημο Γιούτα.

Πρέκειται για την πιό φιλόδοξη και την πιό ακριβή ταινία που πραγματοποιήθηκε μέχρι σήμερα μέσα στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Τρία χρόνια προετοιμασίας χρειάστηκαν για να αρχίσει το γύρισμα πάνω στο δμώμενο «μπέστ-σέλλεο» μυθιστόρημα του Φούλτον 'Αουρλερ. Το κόστος θα φθάσει τα 15 εκατομμύρια δολάρια και, μολαυτά, ο σκηνοθέτης Τζόρτζ Στήβενς έπιμένει ότι το «μέγεθος» δεν είναι η κατάλληλη λέξη για την

ταινία του. «Δεν είναι η πιό μεγάλη, η πιό ακριβή, ή πιό θεαματική», λέει. Καί με τα μέτρα του Χόλλυγουντ ασφαλώς έχει δικό ως προς την θεαματικότητα, γιατί δεν θα υπάρχουν αρματοδοσιές και χοροί των επτά πέπλων. 'Ακόμη και τα χρώματα θα είναι σε απαλούς τόνους. 'Αλλά έχει 117 δμολούτσας ρόλους, 30 κατόχους βραβείων έμπρός και πίσω από το φακό, έξη σεναριογράφους - μεταξύ των οποίων και τον διάσημο ποιητή Κάρλ Σάντμπαουγκ - σαρανταεπτά σκηνές.

"Έξη μήνες έψαχναν οι βοηθοί για να βρουν τέσσερις λευκούς άδους για την είσοδο στα 'Ιεροσόλυμα. 'Ο Σουτδός ήθοποιός Μάξ φον Σύντοφ, θα παίξει τον ρόλο του 'Ιησού. Είναι σχετικά άγνωστος στο ευρύ κοινό, αλλά εκεί να έπαιζε ένας από τους εκλεκτούς του 'Ιγκμαρ Μπέργκμαν. Χαρακτηριστικό της εύσυνειδησίας του πρωταγωνιστού είναι πάντως ότι σε όλες τις ελεύθερες ώρες του, κατά το γύρισμα, διαβάσει δι-βλία θεολογικά -έλλαστε ο ίδιος είναι πιστός Λουθηρανός, αλλά έχει ένα άκρεστο πάθος για όλες τις θρησκείες.

→

Τὰ Θεία Πάθη ξυπνοῦν τὸ θεατρικὸ ἔνστικτο

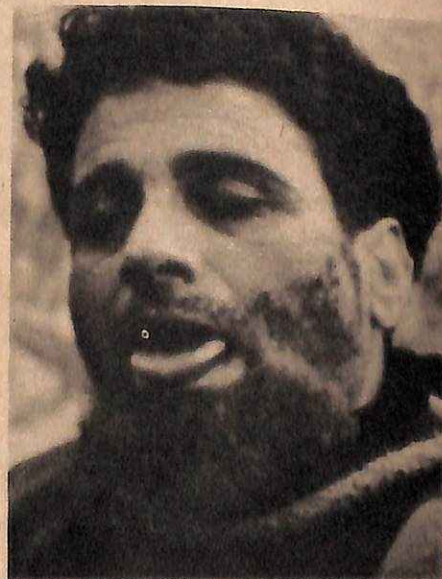

ΤΟ ΘΕΙΟ ΔΡΑΜΑ ΕΠΙ ΑΙΩΝΕΣ ΤΩΡΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ ΣΕΤΤΙΝΙΑΝΟ - Η ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ

Παίζουν Ἴταλοι χωρικοὶ

Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ Μαρία. Τὸ πρόσωπο τῆς νεαρῆς χωριατοπούλας, πού ανέλαβε νὰ ζωγραφίσῃ τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, δὲν εἶναι βέβαια καθόλου πειστικό, ἴσως δὲ καὶ ἡ ἴδια ἡ φυσιογνωμία τῆς δὲν ἀνταποκρίνεται στὸ ὕψος τῆς περιστάσεως. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ δώλῃ ὅλες τῆς δυνάμεις τῆς γιὰ νὰ ἀνταποκριθῇ στὸν μεγάλον ρόλον πού ὑποδύεται.

ΦΡΙΚΤΟ τὸ τέλος τοῦ Ἰουδα πού, μετὰ τὴν προδοσίαν, ἀπαγχονίζεται. Ὁ ταπεινὸς χωρικός πού τὸν παρουσιάζει, μὲ τὸ σχοινὶ τοῦ ἀπαγχονισμοῦ στὸν λαιμό, προσπαθεῖ, δγάζοντας τὴν γλῶσσαν, νὰ μεταδώσῃ τὸ δέος. Φυσικά, ἡ δραματικὴ του τέχνη δὲν ἐπαρκεῖ, γιὰ ὅποιον ἔχει στοιχειώδη ἀντίληψη ἡθοποιίας. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει νὰ καταλαμβάνωνται οἱ θεαταὶ ἀπὸ συγκίνηση.

Ο ΦΟΒΕΡΟΣ Καϊάφας, τονίζοντας τὴν σκληρότητά του μὲ τὸ κερασφόρο στέμμα, ζητάει ἀπὸ τὸ συνέδριο τὴν καταδίκη τοῦ Ἀθώου. Οἱ στολές, πού γίνονται σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, ἀποκαλύπτουν μιὰ συγκινητικὴ προσήλωση στὴν λαϊκὴ ἐνδυματολογικὴ ἀντίληψη τῆς ἐποχῆς.

Ο ΙΗΣΟΥΣ μπροστὰ στοὺς δικαστὰς του. Μὲ θεαματικὲς κινήσεις ὁ κατήγορος ἐκδηλώνει τὴν ὑποκρισία του. Ἐνῶ ὁ Πάσχιον Ἀμνὸς σκύβει τὸ κεφάλι, ἑτοιμὸς νὰ δεχθῇ τὸ μαρτύριο, πρᾶγμα πού ὑπονοεῖ τὸ «μούδισμα» τοῦ χωρικοῦ - ἡθοποιοῦ.

Οἱ μεγάλοι ρόλοι, πού «διανέμονται» στοὺς χωρικούς, εἶναι ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ Πέτρος, ἡ Παναγία, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ὁ Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ ὁ Πόντιος Πιλάτος. Οἱ ρόλοι αὐτοὶ ἀντιτίθενται στοὺς πρὶ ἐπιφανεῖς ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Σεττινιάνου, οἱ ὅποιοι στὴν πραγματικότητα κληρονομοῦν τοὺς ρόλους ἀπὸ τὸν πατέρα τους καὶ τὸν παπποῦ τους. Τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ τὸ ἐνσαρκώνει ὁ σκευοφύλαξ τῆς μοναδικῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ.

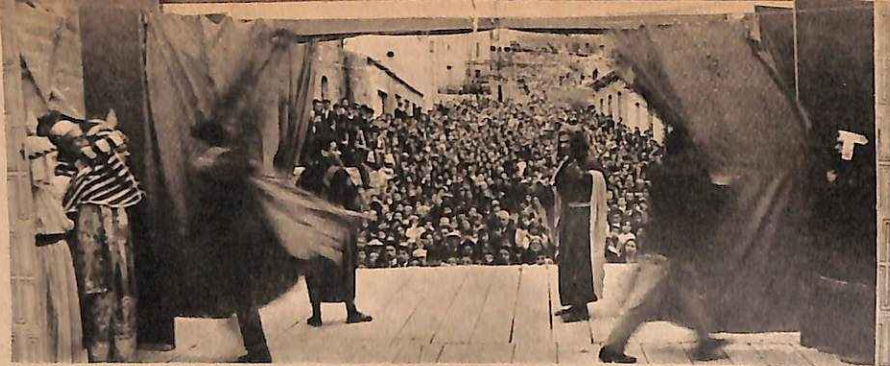
Κάτω ἀπὸ τὸν μεσογειακὸ οὐρανὸ τοῦ Σεττινιάνου, ἡ ἀναπαράσταση τοῦ Θείου Δράματος τοποθετεῖται σὲ ἓνα φυσικὸ πλαίσιο πού ἔχει πολλὲς ὁμοιότητες μὲ ἐκεῖνο τῶν Ἀγίων Τόπων.

Ο ἸΣΚΑΡΙΩΤΗΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΥΦΕΙΣ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΔΡΑΜΑ...

→ ΣΤΟΝ κεντρικό δρόμο του χωριού στήνεται με σανίδια ή πρόχειρη σκηνή. Θεαταί, όλοι οι κάτοικοι και οι επισκέπτες από τα γύρω χωριά. 'Η κλίση του έδαφους προσφέρει ιδανική πλατεία.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ κομπάρσα, περιμένοντας την σειρά της από τα παρασκήνια, συγκινήθηκε τόσο από όσα διαδραματίζονται εμπρός της, ώστε δεν μπορεί να συγκρατηθή. Είναι βέβαιο ότι θα βγή στην σκηνή γεμάτη δάκρυα.

← Ο ΘΡΗΝΟΣ της Παναγίας και των μυροφόρων είναι από τις πιο δραματικές σκηνές του θεάματος. Είναι η στιγμή που οι ευαίσθητες καρδιές από το άκροατήριο αναλύονται σε δάκρυα, αφήνοντας τον πόνο τους να ξεχυθή, μετά την αποκορύφωση της σταυρώσεως, που την παρακολουθούν σιωπηλοί και έκθαμβοι.

Πολλή άφελεια - άληθινό πάθος

→ ΤΑ ΓΙΟΡΤΙΝΑ τους φορούν πολλές κοπέλλες του χωριού, προκειμένου να παρακολουθήσουν την παράσταση. 'Αλλωστε είναι η κυριότερη κοινωνική έκδηλωση του τόπου και γι' αυτό την τιμούν με κάθε τρόπο.

(Φωτ. Camera Press 3, Studium 18)

KEYMATIC

ΚΙΗΜΑΤΙΚ ΥΠΕΡΕΧΕΙ ΟΛΩΝ

ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ 1975, ΣΗΜΕΡΑ

Το υπεραυτόματο πλυντήριο

της **HOOVER**

μέ ηλεκτρονικό έγκέφαλο!
8 προγράμματα πλυσίματος

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΛΑ 13 ΤΗΛ. 237.680 - 226.747

Αθηναίοι και Αθηναίες

Αναρίθμητα, άπειρα κερά, χουφές, τρέμονες γλορίτες —ανάδεια ψυχής και πάθους— θ' ανάγουν άπόψε ως τις πιο άπομακρες γωνίες του χριστιανικού κόσμου. Χιλιάδες μελιχρές ακτίνες θ' α φωτίσουν τα πρόσωπα των ανθρώπων και, πιστοί κι άμυθοι, θ' άγεθούν στην μουσική, την βαθιά, σαν ρίξα αιώνιον δέντρου, μαγεία του, όδνηρου μαζί και πασίχου, παμπάλαιου αναστάσιμου μύθου.

Γιά όλα μπορεί να έχουν άμυθολίες οι άνθρωποι της εποχής μας, αλλά και είναι πάντα ξεπώς ή διαραμένη γή, την επαγγελία της συνέχειας και, χέρι με χέρι, γενιά με γενιά, ποτίζει με την όρεση του παραμυθιού το δένδρο της ελπίδας, νύνητας το κορμί της άστροφώτιστης νύχτας του Μεγάλου Σαββάτου με τα χουφά φτερά της Αναστάσεως, ενώ τα λαμπρά δεγγαλικά —άγγελιαφόροι μουσικών μηνυμάτων— χάνονται διασπικά στους εαρινούς δρόμους του σύγχανου, έρευνότητας για κάποιον Παραλήπτη.

Ο άνθρωπος, δεμένος ζεστά κι άπελπισμένοι με την σύντομη, σαν άστραπή, ζωή, δέχεται, όπως ή διαραμένη γή, την επαγγελία της συνέχειας και, χέρι με χέρι, γενιά με γενιά, ποτίζει με την όρεση του παραμυθιού το δένδρο της ελπίδας, νύνητας το κορμί της άστροφώτιστης νύχτας του Μεγάλου Σαββάτου με τα χουφά φτερά της Αναστάσεως, ενώ τα λαμπρά δεγγαλικά —άγγελιαφόροι μουσικών μηνυμάτων— χάνονται διασπικά στους εαρινούς δρόμους του σύγχανου, έρευνότητας για κάποιον Παραλήπτη.

Την Κυριακή του Πάσχα, άπομεσημερο, ο ήλιος φθάνει από την Δύση ως τα σύσκια των ναών. Έπρος στην Ξραία Πύλη, πολύγλωσσο, πανανθρώπινο, ακούγεται το αναστάσιμο μήνυμα, κήρυγμα Άγάπης, φωτίζοντας τα μάτια των παιδιών, ενώ οι «μεγάλοι» σκάθουν χαλαρώματα στην Κυρήνεια, στολίζουν με πολυδόλα τους μινωάδες και στήνουν γύρω στο Φανάρι το σιγαλιόπεδο του μίσους.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΕΛΟΣ της συνουλίας, ή Διαδοχος πριγκίπισσα Ειρήνη συχαίρει θερμά τους καλλιτεχνες της «Εθνικής Λυρικής Σκηνής», που έλασαν μέρος. Ήταν ή πρώτη εμφάνιση της πριγκίπισσας, στην ώραία αυτή καλλιτεχνική εκδήλωση, που έγινε στην αίθουσα τελετών της Λέσχης Άξιωματικών των Ένόπλων Δυνάμεων, ύπέρ του Πανελληνίου Συνδέσμου χηρών και όρφανών των πεσόντων ύπέρ πατρίδος Έλλήνων άξιωματικών και όπλιτών.

Άλκης Άστράς: «Τροτέζα» (τέμπερα)

Επειδή ο Γκωγκέν εγκατέλειψε τον παλιό του κόσμο και άναζητήσε την εμπνευση στον έξωτισμό, τον έπαινε τον έ. Κ' επειδή οι παράξενοι εκείνοι ζωγράφοι άναζητήσαν την ανανέωση της τέχνης τους μέσα από την άδύνατη τέχνη των άγρίων της Άμερικής, τους είπαμε κι ας τους εκάθε, δηλαδή, άγρια θηρία.

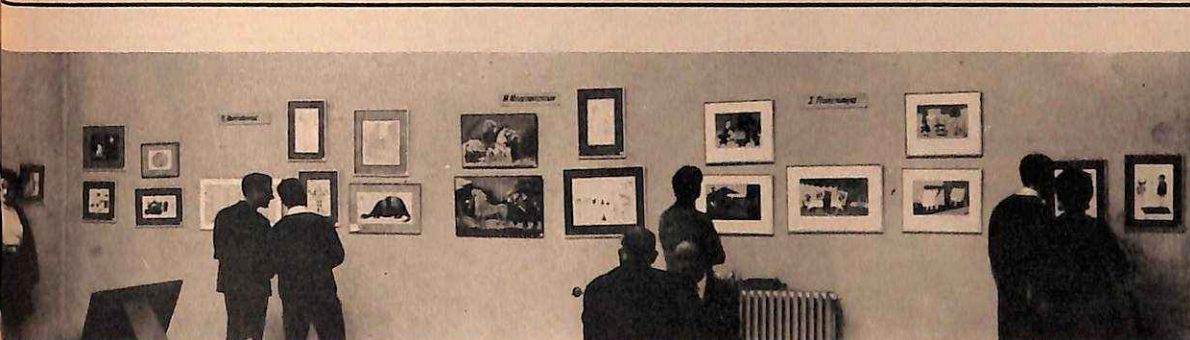
Καλοπορεύεται το ενδιαφέρον του καλού μας και ο κ. Άλκης Άστράς, άνετήσε στην μιστηριώδη νοησία της Άπαιστικής εικαστικής συγχύσεως του δικού του ταλέντου. Και, μεγάλο ή μικρό, το ταλέντο του αυτό, το χρησιμοποιήσει τιμω, σωστά και έδουλεύει, για να αναδείξει τις πιο άμυες έντυπώσεις του ταλέντου του. Ένα ταξίδι που κράτησε πάνω από έξη μήνες τουριστικών περιληνσεων και εικαστικών άναζητήσεων. Γύρισε φορτωμένος άναμνήσεις, έντυπώσεις και σχέδια, σχέδια πολλά, που διάσπικε να τα μετουσιώσει άμέσως σε ζωγραφική, προτού άκόμη χάσουν την φρεσκάδα και την αλήθεια τους.

Τελικά, όμως, ο κ. Άστράς πέτυχε τον σκοπό του. Διότι ποιά γνώμη θα μπορούσε να είναι άντικειμενικότερη και πιο οδυσσευική για τον καλλιτέχνη, από την γνώμη ενός ενήσιμου Κινέζου, άντικειμένου τις εικόνες της πατρίδος του;

«Οι συνθήσεις σας μου θυμίσαν τα παιδικά μου χρόνια, άνοδωθηκε να λήη ο πρεσβευτής της Κίνας. Πιάσατε την ψυχή του λαού μου!».

Τότερα απ' αυτά, οι δικές μας κρίσεις, ατρομάνες από την πείρα και την γνώση των ζωντανών έντυπώσεων ή άναμνήσεων, είναι φυσικό να μην άντιστοιχούν παρά μόνο σκόρπιες εικαστικές άντιλήψεις. Γι' αυτό και άς μας συγχύσουν ή καλλιτέχνης την αβυσσότητα τους...

Άντικείμεντας για πρώτη φορά τα έργα του κ. Άστρά, ίναι άμέσως την εικόνα ενός άλλου κόσμου, άκόμη και μιας άλλης γλώσσας, που όχι τυχαία, βέβαια, καλλιέργησε ο καλλιτέχνης, προσπαθώντας να διακρίψει εικαστικά τις έντυπώσεις των Όπιοδωπτες, όμως, έξη μήνες περιλην-

↑ ΜΕ ΕΥΡΥΤΑΤΗ συμμετοχή παλαιών και νέων στελεχών άνοίξε κ' έφετος σπών Παρισσό ή έτήσια έκθεση γελοιογράφων - ευθυμογράφων, ή οποία θα διαρκέσει ως τις 15 Μαΐου. Άνάμεσα στους έκθέτες, φίρμες γνωστές και καθιερωμένες, αλλά και όνόματα άγνωστα ταλαντούχων έρασπιτεχνών, με πολλές και αίσιόδοξες προοπτικές για το μέλλον.

ση σε τρεις τόσο διαφορετικές και πολύμορφες χώρες, όπως ή Ίνδια, το Σιάι και ή Κίνα, δεν ήταν άρεκετο για να νοιώσει ή ταξιδιώτης ούτε την οδία, ούτε το υπνωτικό τους. Γι' αυτό και δεν είναι λάθος το κ. Άστρά, άν έβρισε στο δόθος ένας ξένος, ένας ζωγράφος με τουριστική διάθεση, με περιέργεια και δευδερκεια, με διαίσθηση, άγάπη και κατανόηση, δση κατανόηση όμως μπορεί να έχη ένας ξένος για έναν άλλο ξένο, που πλάνουν τυχαία γνωμοτία.

Έτσι ή δουλειά του, που έφερε από κει, δεν υπέρεσε να ξεπεράσει —άλλά μήπως είναι λίγο;— το στάδιο των ταξιδιωτικών έντυπώσεων, με την ίδια άκριδος έννοια που δεν το ξεπέρασαν στην λογοτεχνία ούτε κ' αυτές οι διηγήσεις του ίδιου ταξιδιού από τον Καζαντζάκη. Και τ' σως ή άνέκταση αυτή δεν είναι τυχαία, άν σκεφτούμε ότι τον Καζαντζάκη είχε σαν όδηγό του ο συμπαθέστατος καλλιτέχνης και με την δική του βοήθεια προσάβησε να γνωρίσει, αλλά προπαντός να δει την Κίνα.

● Η ΠΡΩΤΗ ΑΤΟΜΙΚΗ έκθεση ζωγραφικής του Τώνη Ιωάννου (σπ. Χίλτον), είχε την άτυχία να χάσει την ευκαιρία της άμεσης προδότης, κάτω από την έμπορική και καλλιτεχνική έπιτυχία του έργου της γλυπτικής Ναταλίας Κωνσταντινίδη. Κι όστόσο ή δουλειά του, οδυσσευική και άξιοπρόσχετη στους εικαστικούς προβληματισμούς της, έχει κάθε δικαίωμα δημοσίότητας. Εικοσιδύο συνθήσεις του, φτιαγμένες με την τεχνική της κόλλας στο πανί, άντιστοιχούν τα τελευταία έντυπώματα των άναζητήσεων του νεαρού καλλιτέχνη, που μέσα στην τεραστία που άκολούθησε την πρώτη εμφάνισή του στο Δημοτικό Θέατρο Περισσών, ως σήμερα, πολλά έχει προσφέρει κι άκόμη περισσότερα έχει δεχθεί από τα διδάγματα της σύγχρονης τέχνης.

Μαρία Κοτσαμάνη

Με κατάκλειστα παράθυρα και τραβηγμένες τις μακρινές αντιρεκτοινές κορντινές, σε μία άτυςοφωρα ξεχασμένη από την σαιζόν, που μόνο μερικά βάζα γεμάτα άγριολούλουδα θήμιζαν την άνοιξη, άναμναινε την τελευταία κολλέξιν του Δημήτρη Κρίτσα. Και σε πείσμα κάθε άπαισιόδοξης δυσφορίας, την είδαμε έσπινικά ν' άκτινοβολή και να γοητεύη, κάτω από το άδύνατο ηλεκτρικό φως που σκόρπιζαν οι άπλικες, διακόπτοντας για λίγο —δυστυχώς μόνο για λίγο— κι αυτήν άκόμη την άκατάσχετη γαλλοελληνική φλυαρία των κυριών. Με άλλα ταγερόνια κι άκόμη περισσότερα καπέλα, με προτίμηση στη Σανέλ και ιδιαίτερα φροντίδα στα άξεσουάρ (χουφές άλυσιδωτές ζώνες, λουλούδια και χουφά σερήνια) είδε την έφετεινή άνοιξη ο Κρίτσας. Μία άνοιξη όχι πολύ νεανική, ούτε πολύ ρομαντική, αλλά άφάνταστα εκκεντρική, κομψή και εσοριστική.

Τα άλλα πρώτα ταγερόνια της άνοιξης, σε όλα τα φωτεινά χρώματα της έφετεινης μόδας, άκολούθησε μία άσχετα έκτεταμένη σειρά από άμυγιά σύνολα σε έντελως άπαράδεκτους για το δικό μας καλύτεροι χρωματισμούς, άνάμεσα στους άποινους κυριόχουσαν το μπλε και το μαύρο. Όπιοδωπτες όμως το κυρίοχο χρώμα της κολλέξιν ήταν το ρόζ, σε όλη την αίσιόδοξη γκάμα των άπογώσεων του.

Άριστερά: Κομψό άπογευματινό ταγ.ράκι με πρωτότυπα άουμπρετικά ντεσέν. Ση μέση: Το κλασικό ταγιέρ 1964, της Ρόκω Σανέλ. Δεξιά: Ρομαντική νύτα σε σύνολο από μουσαλίνα.

Ένα γεγονός που δίκαυα χαρακτήρισε την συλλαγή του νεαρού μοντελίστ ως ερόδινος.

Εξάοριστη λεπτομέρεια: Το μικρό μπουκαλάκι με κολώνια, ειδική προσφορά γνωστής φίμας καλλυντικών, που δέχτηκαν ως δώρο. Όλες οι περιστάμενες. Από τις πιο άξιοπρόσχετες παρουσίες: Η σύντομη, αλλά έντυπωσική εμφάνιση της κυρίας Γ. Μαύρου, με ρόζ ταγερόνια και μαύρο άξεσουάρ.

ΕΝΑ όύτερο δίσκο καλής και σπάνιας τζάζ παρουσιάζουμε σήμερα για τους φαντικούς του είδους. Είναι από αυτούς που το ελληνικό οαυόφωνο άγνοεί εδώ και χρόνια και που το κοινό της Άμερικής και της Ερώσης, άνέδειξε σαν ευίλλιον σέλλες.

Ο Μπερνστάιν παίζει Μπουμπικ και ο Μπουμπικ Μπερνστάιν, είναι ό τίτλος του. Και το περιεχόμενό του, δτι πιο άμυρο σε σύλληψη και σε άπόδοση μπορεί να φαντασθ ήνας φίλος της περιστατικής, λίγο έγκραλικής ίσως, αλλά γνώσις τζάζ της εποχής μας. Το πρώτο μέρος περιλαμβάνει διαλόγους για «Τζάζ Κόμπο» και δόχαστρα του Χάουαρντ Μπουμπικ, άδελφού του διάσημου πιανίστα και μαέστρου. «Άλλέγκρο», «Ανάντε Μπάλλαντο», «Ανάντε Μπάλλαντο», «Άλλέγκρο Μάλο», Παίζου ή Φιλαμονική Όρχήστρα της Ν. Τόσχης και το κονατέττο Μπουμπικ (Μορέλλο, Μπουμπικ, Ντέσμοντ, Ράιτ), υπό την διεύθυνση του Άουαρντ Μπερνστάιν. Ο συνδυασμός είναι ό έπιτυχέστερος που μπορούσε να γίνει ποτέ. Η δόχαστρα παίζει, το κονατέττο άποσχεδιάζει, ή χορωδία άκούει. Το αποτέλεσμα άντιστρέφεται στην άλλη όψη του δίσκου: Το κονατέττο του Μπουμπικ κάνει τρέλλες πάνω σε συνθήσεις του Μπερνστάιν, άναπαύοντας τον την οικονομική φιλοξενία Τζαζίστικες Έσους διασκέδης του «Μαρού», του «Τουάντε», του «Ε κοάτιε νύτα», του «Αι φίλ τρήτιν», του «Σάμυαου».

ΟΙ ΦΟΡΜΙΝΕ, το πολύ γνωστό και το πολύ άγαπητό ελληνικό συγκρότημα που είναι ιδιαίτερα δημοφιλές στην νεολαία, ξεκινά σε λίγο για την Θεσσαλονίκη, όπου θα δώση το πρώτο του ρεσιτάλ «αόδους». Οι Φορμίνες, νέα παιδιά δλοι, σπουδαστά Πολυτεχνικών, Άρατικών Σχολών, Πανεπιστημίων, που έγκάτευαν την έπιστήμη τους χάριν του συγκροτήματος, έτοιμάζουν αυτή την έποχή μία έξοχηση σε ταν ή έπ' τάξ». Η άρχισιν προτίμηση ρεσιτάλ με δαμα συγχρόως (γιατί άλλως πώς μπορεί να κατακίση κανείς την άγία του θεατού που θέλει μιά δόχαστρα από τάλχοι) και θα γράφουν ένα δίσκο με μουσική του Χετάρνκι για το έξωτισμό. Η πρώτη έπιστήμη έμφάνισή του συγκροτήματος θα γίνει στις 11 Μαΐου στο Βασιλικό Θέατρο της Θεσσαλονίκης. 5 και το συγκρότημα θα παρουσιάσει ένα μεγάλο οπεριστικό ξένο τραγούδι και άμετρητες «άσπες».

Καταπληκτικό! Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία! Για να είσθε πάντα άφογα ντυμένος χρειάζεστε ένα κοστούμι DACRON, που δεν τσαλακώνει. Πρακτικό, άνετο, δροσερό, το ανδρικό ύφασμα DACRON φτιαγμένο από 55% DACRON και 45% εξαιρετικό μαλλί, προσφέρει την αλλαγή που περιμένατε. Πλένεται άφοβα, δεν χρειάζεται σιδέρωμα, κι' έχει τριπλάσια άντοχή. Στην εργασία, στο ταξίδι, στον περίπατο, στη διασκέδαση, το κοστούμι DACRON συνδυάζει την πρακτικότητα της εποχής μας με τις απαιτήσεις της σύγχρονης ανδρικής μόδας.

Dacron*

*DACRON ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ DU PONT ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΦΑΝΣΙΜΗ ΠΟΛΥΕΣΤΕΡΙΚΗ ΥΛΗ ΤΗΣ.

Καλύτερα προϊόντα για μία καλύτερη ζωή... χάρις στη χημεία

Ο Ν. Παπατάκης
μειά την "Αβυβ660..."

Κάπου μεταξύ Γλυφάδας και Βουλιαγμένης, σε ένα παραθαλάσσιο καταφύγιο, περνά τις ημέρες του στην Ελλάδα ο Νίκος Παπατάκης, προσπαθώντας να δώσει σε κάποια τάξη σκέψης, ιδέες και σχέδια για την νέα του ταινία, που πρόκειται να γυρίσει στον τόπο της καταγωγής του.

Πικραμένος από την άρνηση του Γαλλικού Κέντρου Κινηματογράφου να χρηματοδοτήσει, ή έστω να ενισχύσει μία καινούργια ταινία που σχεδίαζε να γυρίσει στην Γαλλία, όχι όμως και άπονητος, ο Παπατάκης πήρε την απόφαση να έλθει στην Ελλάδα, έπειτα από 25 δύο κλίμα χρόνια.

Θα μπορούσε κάλλιστα η ζωή και η σταδιοδρομία του Παπατάκη να γίνει ένα μυθιστόρημα. Πριν από τον πόλεμο, νεαρός ακόμη, φοιτούσε σε γαλλικό σχολείο της Βρυξελλών, με την αίσθηση επιτήρησης των γονέων του. Εδύνατο να πάρει από τον Βορειοελλαδίτη πατέρα του και την Αλβανίδα μητέρα του μία εξαιρετική αγωγή, για την οποία δικαιολογμένα είναι υπερήφανος. Έπειτα ήρθαν στην Αθήνα. Δεν ξείναν όμως πολύ. Ένα χρόνο πριν κληρωθεί ο πόλεμος, έφυγαν όλοι μαζί για το Παρίσι. Στην γαλλική πρωτεύουσα, ο Παπατάκης έδωσε εξετάσεις και μπήκε σε δραματική σχολή, όπου έφαιτοσε σε δύο το διάστημα της κατοχής. Όταν πήρε το δίπλωμά του έγινε ανέσας στο θέατρο και έπαιξε, με αρκετή μάστιγα επιτυχία, σε διάφορες μικρές αίθουσες, που ανέδιδαν κυρίως πρωτοποριακά έργα. Το 1947 άνοιξε με έναν φίλο του στην «Σαιν Ζερμαίν Ντε Πρέ» την «ΡΟΞ» Ροζέ, μία υπαρξιστική εκάδο, όπου παρουσιάζαν διπλό πρόγραμμα: Θέατρο και τραγούδι. Στο επιμυθέατρο αυτό παίζθηκαν έργα των Ζαν Προασέρ, Ρουπέρ Ντεσνόν και Ραυλόν Κενόν — διανοιγμένηται έτσι μία νέα σχολή, ένα καινούριο εστύλο — και τραγουδούσαν με λωβή από την Ζυλιέτ Γκρεκό, τότε σιγά, ή μικρή εκάδο έγινε το κέντρο μιας μεγάλης μερίδας του φιλολογικού και καλλιτεχνικού Παρισιού.

Με τον κινηματογράφο ασχολήθηκε για πρώτη φορά από δεκαετίας. Τότε γύρισε μικρά εντοκιμαντάρια, και αρκετά εκαιτόν. Δεν τον ικανοποίησαν όμως. Γι' αυτό ανέστησε κάτι καινούργιο. Η ιδέα του δόθηκε το 1958, όταν, αναγκασμένος από μερικά προσωπικά του προβλήματα, αποφάσισε να ταξιδέψει μέχρι την Αμερική. Εκεί κάθισε δύο χρόνια και στο διάστημα αυτό έκανε την συμπαραγωγή των «Σκίλων» με τον Τζων Κασσαβέτη. Το 1960 επιστρέφει στο Παρίσι και διακηρύττει την εμπειρία του με την πρώτη, μεγάλου μήκους ταινία, συνεργαζόμενος στον τομέα των διαλόγων με τον συγγραφέα Ζαν Βατιέ. Έτσι γύρισε η γνωστή «Αδυσσέα», που απέτελεσε κατά τον πορισμό τόσο το δεύτερο σπουδαίο γεγονός μετά την ανακάλυψη της Μαρζετ Μπαρετό από τον Ροζέ Βαντίε.

Πριν έλθει στην Ελλάδα άρχισε την προεργασία για τα «Παιχνίδια», την δεύτερη κατά σειρά ταινία του, από το διάνοιμο θεατρικού έργου του Ζωρζ Μισέλ. Σταμάτησε όμως λόγω οικονομικών δυσχερειών.

Τα «Παιχνίδια» παίζονται τώρα, χωρίς από προσωπικό ενδιαφέρον του Ζαν Πάλ Σφόρ, στο θέατρο «Γκαρντόν».

Ο Νίκος Παπατάκης δοκίμασε γοητευτικά αλλαγή την Αθήνα και ειδικά τις τις άκτες του Σαρωνικού. Έλπίζει άρσάνα ότι θα δει και τους κατάλληλους συνεργάτες για την νέα του δημιουργία, ένα καθαρά ελληνικό έργο.

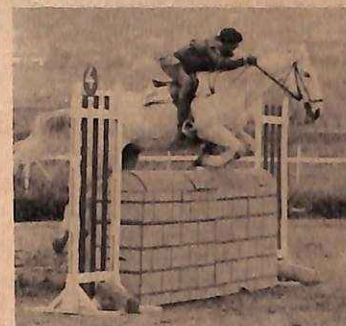
ΣΚΟΥΝ.

Αθηναίοι και Αθηναίες

Ίππιοι άγώνες με έπισημότητα

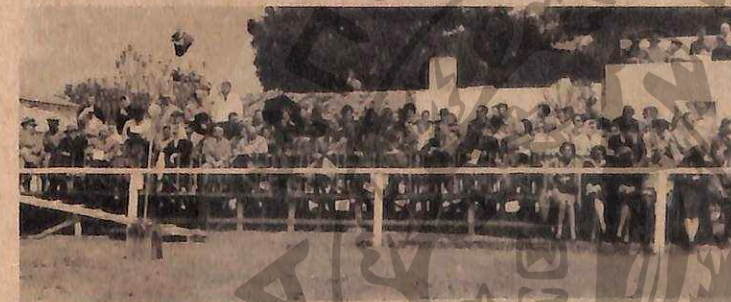
Εξαιρετική επιτυχία σημείωσαν οι πρόσφατοι Ίππικοί άγώνες, που άρχισαν στον Γέρακα ο Ίππικός Όμιλος Αθηνών, με συμμετοχή πενήντα περίπου ίππων των στρατιωτικών και πολιτικών ομίλων. Η κακοκαιρία δεν εμπόδισε πλήθος έκλεκτου κόσμου να κατακλύσει το γήπεδο και επί τρεις ώρες να παρακολουθήσει με αδιάπτωτο ενδιαφέρον τα αγωνίσματα. Στο ομαδικό αγώνισμα νικήτρια ανέδειξε η ομάδα του Έλλ. Ίππικού Ομίλου, ενώ το ατομικό αγώνισμα ανδρών έκέρδισε ο

τούς στρατηγούς κ.κ. Παπαδιαμαντόπουλο, Παπαδήμα, Δελαγραμμάτη, Παπαρρόδου, Μπαλοδήμο, τον πρόεδρο του Ομίλου κ. Γ. Μοάτσο, τον κ. και κ. Πηλαδάκη, τον κ. και κ. Α. Μπαλαττή, τον κ. και κ. Μ. Αβέρωφ, τον κ. και κ. Σερπιέρη, τον κ. και κ. Σ. Μπενά, τον κ. και κ. Τ. Ραζέλου, τον κ. και κ. Γ. Καμπάνη, τον κ. και κ. Κ. Κασαμπέλη, τον κ. και κ. Κ. Κυριακίδη, τον κ. και κ. Κ. Λαμπαδαρίου, κ. και κ. Δ. Διαμαντίδη, κ. και κ. Ν. Παπαμιχαήλ, κ. και κ. Κουρεμένου, κ. και κ. Κυριακοπούλου, κ. και κ. Ρίγγα, κ. και κ. Ψιμικάκη, τους κ.κ. Λάσκαρη, Ηλιάδη, Νηριώτη, τον πλωτάρχη Αγαπητό κλπ.

Ο ΛΟΧΙΑΣ Μανωλίτης - α' νικητής στο ατομικό αγώνισμα ανδρών

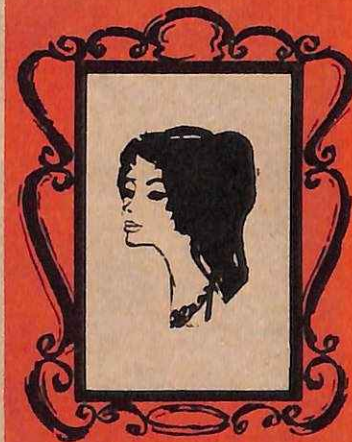
Λοχίας Μανωλίτης και το ατομικό έφθων ο Κ. Ψιμικάκης. Θυμώσας η εμφάνιση των αδελφών Ιωάνος και Άλκη Βατίδη, που με τον ίππο «Σερενάτο» ανέδειχσαν αντίστοιχως δεύτερο νικητή στο ατομικό ανδρών και στο ατομικό έφθων. Στην εξέδρα διακρίναμε τον πρίγκιπα Πάλ Σαπέχα, την Α.Ε. τον πρόεδρο της Αυστρίας οικογενειακώς, τον ναύαρχο κ. Λάππα,

ΕΚΛΕΚΤΟΙ Αθηναίοι και Αθηναίες παρακολούθησαν με αδιάπτωτο ενδιαφέρον τις συναρπαστικές φάσεις των διαφόρων αγωνισμάτων. Μία αθλητική, αλλά και κοσμητική έκδηλη πρώτη σειρά

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ κ. Παν Λάππας απονέμει τα βραβεία στην Ομάδα του Έλληνικού Ίππικού Ομίλου, που ενίκησε στο ομαδικό αγώνισμα.

Γκρέκα

ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ
"ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΓΚΕΡΛΑΙΝ"

ΦΕΡΟΥΝ ΣΚΕΤΟ
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ

Guerlain

ΧΩΡΙΣ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΟ
ΟΝΟΜΑ

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΑΣ
ΟΜΩΝΥΜΙΑΣ

ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΓΙΑ ΜΙΑ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗ ΓΟΗΤΕΙΑ

Bubble Bath

Γενικοί Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Αφρόλουτρον
FAMAR

Μεταβάλλει το καθημερινό λουτρό σε όνειρο... Τυλίγει το σώμα με σύννεφο μυρωμένου αφρού. Στόν ιριδισμό κάθε φυσαλίδας κρύβεται μία μικροσκοπική μαγισσα που τονώνει το δέρμα, το ξαναδίνει δροσιά, λάμψη, φρεσκάδα κι εξασφαλίζει την ευδιαθεσία σας.

ΜΕΤΑ ΣΚΛΗΡΟΝ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑΣ ΤΟΥ

Ο Μίμης Φωτόπουλος εορτάζει 30 χρόνια θεατρικής δράσεως

ΤΙ ΕΙΠΕ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Σε λίγες ημέρες ο θεατρικός και ο θεατρόφιλος κόσμος θα τιμήσει έναν δημοφιλή πρωταγωνιστή του θεάτρου μας, τον Μίμη Φωτόπουλο. Ο εξαιρετικός καλλιτέχνης συμπληρώνει έφ'ετος 30 χρόνια δημιουργικής σκηνηκής ζωής και δράσεως και με την ευκαιρία αυτή οι θεατρικές οργανώσεις μας έτοιμαζουν ειδική εκδήλωση, που θα γίνει στο θέατρο «Κοτοπούλη». Και η στήλη μας, λοιπόν, θα ασχοληθεί σήμερα μαζί του, θυμίζοντας το πώς ο Φωτόπουλος, που ξεκίνησε από απλούς κομπάρσους, επεβλήθη, διεκρίθη και κατέκτησε τόσο την σκηνή, όσο και το κοινό. Θα σημειώσω, αρχίζοντας, ότι η πρώτη του σκηνηκή εμφάνιση έγινε στα 1933, στην «Ατλαντίδα», με τον θίασο των «Νέων», που είχε συγκροτήσει ο Κουνελάκης. Ήταν τότε 20 χρόνων. Το σκηνηκό του ντεμπούτο δεν απέτελεσε κάτι το ιδιαίτερο, γιατί ο ρόλος που του δόθηκε δεν είχε τίποτα που να επιτρέψει στον ήρωα να κωστή κάτι το δυναμικό και στο κοινό να τον ξεχωρίσει και να τον εκτιμήσει. Έτσι, η πρώτη του θεατρική εμφάνιση δεν επέτρεψε να προβληθεί ο λαμπρός σκηνηκός δημιουργός, που πέρασαν χρόνια χωρίς ότου κατορθώσει να κατακτήσει —έπως το όριζε— τους θεατές και τους κριτικούς. Σημειώστε ότι ο Φωτόπουλος, στα πρώτα χρόνια της σκηνηκής ηθικής του, μετά κόπου κατάρτιζε να προσλαμβάνεται σε αθηναϊκά ή και σε περιοδεύοντα θεατρικά συγκροτήματα. Άλλ' ως δώσαμε καλύτερα τον λόγο στον ίδιο, για να μάς αφηγηθεί εκείνος μερικά χαρακτηριστικά επεισόδια από την τόσο δύσκολη ένδοξη πορεία του στο θέατρο:

—Ζητάτε να σας πω πράγματα που, όποτε τα θυμάμαι, πάντα με φέρνουν σ' έναν χώρο ιδιότυπων αναμνήσεων της καλλιτεχνικής ζωής μου. Άλλ' ως είναι: Πρώτα — πρώτα θα αναφέρω ότι γεννήθηκα στα 1913 στην Ζάτουνα, ένα χωριό της Γορτυνίας, κοντά στην Δημητσάνα. Όταν έγινα δύο χρόνων ήλθα στην Αθήνα και όταν έγινα 16 πήγα στην Δραματική του Έθνους. Στην πρώτη τάξη είχαμε καθηγητές τον Συνεδινό στην δραματολογία, τον Καλογερίκο στην άπαγγελία, την Κούλα Πράτσικα στην ρυθμική και στην δραματική τον Νίκο Παπαγεωργίου. Σε λίγον καιρό άρχισε να λειτουργεί η κρατική σκηνή...

—Και νομίζω ότι κάνατε από αυτή το σκηνηκό σας ντεμπούτο...

—Ναί... Και δεν το κρύβω ότι εκείνο τον καιρό αισθανόμουν μία αληθινή μαγεία, ζώντας ανάμεσα σε τέσσερις δυναμικούς πρωταγωνιστές, έστω και σαν απλός κομπάρσος...

—Τί ακριβώς ήταν το κομπάρσολίκι σας εκείνο;

—Στόν «Αγαμέμνονα» κρατούσα κάτι κλαριά και μαζί με άλλους άφωνους εκτελεστές υποδεχόμαστε τον Αγαμέμνονα, που τον έπαιζε ο Βεάκης. Έν τώ μεταξύ εξακολουθούσα να πηγαίνω και στην δραματική. Όταν όμως ήλθε η ημέρα των εξετάσεων, μέ... απέρριψαν χωρίς διαταγή!

—Και κατόπιν;

—Κατόπιν πήγα στον Κουνελάκη. Υπό την καθοδήγησή του, την χειμερινή σαιζόν 1932 - 33, έκανα την πρώτη μου εμφάνιση στο Δημοτικό Θέατρο του Πειραιώς. Έπαιξα έναν υπηρέτη. Μετά, το καλοκαίρι του 1933, στην «Ατλαντίδα», στά 'Εξοχία, ο Κουνελάκης ανέθεσε το «Καφενοδάκι» του Τριστάν Μπερνάρ. Τον κύριο ρόλο έπαιζε ο Απείστολος 'Αδής. Έγώ έκανα δευτερότερο, στον οποίο όμως πρέπει να τα είχα καταφέρει καλά, γιατί έγινε τότε κάποιος λόγος...

—Και μετά;

—Η δουλειά της «Ατλαντίδας» ναυάγησε. Ο Θεμιστοκλής Νέζερ —μία χάνδρα από το γνωστό κομπολόι των Νεζεραίων— άργάνωσε τότε μία τριαντά στην ελληνική έπαρχία. Πήγαμε, λοιπόν, εκείνο τον χειμώνα —τον χειμώνα του 1933 - 34— σε διάφορα μέρη και δώσαμε παραστάσεις...

—Και ύστερα;

—Ύστερα: Στα 1936 κομπάρσος στο «Ελικό». Στα 1937 τσιονέ με θίασο Κροντηρά, Κουκούλη και Ρούσου. Στα 1938 στο Παγκράτι, με τον θίασο Παλαιολόγου. Ύστερα «Βρυκόλακες», πλάι στον Θάνη Κωτσόπουλο. Στα 1939 με τον Κάρλο Κούν στον «Βυσσινόκηπο» του Γκότφρε. Στα 1940 στον θίασο Κοτοπούλη. Μετά, στα 1942, 43 και 44, στον θίασο Αργυροπούλου. Στα 1945 πάλι με τον Κούν, με εμφανίσεις στον «Βυσσινόκηπο» και στον «Βυζόν» και τσιονέ μαζί με το «Θέατρο Τέχνης» στην Θεσσαλονίκη. Ενδιαμέσως εμφάνιση και στον «Εχθρό του λαού», του Ίψεν, κατά σκηνοθεσία Μπιστιά...

—Μετά, αν θυμάμαι καλά, στα 1945, συνεργασία με τους «Ενωμένους Καλλιτέχνες»...

—Ναί. Έπαιξα στην «Εισβολή» και στο «Θάψτε τους νεκρούς», που έφ'ετος ξαναπαίχθηκε με επιτυχία...

—Και η πρώτη εμφάνιση σε επιθεώρηση τότε έγινε;

—Το καλοκαίρι του 1946...

—Νομίζω στο Σομαρτζή...

Ο ΜΙΜΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΕ ΗΛΙΚΙΑ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩΝ

—Ακριβώς. Στην επιθεώρηση «Γιούπι - Γιούπι», μ' ένα συγκρότημα που είχε δημιουργήσει ο Σπύρος Πατρίκιος...

—Μά το 1946 δεν παίζατε και στην «Αντιγόνη» του Ανούι με το «Θέατρο Τέχνης»;

—Αυτό έγινε τον χειμώνα του 1946. Δηλαδή, θεατρική σαιζόν 46 - 47. Έπαιξα τότε στην «Αντιγόνη», που την κεντρική ηρωίδα ζωγάνευε με ξεχωριστή επιτυχία η Έλλη Λαμπέτη...

—Και με τον Ηλιόπουλο τότε πρωτοπαίζατε μαζί;

—Στα 1947...

—Και σε ποιο έργο;

—Σε μία επιθεώρηση που ανέθηκε τότε στο «Ακρόπολι». Σημειώστε ότι στα 1947 γύρισα και την πρώτη μου ταινία. Ήταν «Οι Γερμανοί ξανάρχονται»...

—Να ανοίξω με μία παρένθεση: Από τότε ως σήμερα, πόσες ταινίες έχετε γυρίσει;

—Πολλές. Ίσως και πενήντα. Άς ξαναγυρίσω όμως στα στοιχεία για την θεατρική δράση. Λοιπόν: Στα 1948 εμφανίσθηκα σε επιθεώρηση που ανέθηκε στο «Μετροπόλιταν» και που την έλεγαν «Ανθρώποι - Ανθρώποι». Την αναφέρω ξεχωριστά γιατί σ' αυτήν ήταν το σόλο που περιλάμβανε το περίφημο εκείνο «Θα κααζέσω», που άρεσε ξεχωριστά στο κοινό.

—Και μετά;

—Στα 1948 - 49 στον θίασο Κοτοπούλη...

—Αν θυμάμαι καλά, ήταν η εποχή που παίζατε και το «Κάρμεν» του Καραγάτση...

—Ναί. Έπίσης το «Κατεβήτε, σας ζητούν» και ο «Καραγκιόζης» του Συνεδινού...

—Μετά, όμως, νομίζω, δώσατε ένα καινούριο «παράν» στο μουσικό θέατρο...

—Ακριβώς. Στην επιθεώρηση που ανέθηκε το καλοκαίρι του 1949 στο Σομαρτζή...

—Και τότε πρωτοδημιουργήσατε προσωπικό θίασο...

—Στα 1952. Για το θέατρο Σομαρτζή...

—Συνεργάτες;

—Βίλμα Κύρου, Μαργαρίτα Λαμπρινού, Δάφνη Σκούρα, Σμαρούλα Γιούλη...

—Αν θυμάμαι καλά, από ανδρικής πλευράς είχαν συνεργασθεί ο Νίκος Τζόγιας και ο Θεόδωρος Μαρίδης...

—Ναί. Και παίξαμε τις κωμωδίες του Λεοράζ «Τρεις μήνες γυναίκες» και του Τσεκούρα «Καραντίνα στον έρωτα».

—Μά δεν συνεργασθήκατε και με την Κατερίνα;

—Αυτό συνέβη στα 1951. Όταν η διακεκομμένη πρωταγωνίστρια παρουσίασε στο θέατρο «Κυβέλης» την «Βροχή»...

Στο σημείο αυτό ζήτησα από τον Μίμη Φωτόπουλο να προσδιορίσει μερικές από τις κακές στιγμές της θεατρικής του ζωής. Ο δημοφιλής κωμικός, συγκινημένος, προσδιόρισε:

—Στα 1934 είχα πάει μ' ένα μουλουκί τουρνέ...

—Λοιπόν;

—Ήταν τόσο μικρή η αμοιβή μου, ώστε δεν μπορούσα να μείνω σε ξενοδοχείο...

—Και που κοιμάσαστε;

—Στην σκηνή που παίζαμε. Τελείωνε η παράσταση κ' εγώ έμενα και ξάπλωνα όπου μπορούσα. Άλλά υπάρχει και μία άλλη κακή αναμνήση: Στα 1934 πήγαμε με μία ομάδα της παλιάς θεατρικής φρουράς στον Βόλο. Είχαμε προσδιορίσει ότι θα παίζαμε τους «Βρυκόλακες».

—Και τί έγινε;

—Τίποτα...

—Δηλαδή;

—Δεν ήλθε ψυχή στην παράσταση. Ήταν και Χριστούγεννα. Μόλις και μπορέσαμε να πιούμε ένα τσάι... Ξαφνικά, όμως, όλα αυτά, έδω και μερικά χρόνια, σδήσανε και ανέτειλαν, επιτέλους, οι ποθητές καλές ημέρες...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Bubble Bath

Γενικοί Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Αφρόλουτρον
FAMAR

Για τους άνδρες.
Χρώμα πράσινο. Ζωογόνο άρωμα πεύκου.
• Ίδεώδης περιποίησης του δέρματος.
• Τόνωση των νευρών.
• Εδεξία.

Μ2/92

Υποβλητική...

...ή τέως αυτοκράτειρα Σοράγιο κάτω από την σκιά της τεράστιας καπελλίνας. Δεν πρόκειται για καμμιά ιδιοτροπία της μόδας που ακολουθεί, αλλά για μία εμφάνισή της στην ταινία «Τό μυστικό», που άρχισε πια το γύρισμά της στην Ρώμη. Παραγωγός ο Ντίνο Ντέ Λαουρέντις, σκηνοθέτης ο Άλμπέρτο Λαττουάντα. Σχεδιαστής της καπελλίνας και όλων των ενδυμασιών της ο Πιέτρο Τσεράντι, που προ ημερών κέρδισε, για το κοστούμια του στο «Όκτώμισυ» του Φελλίνι, το βραβείο Όσκαρ.

Ιστορική...

...στιγμή για την αγγλική μόδα. Για πρώτη φορά έγχρωμο μαννεκέν παρήλασε σε μία επίδειξη «ώτ κουτюр» στο Λονδίνο. Είναι η ωραιότερη Τσέρυ Κάννιγκαν, από την Δυτική Ινδία, που μαζί με την αδελφή της Μπέρυλ (επίσης μαννεκέν) έφθασαν στην βρετανική πρωτεύουσα, με προθέσεις να την κατακτήσουν. Πράγμα που επέτυχαν, γιατί, μετά την πρώτη εμφάνισή τους, οι προτάσεις συμβολαίων έπεσαν σαν βροχή.

Εδω

ΦΛΥΡΙΕΣ

Υ Σήμαντρα... πασχαλιάρικα και προετοιμασίες έκδρομών κάλυψαν ολόκληρη την εβδομάδα. Συνδυασμός εξαίρετος Πρωτομαγιάς και Λαμπρής έδωσε στους εργαζομένους τετραήμερες διακοπές, κανονικές ή ατύχαιρες, και στην ύπαιθρο ένα μεγάλο κύμα ιθαγενών τουριστών...

Υ Στην Αθήνα... όσοι μένουν θα απολαύσουν, αν μη τι άλλο, μία πρωτεύουσα αποσυμφορημένη από κίνησι τροχόφωρων και πλήθους, και στις γειτονιές ίσως κάτι θυμίαση την παλιά, αναστάσιμη γραφικότητα...

Υ Έκκλησιαστικοί νεωτερισμοί... Ένώ ο πάπας Παύλος ό δος ετοιμάζεται να επισκεφθή την νήσο Έλβα, ύστερα από πρόσκλησι των βαρυποινιτών, από την Ούγγαρία αναγγέλλεται ότι διακόσιοι ιερείς δεν φθάνει πλέον να έχουν την σεβαστή ιδιότητά τους για να ζήσουν στον τόπο. Πρέπει να είναι χαρακτηρισμένοι ως ειδικευμένοι εργάτες...

Υ Νέο... φάρμακο - θαύμα αναστάτωση τις γυναίκες. Πρόκειται για μία κρέμα προσώπου, με βάση το αίμα βοδιού - αμερικανική εφεύρεσι, που εξαφανίζει για πολλές ώρες όλες τις ρυτίδες. Μόλις εμφανίσθηκε στο Παρίσι, έγινε ανάρπαστη και τα αποθέματα εξαντλήθηκαν μέσα σε λίγες ημέρες. Και να σκεφθή κανείς ότι το αεροπλάνο της γραμμής Σικάγο - Παρίσι κουβαλάει έναν τόννο, από την πε-

ρίφημη κρέμα, πολλές φορές την εβδομάδα...

Υ Ο συνεταιρισμός... Γκαμπέν - Φερναντέλ βρίσκει μιμητάς. Έτσι, ο Μαρσέλ Πανιόλ και ο Πιέρ Μπρασσέρ συνεταιρίσθηκαν επίσης για την παραγωγή μιάς ταινίας, αλλά δεν ξέρουν ακόμη ποιά θα είναι αυτή...

Υ Η Φρανσουάξ Σαγκά ν... πληροφόρηθηκε ότι το διβλίο της «Καλημέρα θλίψι» μεταφράσθηκε στην ισλανδική, με επίσημη πρόσκλησι να περάσει ένα γουίκ έντ στην πρωτεύουσα της Ισλανδίας, για να παρευρεθή στην έναρξι κυκλοφορίας της πρώτης εκδόσεως...

Υ Τής εποχής... Ο δικαστής: «Παραδέχεσαι ότι έβαλες παραθείο στον καφέ του άνδρός σου και δεν τον λυπήθηκες;». «Μάλιστα, κύριε πρόεδρε. Για μία στιγμή τον λυπήθηκα πολύ». «Και ποιά ήταν αυτή ή στιγμή;». «Όταν μου είπε: —Δώσε μου ακόμη λίγο!...»

Υ Η Δαλιδά... έφυγε για τουρνέ στην γαλλική έπορχία, μαζί με τον Τεό Σαγκαπώ. Έν τώ μεταξύ, όμως, άλλαξε παρτεναιρ και από την πρώτη Μαΐου θα τραγουδά με τον Ενρίκο Μασίας...

Υ Λογική... Ο δάσκαλος της κολυμβήσεως εξηγεί πώς το κολύμπι κάνει ωραία σιλουέττα. Μιά μικρή όμως τον κοίταζε με δυσπιστία. «Εσύ δεν το παραδέχεσαι;» την ρώτησε.. «Χμ... προσέξατε ποτέ σας τις πάπιες;»...

777

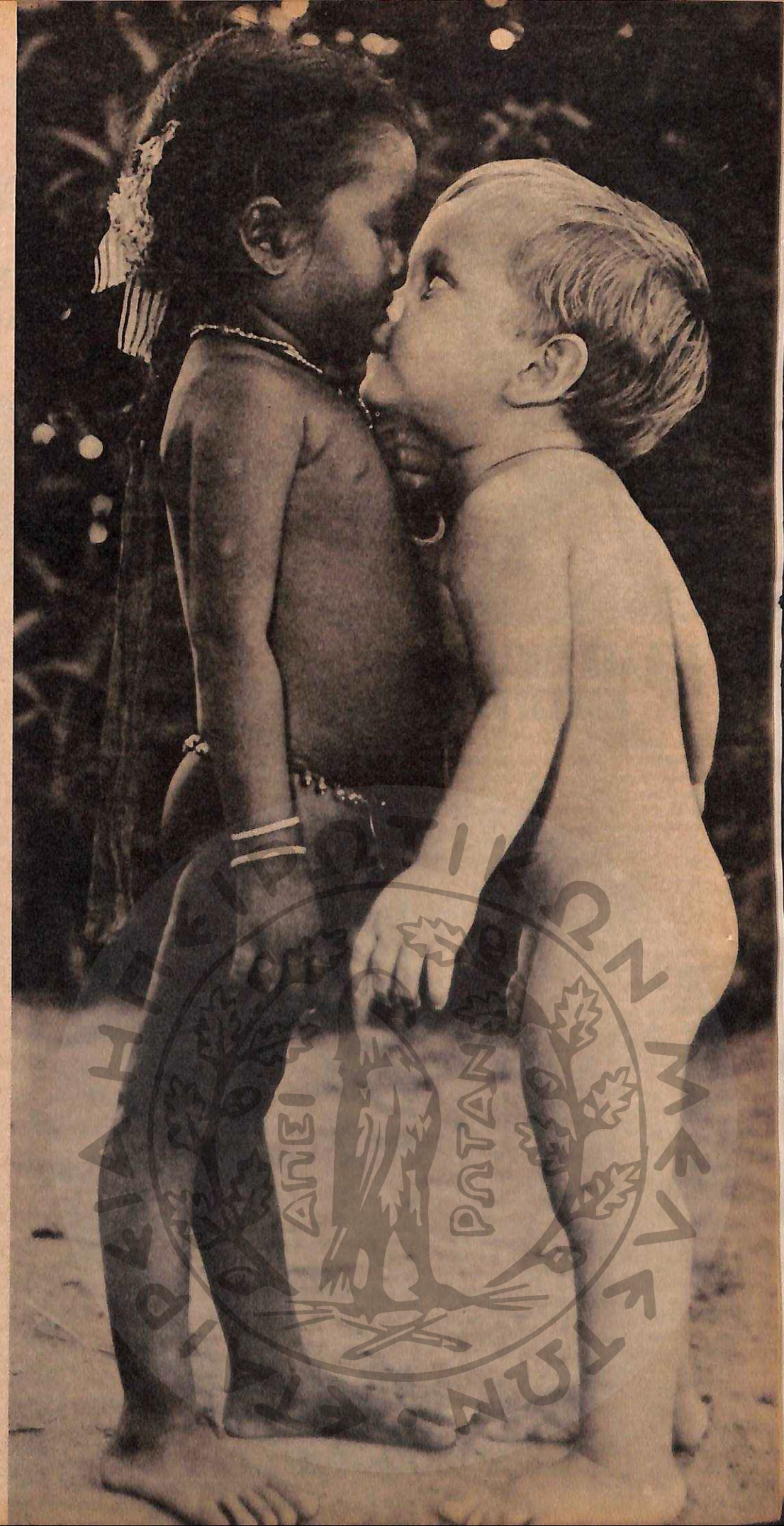
ει' Ευει

Αυνά...

...παντός μεγέθους και αποχρώσεως συλλέγει μετά μανίας ο Γερμανός φυσιοδίφης Γιόχανες Πάουλεν, με αποτέλεσμα να έχη σήμερα την πιο πλούσια αύγοσυλλογή του κόσμου. 1.300 τεμάχια, από 300 διαφορετικά είδη πετεινών της Ευρώπης.

Πρόβλημα...

...έχει γίνει η ανατροφή του διетуός Ρόμπιν Ρέντζερ για τους Άγγλους γονείς του, που ζούν σ' ένα απόμακρο ινδικό χωριό. Έξ αιτίας της λευκότητος της επιδερμίδος του, οι ιθαγενείς το λατρεύουν σαν άγγελο. Και πώς να μεγαλώσει έναν άγγελο, όταν όλοι οι περίοικοι εκτελούν κάθε επιθυμία του; Ακόμη και ο άσπασμός που του δίνει ή μικρή είναι μιά εκδήλωση σεβασμού και εύλαβειας.

ΕΓΩ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ;

Ναί, έσεις! Μπορεί νά φοράτε τὸ πιὸ μοντέρνο παρισινὸ καπέλο ἢ παλτό, μπορεῖ νά διαλέγετε τὸ κραγιὸν καὶ τὶς βλεφαρίδες τῆς τελευταίας μόδας, παρ' ὅλα αὐτά, ἑκατομύρια κοπέλες τῆς ἡλικίας σας ἐπιμένουν νά σᾶς θεωροῦν ἀσυγχρόνιστη, ἀφοῦ δὲν χρησιμοποιοῦτε TAMPAX.

Τὸ διαβάζουμε σὲ γράμματα: τὸ ἀκούμε σὲ συζητήσεις. Τὸ TAMPAX εἶναι ὁ πιὸ σύγχρονος τρόπος, γιατί εἶναι ὁ πιὸ καλός. Τὸ σύγχρονο εἶναι καλύτερο: τὸ ξεπερασμένο δὲν εἶναι πιά καλό.

Φυσικά, ἂν ἐπιμένετε νά κυκλοφορῆτε μὲ τὶς ῥωδες, τὶς παραμένες, τοὺς ἐπιδέσμιους... ἂν θέλετε νά ἔχετε ἀκόμη προβλήματα μεταφοράς ἐναλλαγμάτων... ἂν δὲν σᾶς ἀνησυχῇ ἡ περίπτωσι δημιουργίας ὀσμῆς... εἶναι δικός σας λογαριασμός.

Ἀλλά τὸ TAMPAX μπορεῖ, ἐπειδὴ τοποθετεῖται ἐσωτερικῶς, νά σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπ' ὅλα αὐτά.

Ἄ! Πιθανὸν νὰ φοβόσαστε πὼς ἴσως τὸ TAMPAX δὲν εἶναι ἀνετό! Κι ὅμως, οὔτε κἂν τὸ ἀισθάνεσθε ὅταν τὸ τοποθετήσετε: εἰδικὸς εἰσαγωγέας ἐξασφαλίζει τὴν σωστή καὶ ὑγιεινὴ τοποθέτησί του.

Παρ' ὅλα αὐτά, συνεχίστε νά ζῆτε ἀναχρονιστικά: ἂν ἐπιμένετε!

Μόνον μὴν τὰ βάψετε μὲ τοὺς ἄλλους ἐπειδὴ ἐσεῖς νιώθετε δυσάρεστα, κακόκεφα, κακοδιάθετη ἐκείνες τὶς ἡμέρες. Μποροῦμε νά σᾶς βοηθήσουμε.

Καὶ θὰ τὸ θέλαμε πολὺ!

TAMPAX

Ἐσωτερικὴ Ὑγιεινὴ Προφύλαξις.

ΣΤΟΝ ΧΟΡΟ τῆς δούκισσας Μεντινι-τσέλλι, στὴν Σεβίλλη, θὰ χάνη τὴν εἴσοδὸ τῆς στὴν ὑψηλὴ κοινωνία ἡ Τζέ-ραλντιν Τσάπλιν, ἡ κόρη τοῦ διάσημου κωμικοῦ, ποὺ κι αὐτὴ βαδίζει στὴν ὁδὸ τῆς διασημότητος, ἔπειτα ἀπὸ τὶς ἐπι-τυχεῖς χορευτικὲς ἐμφανίσεις τῆς στὸ Παρίσι. Ἡ Τζέραλντιν γιὰ τὸν πρῶτο τῆς χορὸ προτίμησε τὸν μεγάλον Ἰσπανὸ «μαίτρ» Ἀντόνιο Κανάδας ντὲλ Κα-στὶλλιο, ποὺ ἐδρεύει στὴν γαλλικὴ πρω-τεύουσα καὶ ποὺ αὐτοπροσώπως δοῆθη-σε στὴν ἐκλογὴ τῶν ἐνδυμασιῶν γιὰ τὸ ταξίδι καὶ γιὰ τὴν μεγάλη δεξίωση.

Ἡ υὸρνη τοῦ Σαρλῶ στὴν ὑψηλὴ υοινωνία

ΕΙΔΙΚΩΣ γιὰ τὴν πα-
ρακολούθησι τῆς πρῶ-
της ταυρομαχίας: Ἐ-
να σύνολο ἀπὸ κατα-
κόκκινη μουςσελίνη,
ζωγραφισμένη στὸ χέ-
ρι. Φόρεμα μὲ διπλὸ
πανώ πίσω καὶ ἀσσορ-
τί παλτό, μὲ μικρὸ γι-
ακά, ὁ ὁποῖος δένει
σὰν φουλάρι μπροστά.

ΣΑΝ πριγκίπισσα τῶν
παραμυθιῶν θὰ ἐμφανι-
σθῇ ἡ Τζέραλντιν, μὲ
ἕνα ἀραιότατο φόρεμα
σὲ στύλ «πρενσέζ». Εἶ-
ναι ἀπὸ ὀλόλευκη ζιμ-
περίνα, κεντημένη μὲ
στράς καὶ κρυστάλλους.

Ἐδῶ
ἡ
Εὐεῖ

Ἀστυνομιὸ μυστικὸν ἑντοῦ γκρησέον

3

Ἡ ὑπόθεσις γιὰ τὴν ὁποία μοῦ μίλησε, ἦρθε! Ἀπόψε, στὸ γραφεῖο, λίγο πρὶν γυρίσει ἐπ' τὸ δικαστήριον.
Σταμάτησε καὶ πρόσθεσε:
—Μοῦ ἔδωσαν τὴν ὑπεράσπισιν στὴν ὑπόθεσις τῆς δολοφονίας τῆς Μώντσελεϊ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Οἱ στὴν δικαστικὴ μας περιφέρεια καὶ στὴν πόλιν μας θὰ πρέπει νά εἶχαν ἀκούσει τὴν ὑπόθε-
σις τῆς δολοφονίας τῆς μῖς Μώντσελεϊ: Ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ ἑβδομά-
δες καὶ εἶχε φτάσει σὲ μεγάλη ἐντασι μὲ τὴν
εἰδησι μῖας συλλήψεως.

Ἡ μῖς Μώντσελεϊ ἦταν μιὰ ἡλικιωμένη γυναί-
κα, πάνω ἀπὸ ἑβδομήντα χρονῶν —ἀπομεινάρη
μῖς ἀπὸ κείνες τὶς οἰκογένειες βιομηχάνων ποὺ
εἶχαν ἐγκατασταθῇ στὴν πόλιν μας στὰ μέσα
τοῦ περασμένου αἰῶνος, χιτῶντας σειρὰ ἀπὸ
κλειδιά γιὰ τοὺς γογγύτες τοὺς στὴν βιομηχανι-
κὴ συνουσία κ' ἕνα μανωλεῖο ἀξιοπρεποῦς μεγέ-
θους —γιατί δὲν ἦταν ποτὲ ἐπιδεικτικὸς— στὴν
κατοικίᾳ πλεονά, στὴν μέση ἐνὸς κήπου κατα-
θλιπτικὰ φορτωμένου μὲ ἀειθαλῆ.

Ἡ οἰκογένεια εἶχε κάνει χρήματα: Αὐτὸ ἦ-
ταν συνηθισμένο ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ἀλλὰ ἔδειξαν
τὴν ἀποικιοκρατικὴν τὴν ἐποχὴ, μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐ-
ξοκολούθησαν νά κάνουν χρήματα. Στὰ 1920, ἐ-
κείνη τὴν ἐποχὴ τῆς ἀμφιβολίας, οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ
τῆς Μώντσελεϊ εἶχαν πούλησι τοὺς μύλους καὶ εἶ-
χαν φύγει. Ὁ ἕνας ἀφιερώθηκε στὴν φιλανθρω-
πία (σὲ μιὰ πόλιν), ὁ ἄλλος εἶχε ἐγκατασταθῇ σὲ
μιὰ πλούσια συνοικίᾳ ἔξω ἀπὸ τὸ Λονδίνο καὶ ὁ
τρίτος εἶχε ταξιδεύει μακριὰ σὲ μιὰν ἄλλην ἥπει-
ρον, ὅπου εἶχε τοποθετήσει τὰ χρήματά του σὲ ἕνα
ἀγοράκι μὲ πρόβατα καὶ μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιδε-
ξιότητα εἶχε καταφέρει νά τὰ χάσῃ.

Ἡ μῖς Μώντσελεϊ ἐξακολούθησε νά μένῃ στὸ
παλιὸ σπίτι. Εἶχε ὅλα τὰ μέσα συντηρήσεώς της.
Ἀλλά, παρ' ὅλα αὐτά, ἡ ἀνιδόσπαιρα τῆς μελαγ-
χολίας, ποὺ εἶχε προσκολληθῇ στὸν «Πύργο» ἀπὸ
τὴν ἀρχή, μεγάλωνε μὲ τὰ χρόνια: Τὸ σπίτι ἦ-
τον καλὰ συντηρημένο, ἀλλὰ ὁ κήπος, γιὰ τὸν ὁ-
ποῖο δὲν μποροῦσε νά δοῇ βοήθεια, μαράθνηκε. Ἡ
ἀλλέα γέμισε ἀγριόχορτα καὶ ὁ ἀνεμὸς σφύριζε

ἀνάμεσα στὰ δέντρα, ποὺ εἶχαν παραπικρύνει.

Ἡ μῖς Μώντσελεϊ ἦταν ἕνας μοναχικὸς ἄν-
θρωπος. Τ' ἀδελφία της πέθαναν. Δὲν ἦταν πολὺ
γονιμὴ οἰκογένεια. Ὁ φιλάνθρωπος πέθανε μύ-
νος. Ὁ εἰσαγόμενος εἶχε δύο παιδιά — ἕνα ἀγό-
ρι ποὺ σκοτώθηκε στὶς νομαδικὲς ἀκτὲς κ' ἕνα
κορίτσι ποὺ κληρονόμησε τὸ κομψὸ κτῆμα στὴν
χορηγομενικὴν ἔξοχον. Ἐνας γιὸς εἶχε γεννη-
θῇ ἀπὸ τὸν ἀυστραλιανὸν κλάδο, κ' εἶπε ἀδέ-
καρος σὰν τὸν πατέρα του. Θὰ πρέπει νά εἶχε ἄ-
κούσει ἱστορίες γιὰ τὸν παλιὸ πλοῦτον, γιατί
μιὰ μέρα ἐτοίμασε τὶς βαλίτσες του καὶ ἡ ἐπο-
μένη φορὰ ποὺ ἀκουσαν γι' αὐτὸν ἦταν ἀπὸ τὴν
Ἀγγλία: Ἐγραφε παραπονοῖα στὴν θεὰ του
καὶ τὴν ἀντίστασιν — πρᾶγμα ποὺ, ἐ-
ξαιτίας τῆς ταπεινότητός της, ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ
πρᾶγματα ποὺ εἶχε κρατήσει τὰ προσχήματα
ἐπὶ τοῖντάς της, ἦταν ἕνα εἶδος προδοσίας
τοῦ παρελθόντος.

Ἡ μῖς Μώντσελεϊ ἦταν μιὰ ἡλικιωμένη γυναί-
κα, πάνω ἀπὸ ἑβδομήντα χρονῶν —ἀπομεινάρη
μῖς ἀπὸ κείνες τὶς οἰκογένειες βιομηχάνων ποὺ
εἶχαν ἐγκατασταθῇ στὴν πόλιν μας στὰ μέσα
τοῦ περασμένου αἰῶνος, χιτῶντας σειρὰ ἀπὸ
κλειδιά γιὰ τοὺς γογγύτες τοὺς στὴν βιομηχανι-
κὴ συνουσία κ' ἕνα μανωλεῖο ἀξιοπρεποῦς μεγέ-
θους —γιατί δὲν ἦταν ποτὲ ἐπιδεικτικὸς— στὴν
κατοικίᾳ πλεονά, στὴν μέση ἐνὸς κήπου κατα-
θλιπτικὰ φορτωμένου μὲ ἀειθαλῆ.

Ἡ οἰκογένεια εἶχε κάνει χρήματα: Αὐτὸ ἦ-
ταν συνηθισμένο ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ἀλλὰ ἔδειξαν
τὴν ἀποικιοκρατικὴν τὴν ἐποχὴ, μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐ-
ξοκολούθησαν νά κάνουν χρήματα. Στὰ 1920, ἐ-
κείνη τὴν ἐποχὴ τῆς ἀμφιβολίας, οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ
τῆς Μώντσελεϊ εἶχαν πούλησι τοὺς μύλους καὶ εἶ-
χαν φύγει. Ὁ ἕνας ἀφιερώθηκε στὴν φιλανθρω-
πία (σὲ μιὰ πόλιν), ὁ ἄλλος εἶχε ἐγκατασταθῇ σὲ
μιὰ πλούσια συνοικίᾳ ἔξω ἀπὸ τὸ Λονδίνο καὶ ὁ
τρίτος εἶχε ταξιδεύει μακριὰ σὲ μιὰν ἄλλην ἥπει-
ρον, ὅπου εἶχε τοποθετήσει τὰ χρήματά του σὲ ἕνα
ἀγοράκι μὲ πρόβατα καὶ μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιδε-
ξιότητα εἶχε καταφέρει νά τὰ χάσῃ.

Ἡ μῖς Μώντσελεϊ ἐξακολούθησε νά μένῃ στὸ
παλιὸ σπίτι. Εἶχε ὅλα τὰ μέσα συντηρήσεώς της.
Ἀλλά, παρ' ὅλα αὐτά, ἡ ἀνιδόσπαιρα τῆς μελαγ-
χολίας, ποὺ εἶχε προσκολληθῇ στὸν «Πύργο» ἀπὸ
τὴν ἀρχή, μεγάλωνε μὲ τὰ χρόνια: Τὸ σπίτι ἦ-
τον καλὰ συντηρημένο, ἀλλὰ ὁ κήπος, γιὰ τὸν ὁ-
ποῖο δὲν μποροῦσε νά δοῇ βοήθεια, μαράθνηκε. Ἡ
ἀλλέα γέμισε ἀγριόχορτα καὶ ὁ ἀνεμὸς σφύριζε

Σὲ μιὰ μικρὴ πόλιν τῆς Ἀγ-
γλίας, σ' ἕνα δικηγορικὸ γρα-
φεῖο, ἐμφανίζεται μιὰ γυναί-
κα δικηγόρος — ἡ Μάριον, ποὺ
τοὺς καταπλήσσει ὅλους μὲ
τὴν προσωπικότητά της, μὲ τὴν
ψυχραιμίαν της καὶ ιδίως μὲ
τὴν φοβερὴν ἱκανότητά της νά
πεῖθῃ τὸ δικαστήριον ὅτι μαν-
τεύει τὴν ἀλήθειαν, ὅτι λέει τὴν
ἀλήθειαν... Χάρη σ' αὐτὰ τὰ
προσόντα της κερδίζει ὅλες τὶς
ὑποθέσεις της — πρᾶγμα ποὺ
τὴν καθιστᾷ στόχο τοῦ ἀνδρι-
κοῦ φθόνου...

τραπέζι, στὸ ὁποῖο δὲν καθόταν κανεὶς ποτέ. Ἀ-
ποδοῦντο ἀπ' τὸν κόσμον, ὅπως κάνουν οἱ ἀπο-
γοητευμένοι ἄνθρωποι, κ' ἦταν πολὺ ἐπιφυλακτι-
κὴ. Ἰσως νά ἐπαινοῦσαν περισσότερα ἀπ' αὐτήν.
Ἰσως νά ἐπιχειροῦσαν νά πούνησιν κ' αὐτὸ
ἀκόμα τὸ σπίτι, ὅπως εἶχαν πούνησιν οἱ μύλοι,
καὶ νὰ μὴν τῆς ἔμεινε τίποτα...

Σ' ἕνα τέτοιον ἄνθρωπον, ὁ Τζῶν Μώντσελεϊ
ποῦσε νά ἦρθε σὰν μιὰ ὄχι καὶ τόσο εὐπρόσδε-
κτὴ ἐκπλήξι. Ἦταν μεγαλόσωμος, ἐνὸς οἱ περισ-
σότεροι τῆς οἰκογένειάς της ἦταν μικρόσωμοι ἄν-
θρωποι, κ' εὐγενικὴ ἐμφάνισις. Δὲν ἦταν πολὺ
καθαρός. Ὅχι μόνον δὲν εἶχε χρήματα, ἀλλὰ τὸ
ἔλεγε καὶ διαρκῶς σὲ ὅλους, πρᾶγμα ποὺ, γιὰ
μιὰ γυναῖκα ποὺ εἶχε κρατήσει τὰ προσχήματα
ἐπὶ τοῖντάς της, ἦταν ἕνα εἶδος προδοσίας
τοῦ παρελθόντος.

Ἡ μῖς Μώντσελεϊ ἦταν μιὰ ἡλικιωμένη γυναί-
κα, πάνω ἀπὸ ἑβδομήντα χρονῶν —ἀπομεινάρη
μῖς ἀπὸ κείνες τὶς οἰκογένειες βιομηχάνων ποὺ
εἶχαν ἐγκατασταθῇ στὴν πόλιν μας στὰ μέσα
τοῦ περασμένου αἰῶνος, χιτῶντας σειρὰ ἀπὸ
κλειδιά γιὰ τοὺς γογγύτες τοὺς στὴν βιομηχανι-
κὴ συνουσία κ' ἕνα μανωλεῖο ἀξιοπρεποῦς μεγέ-
θους —γιατί δὲν ἦταν ποτὲ ἐπιδεικτικὸς— στὴν
κατοικίᾳ πλεονά, στὴν μέση ἐνὸς κήπου κατα-
θλιπτικὰ φορτωμένου μὲ ἀειθαλῆ.

Ἡ οἰκογένεια εἶχε κάνει χρήματα: Αὐτὸ ἦ-
ταν συνηθισμένο ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ἀλλὰ ἔδειξαν
τὴν ἀποικιοκρατικὴν τὴν ἐποχὴ, μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐ-
ξοκολούθησαν νά κάνουν χρήματα. Στὰ 1920, ἐ-
κείνη τὴν ἐποχὴ τῆς ἀμφιβολίας, οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ
τῆς Μώντσελεϊ εἶχαν πούλησι τοὺς μύλους καὶ εἶ-
χαν φύγει. Ὁ ἕνας ἀφιερώθηκε στὴν φιλανθρω-
πία (σὲ μιὰ πόλιν), ὁ ἄλλος εἶχε ἐγκατασταθῇ σὲ
μιὰ πλούσια συνοικίᾳ ἔξω ἀπὸ τὸ Λονδίνο καὶ ὁ
τρίτος εἶχε ταξιδεύει μακριὰ σὲ μιὰν ἄλλην ἥπει-
ρον, ὅπου εἶχε τοποθετήσει τὰ χρήματά του σὲ ἕνα
ἀγοράκι μὲ πρόβατα καὶ μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιδε-
ξιότητα εἶχε καταφέρει νά τὰ χάσῃ.

Ἡ μῖς Μώντσελεϊ ἐξακολούθησε νά μένῃ στὸ
παλιὸ σπίτι. Εἶχε ὅλα τὰ μέσα συντηρήσεώς της.
Ἀλλά, παρ' ὅλα αὐτά, ἡ ἀνιδόσπαιρα τῆς μελαγ-
χολίας, ποὺ εἶχε προσκολληθῇ στὸν «Πύργο» ἀπὸ
τὴν ἀρχή, μεγάλωνε μὲ τὰ χρόνια: Τὸ σπίτι ἦ-
τον καλὰ συντηρημένο, ἀλλὰ ὁ κήπος, γιὰ τὸν ὁ-
ποῖο δὲν μποροῦσε νά δοῇ βοήθεια, μαράθνηκε. Ἡ
ἀλλέα γέμισε ἀγριόχορτα καὶ ὁ ἀνεμὸς σφύριζε

οινών
sinanis
ERMΟΥΣ
οινών
sinanis
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
PRET A PORTER
ΠΛΕΚΤΑ
ΤΣΑΝΤΕΣ
ACCESSOIRES
ΚΑΠΕΛΛΑ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

που είχε κάνει και πριν αυτό το είδος της δουλειάς.

Αυτή η Τζέην ήταν η αδέλφη κόρη ενός αξιοπαικτικού του στρατού, μια γυναίκα παρόντα περίπου χρονών, καθόλου άσχημη, αλλά μ' ένα ελαφρώς πεντασμένο, αλλοιοειδές θώρα. Πριν από πέντε χρόνια ίσως να υπέμενε το βέβηλο καθεστώς του Τζών με κάτι περισσότερο από καρτερία και θα υπέφερε με τον ωραιότερο τρόπο. Συνέπεσε όμως να μη τον συναντήσει ποτέ. Εκείνος πήγε επίσκεψη μία φορά που εκείνη είχε έξοδο κι όταν γύρισε βρήκε την κυρία της πολύ στενωχωρημένη απ' τις χρηματικές του απαιτήσεις. Καθώς φαίνεται, εκείνος είχε απογοητευθεί κι' η θεία του του είχε πει να φύγει.

Ο Τζών ζούσε εκείνη την εποχή σε μία άλλη πόλη, δέκα μίλια πιο μακριά, πουλώντας ηλεκτρικές σκούπες από πόρτα σε πόρτα. Αυτό θα λήπανε την καμμένη την μίς Μόντσελβέ από τον περισσότερο. Ο Τζών βρισκόταν πάλι σε υπερέλας με την αστυνομία: Είχε αγοράσει κλεμμένα έπιπλα — αν και πρέπει κανείς να πει ότι είχε απαλλαγή. Ο Γκιλρόν τον είχε υποπτευθεί κι' η αντίθεση ανάμεσα στους δυο τους με διασκέδαζε, όταν έφερνε την εικόνα τους στο νου του.

Καθώς η θεία του δεν του επέτρεπε να πάει να την επισκεφθεί, της έγραφε. Της έγραφε συχνά. Φαινόταν να πιστεύει πως είχε μία καλή υπόθεση και δεν ήθελε να την χάσει. Ήταν ο άνθρωπος της μίς Μόντσελβέ, σάρκα και αίμα της. Βρισκόταν σε ανάγκη. Είχε την πιθανότητα μιας καλής έρρασις (το είδος δεν καθοριζόταν), αν είχε ένα μικρό κεφάλαιο, με το οποίο να ξεκινήσει. Ανέφερε πεντακόσιες λίρες...

Είδα εκείνα τα γραμμάτια. Τηρούσε μέσα τους και το παράξενο — άγενο και συγκινητικό μαζί. Δεν νομίζω ότι μπορεί να ήταν πολύ καλός κλεμπασδόχος ή ικανός στις άλλες δραστηριότητες για τις οποίες τον κατηγορούσαν.

Και η μίς Μόντσελβέ γύλαζε όλα τα γραμμάτια του. Τα γύλαζε μαζί με τις εγγενείς ανησυχίες της ανηψιάς της, σ' ένα ντισσιέ του πατέρα της, μέσα σ' ένα συρτάρι του οποίου γύλαγε το κλειδί — ήταν κομμωμένη γύρω απ' τον λαιμό της όταν την βρήκαν ξελαρωμένη νεκρή στο μπάνιο του σπιτιού της. Πόση φρίκη θα ένοιωθε η διστιγμιζόμενη γυναίκα βλέποντας τον νεκρό της στο κέντρο μιας τέτοιας ιστορίας; Ίσως θα μισούσε τους τίτλους των εφημερίδων, τους φωτογράφους που ποδοπατούσαν τις πράξεις της...

Λίγο πριν απ' τις ξένη, το σούρουπο της 16ης Μαρτίου, δυο βδομάδες περίπου μετά την τελευταία επίσκεψη του Τζών, η Τζέην Μπίρμαν, που είχε πάει για μία κοινωνική επίσκεψη στο σπίτι της κυρίας Πάιν, ξαναγύρισε στον «Πύργο». Στάθηκαν με την μαρτυρία της, καθώς ανέβαινε την σκάλα, είδε ότι τα φώτα ήταν αναμμένα στο παρλόου του λιβινγκ-ρουμ, στο κάτω πάτωμα. Συναμύρισε ότι η κυρία της ήταν εκεί όπου την είχε αφήσει, κι' όταν βρισκόταν συνήθως αυτή την ώρα. Μπαίνοντας στο χώρο, ωστόσο, πρόσβλεψε πως η πόρτα του λιβινγκ-ρουμ ήταν μισάνοιχτη.

Η κεντρική σκάλα είναι απέναντι στην πόρτα, καθώς μπαίνεις μέσα. Είναι μία μίσση, στενή, σκάλα για ένα τόσο μεγάλο σπίτι και οδηγεί στο πρώτο πάτωμα, όπου βρίσκονται τέσσερα δωμάτια. Ένα μπάνιο άμεσως στα δεξιά, έπειτα η κρεβατοκάμαρα της μίς Μόντσελβέ, η κρεβατοκάμαρα της Τζέην Μπίρμαν κι' ένα δωμάτιο που χρησιμοποιείτο για αποθήκη — η μαγειρίσα έμενε στο δεύτερο πάτωμα.

Από το χώρο, η Τζέην μπόρεσε να δει ότι τα φώτα της σκάλας ήταν αναμμένα.

Φαίνεται ότι αποφάσισε κι' ανέβη στο δωμάτιό της για να δώσει το καπέλλο της και το παλτό της και ν' αφήσει τα περιουσιακά της στην διαχείριση. Στο επάνω μέρος της σκάλας έκοψε το φως, παραξενεμένη λιγάκι που το είχε βρει αναμμένο, γιατί, μετά την εμφάνιση του Τζών, η μίς Μόντσελβέ είχε γίνει συνηθισμένο σ' αυτά τα πράγματα. Δεν είδε κανένα φως κάτω από και-

μία πόρτα. Τηρούσε ένα παράθυρο πάνω από τις σκάλες και μέσα στο ήμισυ του δειλινού, η Τζέην πήγε στο δωμάτιό της.

Μία στιγμή αργότερα άκουσε τον ήχο μιας πόρτας που άνοιξε — της φάνηκε σαν την πόρτα του μπάνιου — και βήματα στο κεφαλόσκαλο.

Δεν ξαφνιάστηκε πολύ γιατί, στο κάτω-κάτω, δυο ακόμη πρόσωπα ζούσαν στο σπίτι κι' επίσης η πόρτα του λιβινγκ-ρουμ ήταν ανοιχτή και το φως αναμμένο, πράγμα που έδειχνε ότι η μίς Μόντσελβέ είχε ανέβει επάνω. Αλλά η Τζέην ήταν σίγουρη ότι δεν είχε δει φως κάτω από καιμία πόρτα στο επάνω πάτωμα. Κ' έπειτα, τα βήματα, ακόμη και πάνω στο χοντρό χαλί του διαδρόμου, ήχουσαν, κατά κάποιο τρόπο, διαφορετικά από τα βήματα της κυρίας της. Αλλά είτε η Τζέην στην κατάθεση της.

Ανοίξε την πόρτα, αφήνοντας το φως αναμμένο, και κοίταξε έξω. Ακριβώς από κάτω της, με το κεφάλι μισογυρισμένο, ένας άντρας κατέβαινε τη σκάλα. Προχωρούσε γρήγορα. Η Τζέην δεν μπορούσε να πει αν ο άνθρωπος αυτός είχε ακούσει την πόρτα της ν' ανοίγει ή αν είχε δει το φως της.

Οι έπομενες ενέργειες της Τζέην Μπίρμαν έγιναν αντικείμενο πολλών συζητήσεων. "Αν δεν γνώριζε τον άντρα, μερικοί αναρωτήθηκαν, γιατί δεν φώναζε; "Αν τον γνώριζε, γιατί δεν του μίλησε;

Αλλά, αν υποθεθεί για μία στιγμή πως η ιστορία της ήταν αληθινή, γιατί θα φώναζε ή θα άναστατωνόταν; Η μίς Μόντσελβέ ήταν μοναχικός άνθρωπος, με δεν ζούσε και σε πλήρη απομόνωση. Πότε-πότε έρχονταν άνθρωποι στο σπίτι της. Αυτά τα ερωτήματα επίσης άγγιζαν την θέση της Τζέην στο σπίτι. Είχε θαυμάσιες σχέσεις με την μίς Μόντσελβέ, αλλά δεν έπαινε να είναι η συντροφιά της, μια καλύτερή της.

Όμως, δεν είχε κομμάτι υπόνοια για το τι είχε γίνει; Για μένα, εκείνη την εποχή, αυτό έδειχνε μεγάλη προκατάληψη. Ήταν παράξενο κι' εκείνοι που περίμεναν να φωνάξει. Δεν τους πέρασε από το νου ότι αυτό θα μπορούσε να σημαίνει τον θάνατό της, όπως συνέβη πολλές φορές στα διπλά έγκλήματα του παρελθόντος;

Όποια κι αν είναι η αλήθεια του κινήτρου της, είναι βέβαιο ότι πήγε στο κεφαλόσκαλο, όπως έλεγε, κι από εκεί κοίταξε τον άντρα να κατεβαίνει. Περίμενε, όπως είπε αργότερα στο δικαστήριο, ότι θα έμπαινε μέσα στο λιβινγκ-ρουμ. Αλλά εκείνος προχώρησε. Ανοίξε την εξώπορτα και βγήκε έξω.

Εκείνη τη στιγμή ακριβώς, κατέβησε η Τζέην, φοβημένη πραγματικά. Κατέβηκε τρεχώντας τις σκάλες. Το λιβινγκ-ρουμ ήταν άδειο. Άναψε το φως της σκάλας και ξαναβήκε πάλι επάνω. Χτύπησε την πόρτα του διαδρόμου της κυρίας της — μία αποκαλυπτική λεπτομέρεια, που μου δείχνει τον σεβασμό με τον οποίο ξεσολοιούσαν να υπηρετούν την γρηναία γυναίκα — και καθώς δεν πήρε καμιά απάντηση, μπήκε μέσα. Το δωμάτιο ήταν άδειο, αλλά βρισκόταν σε άταξη.

Εσπρώξε την πόρτα του μπάνιου. Δεν μπορούσε ν' ανοίξει εντελώς: Τηρούσε κάποιο εμπόδιο πίσω της. Φώναξε τώρα, μολονότι κανείς δεν την άκουσε. Άναψε το φως και χώθηκε μέσα από την μισάνοιχτη πόρτα.

Η μίς Μόντσελβέ βρισκόταν ξερωμένη ανάμεσα στην πόρτα και το μπάνιο, ένα από κείνα τα παλιά μπάνια με πόδια. Τα πόδια της ήταν κάτω από το μπάνιο. Ήταν νεκρή. Το πρόσωπό της ήταν μελανό και εφριτικό, σύμφωνα με τα λόγια της Τζέην. Είχε δύο: Είχα δει τις φωτογραφίες της αστυνομίας. «Τηρούσε ένα μαντήλι γύρω από τον λαιμό της» — χρησιμοποιού τα λόγια της καταθέσεως της Τζέην, όπως στενογραφήθηκαν στην δίκη — κι' ήταν στριμμένο και δεμένο. Είχε σηκώσει τα χέρια της στον λαιμό της. Τηρούσαν γρατζουνιές που θα πρέπει να τις έκανε μόνη της.

— Πώς ήταν ντυμένη; την ρώτησε ο Κέννεν.
— Με τα καθημερινά της ρούχα, φορούσε ένα μαύρο φόρεμα. Ήταν ένα φόρεμα παλαιάς μόδας, με δαντέλλες, ξέρете.
— Τα ρούχα της ήταν αναστατωμένα;

— Ω, όχι, τίποτε τέτοιο. Φυσικά, υπήρχε σκόνη πάνω της, ήταν κατασκοπική.

— Η κυρία σου φορούσε γυαλιά;

— Ναι. Βρισκόταν πλάι της. Σπασμένα. Ήταν χυστά, απ' αυτά που στηρίζονται στην μύτη. Νομίζω πως μπορούσε να βλέπει αρκετά καλά στην πραγματικότητα.

— Τηρούσε τίποτε άλλο σχετικά με τα ρούχα της;

— Φορούσε μαλακές παντόφλες από τούχα. Τις φορούσε πάντα το βράδυ.

— Όταν ανακαλύψατε το πτώμα, τι κάνατε;

— Φώναξα την μαγειρίσα.

Βούχα πως η απάντηση ήταν πολύ λογική. Η μαγειρίσα ήταν πάνω από εβδομήντα χρονών, σαν την κυρία της. Φορούσε σχεδόν τον ίδιο τύπο φορεμάτων. Είχε άρχισε ως κουαριέρα στις ευτυχέστερες μέρες κι' είχε αυτή την εξαιρετική και γοητευτική φιλοκαλία που φαίνεται να έχει εγκαταλείψει τον σύγχρονο κόσμο. Πράγματι, η αντίδρασή της στο φριχτό θέμα που αντιμετώπιζε ήταν αυτή που έπρεπε να περιμένη κανείς. Κατέρρευσε. Την έπιασε ύστερία — πιο ρεαλιστικά απ' όσο πάθαινε ποτέ στο παρελθόν η κυρία της. Όταν συνήλθε — γιατί ήταν μία δυνατή ψυχή — έλαμψε. «Καμμένη κυρία», έλεγε διαρκώς. Και άμεσα σ' αυτά τα λόγια έκανε εκείνο που θα έπρεπε να είχε κάνει η Τζέην: Είπε ότι έπρεπε να τηλεφωνήσουν στην αστυνομία.

Οι αστυνομικοί έφτασαν με αρκετά αυτοκίνητα, σαρβανόντας την αλλά με το δυνατό φως των προβολέων τους. Ο ντετέκτιβ επιθεωρητής Κέντ ήταν ο επικεφαλής αξιωματικός, ένας πολύ λογικός άνθρωπος, που δλοι πιά τον γνωρίζουμε στην δικαστική μας περιφέρεια.

Επιθεώρησαν το πτώμα. Ήταν αρκετά φανερό πως η μίς Μόντσελβέ είχε σκοτωθεί την ώρα περίπου της άφιξης της Τζέην στο σπίτι. Σκέπτηκα πολλές φορές τον δολοφόνο, εκεί πάνω, μέσα στο μικρό δωμάτιο του μπάνιου, με το πτώμα στα πόδια του και τον ήχο των βηματών που ανέβαιναν.

Το δωμάτιο της μίς Μόντσελβέ ήταν σε κακό χάλι — η λέξη «κατάστατος», που χρησιμοποιήσε η Τζέην στην κατάθεσή της, ήταν ένας κλασικός χαρακτηρισμός, καλύτερος της πραγματικότητας. Τα συρτάρια ήταν ανοιγμένα. Το κιβώτιο των κοσμημάτων ανοιγμένο κι αυτό. Δεν υπήρχαν πια μέσα παρά λίγες πολύτιμες πέτρες, μετριάς αξίας, και μία μινιατούρα της μητέρας της δεσποινίδας Μόντσελβέ, που το γυνίλι της ήταν απασχολμένο σε κομμάτια.

Ο αστυνομικός επιθεωρητής, έχοντας σημειώσει όλα αυτά τα πράγματα κι αφήνοντας τους καλύτερους του να κάνουν μία απογραφή, κατέβηκε στο λιβινγκ-ρουμ μαζί με την Τζέην. Θά της πρόσφερε τσιγάρο. Δεν διαβόλλω πως θα ήταν ευγενικός μαζί της. Ήταν φυσικά ευγενής. Εκείνη θα του είχε την ιστορία της. Θά έφτασαν στον άνθρωπο που είδε να κατεβαίνει τις σκάλες...

Πέσα είχαν γραφτεί γι' αυτόν. Φυσικά, όταν η υπόθεση έφτασε στο δικαστήριο, η συζήτηση ανέλασε στην Τζέην και στον Κέντ δεν αποκάλυψε: Δεν ήταν κατάθεση. Στο δικαστήριο, εκείνος είχε την ιστορία του για το τι είδε κι έκανε σ' εκείνο το σπίτι, κι' εκείνη είχε την δική της. Οι ερωτήσεις που της έκανε κι οι απαντήσεις δεν ήταν αποκρυπτικές. Είναι δικό μου συμπέρασμα και τίποτε περισσότερο, όταν λέω πως πιστεύω ότι εκείνη υπήρξε διαταχτική στην αναγνώριση εκείνου του άνδρος.

— Ήταν μάλλον σκοτεινά στη σκάλα, είπε στην κατάθεσή της.

— Τι φώτα ήταν αναμμένα; ρώτησε ο Κέννεν.

— Τηρούσε ένα φως στο δωμάτιό μου.

— Η πόρτα σας ήταν εντελώς ανοιχτή;

— Ήταν μισάνοιχτη. Άφηνε κάποιο φως...

— Τηρούσε άλλο φως;

— Τηρούσε το παράθυρο.

— Τι ώρα θα ήταν;

— Έξη περίπου.

— Έφεγγε ακόμη;

— Ήταν λιγότερος. Τηρούσε ένα γκριζωπό φως.

Αυτές ήταν προσεχτικές απαντήσεις. Νομίζω

ότι μπορούσε να συμπεράνωμε πως ήταν διαταχτική στην άρχη.

Τελικά, όμως, αναγνώρισε τον Τζών Μόντσελβέ.

Φυσικά, η αστυνομία δεν τον συνέλαβε άμεσα. Αν είχε ξαφνιάσει, υποθέτω ότι θα δημοσίευσαν μία δήλωση στον Τίπο, λέγοντας ότι επιθυμούσαν να πάρουν συνέντευξη από έναν ώριμο πρόσωπο που πιστεύεται ότι μπορεί να βοηθήσει την αστυνομία — θα χρησιμοποιούσαν δηλαδή έναν απ' αυτούς τους θαυμάσιους εφευρισμούς για το «δολοφόνο», που τόσο σαστίζουν την περιποίηση, πάντως, δεν υπήρξε ανάγκη να καταγγίνουν σε τέτοια μέσα, γιατί ο ύποπτος ήταν στο σπίτι του.

Ο επιθεωρητής τον βρήκε λίγο μετά τις εννιά, εκείνη την ίδια νύχτα. Ο Μόντσελβέ βρισκόταν στο κρεβάτι του, στο δωμάτιο που νοίκιαζε — λέω νοίκιαζε, μολονότι καθυστέρησε να πλη-

ρώσει ένα ημετάριο. Είχε γοητεία, όπως είχα διαπιστώσει άλλωστε από διάφορες φήμες των σχέσεων του με την θεία του, κι' η νοικοκυρά, αντί να είναι ανήσυχη, φαινόταν πολύ με το αέρα του.

Ήταν μία αρκετά όμοια χήρα, που ίσως να είχε έλπιδες. Μερικές μάστιγες μπορεί να είχαν κιόλας πραγματοποιηθεί.

Όταν τον συνάντησαν στο δωμάτιό του, ανάμεσα σε αποτίμηση και «κατάστατος» συνθήκη, ο Μόντσελβέ έδειξε μεγάλη έκπληξη γι' αυτή την επίσκεψη. «Θεέ μου, όχι!» φώναξε, όταν του είπαν τι είχε συμβεί ή ότι ο Κέντ έκανε καλό να το πει. «Η καμμένη η γριά!» πρόσθεσε, κουνώντας το κεφάλι του.

Όταν τέλειωσε ο πρόλογος, ο επιθεωρητής άρχισε να του κάνει ερωτήσεις, προσεχτικά. Έδω έφιασε τσιγάρο. «Οτι φώτισε ο Κέντ κι' ότι απάντησε ο Μόντσελβέ, αντίθετος απ' τις λεπτομέρειες της συνεντεύξεως με την Τζέην, μάς είναι γνωστά, γιατί ο επιθεωρητής τα κατέθεσε στο δικαστήριο. Έχουμε επίσης την κατάθεση του ίδιου του Μόντσελβέ, και θέλουμε άμεσα ότι οι δυο ιστορίες συμφωνούν.

Εδώπως για τον επιθεωρητή, ο ύποπτος του ήταν πρόβλημα να μιλήσει. Μπορώ κάλλιστα να φανταστώ τη σκηνή: Τον προσεχτικό Κέντ, τον υπαστυνό που τα σημειώνει όλα, και τον διαταχτικό Μόντσελβέ — γιατί είμαι βέβαιος ότι θα ή-

ταν διαταχτικός, ήταν ο τρόπος του. Σε μια στιγμή φαίνεται ότι πρόσφερε στους ανακριτές ένα ποτό. Τηρούσε μία μισοάδεια μπουκάλια με τζιν πάνω στον νιπτήρα. Η νοικοκυρά επίσης τριγύριζε εκεί κοντά, ανοίγοντας κάθε τόσο την πόρτα και καλώντας τους για τσάι. Της αορήθηκαν με ειγένεια.

Η ανάκριση εξακολούθησε κι' έφτασε στο σημαντικό ερώτημα: Ποι βρισκόταν εκείνη την ημέρα;

Πού βρισκόταν; Στη δουλειά του, φυσικά. Στη δουλειά του με τις σκούπες, εκείνο το πρωί. Είχε πουλήσει μία. Μήπως ο επιθεωρητής ήθελε την διεύθυνση; Ο επιθεωρητής την ήθελε κι' εκείνος του την έδωσε. Το μεσημέρι είχε ααί στο σπίτι του. Έπειτα είχε πάει στον κινηματογράφο — φαίνεται ότι η πώληση της σκούπας είχε κάνει την ημέρα του ξεχωριστή. Είχε πάει στον κινηματογράφο «Ρόγιαλ», όπου η καπέλλα του ταμείου μπορεί να τον θυμόταν. Είχε γυρίσει σπίτι με τα πόδια, τριπελίζοντας λιγάκι.

— Πήγατε πουθενά;

— Όχι.

— Μήπως συναντήσατε ή μιλήσατε με κανένα;

— Ναι, με κάποιον ονόματι Μάδρεξ...

... Η μήπως ήταν χθες που τον είδα;

Αποδείχθηκε ότι ήταν χθες.

Είχε γυρίσει στο σπίτι του για τσάι μετά από αυτό, στις πεντέμισι περίπου. Τι ώρα, αλήθεια, είχε σκοτωθεί η γριά; Δεν φαντάζομαι να το έμαθε αυτό απ' τον επιθεωρητή, αλλά πάντως ήταν μία γενναία προσπάθεια... Μετά το τσάι είχε μείνει μέσα.

— Κάνοντας τί;

Μου φαίνεται πολύ πιθανό ότι σ' αυτό το σημείο ο Μόντσελβέ μπορεί να έκλεισε το μάτι στον επιθεωρητή, αλλά τίποτα τόσο άσεμνο δεν είπαθηκε στην άποψη αστυνομικής μαρτυρίας. «Είπε ότι έμεινε μέσα, διαβάζοντας και κάτι τέτοιο,» είπε ο επιθεωρητής στο δικαστήριο, χωρίς να τρεμοπαίζουν τα βλέφαρά του.

Η νοικοκυρά, η κυρία Τζέην, υποστήριξε εν μέρει αυτό το άλλοθι. Ήταν λιγάκι διαταχτική. Δεν μπορεί να είναι βέβαιη, με τα ρολόγια μας, είπε. Ήταν έξη περίπου, κατά την γνώμη της, όταν ο ένοικιος της της ήθελε για τσάι. Ήταν ένα πλήρες τσάι, πρόσθεσε, νοιώθοντας αοαλώς να περιφέρεται η τιμή του σπιτιού της. «Τηρούσε ένα αψό και λίγη ινιάπιττα δικής μου κατασκευής», δέχθηκε αργότερα το δικαστήριο. «Και λίγο κέικ, και τηγανίτες, και μαρμελάδα μαζί...»

Μπορούσε να ήταν αργότερα από τις έξη όταν έφτασε; την είχε ρωτήσει ο επιθεωρητής.

— Δεν νομίζω. Όχι. Θά είχα ακούσει αυτό το ρολόι να χτυπά... (έδειξε το ρολόι με τους ήλους και τα γεγυγμένα που υπήρχε στο χώρο). Αλλά δεν μπορείς και ποτέ να είσαι σίγουρη, με αυτά!

— Θα μπορούσε να ήταν έξημισι;

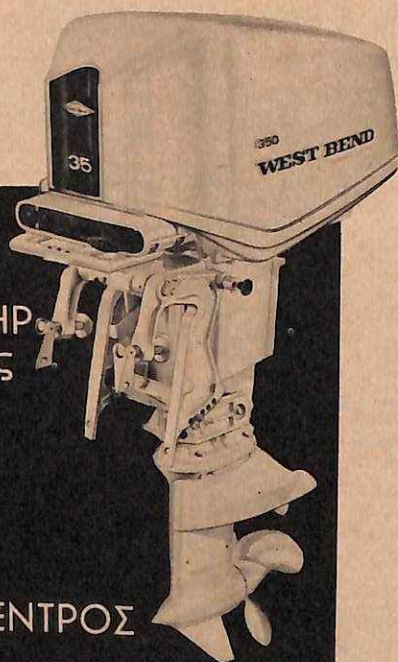
— Ω, όχι.

Ο επιθεωρητής φαίνεται να είχε συγχύσει μ' αυτές τις απαντήσεις. Κάποιο αστυνομικό ένστικτο θα πρέπει να τον προειδοποίησε ότι αυτή η απάντηση μαρτυρία μπορούσε να έχει περισσότερη βαρύτητα στους ένορκους απ' τα άλλοθι του σταματημένου των ρολογιών, που παρουσιάζουν μερικά λάτρες. Όλοι θα αναπαύονταν την κυρία Τζέην και τις προσπάθειές της, που' όλο το εμπόδιο των ρολογιών της, να πει την αλήθεια. Έξη ή ώρα, ίσως. Αλλά όχι έξημισι. Δεν μπορούσε να ρολόγια της να απαντήσουν τόσο λάθος!

Πράγματι, όταν ο επιθεωρητής τα ήλεγξε, βρήκε ότι πήγαιναν μόνο πέντε κι' επτά λεπτά, αντίστοιχως, αργότερα. Η κυρία Τζέην πήρε ξαφνικά τις διαταγές μιας καταληκτικής μαρτυρίας για την ύπερδοση.

Ο επιθεωρητής ξαναγύρισε στον Μόντσελβέ, που ήταν ξελαρωμένος στο κρεβάτι, κατάρωντας τον νεαρό αξιωματικό της αστυνομίας με μια ένδιαφέρον.

ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ
ΕΞΩΛΕΜΒΙΟΙ
ΜΗΧΑΝΑΙ
Η. Π. ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Διαθέτομεν
μηχανάς από
3½ HP έως 80 HP
έκτελωνισμένες
καθώς και
τράνζιτο.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΕΝΤΡΟΣ

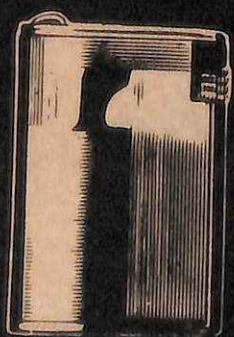
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ-ΠΩΛΗΣΙΣ:

ΝΑΥΤΙΚΗ Ε.Π.Ε.

ΠΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ 1, ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ ΤΗΛ. 463-936

ΓΑΛΛΙΚΟΙ ΑΝΑΠΤΗΡΕΣ ΑΕΡΙΟΥ

ΚΟΜΨΟΙ
ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ
ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟΥ
ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

ΔΙΑΛΕΞΤΕ ΤΟΝ
ΑΝΑΠΤΗΡΑ
ΠΟΥ ΣΑΣ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ

CLASSIQUE

SILVER MATCH

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΦΛΑΜ-ΕΛΛΑΣ, Η. ΧΑΣΣΙΔ & ΣΙΑ Ο. Ε.
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 31 - ΤΗΛ. 611.331 - ΑΘΗΝΑΙ 147

«Γεωργιανὰ Μπαλλέτα» στὴν Αθῆνα

Ενας όμιλος από 70 περίπου καλλιτέχνες, άγόρια και κορίτσια, θβάνουν σέ λίγες ήμέρες στήν Άθήνα γιά τή επίδειξήν τέχνην τήν λαϊκήν χορούς. Τά γινώστ' όλον τόν κόσμο Γεωργιανά Μπαλλέτας, πρόκειται να δώσουν στό θέατρο «Παλλάς», στήν μεγαλύτερη αθηναϊκή σκηνή, δώδεκα συνολικά παραστάσεις μέ ελάχιστον τό πρόγράμμά τους. Ή προεμεία, πού δέ αποτελέσει ένα από τή άξιόλογα καλλιτεχνικά γεγονότα τής σαϊζόν, άνηγγέλλη από τόν κ. Θ. Κρίτα, γιά τή 12 Μαΐου.

Το ξένο συγκρότημα ιδρύθηκε άμέσως μετά τόν πόλεμο και διευθύνεται από δύο προσωπικότητες τής Σοβιετικής Ένώσεως στόν τομέα τής τέχνης. Τήν Νίνο Ραμσβίλλι και τόν 'Ιλίο Σουκασβίλι. Σκοπός τούς δέν ήταν να ποσειδούν στίς τέχνες υπάρχοντες ήδη άλλων ένα θεατρικό όμιλο, αλλά να παρουσιάσουν στό προσκήνιο και νά κάνουν γνωστούς και στήν

πατρίδα τους και στο εξωτερικό,
τους γραφικούς Γεωργιανούς χορούς.

Πρὶν ὅμως ἐκμεταλλεῖσθαι τὸ πλεῖστον ὀραματικό τους στοιχείο, ὁ ἱδρυτὴς τῶν μεταλλένων ἀσχολήσαν μετὰ τὴν μελέτη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς παραδοσιακῆς τέχνης τῆς Γεωργίας. Ἐργασίᾳ ἐπιμονῇ καὶ λεπτῇ. Περισυνέλεξαν υλὶκό γιὰ τοὺς ἐθνικοὺς λαϊκοὺς χοροὺς τῆς Γεωργίας, τοὺς ἐπεξεργάσθησαν καὶ προσπαθῆσαν νὰ μάθουν κυρίως τὶ θέλουν νὰ πῶν αὐτοὶ ὁ ρυθμῶς. Ἐτοίμασαν δὲ καὶ χοροὺς δέχιναι μὴ ἱστορικῇ πτυχῇ ἀπὸ σκληροῦς ἀγώνες ποὺ ἔκαναν οἱ Γεωργιανοὶ, αἰῶνες δολοφονίας, ἐναντίων τῶν εἰσβολέων: Τούρκων, Μογγόλων, Ἀσθάνων καὶ Περσῶν. Κάθε τραγοῦδι· ἐκφράζει τὸν πόνο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀμυνθῶν. Γι' αὐτὸ σήμερα οἱ Ρῶσοι, δταν τοὺς ρωτᾷς τὶ ἀπεκρίνουν ὁ χορὸς τοὺς ἀπαντοῦν: Κυρίως πατριωτισμὸς, ἄραρος καὶ ἱπποτικό πνεῦμα. Γιατί, πράγματι, ὁ

ΠΑΛΜΟ ΚΑΙ ΑΡΡΕΝΟΦΗ ΧΑΡΗ ΣΥΝΔΥΑΖΟΥΝ ΟΙ ΕΞΑΙΡΕΤΟΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙ

ΤΗΝ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΟΡΑΣΗ ΤΟΥΣ

πάρχουν και ρυθμοί που δείχνουν έρωτικά παιχνίδια, γάμους, άκέμη

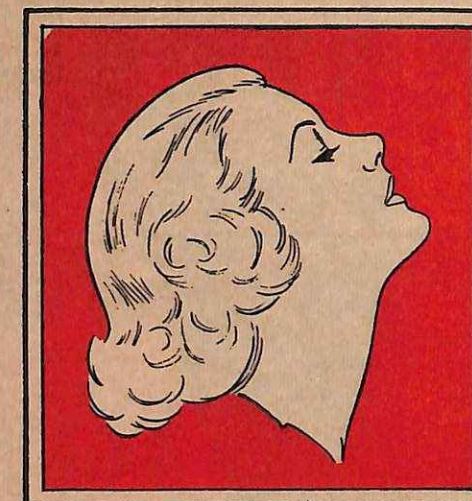
Οι Γεωργιάνοι έχουν επιλεγεί από πε-
μπαλλέτουν της Γεωργίας. Οι υπεύθυνοι
προχές της Γεωργίας. Οι υπεύθυνοι
του συγκροτήματος κατάλαβα, ότι
αυτοί οι Γεωργιάνοι μπορούν να αι-
σθανώμεθα και να μεταδίδουν την ού-
σια και το βέμα του λαϊκού χορού.
Γιατί το κατέχουν και το ζουν από
πολύ μικροί
μετά την επιλογή τους.

πολύ μωροί.
Αμέσως μετά την επιλογή τους,
οι καλλιτέχνες φοιτούν σε ειδική χο-
ρογραφική σχολή και ασκούνται έρ-
ογραφικά ώστε να τελειοποιήσουν,
ξανθητική ώστε να δώσουν κάποια
να ποικίλλουν και να δώσουν κάποια
μορφή, θεματικά έκμεταλλεύσιμη,
στην τέχνη τους.
Οι άνδρες των υπολλέων είναι

Οι άνδρες και με άλλα γα-
δλοι υψηλάστοι και οι κεπάλεις είναι λε-
ρακτριπτικά. Οι κεπάλεις τους άρετα
πτες και στο σύνολό τους άρετα
συμπαθητικές. Άγροια και κορίτια
σημειώνονται για την άνυπείδωτη ε-
σημειώνονται και την άσφαρότητα των
λοστικότητας και την άσφαρότητα των
κινήσεων τους, όπως έγραψαν πολ-
λές ευρωπαϊκές έφημεριδες.
-Κατακός Όμιλος Λαϊκών

[illegible]

"ATOM"

Beautiful Hair

B R E C K

Γιὰ ξηρά, μέτρια, λιπαρὰ μαλλιά

τὸ σαμπουάν BRECK εἶναι ἰδεώδες.
Διατηρεῖ τὰ μαλλιά ἀπαλά, στιλπ-
νὰ καὶ πάντα μεταξένια. Τὰ δυ-
ναμώνει καὶ τοὺς δίνει λάμψη.
Κυκλοφορεῖ σὲ 3 τύπους.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΠΛΕΟΝ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

Τὸ ποτὸ ποὺ πίνει
ὅλη ἡ ἀνώτερη κοινωνία

Βεβαιωθήτε
ὅτι ἡ κίτρινη
ἐτικέττα
γράφει:
APERITIVO

Απεριτίβο Γκάντσια

Ἰταλικὸ 100%

Σας προσφέρει τη νέα γεύσι!

APERITIVO
Gancia

Νέο ποτό - Νέα γεύσι

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 - ΤΗΛ. 526.447, 8 - ΑΘΗΝΑΙ

ΠΛΕΚΤΑ

ACRILAN
REGD

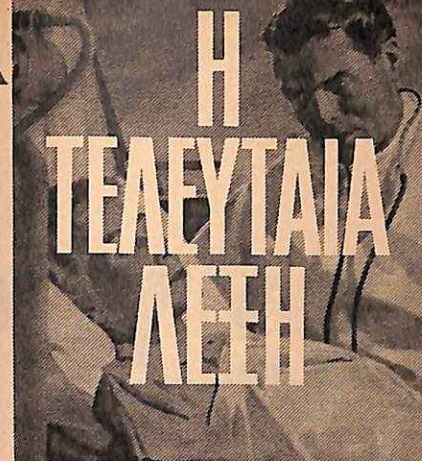
CHEMSTRAND
DIVISION OF
MONSANTO

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΞΗΓΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Σ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΤΡΑΚΗ 13 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 243.084

ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΗΛΙΟΣ - Κ.Σ. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΤΟΥΡΑΝΕ CIPASOTT

ΣΤΙΣ ΠΡΟΦΟΡΕΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΗΣ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΜΙΚΡΑ Ή ΜΕΓΑΛΑ

Η
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
ΛΕΞΗ

Αν έχουν περάσει περισσότερα από δέκα χρόνια, από τότε που δυο Αμερικανοί ψυχίατροι έδωσαν στους άρρωστους τους τα νέα φάρμακα, που σε λίγον καιρό έγιναν εύρητα γνωστά με τον γενικό όρο «ηρεμιστικά» (ή κατευναστικά). Με τον τρόπο αυτό εξαπέλυσαν κάτι σαν επανάσταση στην μακραίωνα, επίπονη προσπάθεια της επιστήμης να αντιμετωπίσει τις ψυχικές ασθένειες. Οι δυο επιστήμονες συνεχίζουν την προσπάθεια.

Ο Γερμανοαμερικανός δρ Χάιντς Έντγκαρ Λέμαν, που χρησιμοποίησε πρώτος την χλωροπρόμαζίνη, στο Νοσοκομείο Βερντέν, κοντά στο Μοντρέαλ, συνεχίζει μόνος ή με την συνεργασία άλλων κορυφαίων επιστημόνων την προσπάθεια για την ανάπτυξη νέων και καλύτερων φαρμάκων. Ο δρ Νάθαν Κλάιν, που χρησιμοποίησε πρώτος την ρεσερπίνη, στο Νοσοκομείο Ρόκλαντ, βρίσκεται τώρα στην Περσία, όπου υποκινεί καινούργια επανάσταση στον τομέα της ψυχιατρικής. Πριν φύγει από τις Ηνωμένες Πολιτείες έκανε, σε συγκέντρωση της Ακαδημίας Ιατρικής της Νέας Υόρκης, τον ακόλουθο απολογισμό του έργου του της τελευταίας δεκαετίας, που είναι πραγματικά εντυπωσιακό.

Το σημαντικότερο αποτέλεσμα είναι ότι έπαψε να αυξάνεται ο αριθμός των ψυχοπαθών, πράγμα που πριν από λίγα χρόνια φαινόταν αδύνατο να γίνει. Αν ο αριθμός των ψυχοπαθών εξακολουθούσε να αυξάνεται με την ίδια αναλογία, όπως πριν από το 1956, δηλαδή πριν αρχίσουν να χρησιμοποιούνται συστηματικά τα παραπάνω φάρμακα, στα αμερικανικά ψυχιατρεία θα υπήρχαν 82.000 περισσότεροι άρρωστοι, ενώ σήμερα είναι 54.000 λιγότεροι από το 1956, πράγμα που δίνει διαφορά 136.000 λιγότερων ψυχοπαθών. Για την περίθαλψη των ανθρώπων αυτών θα χρειαζόταν τα όκτω αυτά χρόνια τουλάχιστον ένα δισεκατομμύριο δολάρια, εκτός του ότι θα έπρεπε να γίνουν καινούργια ψυχιατρεία, που θα στοίχιζαν ακόμη δυο δισεκατομμύρια.

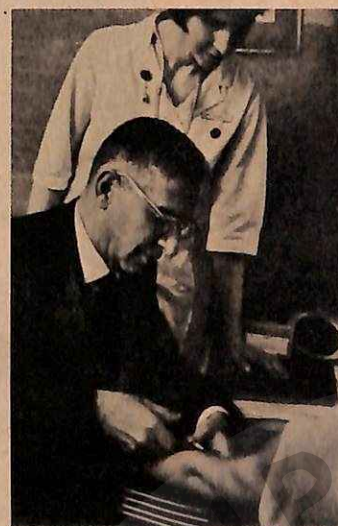
Αυτοί που μπαίνουν σήμερα σε ψυχιατρεία έχουν διπλάσιες πιθανότητες να γίνουν καλά, σε σύγκριση με την πριν από τα φάρμακα περίοδο. Γι' αυτό τον λόγο και οι ίδιοι οι άρρωστοι πηγαίνουν στα ψυχιατρεία, έχοντας περισσότερες ελπίδες θεραπείας, πάλι δε για τον ίδιο λόγο πηγαίνουν νωρίτερα, όταν η θεραπεία είναι ευκολότερη.

Η «επανάσταση των φαρμάκων», έδωσε

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΕΠΙΛΟΓ

ΝΕΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΨΥΧΟΠΑΘΕΙΕΣ

Ο δρ Κλάιν, άνοιξε καινούργιους δρόμους για την θεραπεία ανθρώπων που η κατάστασή τους θεωρείτο παλαιότερα αθεράπευτη. Αλλά, πράγμα που είναι ίσως ακόμη σπουδαιότερο, τα νέα φάρμακα άλλαξαν και την ψυχολογία του κοινού άπεναντι των ψυχικών ασθενειών. Οι ψυχοπαθείς γίνονται σήμερα πολύ ευκολότερα δεκτοί πίσω στην κοινωνία, αφού οι ψυχικές ασθένειες θεωρούνται τώρα πολύ περισσότερο σαν οποιαδήποτε άλλη ασθένεια, και μάλιστα σαν ασθένεια που μπορεί να θεραπευθεί. Και

Δρ Νάθαν Κλάιν, (Αμερικανός ψυχίατρος), περισσότερες ελπίδες θεραπείας...

μέτρο της νέας αυτής στάσεως του κοινού είναι ότι το ένα τρίτο των φαρμάκων, που διατίθενται σήμερα από τα αμερικανικά φαρμακεία, είναι, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του δρ Κλάιν, φάρμακα επιρροής των ψυχικών καταστάσεων.

Η φαρμακοθεραπεία, συνέχισε ο δρ Κλάιν, αποτελεί άμεσα τρόπο θεραπείας στην περίπτωση άρρωστων, όπου κάθε άλλη μέθοδος ι-

χει αποτύχει. Εκτός αυτού, πολλοί άρρωστοι, στους οποίους εφαρμόζονται τα άλλα αυτά συστήματα, δεν θα γίνονταν καλά. Αν, παράλληλα, δεν τους έδιναν και φάρμακα. Σε ψυχιατρεία, ή χρησιμοποίηση των νέων φαρμάκων φέρνει γενική χαλάρωση στις θύσιες εκδηλώσεις και έτσι το προσωπικό μπορεί να ασχοληθεί με εκείνους που έχουν ελπίδες θεραπείας, αντί, όπως συνέβαινε παλαιότερα, να στρέφει ολόκληρη σχεδόν την προσπάθειά του για την καταπράυνση επιθετικών ασθενών. Επείσης, είναι σήμερα πολύ ευκολότερο να δρεθεί προσωπικό για τα ψυχιατρεία, αφού η εργασία σ' αυτά δεν είναι πια τόσο δυσάρεστη και επικίνδυνη. Τέλος, ο οικογενειακός γιατρός μπορεί με τα νέα φάρμακα να αναλαμβάνει την εύθυνη θεραπεία καταστάσεων νευρικής καταπόσεως, που είναι η συχνότερη ψυχική πάθηση, και να παραπέμπει μόνο τις επίμονες περιπτώσεις στον ψυχίατρο.

Ο δρ Κλάιν δεν συμφωνεί με την επικρατούσα αντίληψη ότι οι νευρώσεις είναι λιγότερο σοβαρές από τις ψυχώσεις. Τόσο η διάγνωση, όσο και η κούρα των καταστάσεων ψυχώσεως, φρονεί ο δρ Κλάιν, είναι απλούστερες κι ασφαλέστερες, παρά στους νευρωτικούς άρρωστους. Με την κατάλληλη φαρμακοθεραπεία και λίγες βασικές γνώσεις ψυχιατρικής, ο οικογενειακός γιατρός θα είναι σε θέση να προσφέρει τις υπηρεσίες του στους περισσότερους ψυχοπαθείς και να αφήσει τις δυσκολότερες περιπτώσεις — όπως τις νευρώσεις — στον ψυχίατρο.

Για το πως ακριβώς επενεργούν τα νέα φάρμακα είναι τόσο λίγα γνωστά, ώστε για την έκλογή του κατάλληλου φαρμάκου σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση χάνεται πολύτιμος χρόνος και, παρά την επικρατούσα αντίληψη ότι υπάρχει πληθώρα φαρμάκων, τα ως σήμερα γνωστά φάρμακα δεν είναι στην πραγματικότητα αρκετά.

Τελειώνοντας τις ανακοινώσεις του, ο δρ Κλάιν έδωσε ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη φαρμάκων για την θεραπεία άσθεντων ως σήμερα καταστάσεων, όπως είναι η πνευματική ανεπάρκεια, οι πνευματικές ασθένειες που φέρνουν το γήρας, άρισμένες μορφές παιδικής εκλημματικότητας και ψυχοπαθητικής προσωπικότητας. Αλλά και μόνο με τις ως τώρα προόδους, η ψυχιατρική περίθαλψη πρέπει, κατά τον δρ Κλάιν, να αναδιοργανωθεί, για να εκμεταλλευθεί σ' όλη την γραμμή τους τις δυνατότητες που προσφέρουν τα νέα φάρμακα.

ΠΟΛΛΑΠΛΟΣ ΤΕΧΝΗΤΟΣ ΝΕΦΡΟΣ

Οι 500 επιστήμονες που πήραν μέρος στο πρόσφατο συνέδριο της Αμερικανικής Έταιρίας Έσωτερικών Τεχνητών Όργάνων, αφιέρωσαν μεγάλο μέρος των συζητήσεών τους στον τεχνητό νεφρό, ένα όργανο που είναι πάρα πολύ μεγάλο για να τοποθετηθεί μέσα στο σώμα και η σπουδαιότερη σχετική είδηση είναι ότι οι επιστήμονες σχεδιάζουν να το κάνουν ακόμη μεγαλύτερο. Οι σημερινές διαστάσεις του είναι όσο περίπου ένα κοινό ηλεκτρικό πλυντήριο, αλλά η νέα μηχανή που θα είναι πολύ μεγαλύτερη θα μπορεί να εξυπηρετεί την ίδια ώρα 15 άρρωστους. Πουθενά ο τεχνητός νεφρός δεν έχει μελετηθεί τόσο πολύ όσο στο Σιάτλ, όπου ο δρ Μπέλντιγκ Σρίμπερ έχει τελειοποιήσει τόσο πολύ την μηχανή αυτή, ώστε να μπορεί να καθαρίζει το αίμα από τα μεταβολικά δηλητήρια άρρωστων που οι νεφροί τους είναι σχεδόν κλειστοί. Με την χρησιμοποίηση του τεχνητού νεφρού εξασφαλίζεται επιδίωξη μέχρι τεσσάρων ετών και, σε πολλούς,

δυνατότητες εργασίας. Ενώ χωρίς τεχνητό νεφρό η διάρκεια ζωής δεν είναι μεγαλύτερη από 2-3 εβδομάδες.

Πως χρησιμοποιείται ο τεχνητός νεφρός; Στους βραχίονες του άρρωστου τοποθετούνται δύο σωλήνες από πλαστική ουσία ο ένας σε μία αρτηρία και ο άλλος σε μία φλέβα. Μία ή δύο φορές την εβδομάδα ο άρρωστος πηγαίνει στο νοσοκομείο, όπου οι δύο σωλήνες ενώνονται με το τεχνητό νεφρό. Το αίμα περνά από τους θαλάμους της μηχανής και καθαρίζεται σε ειδικό χημικό ελατρώο. Η κούρα διαρκεί κάθε φορά 12 ώρες και στοιχίζει πανάκριβα.

Τώρα, ο μηχανικός Λάρε Γκρίσμουτ χρησιμοποιεί για τον καθαρισμό του αίματος ένα ντεπόζιτο των 150 γαλλονίων καθαριστικού υγρού, αντί του ντεπόζιτου των 100 γαλλονίων που χρησιμοποιείται τώρα για τους ατομικούς τεχνητούς νεφρούς. Στο κεντρικό ντεπόζιτο του ετέρατος, όπως έχουν ονομάσει τη νέα μηχανή του Σιάτλ,

Πολύπλοκος τεχνητός νεφρός, στο Σιάτλ των Ηνωμένων Πολιτειών.

το υγρό έχει μεγάλη συμπίκνωση και η μηχανή το διαλύει με νερό 35 φορές περισσότερο για να πετύχει το κατάλληλο μίγμα για τον κάθε άρρωστο. Οι πελάτες δέbia έχουν και δικό τους εξοπλισμό κοντά στα κρεβάτια τους. Άντλίες για την παροχή της σωστής ποσότητας υγρού από το ετέρας και τα απαραίτητα φίλτρα.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΕΠΙΛΟΓ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Η λαίδη Κάθριν Γκόρντον ήταν δεκαεπτά χρόνων και φοβόταν τα φαντάσματα.

Πριν φθάση στην Σκωτία το φάντασμα Ριχάρδος, πήγαν προβαδούροι και είπαν την ιστορία του.

Πήγαν από την θάλασσα κι από τα βουνά και τραγουδούσαν στις σκοτεινές αλδευσε του πύργου για τον βασιλικό πρίγκιπα Ριχάρδο, από τον οίκο της 'Υόρκης, που δολοφονήθηκε, παιδί όκνη, από τον βείο του και τώρα είχε σηκωθεί από τον τάφο του, για να ανακτήσει το αγγλικό του βασίλειο.

Ο Ριχάρδος δεν τολμούσε ακόμη να εμφανισθεί στην 'Αγγλία. Γι' αυτό πήγε πρώτα στην Σκωτία. 'Ηθελε να αποκτήσει φίλους.

Η λαίδη Κάθριν Γκόρντον περίμενε με αγωνία από λιμάνι, όταν έφθασε το πλοίο του. Στεκόταν δίπλα στον ξάδελφό της, τον βασιλέα 'Ιάκωβο της Σκωτίας, με επίσημη ακολουθία, για να υποδεχθεί αντίξια τον πρίγκιπα Ριχάρδο.

Ήταν μία ήπια μέρα του Νοεμβρίου του 1495. Σημαίες κυμάτιζαν, σάλπιγγες ηκούσαν, γιρλάντες ανέμιζαν στον φρέσκο θαλασσινό αέρα, στολισμένες με τα τελευταία φθινοπωρινά λουλούδια.

Η λαίδη Κάθριν είδε με μεγάλη, φοβισμένα μάτια τον πρίγκιπα, που πήρσε στην στερία και προχώρησε με γρήγορα βήματα προς τον βασιλιά.

Ο φόβος της γρήγορα έγινε θαυμασμός.

Είχε δει πολλούς πρίγκιπες ως τότε, αλλά κανένας δεν ταίριαζε με το 'Ιδεώδες ενός βασιλόπουλου, όπως αυτός ο Ριχάρδος της 'Υόρκης. Ήταν ψηλός και λεπτός, το κεφάλι του ευγενικό, οι κινήσεις του κομψές. Δεν έβλεπε πιά καθόλου ότι πριν από δώδεκα χρόνια είχε δολοφονηθεί.

Ο Ριχάρδος προχώρησε προς τον βασιλιά 'Ιάκωβο και γονάτισε μπροστά του. Ο βασιλιάς τον σήκωσε και τον έφερε στο στήθος του. Τότε ο Ριχάρδος παρατήρησε την μικρή λαίδη Κάθριν.

Έμεινε απασβολωμένος μπροστά της. Θά ήταν, άλλωστε, παρόμοιος αν δεν συνέβαινε αυτό, γιατί όλοι στην Αύλη της Σκωτίας ήταν έρωτευμένοι μαζί της.

Πήρε το χέρι της και το έφερε αργά στα χείλη του. Μόνον τότε η Κάθριν παρατήρησε τα μαύρα, φλογερά του μάτια.

—Πώς συμβαίνει, τον ρώτησε, ένας άνθρωπος να είναι δώδεκα χρόνια νεκρός και έπειτα ν' ανασταίνεται;

Ο Ριχάρδος γέλασε: —Αυτό γίνεται μόνο στα τραγού-

δια των τροβαδούρων. Δεν ήμουν ποτέ νεκρός! Ένας φρουρός του πύργου με έσωσε και με έκρυψε ως την στιγμή που μπορούσε να με ελευθερώσει.

Ο βασιλιάς 'Ιάκωβος ακούμπησε το χέρι του στον ώμο του και φώναξε:

—Κι από εδώ θα προσπαθήσει να ξανακερδίσει τον θρόνο του, που του τον έχει αρπάξει κάποιος άλλος! Θά τον βοηθήσω!

Για ένα θρόνο

Ο Ριχάρδος της 'Υόρκης έμεινε οκτώ μήνες στο βασίλειο της Σκωτίας. Μάζεψε στρατό, εξόπλισε σκάφη, αγόρασε όπλα, συγκέντρωσε έφδία και έτοίμασε την έκστρατεία του εναντίον της 'Αγγλίας. 'Αγαπούσε όμως πολύ την λαίδη Κάθριν και την έπεισε γρήγορα ότι δεν ήταν φάντασμα.

Ήταν μία μεγάλη άγνη. 'Ολόκληρη η σκωτική Αύλη παρακολουθούσε την μικρή, φλόρεσκ λαίδη Κάθριν να μεταβάλλεται σε γυναίκα, απόφασιμένη να αγωνισθεί στο πλευρό του αγαπημένου της για ένα θρόνο.

Την άνοιξη του 1496 έγινε ο γάμος τους. Όλοι οι ήγεμονες της Ευρώπης έστειλαν στο νεαρό ζευγάρι δώρα και εύχες. Μόνον ο 'Ερρίκος Ι', του οίκου των Τυδώρ, που ήταν εγκατεστημένος στον αγγλικό θρόνο, δεν έστειλε συγχαρητήρια.

Η Κάθριν ήταν μία ύπεροχη ύψη. Η ευτυχία την έκανε ωραιότερη παρά ποτέ.

Όταν ευφιναν μόνον, είπε στον Ριχάρδο πώς δεν θά τον άφηνε ποτέ. Κ' εκείνος της υποσχέθηκε:

—Θά σε κάνω βασίλισσα της 'Αγγλίας κι ως γίνη ότι είναι να γίνη!

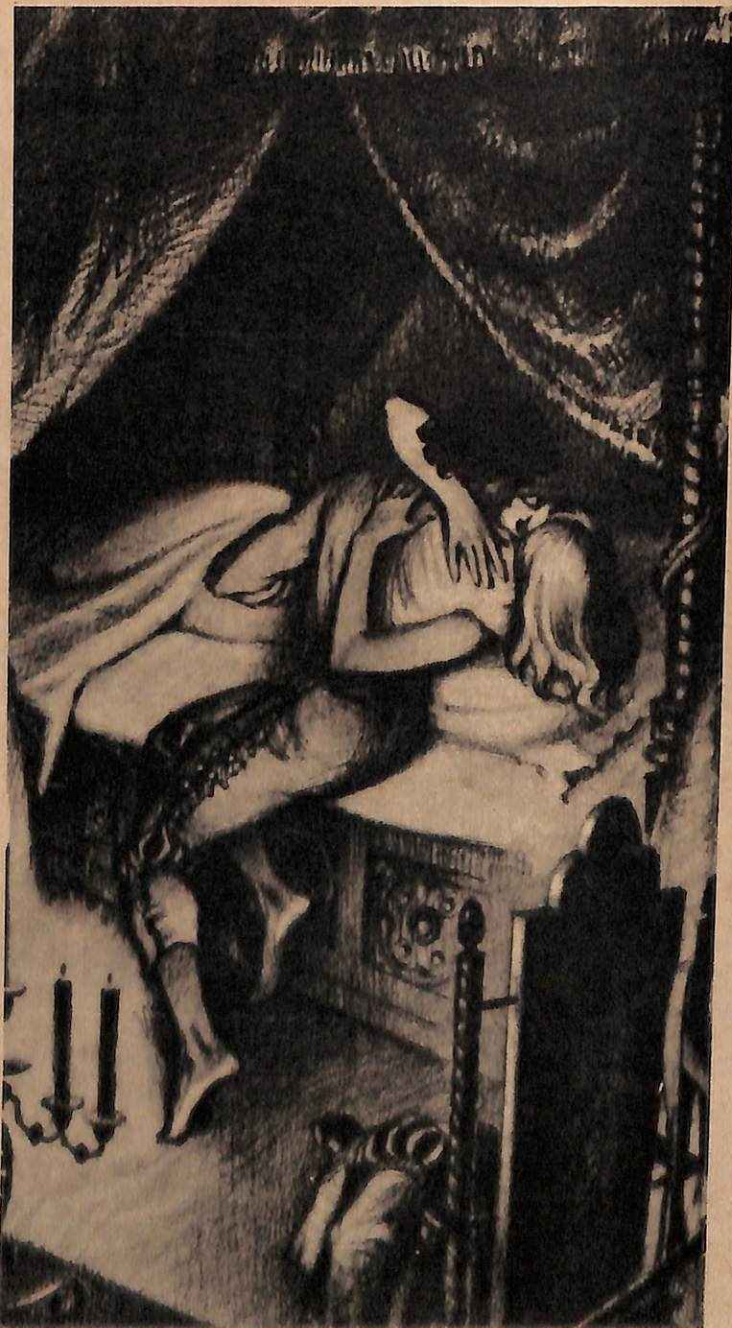
Άξιαγάπητο παιδί

Το πραγματικό του όνομα ήταν Πέοκιν Ούάρμπεκ. Ο πατέρας του ήταν Φλομανδός, που είχε ποταμοπεία, και η μητέρα του 'Εδραία της Πορτογαλίας.

Ο μικρός Πέοκιν ήταν ένα πολύ αξιαγάπητο παιδί. Όλοι τον αγαπούσαν. Έμαθε εύκολα πολλές γλώσσες, έμαθε ιππασία, ξιφομαχία και τρόπους ευγενικούς.

Οι γονείς του ήθελαν να τον κάνουν έμπορο και, στα δεκαεπτά του χρόνια, τον έστειλαν για δουλειές στην 'Ιρλανδία.

Έκεί άρχισε η περιπέτεια του. Ο Πέοκιν Ούάρμπεκ βγήκε από το πλοίο του και έκανε βόλτες στους

Η ΛΑΙΔΗ ΚΑΘΡΙΝ αγαπούσε πολύ τον Ριχάρδο της 'Υόρκης, χωρίς να ξέρη πώς ο πραγματικός Ριχάρδος είχε πεθάνει πριν από 12 χρόνια.

δρόμους του Κίρκ. Δυο κύριοι τον κοίταξαν με ενδιαφέρον. Ο ένας από τους δυο του συστήθηκε ως Τζών Ουάλλτερ, δήμαρχος της πέλεως, και τον κάλεσε να φάνε μαζί.

Άφου έφαγαν και ήπιαν, ο Ουάλλτερ είπε στον Ούάρμπεκ:

—Ξερετε, αλήθεια, πώς είσθε ο δούξ Ριχάρδος της 'Υόρκης;

Ο Ούάρμπεκ γέλασε:

—Είμαι ο Πέοκιν Ούάρμπεκ από το Τουνραί.

Οι δυο κύριοι κοιτάχθηκαν και ο δήμαρχος είπε:

—Άσφαλώς! Άλλα το ένα δεν αποκλείει το άλλο!

Ο Ούάρμπεκ έγινε προσεκτικός:

—Ο δούξ Ριχάρδος της 'Υόρκης, από ό,τι ξέρω, δολοφονήθηκε μαζί με τον αδελφό του 'Εδουάρδο στα 1483, από τον βασιλιά Ριχάρδο Γ', στον πύργο του Λονδίνου...

—Φυσικά, είπε ο Ουάλλτερ, στον πύργο έγιναν άσχημα πράγματα. Γι'ατί όμως να μη συμβή ένα θαύμα; Όλοι περιμένουν ένα θαύμα! Ο βασιλιάς 'Ερρίκος Ζ' σφετερίσθηκε την εξουσία. Είναι ένας Τυδώρ και δεν έχει δικαίωμα να φερθή στέμματα. Είναι καρός να αναστηθεί ο Ριχάρδος της 'Υόρκης. Καταλαβαίνετε; Θά γίνετε βασιλιάς της 'Αγγλίας! Καταλαβαίνετε;

Ο Πέοκιν Ούάρμπεκ κατάλαβε. Μερικές μέρες αργότερα μπάρκάρησε με τον δήμαρχο Ουάλλτερ για την Γάνδη, όπου έμεινε η Μαργαρίτα της Βουργουνδίας.

Η Μαργαρίτα ήταν μία 'Αγγλίδα πριγκίπισσα του οίκου της 'Υόρκης. Ήταν βεία των πριγκίπων που είχαν δολοφονηθεί στον πύργο. Ήταν και χήρα του ιππότη της Βουργουνδίας. Είχε μεγάλη δύναμη και πολιτική επιρροή.

Τόν μισούσε...

Η Μαργαρίτα διαπίστωσε πώς ο Πέοκιν Ούάρμπεκ είχε μεγάλη γοητεία, έξυπνάδα και θάρρος. Της άρεσε.

Μισούσε τον 'Ερρίκο Ζ' της 'Αγγλίας και ήθελε να τον ανατρέψη. Άλλα δεν ύπήρχαν πιά πρίγκιπες του οίκου της 'Υόρκης, για να τον ανατρέψουν.

Αποφάσισε να τολμήσει το επικίνδυνο παιχνίδι με τον Πέοκιν Ούάρμπεκ.

Άφησε, λοιπόν, να κυκλοφορήσει η φήμη πώς ο άνιψιός της Ριχάρδος της 'Υόρκης δεν είχε δολοφονηθεί — πώς ένας πιστός φύλακας τον είχε σώσει.

Στα τέλη του 1492 έστειλε τον Ούάρμπεκ σε επίσημη επίσκεψη στο Παρίσι. Λεγόταν τώρα Ριχάρδος Δ', και ο Κάρολος Η' της Γαλλίας τον υποδέχθηκε με όλες τις τιμές.

Το 1493, ο αυτοκράτωρ Μαξιμιλιανός του έστειλε από την Βιέννη πολλούς μισθοφόρους, για να τον υποστηρίξη. Μ' αυτό τον στρατό ο Ριχάρδος πήγε στην Σκωτία. Ήξερε πώς ο βασιλιάς της Σκωτίας 'Ιάκωβος ήταν έχθρος του 'Ερρίκου Ζ' της 'Αγγλίας.

Ο 'Ιάκωβος ήταν 22 ετών. Ο νεαρός υποψήφιος του αγγλικού θρόνου του άρεσε. Τού υποσχέθηκε κάθε βοήθεια.

Στα τέλη Αυγούστου του 1496, ο

Ριχάρδος Δ' ξεκίνησε με 2.000 άνδρες για την 'Αγγλία.

Στον στρατό του δεν ύπήρχαν μόνον 'Ιεολόγοι, άλλα και τυχοδιώκτες, που άρχισαν να σκοτώνουν και να λεηλατούν τους κατοίκους της συνοριακής περιοχής. Μόλις ο 'Ερρίκος τούς έστειλε έναν πειθαρχημένο στρατό από ιππότες, δαλύθηκαν, κι ο Ριχάρδος αναγκάστηκε να άποσυρθεί πίσω από τα σύνορα της Σκωτίας. Η Κάθριν ήταν μαζί του.

Στο άναμεταξύ, όμως, η Κορνουάλλη, μαθαίνοντας πώς είχε εμφανισθεί ο Ριχάρδος της 'Υόρκης και μαχόταν για τον θρόνο του, ξεσηκώθηκε, και ο Ριχάρδος επέβησε πιά υπελείμματα της στοατίας του στα πλοία και κατευθύνθηκε προς την Κορνουάλλη.

Αποβιβάστηκε εκεί τον Σεπτέμβριο του 1497. Έπειτα από μερικές μέρες είχε μαζέψει δέκα χιλιάδες άνδρους.

Πσο' όλες όμως τις προσπάθειές του να καταλάβη τον 'Εστερ, ηττήθηκε από τον στρατό του 'Ερρίκου και κυκλώθηκε σ' ένα μοναστήρι, μα-

ΠΡΟΣΩΠΑ

'Ερρίκος Ζ', βασιλιάς της 'Αγγλίας	
Γεννήθηκε :	28.1.1457
Πέθανε :	21.4.1509
Μαργαρίτα της Βουργουνδίας	
Γεννήθηκε :	3.5.1446
Πέθανε :	16.4.1503
'Ιάκωβος Δ', βασιλιάς της Σκωτίας	
Γεννήθηκε :	17.3.1473
Πέθανε :	9.9.1519
Πέοκιν Ούάρμπεκ	
Γεννήθηκε :	1474
Πέθανε :	23.11.1499
Κάθριν Γκόρντον	
Γεννήθηκε :	1478
Πέθανε :	28.10.1532

ζί με την Κάθριν και τον πιστό του δήμαρχο Ουάλλτερ.

Βλέποντας πώς δεν ύπήρχε έλπίδα σωτηρίας, ο Ούάρμπεκ πρότεινε στον βασιλιά παράδοση χωρίς όρους.

Ο 'Ερρίκος υποδέχθηκε τον Ριχάρδο σαν βασιλικό πρίγκιπα. Τους κάλεσε, αυτόν και την Κάθριν, να φάνε μαζί του. Πίσω του, στο τραπέζι, στεκόταν ένας ώοσιος νέος, που γέμιζε τα ποτήρια με κρασί.

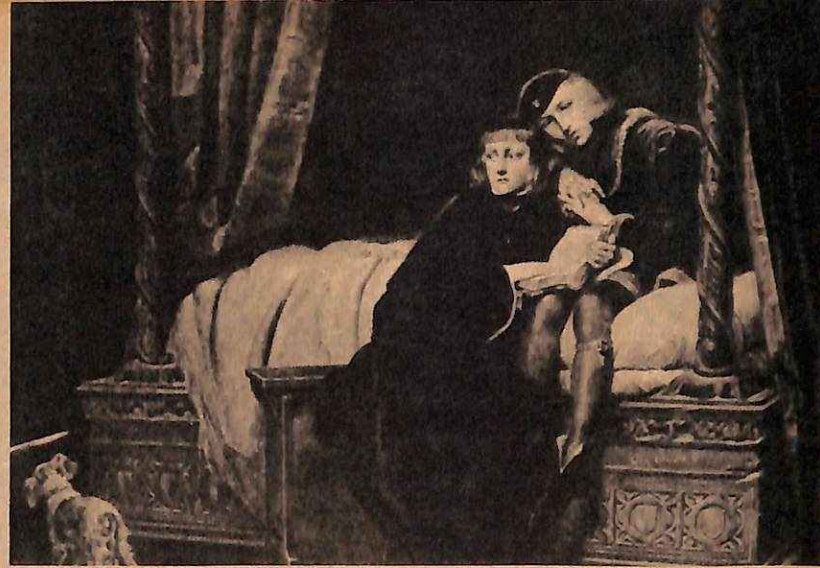
—Γνωρίζετε αυτόν τον νέο, ρώτησε ξαφνικά ο 'Ερρίκος.

Ο Ριχάρδος κούνησε ξαφνιασμένος το κεφάλι.

—Αυτός ο νέος, εξακολούθησε χαμογελώντας ο βασιλιάς, λέγεται Λάμπερτ Σίμπελ. Είναι πολύ καλός άνθρωπος, άλλα έκανε στην ζωή του ένα μοναδικό λάθος: Πριν από δέκα χρόνια, μερικοί άδίστακτοι μηχανογράφοι τον έπεισαν να παίξει τον ρόλο του Ριχάρδου της 'Υόρκης, που δολοφονήθηκε...

Ο Ριχάρδος είχε χλωμιάσει.

—Ήταν και ές μέρους σας άνο-

ΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ Ριχάρδος και 'Εδουάρδος ήταν 9 και 12 ετών όταν πέθανε ο πατέρας τους. Ο 'Εδουάρδος θά γινόταν βασιλιάς. Άλλα, στις 23 'Ιουνίου 1483, ο θείος τους Ριχάρδος Γ' έβαλε και σκότωσαν τα παιδιά.

ητο, Πέοκιν Ούάρμπεκ, συνέχισε ο βασιλιάς, να βελήσετε να παίξετε τον ίδιο ρόλο! Σας ξοφιάζει που ξέρω το όνομά σας. Έχω παντού φίλους, που με πληροφορούν. Τίποτε δεν μένει κρυφό από μένα... Το παιχνίδι σας στοίχισε την ζωή σε πολλούς ανθρώπους. 'Ιδίως, όμως, δεν έπρεπε να μπλέξετε σ' αυτό το άβλο παιχνίδι την τόσο άξιαγάπητη σύζυγό σας!

Και ύπεκλίθηκε βαθιά μπροστά στην Κάθριν.

Η Κάθριν κοίταξε τον βασιλιά μ' ένα ύφος έντελώς χαμένο. Έπειτα γύρισε άργά το κεφάλι της προς τον άντρα της.

Ο Πέοκιν Ούάρμπεκ απέφυγε το βλέμμα της. Σηκώθηκε κουρασμένος, τρικιλίζοντας, και έπεσε γονατιστός μπροστά στον 'Ερρίκο. Έπιασε τον μανδύα του βασιλιά και τον φίλησε.

—Ναί, είπε, είμαι ο Πέοκιν Ούάρμπεκ. Και δυσλογώ πώς είμαι ένας σφετεριστής...

Σκέπασε το πρόσωπό του με τα χείρια του, για να μη δη την Κάθριν.

—Δεν θά σας πάρω την ζωή, για το κατήρι αυτής της γυναίκας, είπε ο 'Ερρίκος. Δεν της πρέπει μία τέτοια δοκιμασία...

Ο βασιλιάς στράφηκε και προχώρησε προς το δωμάτιό του. Οι ιππότες του τον ακολουθούσαν από κοντά.

Όταν ο Ούάρμπεκ σήκωσε το κεφάλι του, η θέση της Κάθριν ήταν άδεια.

Η υπόσχεση...

Μια από τις τελευταίες μέρες του Νοεμβρίου, ο 'Ερρίκος Ζ' γύρισε ά-

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΟΠΟΥ ΕΖΗΣΕ

1473 :	Γέννηση του άστρονόμου Κοπέρνικου.
1492 :	Ο Λεονάρδο ντα Βίντσι σχεδιάζει μία κίπταμένη μηχανή.
1493 :	Ο Κολόμβος ανακαλύπτει την 'Αμερική.
1507 :	Ο Μαρτίνος Λούθηρος γίνεται ιερέας.

πο την νικηφόρο έκστρατεία του εναντίον των επαναστατών και παρήλασε θοισιμειντικά στην πρωτεύουσά του, το Λονδίνο.

Πίσω του πήγαινε καθάλα ο Πέοκιν Ούάρμπεκ. Οι Λονδρέζοι θαύμαζαν το ευγενικό του παράστημα. Φαινόταν πιά βασιλικός από τον βασιλιά, μα όλοι στην πόλη ήξεραν πώς ήταν ένας άπατεώνας και πώς ο 'Ερρίκος ήταν τώρα άνομιςιδητής βασιλιάς της 'Αγγλίας.

Η Κάθριν δν έλαβε μέρος σ' αυτό τον έορτασμό. Ο 'Ερρίκος την είχε στείλει στο κτήμα του, για να ξεχάσει την ταπείνωση που είχε ύπεστη.

Μετά τον έορτασμό, ο Ούάρμπεκ δικάσθηκε. Δυο από τους όπαδούς του έκτελέσθηκαν. Ο 'Ιδιος δεν έπαθε τίποτε. Τού έδωσαν ένα άλογο, ένα διαμείρημα και ύπηρετές. Τού φέρονταν σαν να ήταν ευγενής.

Ένα βράδυ η Κάθριν πήγε να τον δη και τού είπε:

—Σου είχα ύποσχεθί να είμαι πάντα μαζί σου, ό,τι κι αν συμβή. Πρόκει να ξέρης πώς θά τηρήσω την ύπόσχεσή μου.

Ο Πέοκιν Ούάρμπεκ, όμως, δεν μπόρεσε πιά να την κοιτάξη στα μάτια, χωρίς να νοιώθη ντροπή. Ήθελε να φύγη από την 'Αγγλία, να ξεχάσει την ταπείνωση του και την Κάθριν.

Στις 10 'Ιουνίου 1498 δραπέτευσε τα μεσάνυχτα από την κατοικία του. Πριν όμως φθάση στον Τάμεση τον έπιασαν μερικοί στρατιώτες και τον πήγαν στον βασιλιά.

Ο 'Ερρίκος διέταξε να τον κλείσουν στον πύργο 'Ισλε ντεν άρνηνε πιά ελευθερο σε λίγο, γιατί τον συμπαθούσε. Άλλα ο Ούάρμπεκ έκανε την τελευταία κι αποφασιστική άνοησία της ζωής του: Παρασύρθηκε από τους άλλους φυλακισμένους του πύργου σε μία συνωμοσία. Ήθελαν να ανατινάξουν τους τοίχους της φυλακής και να άποδράσουν.

Η συνωμοσία άποκαλύθηκε και στις 16 Νοεμβρίου 1499 ο Πέοκιν Ούάρμπεκ κι ο Τζών Ουάλλτερ καταδικάσθηκαν σε θάνατο. Μία έβδομάδα αργότερα τους κρέμασαν.

Ο βασιλιάς 'Ερρίκος Ζ' χάρισε στην χήρα του Ούάρμπεκ, την Κάθριν, ένα μεγάλο κτήμα. Κι όταν, έπειτα από μερικά χρόνια, παντρεύθηκε μ' έναν νεαρό 'Αγγλο ευγενή της έδωσε μία πλούσια παρτίκα

Η Άριστη χώρα των δανυμένων

Τί ομορφιά! Όλοκληρη ή φύση πανηγυρίζει. Μ' ένα πολυχρόμο άγγιγμα άγριολούλουδων από προσινισμένο λειβάδι, ξεγνοιαστές πεταλούδες και μελωδίες άηδονιών, ή ανυπομονητική έξοχη γιορτάζει την μεγάλη γιορτή της χριστιανότητας. Πασχαλιά. Θαρρείς κ' ή εύλογια του Θεού έδωσε σ' αυτή τη μεταβατική εποχή την ομορφιά ενός λουλουδιασμένου παρσυμψιού. Πάσχα. Μοιάζει με θαυμάσια έξοδο από την πολιτεία. Μία γιορτή της φύσεως. Άλλά πριν φύγετε από την Άθήνα θα πρέπει να κάνετε και τις προμήθειές σας. Μπορεί να προτιμήσετε το βουνό, τη θάλασσα, το υψί, πάντα όμως πρέπει να προσφέρετε, μέρα που είναι, κάποιο όμορφο δωράκι στο παιδί, στους γνωστούς και τους φίλους. Τι είναι; Κάτι που έχει γίνει κυριολεκτικά έθιμο. Ένα σοκολατένιο αυγό. Άλλά όχι οποιοδήποτε. Ένα όμορφο αυγό Παυλίδου που συνοδεύεται από μία καύλα Γκονζάλες, Ντόναλντ Ντάκ, ή διάφορα μικρά ζώα. Έτσι μπορείτε να διπλό δώρο στο παιδί ή στην οικογένεια που θα το προσφέρετε. Μία λιχουδιά κ' ένα χαριτωμένο ξεχωριστό παιχνίδι, που μπορεί να χαρίσει χαρά σε μικρούς και μεγάλους. Σοκολατένια αυγά σοκολατοποιίας Παυλίδου. Μία Πασχαλιά προσφορά, που μπορείτε να την βρείτε στα καταστήματα Παυλίδου της πλατείας Αγώνων, της οδού Αιόλου και στον Αγαγεμένο Αδόλο. Πασχαλιά αυγά της σοκολατοποιίας Παυλίδου. Κάτι που θα σας ένθουσιάζει. Μία άλλαγή

λευκές τρίχες και δίνει στο μαλλί μία υπέροχη απόκρηψη, μία φωτεινότητα που την αναζητούσατε πάντα. «Βελλαντό» ένα σύν έννο. Το χρωματισματόν που θα χαρίσει παντοτείνά νιάτα σε κάθε γυναίκα.

Κάθε φορά που το πρόσωπό σας μένει ναρκωμένο στο χέλι του ήλιου, μου έλεγε στην τακτική κουβεντούλα μας ή έκλεκτη αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, που έχει το όμώνυμο Ινστιτούτο της οδού Αμερικής 15, το δέρμα σας περνά μία κρίσιμη κομπή. Δεν το σκέπτεσθε τώρα την άνοιξη. Κι όμως ή καυτερός ήλιος του Μάη έχει την ίδια κακή επίπρωή με τον καλοκαιρινό. Τι να κάνετε; Συμβουλευθήτε την αισθητικό σας για το μακιγιάζ και την περιποίηση που χρειάζεται την μεταβατική αυτή εποχή το δέρμα σας.

Σέ λίγο αρχίζουν τα βάσανα. Δεν τα παραλέω. Μόλις βγή το ταγιέρ και φανερωθούν τα λεπτά καλοκαιρινά φορέματα, το κακό αρχίζει. Δεν ξερετε για ποιο πράγμα μιλάω; Μά για την παχυσάρκία. Τον χειμώνα μπορεί να κρυφτεί κάτω από το παλτό, το λαστέ, το βαρύτερο ντύσιμο. Όταν όμως καλοκαιριάσει, δεν υπάρχουν πιά μυστικά. Και μην παίρνετε τα πράγματα τόσο μοιρολατρικά. Υπάρχει τρό-

πος να ξαναβρείτε την χαμένη σας σιλουέτα. Για θυμηθείτε λίγο! Μά, βέβαια, ή «Σβετλολίνη». Το καταπληκτικό ρευστό σαπούνι, που άδυνατίζει τοπικά, χωρίς να ταλαιπωρήσει από δίαιτες, έξοδα, άγωνίες. «Σβετλολίνη». Δεν έχετε παρά να κάνετε ένα ρυθμικό μασάζ στο σημείο που θέλετε να άδυνατίσετε, για δεκαπέντε λεπτά, και να την αφήσετε μετά επάνω επί ένα τέταρτο. Ένα καλό ξέβγαλμα και λίγο τάλκ μετά το μασάζ άρκουν. Σε δυό - τρεις έβδομάδες θα έχετε άπαλλαγή από την κυτταρίτιδα, την παχυσάρκία, το τοπικό πάχος! «Σβετλολίνη». Θα σας χαρίσει λυγρή, σιλουέτα. «Σβετλολίνη». Θα δώση άρμονία στο κορμί σας!

Τί συμβαίνει; Δεν μπορεί να φταί ή άδεξιότης του κομωτοού. Είναι πιά φανερό. Έχετε αλλάξει τόσα κομωτήρια, αλλά τα μαλλιά σας δεν δέχονται τη βάση, την περιμανάντ, δεν διατηρούν την μισαιμπί. Κ' είναι τόσο άπλο. Μόνο που δεν πάει στο μυαλό σας. Τα μαλλιά σας, φίλες, είναι άρρωστα. Διάφορες μικροσβένειες έχουν έξασθενήσει την άνθεκτικότητά τους, την αντίδρασή τους στην κακή επίπρωή των διαφόρων έξωτερικών επιδράσεων. Και τί δεν θα δίνετε να είχατε κ' έσείς γερά όμορφα μαλλιά. Life tex balsam. Πραγματοποιεί την έπιμωμή σας μ' έλάχιστα χρήματα. Είναι ένα καταπληκτικό παρασκεύασμα των Γερμανών χημικών της γαγκόσμια άναγνωρισμένης φήμας Wella, που πρέπει να το βάλετε στα μαλλιά σας μετά το λούσιμο και να κάνετε, για τριάντα δευτερόλεπτα, μασάζ. Θα τους δώσετε τα συστατικά που τους λείπουν. Life tex balsam. Κάτι που σώζει τα μαλ-

λεια, παριζιάνικης μόδας, που θα προσαρμόσει στον τύπο σας, στο όμώνυμο κομωτήριό του της οδού Ακαδημίας 17, ή κ. Έμιλ. Δεν χάνετε τίποτε να κάνετε μία πρόβα! Είναι μία γρομμή νεανική, πρόσχαρη, ξεγνοιαστή, που ταιριάζει πολύ με την άτμόσφαιρα των καλοκαιρινών διακοπών στην πατρίδα μας.

Ολο και κάποιο δώρο πρόκειται να κάνετε αυτές τις μέρες. Άναστασίδες, Ταρίες, Νατάσσες, περιμένουν να τους θυμηθείτε. Δύσκολο πράγμα, θα μου πείτε. Τα Χριστούγεννα είναι κανείς προετοιμασμένος να πρόσφέρει κάτι στους γνωστούς και φίλους. Άλλά το Πάσχα ξεγνοιάζει. Δεν μπορείτε όμως να τους ξεχάσετε. Και να μία καλή ιδέα. Να τους προσφέρετε έναν από τους άραιότατους άναπτήρες γκαζιού Silver match. Είναι ένα άπρόκλημα για τον σύγχρονο καπνιστή. Με τα άπειρα άναλλακτικά που έχει μπορεί να είναι καινούργιος σ' άλόκληρη τη ζωή σας. Silver match. Θα τον βρείτε σε άπειρίστη ποικιλία καλυμμάτων. Ντυμένος με δέρματα σε διάφορα χρώματα, χρωμέ, κροκοντίλ, άσημένιος ή χρυσός, ή περίφημος πιά άναπτήρας Silver match γκαζιού, είναι ένα υπέροχο δώρο. Classic, compound, france. Τρεις θαυμάσιοι τύποι άναπτήρας για όλες τις περιπτώσεις, για όλα τα γούστα. Silver match. Ένα δώρο που θα μείνη άξέχαστο.

Λάιφ - Τέξ - Μπαλσάμ. Μία άνακαλύψη της εποχής μας που θα σας χαρίσει σιλάς, μεταξένια μαλλιά, έτοιμα να δεχθούν κάθε περιποίησή του κομωτοού σας. Θα το βρήτε στα φαρμακεία και κομωτήρια. Life tex balsam. Θα σας άσση.

στο πατροπαράδοτο σοκολατένιο αυγό του Πάσχα. Μία πρόσχαρη ιδέα που θα ξελογιάσει κάθε παιδί. Δεν χάνετε τίποτε να τα δίνετε. Σας διαβεβαιώ πως δεν θα παραλείψετε να πάρετε ένα για το σπίτι σας.

(Άνακοίνωση)

Το ήμηρες φωτογραφίες και για τις άναγνώστριες!

Η Κα Νίνα Έστριν προπαγανδίζει στην Σουηδία μία παράξενη (ίσως μόνον για άλλες χώρες) ιδέα. Το σύνθημά της είναι «Πορνογραφία όχι μόνο για τους άνδρες, αλλά και για τις γυναίκες», κι αυτό μεταφράζεται στην άξιώση ότι πρέπει να κυκλοφορούν έντυπα με φωτογραφίες όχι μόνο ήμίγυμων ή γυμνών γυναικών, αλλά και άνδρών.

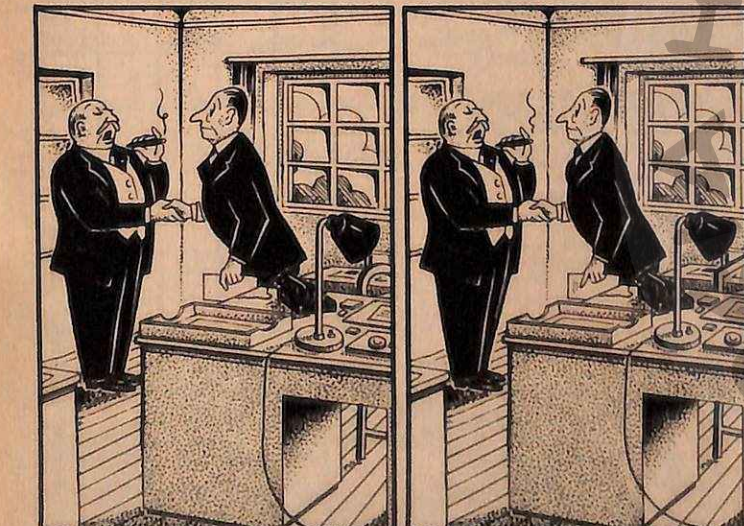

NINA ESTPIN. (Ίσότητα σε κάθε σημείο με το ισχυρό φύλο).

Η Κα Νίνα Έστριν, 40 ετών, άρκετά συμπαθητική, οίκοκυρά, μητέρα δυό κοριτσιών, θεωρεί ότι αντιβαίνει στις άρχες περί Ίσότητας των φύλων το ότι σήμερα μόνο το άσχημο φύλο μπορεί να θαυμάζει στα περιοδικά τις γυμνότητες του ώραιού φύλου. Και οι γυναίκες, λέει ή Κα Έστριν, και πολλές Σουηδέζες συμφωνούν μαζί της, έχουν κι αυτές τουλάχιστον το ίδιο δικαίωμα να άπολαμβάνουν πικάντικες φωτογραφίες.

Οι άξιώσεις της Κα Έστριν για την παραγωγή έντύπων έρωτικού τονωτικού για γυναίκες δεν σκανδάλισαν κανένα, όταν έγινε ή σχετική δημοσίευση στις έφημερίδες της Στοκχόλμης, πριν από λίγες ημέρες. Η κυκλοφορία των πορνογραφικών περιοδικών είναι άπόλυτα έλεύθερη στην Σουηδία και μπορεί κανείς να τα βρή στο οποιοδήποτε περίπτερο. Οι Σουηδοί βρίσκουν τελείως δικαιολογημένο το αίτημα της Κα Έστριν, που είναι μέλος του γνωστού κοινωνικού, φιλανθρωπικού και ψυχολογικού σωματείου «Σύλλογος Φρέντρικα - Μπρέμερ».

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οι Άνδρες στην σελ. 80

NEO έπιστημονικό προϊόν της COPPERTONE διά την καθημερινή προστασία του δέρματός σας.

Royal Blend

Προστατεύουν το δέρμα από τις καιρικές εναλλαγές και τον ήλιο της Άνοιξης, του Καλοκαιριού και του Φθινοπώρου.

Καταπολεμούν την αφυδάτωση και άναξωχογούν την έπιδερμίδα. Δίνουν φρεσκάδα και χαρίζουν όμορφιά.

Χρησιμοποιείται σαν βάση πούδρας ή κρέμα ημέρας, στο πρόσωπο λαϊρό και άλλα έκτιθέμενα εις τον ήλιον μέρη του σώματός σας.

Για όλες τις ώρες. Στη δουλειά, στο σπίτι, στην θάλασσα, στο βουνό.

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ - ΤΡΕΝΣΚΟΤ ... Για μία κομψή εμφάνιση

Τα ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ από STOFFELS AQUAPERL είναι ότι κομψότερο υπάρχει και μπορεί να φορεθεί σε οποιαδήποτε περίσταση και όπουδήποτε.

Το ύφασμα AQUAPERL είναι άριστης ποιότητας των έλβετικών εργοστασίων STOFFEL σε ύφασμα χρωματισμένο και με έξοχο φινιρίσμα. Ραμμένα σε μοντέρνα γραμμή, πάντοτε της μόδας, ικανοποιούν και τα πιο δύσκολα γούστα.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ Είτε από καθαρό θαμβάκι μόνον είτε ανάμεικτο με 67% TERYLENE και 33% θαμβάκι.

ΕΙΝΑΙ ΦΙΝΙΡΙΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟ SCOTCHGARD ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΦΗΝΕΙ ΤΟ ΛΕΚΙΣΜΑ ΑΠΟ ΛΑΔΙΑ, ΓΡΑΣΣΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΟΥΣΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΩΣ ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΠΟΙΗΜΕΝΑ

Ζητείτε πάντοτε το ΑΔΙΑΒΡΟΧΟ που έχει σήμα την ΦΩΚΗ.

SA/2

Τό Ψυγείο
της ζωής σας.

LEONARD®

ΣΗΜΑ ΤΗΣ
AMERICAN MOTOR CORP.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ!!
κομψότητας,
εύρυχωρίας,
ποιότητας.

Αδούρβος
λειτουργία
ΤΟ ΨΥΓΕΙΟ ΜΕ
ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ
ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

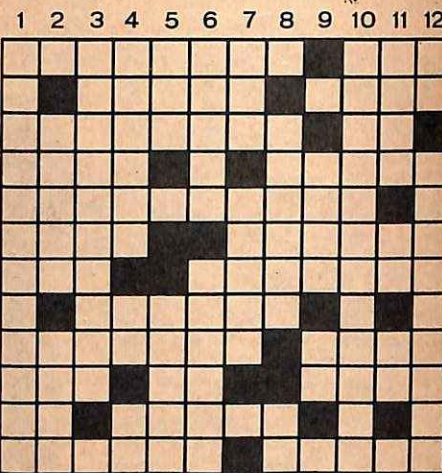
LEONARD

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Οι πιο συμπαθητικές γυναίκες... για τις τσιγάνες. — Με το γράμμα «Α» απαντά και εις τον κρόνον του αύγου (προφερ. μαζί).
- Και χωρίς τα δυο πρώτα την αιωνιότητα υπονοεί. — Σημαίνει λίαν, αρχαϊστί.
- Έκαμε προσιτά σε όλους τους Έλληνες τα άριστουργήματα της παγκοσμίου φιλολογίας. — Αυτόν τον άνεμο τον λένε χαμσιν στην Αίγυπτο.
- Το πρώτον θύμα φθονούτος ανθρώπου... — Την καλοκαιρίαν σημαίνει.
- Νυφίτσες με το άρβρον τους...
- Αποτελούν συστατικό ώρισμένων ζωικών και φυτικών ιστών (αίτ.) — Έντελως... επιρρηματικώς.

- «Ού με πείσης κ'!... με πείσης». — Λέμε επί των εις άκρον πεισμώνων ή δυστρόπων. — Βορεινών προάστειον των Αθηνών (γεν.).
- Σύγχρονος Έλλην ήθοποιός και θιασάρχης, ενάρθρων.
- Διαχειρίζεται τα έσωτερικά προδήματα της Ελλάδος... — Προστακτική που καλεί... έντός.
- Ο ένικός της σε όριζοντίως, ενάρθρων. — Δηλούν λεπτομερεστάτην αφήγησιν. — Πρωτεύουσα ομνύμου κομιτείας της Ίρλανδίας.
- Άρβρον. — Το έσωτερικόν γνώρισμα τινός.
- Στολίδι της φύσεως (γεν.). — Χαρτί της τράπουλας.

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Όποιος την έχει, συνδυασμένη με μυαλό, πρέπει να προσδεύση (αίτιατική).
- Πρωτεύουσα δορυφόρου της Μόσχας. — Υπονοεί και το «παραδείγματος χάριν».
- Μοναδική σχεδόν τροφή τους είναι τα ψάρια (αίτ.).
- Την σχηματίζει στο νερό το σκά-

φος που ήρεμει. — Συμβολική παράστασις του χιλιστομέτρου. — Γαλλικό τσουκάκι...

- Μία απόχρωσις του κυανού (ξεν.) — Αυτόν έχει ανάγκην μεγάλην ό αναρρωνύων (γεν.).
- Η ώρα του είναι διά τον Άγγλον σωστή... ιεροτελεστία. — Άμέσως θα τδ βρήτε το άμεσος... έάν σκεφθήτε.
- Τρία φωνήεντα, ένα αρχαίον παρακελ. επιφώνημα. — Μία τέτοια άμοιδή εξαγοράζει συχνά συνειδήσεις (γεν.).
- Είδος ύφασματος (άγγλ.). — Δείχνει...
- «Όψιμος... ούκ όφεται πατέρα», λέγει μία βυζαντινή παροιμία. — Πρόθεσις.
- Πολλοί αναφέρονται εις την σύγχρονον Ιστορίαν της Τουρκίας (αίτ.).
- Νομίσματα των προγόνων μας. — Φυτόν. — Δύο συνεχόμενα του αλφαβήτου, ένα αρχαίον ρήμα... προφερόμενα μαζί.
- Γράμμα που στολίζει τα αυτοκίνητα... άπειρων οδηγών. — Τέτοιος γάτος δεν υπάρχει...

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τδ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τδ τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σδηστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

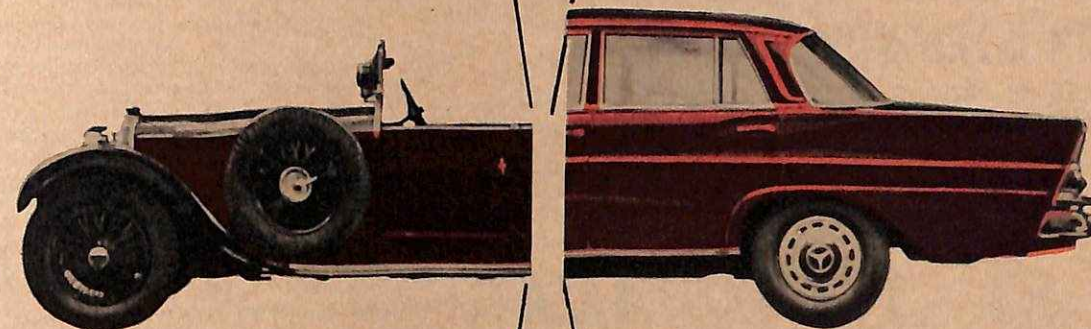
Και ούτω καθ' έξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τδ σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και ένω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Όταν κάνετε την Μπουγάδα χωρίς ΡΙΒΕΞ, όπως την κάνετε μέχρι χδές ή όπως την έκαναν την έποχή της Γιαγιάς σας, τότε:

Κούρασις,
Ξεμέσιασμα,
Δερματίτιδες και νυχίτιδες,
Ζαρωμένα χέρια,
Είσπνοές χλωροπαραγώγων όταν μετά την μπουγάδα πρέπει να τδ λευκάνετε.

ΡΙΒΕΞ

Άνεσις,
Πολιτισμός,
Μοντέρνα Νοικοκυρά,
Χωρίς Ζαρωμένα χέρια,
Χωρίς Δερματίτιδες,
Με την Έλβετική Άνακάλυψη που κάνει την μπουγάδα αυτόματα, όλόλευκα, όλοκάθαρα Ρούχα.

ΤΟ ΡΙΒΕΞ δέν είναι Σαπούνι. Δέν είναι, μία άκόμη σαν τις δεκάδες πολυποίκιλες, πολυόνυμες σκόνες καθαρισμού.

Είναι ΡΙΒΕΞ και δέν υπάρχει άλλο παρόμοιο στα Παντοπωλεία. Προσοχή: Τό ΡΙΒΕΞ δέν καταργεί τδ σαπούνι, ούτε τις σκόνες καθαρισμού. Τό ΡΙΒΕΞ πρέπει πάντα να προστίδεται με σαπούνι ή σκόνη καθαρισμού. Και ένώ έσείς άσχολεϊσθε με άλλες δουλειές, τδ Μαγικά χέρια του ΡΙΒΕΞ, έξ ίσου τρυφερά σαν και τδ δικά σας, τρίβουν και πλένουν τδ ρούχα άπαλά, τρυφερά, χωρίς να τδ καταστρέφουν.

ΡΙΒΕΞ

Κυρία μου, Δεσποινίς μου, οδηγείτε αυτοκίνητο; Άν οδηγούσατε ή οδηγήτε, δά δέλατε να σας δούν οι φίλες σας (άσπονδες ή όχι) με ένα παλαιό αυτοκίνητο, της έποχής της γιαγιάς σας;

Άσφαλώς όχι! Γιατί λοιπόν έξακολουθείτε να κάνετε Μπουγάδα; Να ταλαιπωρήσετε έσείς, ή παραδουλεύτρα σας, ή ύπηρεσία σας;

Ένα φακελλάκι ΡΙΒΕΞ έχει πολλά χέρια, που δά τρίβουν και δά πλύνουν τδ ρούχα σας, καλύτερα από έσας.

ΜΕ ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΕΙΣΘΕ ΠΑΝΤΑ ΕΥΔΙΑΘΕΤΟΙ...

Μή ταλαιπωρείτε άδικα τδ πόδια σας. Άπαλάξτε τα από την κόπωση και τδν πόνο χρησιμοποιώντας τδ παγκοσμίως γνωστό είδη Dr. SCHOLL. Και μην ξεχνάτε πως όταν τδ πόδια σας είναι ξεκούραστα, αισθάνεσθε και σεις άνετα και χαρούμενα.

Τό ειδικένμένο προσωπικό μας θα σας προσφέρη την πολύτιμη περίθαλψη και τις συμβουλές του ΔΙΔΡΕΑΝ και θα σας έξυπηρετήσει πρόθυμα. ΜΗΝ ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΕ — ΕΛΑΤΕ ΣΗΜΕΡΑ.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ Dr. SCHOLL
Βουκουρεστίου 21
Τηλ. 532-631 - Έσωτ. 14

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
Όμόνοια
Τηλ. 532-631 - Έσωτ. 15

αεροπορικά ταξίδια

Μη ταξιδεύετε άναεφαλιστοι!

Με δρχ **100** μόνον

άεφαλιζεσθε δια δρχ **1.000.000**

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

ΥΙΟΙ Κ.ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΜΙΔΟΥ Α.Ε.

ΧΡΗΣΤΟΝ ΛΑΔΑ 2, ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛΕΦ. 230.681-230.682-230.683-225161

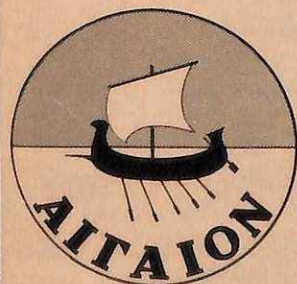
KPATN

ΤΕΝΤΟΠΑΝΑ

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΑΝΕΞΙΤΗΛΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΕΜΠΟΡΟΤΕΧΝΙΚΗ Ο.Ε.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 35 - ΤΗΛ. 813.331

ΘΕΛΕΤΕ ΕΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΤΙΚΟ «ΧΟΜΠΥ»;

ΜΑΘΕΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

(Λήψη, έμφάνιση, έκτύπωση κλπ.)

ΔΙ' ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η Πρώτος Σχολή Κινηματογράφου ίδρυσε Τμήμα Έλευθέρων Σπουδών, δι' ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΩΝ. Έξασφαλίσате την πιο πολιτισμένη διαισκέδασή σας, όπου και αν κατοικήτε, όποια ηλικία και αν έχετε, με ελάχιστα έξοδα. Γράψατε να σας αποστείλουμε, έντελώς ΔΩΡΕΑΝ, τό καταποτιστικόν τεύχος, ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΣΧΟΛΗΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, Χαλκακινδύλη 35, α' όδρος, Όμόνοια, Τ. Τ. 102, τηλ.: 531.892, Αθήναι.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1. ΕΥΠΙΣΤΕΣ — ΒΜΝ (ΒΙΤΑ-ΜΙΝΗ) 2. ΕΣΑΕΙ — ΠΑΝΥ 3. ΓΑΛΛΕΙΑΣ — Ν.Α. (ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛ.) 4. ΑΒΕΛ — ΕΥΔΙΑ 5. ΤΑ «ΚΟΥΝΑΒΙΑ» 6. ΙΝΑΣ — ΔΙΟΛΟΥ 7. ΚΑΝ — ΔΡΟΣΙΑΣ 8. Ο «ΜΥΡΑΣ» 9. ΤΟΥΜΠΑΣ — ΕΜΠΑ 10. Η «ΙΣ» — Ν.Σ. — ΚΟΡΚ 11. ΤΟ — ΠΟΙΟΝ 12. ΑΝΘΟΥΣ — ΑΣΣΟΣ

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1. ΕΡΓΑΤΙΚΟΤΗΤΑ 2. ΑΒΑΝΑ — ΟΙΟΝ 3. ΠΕΛΕΚΑΝΟΥΣ 4. ΙΣΑΛΟΣ — Μ.Μ. — ΠΟ(ΡΟΤ). 5. ΣΑΕ — ΥΠΝΟΥ 6. ΤΕΙ-ΟΝ — ΔΡΑΣΙΣ 7. ΕΙΑ — ΑΔΡΑΣ 8. ΣΕΒΙΟΤ — ΝΑ 9. ΥΙΟΣ — ΕΚ 10. ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΥΣ 11. ΜΝΑΙ — ΟΑ — Π.Ρ. (ΠΥΡΩ) 12. ΝΥ (Ν) — ΑΜΥΣΤΑΚΟΣ

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυ-

χε με τον συνδυασμόν των λέξεων: ΔΙΟΣ — ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΥ — ΑΣΜΕΝΟΣ — ΕΤΗ — ΣΙΑΛΟΣ, σύνολον 47 βαθμών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σαν: ΣΘΕΝΟΥΣ — ΠΡΟΜΕΛΕΤΗ — ΔΥΣΚΟΛΙΑΣ — ΚΟΥΝΕΛΟΣ — ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΝ — ΠΡΟΘΕΙΣ κλπ.

1. Ό καπνός του πούρου διαφέρει. 2. Η άοσπρη μύτη του άσπρου γιλέκου του άνδρα (άοιστερά) είναι μεγαλύτερη. 3. Το πόδι του (δεξιά) έχει μετακινηθή προς τα πίσω. 4. Η γραβάτα του άνδρα (δεξιά) διαφέρει. 5. Στην κάτω παλάμη του ό δείκτης είναι γετωμένος. 6. Το καλάνιο του πορτατίφ στο κάτω μέρος κάνει μεγαλύτερη κοιλιά. 7. Κοντά στο τηλέφωνο, το επάνω μέρος της καρτέλας είναι τετράγωνο. 8. Η κορνίζα του ριντό είναι μακρύτερη.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

♦ Κάθε καφενείο στον ελληνικό χώρο είναι, καθώς ξέρουμε, μιὰ μικρή Βουλή, μὰ ή Βουλή των Έλλήνων έχει κι αυτή το μικρό καφενείο της.

♦ Είναι, άρα (για να μεταχειρισθούμε έναν υπερέδειο συλλαγισμό), ή Βουλή της Βουλής.

♦ Είναι, επίσης, το μέγα της όνειδος...

♦ "Όταν τέτοια πρότυπα προσφέρουμε στην ελληνική έπαρχία —διωσ-λέα, πάντα, για δρώμα και κακογουστία—, να μη παραπονιόμαστε για την χυδαία εμφάνιση κάθε έπαρχιακής πλατείας, από Ρεθύμνου μέχρι Καστοριάς (και πάντα, φυσικά, πλην της ώραίας Θεσσαλονίκης!).

♦ Ένα δράδυ, στην παρελθούσα σύνοδο, τούτη ή στήλη εξεμάνη. Γλίστρησε —ναί— και κρύφτηκε — μὰ τον Δία!— σ' ένα ντουλάπι του άσφυκτικού κυλικείου, για να δη πώς μιὰ άγαθή γριούλα, πίσω από μιὰ λαμαρίνα, έξυπηρετούσε, από άποψη «λάντζας», μιὰ κατάσταση που, και στο μικρότερο ξενοδοχείο τύπου «Καρολάινα», άπαιτεί τρείς, τουλάχιστον, στιβαρές ποτηροπλύντρες...

♦ Έξεβλήθη (ή στήλη) από το παρατηρητήριό της — για να μη δη και πώς παρασκευάζεται ό καφές!!!

♦ Στον ένκενρισμό εκείνης της μοιραίας θραδυάς απέδωθε ή όργή της.

♦ Και ό ανάδοχος ένεβυμήθη παρόμοιους ένκενρισμούς (σώματος της Βουλής) και παρόμοιους έξοργισμούς (της στήλης) κάθε φορά που, λόγω λήξεως της Συνόδου,... πέφτει πολλός κόσμος!

♦ Τίποτε, στον τόπο μας, δέν είναι σέ ρέση να έξυπηρετήση μιὰ πληρότητα.

♦ Τά πάντα λειτουργούν «έν ύφέσει», μέχρι της στιγμής που χρειάζεται να λειτουργήσουν «έν έξάρσει», όποτε το χάος είναι πανυτέρ-λαμπρον!

♦ Άλλά το θέμα είναι γενικώτερο: Η Βουλή των Έλλήνων, ουσιαστικά, είναι το έπίκεντρο του δημοσίου βίου μας, μιὰ και στεγάζει και τον Πρωθυπουργό και την Προεδρία και την Άντιπροεδρία και... (άκουσον! άκουσον!) την Υπηρεσία των Άρχαιοτήτων του κ. Κόντη και το ύπουργείο Έθνικής Άμύνης και το Συμβούλιο Έπικρατείας, που από χρόνου μακρού θα είχε έκπατρισθή στην συνοικία που έννοούσε άνέκαθεν ό κ. Πουλίτσας, αν δέν υπήρχε εκείνος ό δόλιος ό Βασιλικός Κήπος να υποδοθή στιχουργήματα του κ. Μ. Στασινόπουλου...

♦ Μέσα, λοιπόν, σέ τέτοιες συγκρουόμενες τεχνολογίες (για να μεταχειρισθούμε μιὰ έκφραση της μόδας), ή καθ' αυτό Βουλή των Έλλήνων δέν μπόρεσε να άποκτήση την δική της προσωπικότητα και (κυρίως) έπί βλητικότητά, πού, ίσως, στο κάτω — κάτω, να της έδινε και το προνόμιο να υποδέχεται αυτή πρώτη τους έπισήμους ξένους των Άθηνών, στην Αίθουσα Τροπαίων (που μισά της άνήκει και μισά δέν της άνήκει!).

♦ Άλλά μήπως οίσοδήποτε Πρόεδρος (είτε ό Τέως, με τον παπικόν προσανατολισμόν του, είτε ό Νύν, με τον ναυπάκτιο κοσμοπολιτισμό του) ξέρει πού αρχίζουν και πού τελειώνουν τα σύνορα της έπιρροής του; Υπάρχει ένας χώρος πανέμορφος, που θα έπρεπε να είναι ό ιερός χώρος των Βουλευτών, με μιὰ διαχωριστική γραμμή, που να τους διασφαλίξη από κάθε συγχρωτισμό με άλλους θνητούς, εκτός φυσικά (χμ!) από τους πολιτικούς συντάκτες και τους (χμ!) χρονογράφους, χωρίς τους όποιους είναι γνωστόν ότι δέν μπορούν να ζήσουν οι πολιτικοί μας. Αύτον τον ώραίο χώρο, που έχει, μάλιστα, κ' ένα μυστηριώδες άγαλμα, του Γιάν Σμάτς, αν δέν κάνω λάθος, που ποτέ δέν άποκαλύφθηκε και έμενε χρόνια εκεί σαθανωμένο, τον κάναμε διάδρομο για περατζάδες των πάντων προς τους πάντας!

♦ Τά διάφορα γραφεία, επίσης, των κομμάτων, τον περισσότερο καιρό είναι, επίσης, παραρτήματα του καφενείου, ενώ ή Βιβλιοθήκη της Βουλής έχει σφά τοποθετηθή στα άπρόσιτα ύψώματα, ώστε να μη μπορή να χρησιμοποιηθή σαν τόπος περισυλλογής και ήσυχίας, όπως σ' όλες τις άλλες Βουλές του κόσμου.

♦ Αν ό σημερινός ύπουργός Προεδρίας επανήρχετο σέ μιὰ έκκερ-μούσα πρόταση, να διακοσμηθούν οι διάδρομοι με τις προσωπογραφίες των μεγάλων πολιτικών του έθνους ή των διατελεσάντων ύπουργών ή προέδρων, θα τον κατηγορούσαν για επικίνδυνους μοντερνισμούς.

♦ Άλλά υπάρχει, άραγε, καλύτερος έξσυγχρονισμός από την παρά-δοση; Την παράδοση των άξιοπρεπών Κοινοβουλίων της οίκουμένης, που δέν έννοεί να σεβασθή και να άκολουθήση ή καφενελάτριάς Βουλή μας;

Index

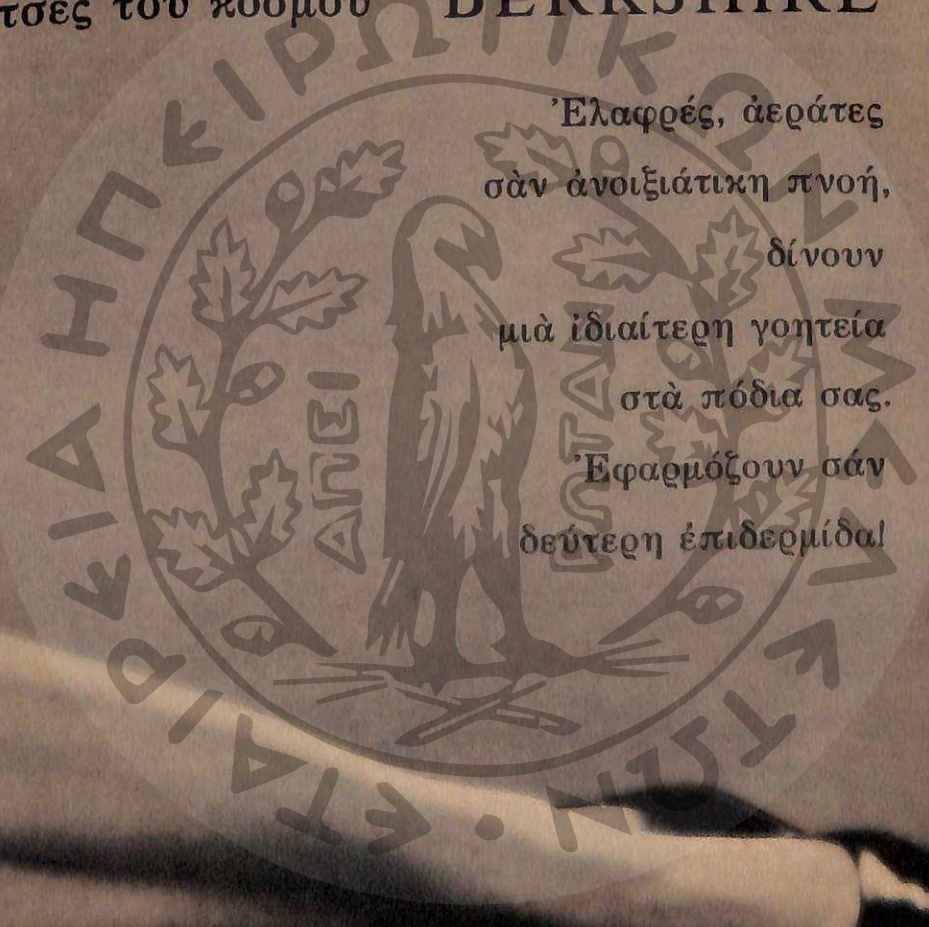
"ΑΛΕΚΤΩΡ"

BERKSHIRE **B**
INTERNATIONAL CORPORATION - HELLAS

Χαρήτε
την άνοιξι
μ' ανάλαφρο
άνοιξιάτικο
ντύσιμο
και με
κάλτσες

Οί καλύτερες κάλτσες του κόσμου **BERKSHIRE**

Έλαφρές, αεράτες
σαν άνοιξιάτικη πνοή,
δίνουν
μιὰ ιδιαίτερη γοητεία
στα πόδια σας.
Έφαρμόζουν σαν
δεύτερη επιδερμίδα!

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Ο Ρίπ Κίρμπυ, χωρίς να έχει διάθεση, φθάνει θαρρύντος σε μία δεξίωση του ανώτερου κύκλου της Νέας Υόρκης. Για να επιτείνει την κακοκεφιά του ένας μεθυσμένος, ο Τζακ Χάλλερτ, αρχίζει να τον προσβάλλει με δηκτικά πειράγματα για το αστυνομικό του δαιμόνιο.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ: (Από 21)3 έως 20)4). Ήμερες εξαιρετικά ενδοϊκές. Θα δοθούν με ενθάρσια συντροφιά μακριά από το συνηθισμένο σας περιβάλλον. Νέες σημαντικές γνωριζ. Στόν έρωτα: 'Ασχύζει μια νέα εποχή ετυχίας. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. 'Αριθ. 4. Χρώμα: Κόκκινο.

ΤΑΥΡΟΣ: (Από 21)4 έως 20)5). Κατανόηση στην οικογένεια. Τα ζητήματα της καρδιάς θα έχουν σύντομα σε καλό δρόμο. Εθάρσιας ειδήσεις από αγαπημένο πρόσωπο. Διασκεδαστικά ταξίδια και απόρρητη συνάντηση. Εθνική ημέρα: Κυριακή. 'Αριθμός: 65. Χρώμα: Γκρενί.

ΔΙΔΥΜΟΙ: (Από 21)5 έως 21)6). Μη διατάσσεται να ακολουθήσετε την διαίτησή σας, θα σας οδηγήσει στο σωστό δρόμο. Μία έκδομή θα σας δώσει την ευκαιρία να διαλύσετε μία παρεξήγηση αισθηματικής φύσεως. Εθνική ημέρα: Τετάρτη. 'Αριθμός: 35. Χρώμα: Πορτοκαλί.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ: (Από 22)6 έως 22)7). Σχεδόν όλες τις φροντίδες σας και αφιερώστε αυτές τις μέρες στον εαυτό σας και στον άνθρωπο που σας αγαπά. Οι ειδήσεις θα είναι καλύτερες. 'Η Σελήνη σας προστατεύει. Εθνική ημέρα: Σάββατο. 'Αριθμός: 18. Χρώμα: Πράσινο.

ΛΕΩΝ: (Από 23)7 έως 22)8). Τα όσα σας ενδοούν, 'Επιτυχία σε ό,τι επιχειρήσετε. 'Εκκλη-ξη και ενθάρσια δόμο. Μην ξεχάσετε μία υποχρέωσή σας. Κίνδυνος να παρεξηγηθήτε. Στόν αισθηματικό τομέα: Εθάρσια λίσση. Εθνική ημέρα: Δευτέρα. 'Αριθμός: 12. Χρώμα: Βιολέ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ: (Από 23)8 έως 22)9). 'Εκδομή ή ταξίδι με ενθάρσια συντροφιά. Για τους νέους: Νέες γνωριζες και φλέοτ. 'Ενα έκκομζ από καιρό ζητγία τελειώνει ενθάρσια για την οικογένεια. Τύχη στο παιχνίδι. Εθνική ημέρα: Παρασκευή. 'Αριθμός: 15. Χρώμα: Μοδ.

ΖΥΓΙΟΣ: (Από 23)9 έως 22)10). Νευρικότγς, μελαγχολία αισθημαλόνγτη. Εθάρσια γράμμα από το εξωτερικό. 'Ενα αισθηματικό σας ζήτημα περιλάκει την κατάσταση. Μην αναλαμβάνετε νέες υποχρεώσεις. Προσλήσεις. Εθνική ημέρα: Τρίτη. 'Αριθμός: 13. Χρώμα: Τυρκουάζ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ: (Από 23)10 έως 22)11). Μία ελ-δοση από μακριά θα σας δώσει μεγάλη χαρά και θα βοηθήσει να μη σε σωστό δρόμο ένα αισθηματικό θέμα. Εθάρσια φιλική συγκέντρωση. 'Ενα δόμο. 'Επαγγελματική επιτυχία. Εθνική ημέρα: Πέμπτη. 'Αριθμός: 1. Χρώμα: Ρόζ.

ΤΟΞΟΘΗΣ: (Από 23)11 έως 21)12). Σχεδόν κάθε φροντίδα και προσπάθεια να ξεκαρ-δοθήτε. Προσχή στο τιμόνι αν οδηγείτε αυτοκίνητο. Μικρή δια-φωνία με άτομο της συντροφιάς σας. Τύχη στο παιχνίδι. Δόμο. Εθνική ημέρα: Κυριακή. 'Αριθ. 10. Χρώμα: Μπλέ.

ΑΙΓΟΚΕΡΟΣ: (Από 22)12 έως 19)1). Ήμερες εξαιρετικά χαρούμενες. Εθάρσιας συναντήσεις, νέες γνωριζες, καινούργιες εντυπώσεις. Θα διακριθίτε στην συν-τροφιά σας για το πνεύμα σας. Στόν αι-σθηματικό τομέα: Χαρά. Εθνική ημέρα: Τρίτη. 'Αριθμός: 7. Χρώμα: Κίτρινο.

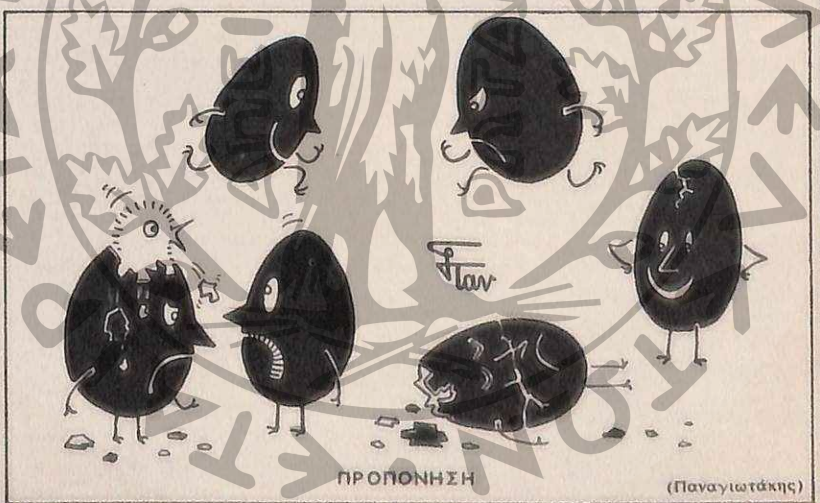
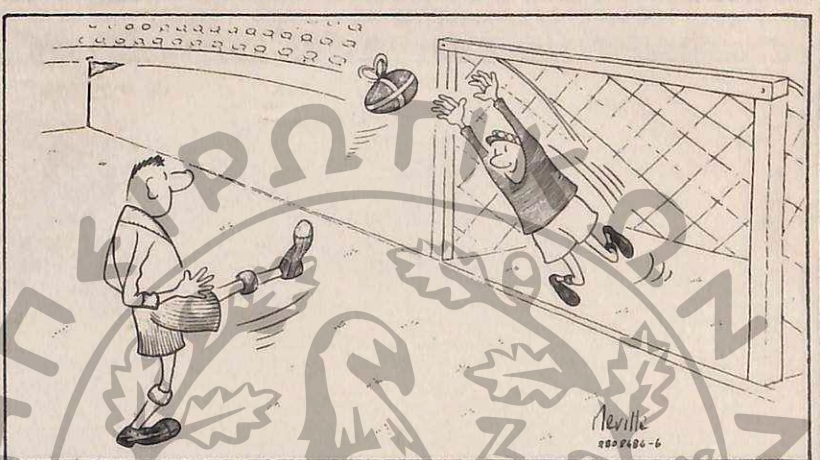
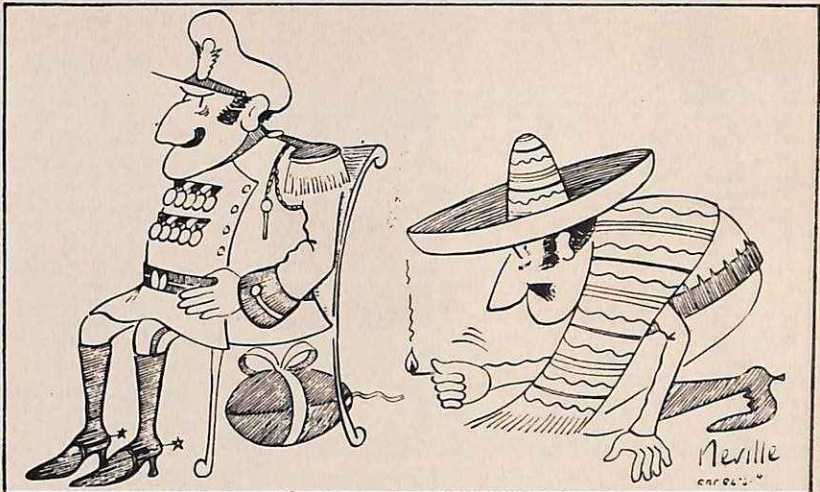
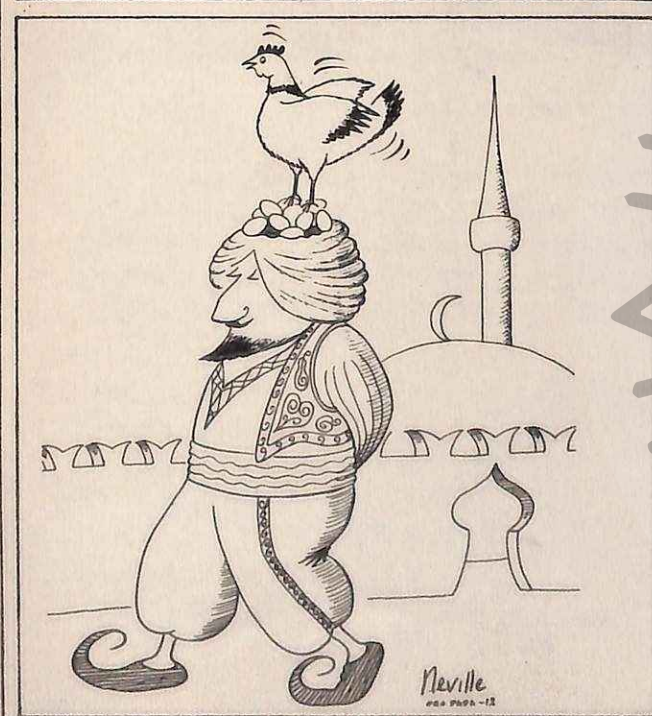
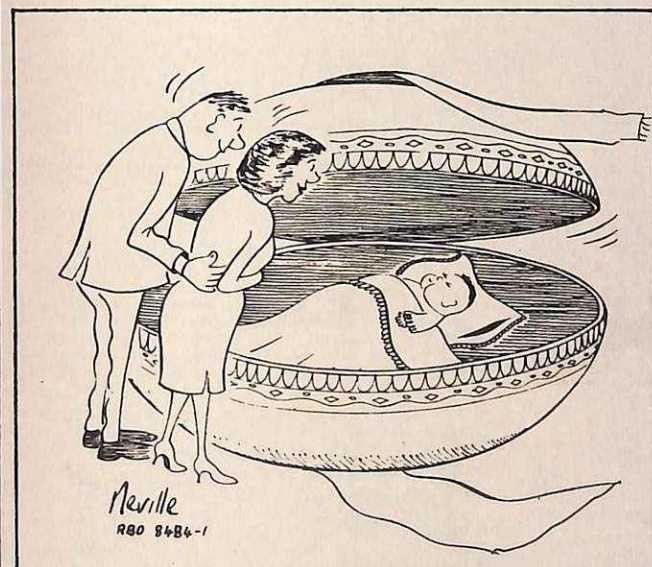

ΤΑΡΑΚΟΡΟΣ: (Από 20)11 έως 18)2). 'Ελαφρά μελαγχολία, έντελγς, αισθημαλόνγτη. 'Ολα προ-χωρούν καλά. 'Ενα αι-σθηματικό θέμα βρίσκεται βιαναστητική λύ-ση. 'Απροσδόκητα κέρδη στην οικογένεια. 'Εκδομή με φίλους. Εθνική ημέρα: Τε-τάρτη. 'Αριθμός: 24. Χρώμα: Μαύρο.

ΙΧΘΥΣ: (Από 19)2 έως 20)3). Θα συναντη-θήτε με πρόσωπο που έ-χετε καιρό να δγτε και θα σας βοηθήσει στην λύ-ση ενός προβλήματός σας. 'Αποφύγετε τα μεγάλα έξοδα και τις σπατάλες. 'Ενα εθ-άρσια γράμμα. Τύχη. Εθνική ημέρα: Τρίτη. 'Αριθμός: 35. Χρώμα: Γκρίζο.

Χιούμορ

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ ΚΡΗΤΗ
ΓΛΥΦΑΔΑ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΓΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΣΤΗΡ

είδικως μελετημένα
για να ικανοποιήσουν
και τον πιο απαιτητικό ένοικο,
προσφέρουν όλα τα σύγχρονα μέσα
μιας άνετης και ευχάριστης διαμονής

